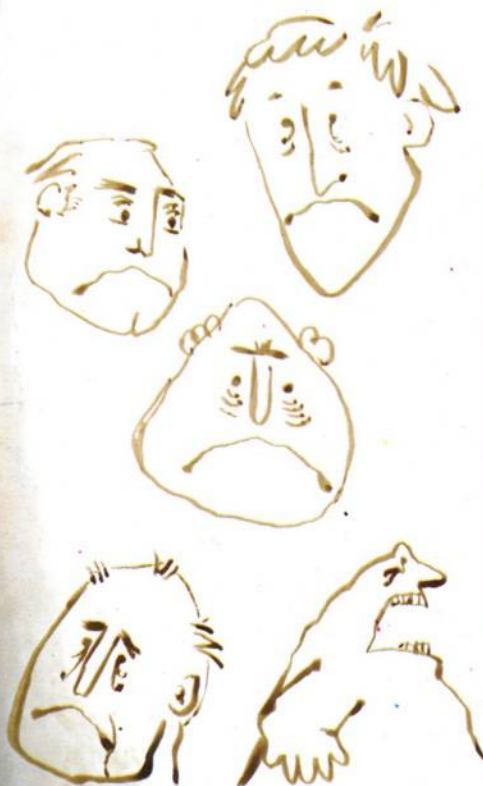
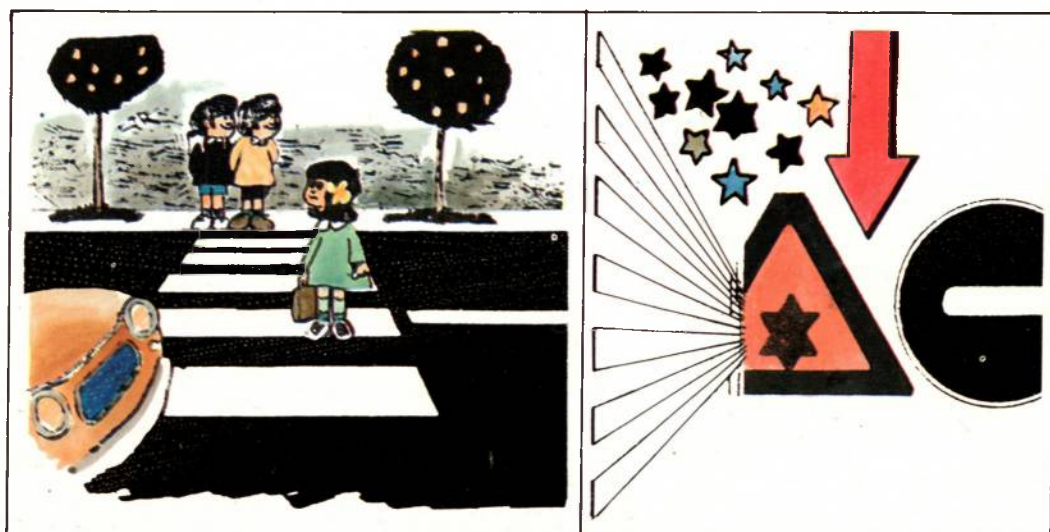

Αστυνομική Επιδεώρηση

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1987

ειρηνικός
και ευτυχισμένος
ο καινούργιος
χρόνος

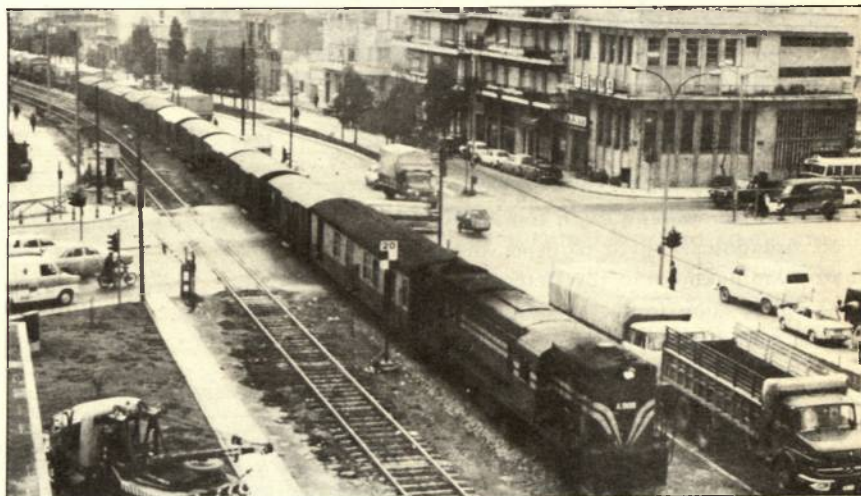
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	σελ.
ΚΑΣΤΕΛΟΡΙΖΟ	4
Ο ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΗΣ	6
Ο ΝΟΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ Το αυτόφωρο έγκλημα	9
ΟΙ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΣ: Η αστυνομία της Δανίας	11
ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΤΑΥΤΟ- ΤΗΤΑΣ	16
ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΑ ΝΕΑ	19
ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ	23
ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ	26
ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ: Ο Αλφόνσος Μπερτιγιόν και το έργο του	30
ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ	34

ΚΑΣΕΤΟΠΕΙΡΑΤΕΙΑ: Η καταλήστευση της πνευματικής ιδιοκτησίας στον τομέα της μουσικής παραγωγής ξεπέρασε κάθε προηγούμενο με τη βοήθεια της ταχύτατης εξέλιξης της νέας τεχνολογίας. Η πιο μοντέρνα μορφή αναίμακτου εγκλήματος, για πρώτη φορά στο μικροσκόπιο της νομοθεσίας, νομολογίας και αστυνομικής πρακτικής

39

ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΡΕΝΩΝ: Δεκάδες οι ισόπεδες διαβάσεις στο σιδηροδρομικό δίκτυο της χώρας και δεκάδες χιλιάδες τα αυτοκίνητα που τις διασχίζουν καθημερινά. Η βιασύνη, η αφηρημάδα και απειθαρχία μερικών οδηγών είναι από τις βασικές αιτίες των πολύνεκρων συγκρούσεων αυτοκινήτων με τρένα στις διαβάσεις αυτές

45

ΧΟΥΛΙΓΚΑΝΣ

49

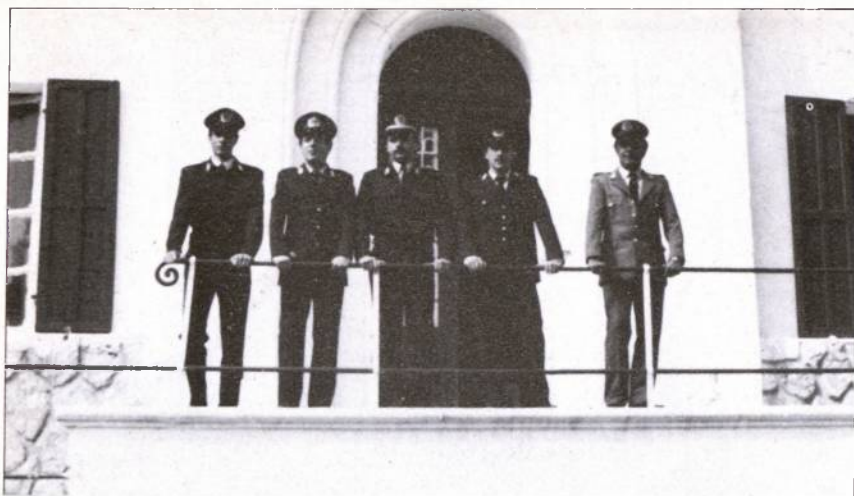
μπληρώθηκαν τον περασμένο Δεκέμβρη 40 χρόνια από την ίδρυση της UNICEF, ενός παγκόσμια καταξιωμένου οργανισμού, με τεράστιο κοινωνικό και ανθρωπιστικό έργο με βασικό επίκεντρο πάντα το παιδί

52

Η ΗΘΙΚΗ ΤΩΝ ΜΝΗΜΕΙΩΝ	
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ	54
ΒΟΥΛΗ	57
ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ	59
ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ	62
Ο ΚΟΣΜΟΣ	64
ΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ	66
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ	67
ΙΑΤΡΙΚΗ	69
ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ	71
ΤΑΞΙΔΕΨΤΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ	72
ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΒΙΒΛΙΑ	74
ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΩΡΕΣ ΣΑΣ ...	76
ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ	80
ΓΡΑΦΕΙΤΕ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗΣ ..	81
ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ	
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ	82

Σημείωση

Εκ παραδρομής παραλείφθηκε από το κείμενο «Επίστρωση Διαδρόμου Απο/προσγείωσης με αφρό» (τεύχος 34) το όνομα του συντάκτη του υποπυραγού Π. Πετσούρα.

μάλιστα στην ξεχωριστή γεωγραφική του θέση αποκτά μεγάλη εμπορική και ναυτική δύναμη.

Όταν το 1913 ελευθερώνονται τα νησιά του Αιγαίου, οι Καστελλοριζιοί ξεσηκώνονται και ζητούν ένωση. Το 1916 όμως το καταλαμβάνουν οι γάλλοι που χρησιμοποιούν το λιμάνι του για την επικοινωνία με την Κιλικία και τη Συρία. Και την ίδια χρονιά το παραδίνουν στους Ιταλούς.

Από τότε αρχίζει η κατάρρευση και ο ξενιτεμός των κατοίκων που από 14.000 μένουν 2.500.

Στον τελευταίο πόλεμο, το βομβαρδίζουν οι γερμανοί, οι άγγλοι και-

Ο ακρίτας του Ελληνικού Νότου, στην ανατολικότερη άκρη του Αιγαίου. Διακόσια πενήντα τέσσερα ναυτικά μίλια μακριά από τον Πειραιά, δίπλα στην παραλία της Μικρασίας, κι όμως τόσο ακραιφνής ελληνικός.

Ένα ορεινό και άγονο βραχονήσι με έκταση δεκάξη τετραγωνικά χιλιόμετρα και πληθυσμό μόλις 235 κατοίκους, που προσπαθούν να διατηρήσουν ζωντανές τις παραδόσεις τους και τις μνήμες τους. Γιατί το νησί είναι πράγματι γεμάτο μνήμες: ξωκκλήσια, μοναστήρια, ερειπωμένα κάστρα και αρχοντικά δείχνουν πως το νησί γνώρισε μεγάλες δόξες.

Οι πρώτοι του κάτοικοι ήταν Δωριείς. Το νησί ήταν κατοικημένο από τα πανάρχαια χρόνια, όπως μαρτυρούν τα ποικίλα λείψανα, που πιστοποιούν και την ελληνικότητά του. Κυκλώπεια τείχη στη ράχη του βουνού Βίγκλα, αρχαίες επιγραφές στο Παληόκαστρο, που απ' αυτές μαθαίνουμε πως λάτρευαν στο νησί τον Απόλλωνα το Μεγιστέα. Του είχαν μάλιστα στήσει λαμπρό ναό με το άγαλμά του στην αποικία Πάταρο. Γιατί οι Καστελλοριζιοί είχαν ιδρύσει αποικίες στην απέναντι Μικρασιατική ακτή: Τον Αντίφυλλο, το Καλαμάκι, τα Μύρα της Λυκίας, τα Κάταβα, την Τρίστομη, - που ως τη Μικρασιατική καταστροφή τις κατοικούσαν Καστελλοριζιοί.

Το νησί κατακτήθηκε απ' τους Ρωμαίους και μετά ενσωματώθηκε στη Βυζαντινή αυτοκρατορία. Το 1306 το

Η είσοδος του λιμανιού. Το κάστρο δεσπόζει πάνω από τα όμορφα σπίτια της νεοκλασικής πολιτείας με τα έντονα νησιώτικα χρώματα στα πορτοπαράθυρα.

πήραν οι Ιωαννίτες ιππότες που ξανάφτιαξαν το αρχαίο φρούριο του Σωσικλή. Τότε πήρε και το όνομα Καστελλόριζο, από παραφθορά του Castello Rosso επειδή οι θράχοι γύρω απ' το κάστρο έχουν κόκκινο χρώμα.

Το 1523 το κυριεύει ο Σουλεϊμάν ο Μεγαλοπρεπής, διατηρεί όμως πρόνομια ελευθερίας θρησκείας και γλώσσας και αυτοδιοίκησης. Χάρη

νε ολόκληρη την αρχοντογειτονιά και οι κάτοικοι φεύγουν για τη Μέση Ανατολή απ' όπου επιστρέφουν το 1945. Το 1948 ενσωματώνεται με τ' άλλα Δωδεκάνησα στην Ελλάδα.

Το Καστελλόριζο σήμερα

Το κομμάτι του οικισμού που έχει σωθεί, βρίσκεται γύρω από το λιμάνι, με διώροφα και τριώροφα σπίτια κτισμένα αμφιθεατρικά. Πιο μέσα υπάρχουν ερειπωμένα αρχοντικά, που γκρεμίζονται σιγά-σιγά, μια και οι ιδιοκτήτες τους τα εγκατέλειψαν φεύγοντας για την Αμερική και την Αυστραλία. Σχεδόν έρημο είναι και το Μανδράκι, ο δεύτερος μικρός οικισμός του νησιού.

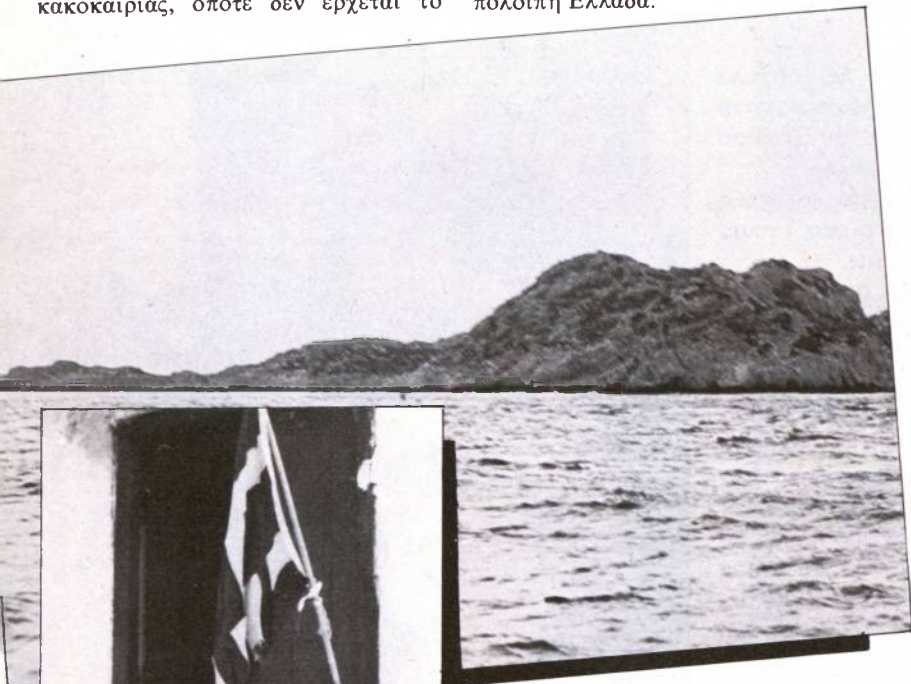
Οι λίγοι κάτοικοι που έχουν απο-

Το Καστελλόριζο

μείνει προσπαθούν να το ξαναζωντανέψουν. Η πρόσφατη λειτουργία του αεροδρομίου με δρομολόγια της Ολυμπιακής Αεροπλοΐας δύο φορές τη βδομάδα, έδωσε νέα πνοή στο νησί και έλυσε πολλά από τα προβλήματα επικοινωνίας, αφού η άγονη ακτοπλοϊκή γραμμή Ρόδου-Μεγίστης δεν κάλυπτε με επάρκεια αυτές τις ανάγκες.

Η αλήθεια, πάντως είναι πως οι συνθήκες διαβίωσης είναι δύσκολες πάνω στο νησί. Η διατροφή, πέρα από τις μεγάλες χειμωνιάτικες περιόδους κακοκαιρίας, οπότε δεν έρχεται το

καράβι, δεν παρουσιάζει σοβαρές δυσκολίες. Το νερό, όμως είναι μεγάλο πρόβλημα. Οι υδροφόρες του ναυτικού έρχονται τακτικά το καλοκαίρι για να γεμίσουν νερό τις δεξαμενές των σπιτιών, ώστε να ξεπεραστούν οι βασικές ανάγκες των κατοίκων. Η ιατροφαρμακευτική περίθαλψη είναι αρκετά ικανοποιητική, αφού υπάρχει αγροτικός γιατρός που διαχειρίζεται και το φαρμακείο. Ο κίνδυνος, βέβαια, για τα βαριά περιστατικά είναι αυξημένος, γιατί το νησί είναι πολύ μοναχικό και απομακρυσμένο από την υπόλοιπη Ελλάδα.

Το νησάκι Ρω, δίπλα στο Καστελλόριζο πριν την Τουρκία, κρατήθηκε ελληνικό χάρη στη σημαία του που ανεβοκατέβαζε καθημερινά στον ιστό της η κυρα Δέσποινα Αχλαδιώτου, γνωστή μας σαν «Κυρά της Ρω», που έμεινε εκεί με τον άνδρα της από το 1927, και μόνη της από το 1942, μέχρι το 1982 που πέθανε κι αυτή, αθάνατη στη μνήμη μας, ατρόμητος θηλυκός Διγενής.

Εκτός από την αλιεία και την κτηνοτροφία, το νησί δεν παρέχει άλλες ασχολίες, αλλά παράλληλα δεν υπάρχουν ούτε μέση εκπαίδευση ούτε δυνατότητες ψυχαγωγίας. Ο τουρισμός, σε σχέση με τα υπόλοιπα Δωδεκάνησα, είναι ελάχιστα αναπτυγμένος.

Το όμορφο αυτό νησί είναι τελείως αναξιοποίητο. Υπάρχουν μόνο ένα μικρό ξενοδοχείο δυναμικότητας 40 κλινών, επτά πανσιόν δυναμικότητας 70 κλινών και τέσσερες ταβέρνες, που λειτουργούν κυρίως το καλοκαίρι.

Η Αστυνομία

Η αστυνομική δύναμη του νησιού σήμερα είναι ένας υπαστυνόμος, ένας αρχιφύλακας και πέντε αστυφύλακες. Τα αντικείμενα που τους απασχολούν λόγω και της μικρής έκτασης του νη-

σιού είναι περιορισμένα. Τα πραγματικά σοβαρά προβλήματα της Υπηρεσίας εντοπίζονται κύρια:

α) Στους τούρκους υπηκόους που ζητούν πολιτικό άσυλο στη χώρα μας. Είναι συνηθισμένο φαινόμενο να παρουσιάζονται τούρκοι υπήκοοι που έρχονται από την απέναντι τουρκική ακτή (λόγω της μικρής απόστασης που τους χωρίζει) και να ζητούν πολιτικό άσυλο λόγω της αντίθεσής τους με το καθεστώς της χώρας τους, β) Στα μεθοριακά επεισόδια: Οι διάφορες παραβιάσεις που κατά καιρούς γίνονται από την Τουρκία στα εθνικά χωρικά μας ύδατα και τον εναέριο χώρο αναφέρονται αμέσως σηματακά στις αρμόδιες υπηρεσίες. γ) Στις θαλαμηγούς που καταπλέουν στο λιμάνι της Μεγίστης: Επειδή μ' αυτές γίνονται πολλές διεθνείς αξιόποινες πράξεις επιτηρούνται διακριτικά αλλά σχολαστικά. δ) Στη παράνομη είσοδο-έξοδο ατόμων στη χώρα. Ο λιμένας της Μεγίστης δεν είναι νομοθετημένο σημείο εισόδου-εξόδου. Γι' αυτό απαγορεύεται η είσοδος και έξοδος ατόμων από αυτό. Οι τουρκικές όμως ακτές βρίσκονται σε πολύ μικρή απόσταση από τη Μεγίστη. Έτσι χρειάζονται συνεχείς έλεγχοι για να αποφεύγονται τέτοιου είδους παράνομες διακινήσεις.

Οι σχέσεις της Αστυνομίας με τις λιμενικές και τελωνειακές αρχές είναι άριστες. Επειδή ουσιαστικά τους απασχολούν τα ίδια προβλήματα (θαλαμηγοί, τουρισμός), με τη σωστή συνεργασία που έχει αναπτυχθεί, τα αντιμετωπίζουν γρήγορα και αποτελεσματικά.

Με το Δήμο η συνεργασία τους είναι θετική, παρέχοντάς του κάθε βοήθεια που θα ζητηθεί μέσα στα πλαίσια της αρμοδιότητάς τους. Όπως θα μας πεί ο ίδιος ο δήμαρχος κ. Κυζάλας: «Η συμβολή της Αστυνομίας στην επίλυση των προβλημάτων του νησιού, είναι πάντα θετική και χρήσιμη. Οι προοπτικές είναι καλές και οι σχέσεις μας άριστες. Η τακτική συνεργασία μας είναι πάντα αποδοτική για το καλό και το συμφέρον του νησιού και των δημοτών».

Στις νοτιοανατολικές λοιπόν εσχατιές της χώρας μας η Αστυνομία δίνει το δικό της δυναμικό παρόν, φύλακας-σύντροφος στους ακρίτες κατοίκους του Καστελλόριζου.

Ποιότητα του νωπού κρέατος

του αστυκτηνιάτρου - αστυνομικού διευθυντή
Ανδρέα Αναστασοβίτη

Η ποιότητα του νωπού κρέατος είναι ένα σύνολο χαρακτήρων που παρατηρούνται στο σφάγιο και που η διαπίστωσή τους, κατατάσσει το κρέας του σφαγίου σε **πολύ καλό**, σε **καλό** και σε **μέτριο** ή **κακό**.

Τα στοιχεία που χρειάζονται γι' αυτή την κατάταξη βρίσκονται είτε στο ζωντανό ζώο, είτε στο έτοιμο σφάγιο (στο κρέας) και είναι τα παρακάτω:

– **Η φυλή**, (ράτσα του ζώου) είναι στοιχείο που επιδρά στην ποιότητα του κρέατος και βλέπουμε έτσι η τάδε φυλή να έχει καλύτερα ζώα από την άλλη του ιδίου είδους, γιατί π.χ. το ζώο, αυτό, αναπτύσσεται και παχαίνει καλύτερα ενός άλλου.

– **Η ηλικία**, παίζει σημαντικό ρόλο για την διαμόρφωση της ποιότητας, επειδή τόσο η περιεκτικότητα σε θρεπτικές ουσίες και νερό, όσο και η τρυφερότητα του κρέατος διαφέρουν ουσιαστικά από ηλικία σε ηλικία. Έτσι παρατηρείται, στα νεαρά ζώα, το κρέας να περιέχει μεγαλύτερη ποσότητα νερού, ενώ τα μεγαλύτερα σε ηλικία, μικρότερη ποσότητα νερού και μεγαλύτερη συνδετικού ιστού.

– **Το φύλο**, έχει σχέση με την ποιότητα, καθ' όσον τα ζώα που έπαυσαν να έχουν φυλετικές διαταραχές (με χειρουργική ή άλλης μορφής επέμβαση), έχουν καλύτερης ποιότητας κρέας, από τα ζώα που συνεχίζουν να είναι δραστήρια λόγω του φύλου τους.

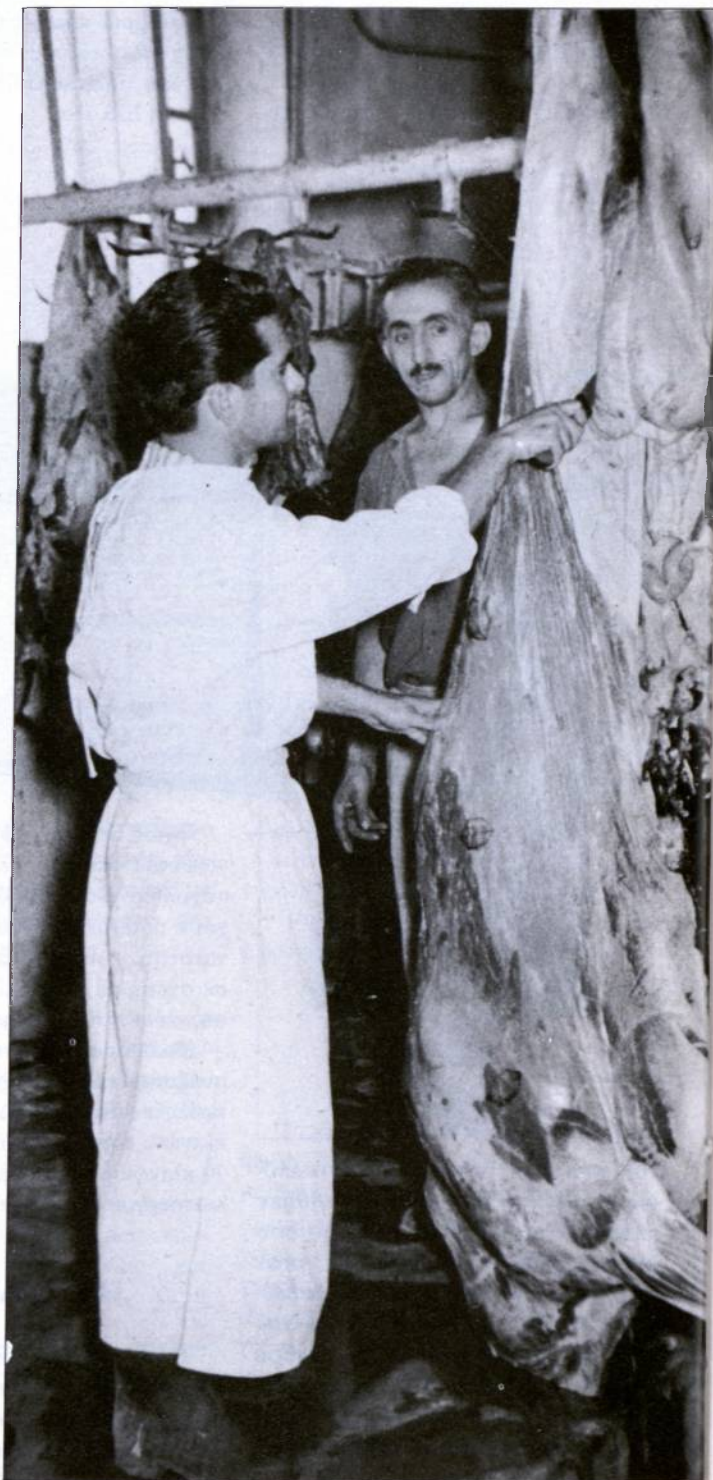
Τα μεγάλης ηλικίας θηλυκά ζώα που παρουσιάζουν γαλακτοπαραγωγή, τοκετούς και γενικά φυλετικές δραστηριότητες, μειονεκτούν έναντι των αρσενικών.

– **Η κατάσταση πάχυνσης** του ζώου έχει άμεση σχέση με την ποιότητα του κρέατος που προσφέρει, γιατί η αυξημένη ποσότητα λίπους π.χ., αυξάνει την γευστικότητα και την τρυφερότητα.

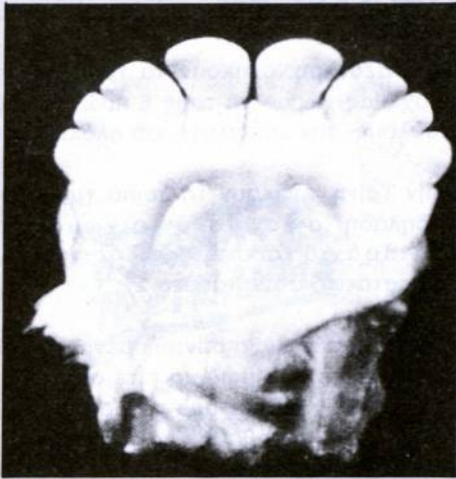
Ποιότητες του κρέατος των Βοδινών ζώων

Η ποιότητα, σύμφωνα με τα όσα αναφέραμε, έχει άμεση σχέση με την ηλικία.

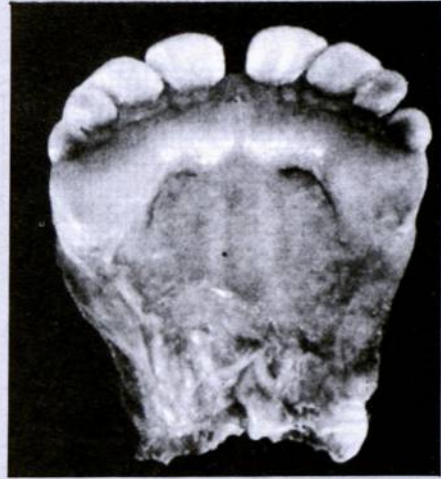
Στην πρώτη ποιότητα, ανήκει το κρέας του Μοσχαριού, του Δαμαλιού και του Βοδιού ή αγελά-

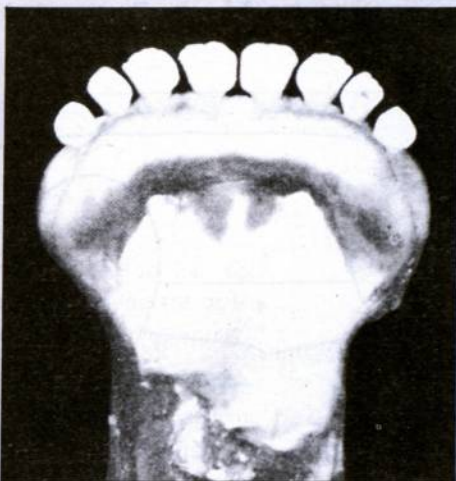
**Αναγνώριση της ηλικίας των σφα-
γείων από την εξέταση των δοντιών
τους.**

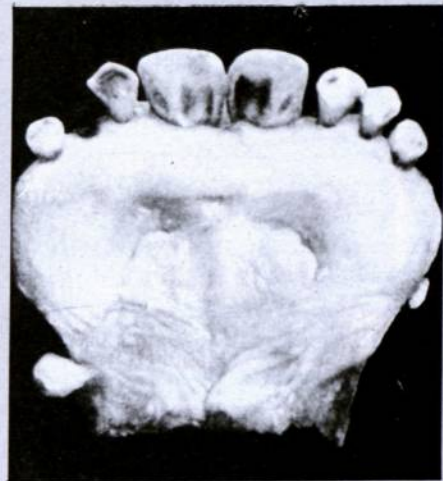
Μοσχάρι γάλακτος 2 μηνών.

Μοσχάρι γάλακτος 4 μηνών.

Μοσχάρι 19 μηνών.

Δαμάλι 2 1/2 χρόνων.

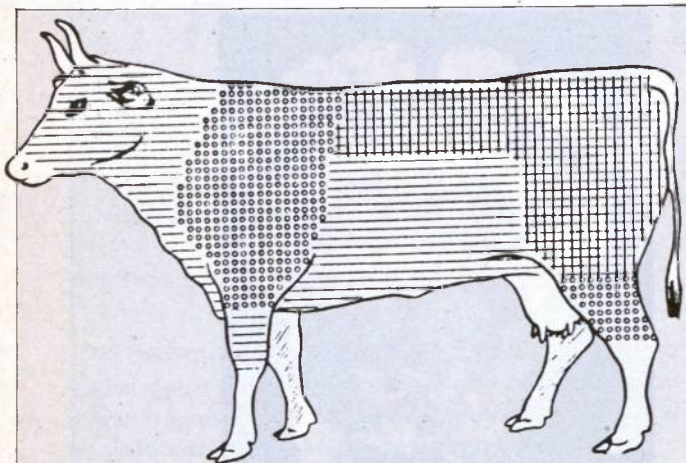
Δαμάλι 3 χρόνων.

Βοδινό 5 χρόνων.

δας από ηλικίας 3 μέχρι 5-6 χρόνων, ενώ τα Μοσχάρια γάλακτος επειδή δεν έχουν αναπτυχθεί κανονικά το κρέας τους δεν ανήκει στην πρώτη ποιότητα από πλευράς θρεπτικής.

– Στην δεύτερη ποιότητα ανήκει το κρέας του

Πρώτη κατηγ.+++++;
Δεύτερη » οοοοο;
Τρίτη » ---;

τημόρια με εγκάρσια τομή μεταξύ 11ης και 12ης πλευράς, ενώ το κεφάλι κόβεται στην ατλαντοϊνιακή διάρθρωση με τομή κάθετη προς τον άξονα των αυχενικών σπονδύλων. Τα διάφορα τμήματα του σφαγίου κατανέμονται σε 3 κατηγορίες:

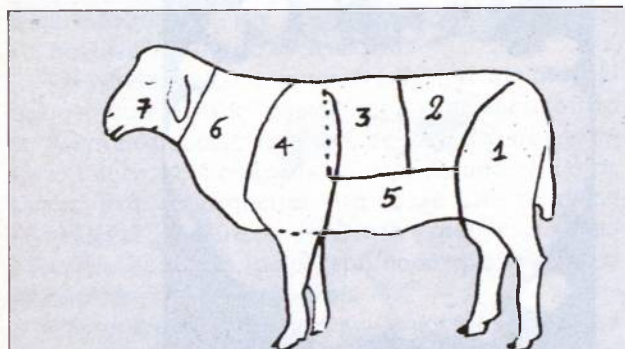
Στην **Πρώτη** ανήκουν τα τμήματα των μηρών, των γλουτών, της Ραχιαίας και οσφυϊκής χώρας.

Στην **Δεύτερη**, ανήκουν τα τμήματα της υπόλοιπης ραχιαίας χώρας με τους 6 πρώτους θωρακικούς σπονδύλους, την ωμοπλάτη και ολόκληρο το στήθος και

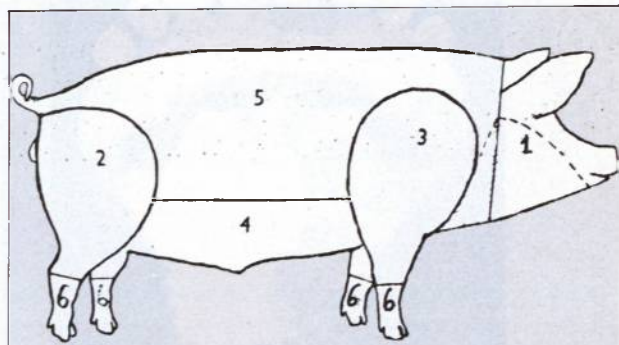
Στην **Τρίτη**, ανήκουν τα λοιπά τμήματα του σφαγίου, δηλαδή τα κοιλιακά τοιχώματα η κνήμη, το αντιβράχιο και ο τράχηλος.

Παραστατικά φαίνεται στο Σχ. 1.

Β. Αιγοπροβάτων, ο συνηθισμένος τρόπος τεμαχισμού είναι είτε σε ημιμόρια είτε σε τεταρτημόρια ή και κατ' ευθείαν σε διάφορα τμήματα, του μηρού, της νεφραμιάς, του στήθους, ή στα παιδάκια. Εδώ θα μπορούσαμε να πούμε ότι ανήκουν στην **πρώτη** κατηγορία, ο μηρός, η νεφραμιά και τα παιδάκια ενώ στην δεύτερη ανήκουν η σπάλα, το στέρνο, και τα πρώτα παιδάκια. Παραστατικά φαίνεται στο Σχ. 2.

Πρώτη κατηγ. 1, 2, 3
Δεύτερη » 4, 5, 6, 7

Πρώτη κατηγ. 2, 5
Δεύτερη » 3, 4
Τρίτη » 1, 6

Βοδιού και της αγελάδας ηλικίας από 6 χρόνων μέχρι 9-10.

– Και στην τρίτη ποιότητα ανήκει το κρέας του Βοδιού και της αγελάδας ηλικίας πάνω των 9-10 χρόνων και συνήθως το κρέας αυτό χρησιμοποιείται στην βιομηχανία.

Τεμαχισμός των κρεάτων των διαφόρων σφαγίων

Α. Βοοειδών, ο τεμαχισμός καθορίζεται από το Προεδρικό Δ/γμα 186/1981 (ΦΕΚ Α 52/27-2-81), σύμφωνα με το άρθρο 1 το σφάγιο χωρίζεται σε 2 τεταρ-

Γ. Χοιρινών, ο τεμαχισμός γίνεται σε τμήματα, που ανήκουν:

Στην **Πρώτη** κατηγορία, ο μηρός, οι μπριτζόλες, η νεφραμιά,

στην **δεύτερη** ανήκουν η ωμοπλάτη, οι πλευρές, το στέρνο και

στην **τρίτη** τα κότσια το κεφάλι.

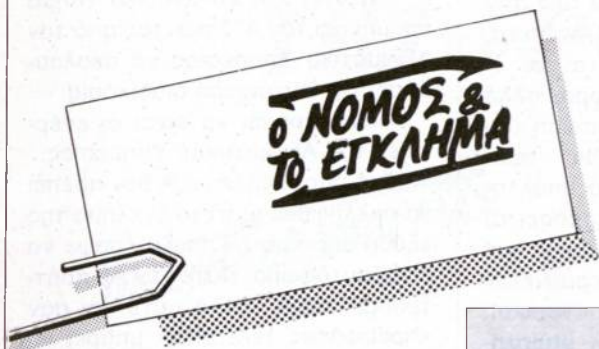
Σχ. 3.

ΠΗΓΕΣ:

- 1) ISPEZ. ALIMENTI-MANDOVANI
- 2) ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΡΟΦΙΜΩΝ – ΠΑΝΕΤΣΟΥ
- 3) ΚΤΗΝ/ΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ
- 4) ΤΕΧΝΙΚ. ΟΔΗΓΙΕΣ – ΣΤΡ. Δ/ΚΗ ΑΘΗΝΑΣ

Ο ΝΟΜΟΣ ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ

ΤΟ ΑΥΤΟΦΩΡΟ ΕΓΚΛΗΜΑ

Σύμφωνα με το άρθρο 242 του ΚΠΔ ένα έγκλημα θεωρείται αυτόφωρο στις παρακάτω περιπτώσεις:

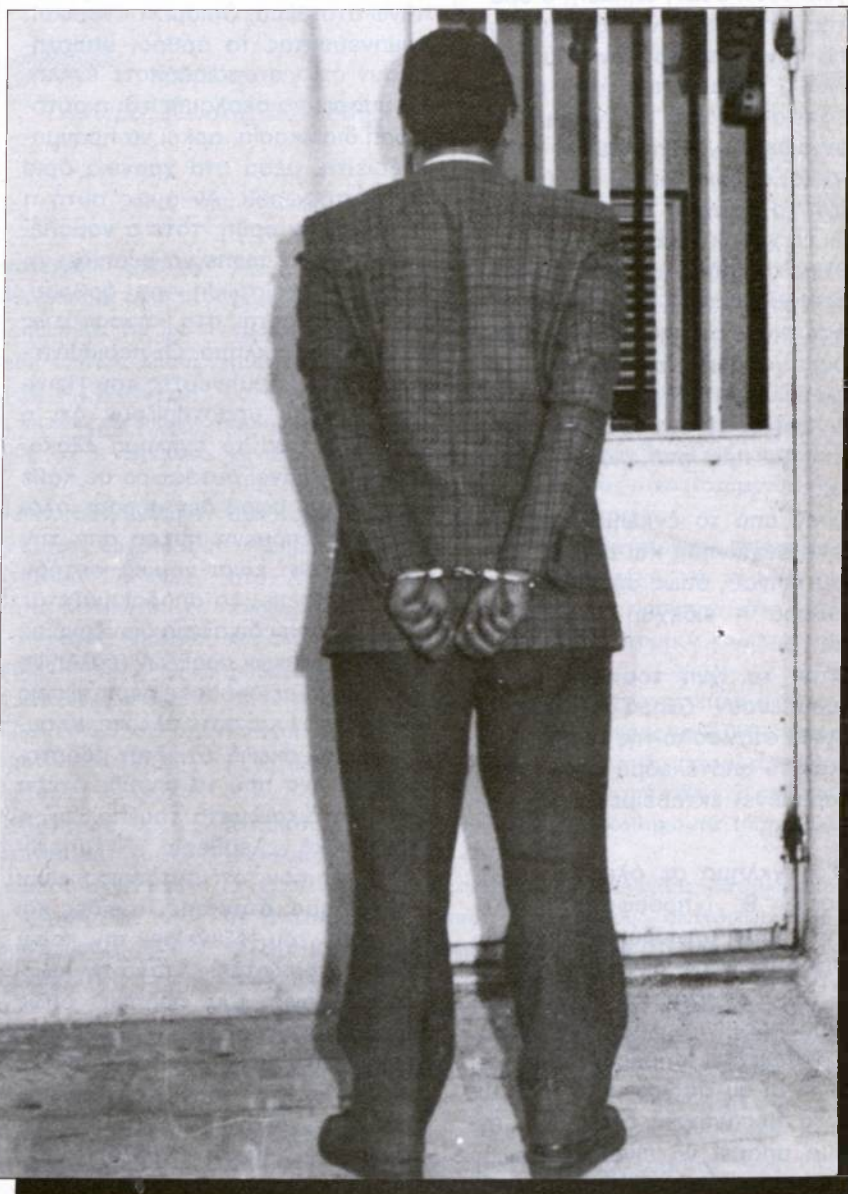
Α: Όταν είναι «έν τῷ πράττεσθαι»: Όταν δηλαδή ο δράστης πιάνεται τη στιγμή που διαπράττει το έγκλημα.

Αυτά που καλούνται διαρκή εγκλήματα (απαγωγή, αρπαγή, παράνομη κατακράτηση κλπ.), θεωρούνται «έν τῷ πράττεσθαι» σε όλο το χρονικό διάστημα που διαρκεί η παράνομη κατάσταση που έχει δημιουργηθεί.

Τα εγκλήματα που γίνονται «δια του τύπου», θεωρούνται πάντοτε αυτόφωρα (Ν.Δ. 2493/1953).

Β: Όταν τελέσθηκε πρόσφατα: Όταν, δηλαδή, πριν από λίγο ο δράστης ολοκλήρωσε την εγκληματική του ενέργεια. Ειδικότερα, ένα έγκλημα θεωρείται ότι τελέσθηκε πρόσφατα:

1. Όταν ο δράστης αμέσως μετά την τέλεση της πράξης του καταδιώκεται από τη δημόσια δύ-

ναμη ή από τον παθόντα ή «δια δημοσίας κραυγής». Αυτό σημαίνει ότι ο δράστης γίνεται αντιληπτός τη στιγμή που διαπράττει το έγκλημα, αλλά κατορθώνει να φύγει, ενώ καταδιώκεται. Εφόσον η καταδίωξη συνεχίζεται, το έγκλημα είναι αυτόφωρο και κάθε ανακριτικός υπάλληλος, αστυνομικός, ακόμα και ιδιώτης, έχει δικαίωμα και υποχρέωση να συλλάβει το δράστη.

- Όταν λέμε «δημόσια κραυγή» εννοούμε την ενέργεια των ατόπων να επιδείχνουν το δράστη στους αστυνομικούς που κατάφθασαν ή να κραυγάζουν «πιάστε τον», «αυτός είναι» κλπ.
- Όταν ο δράστης κατονομάζεται ή περιγράφονται τα χαρακτηριστικά του. Όταν, δηλαδή, ο δράστης κατόρθωσε να εξαφανισθεί από τον τόπο του εγκλήματος, αλλά ο κόσμος που ήταν μπροστά όταν γινόταν το έγκλημα και τον είδε, τον κατονομάζει δημόσια και απροκάλυπτα, αφού γνωρίζει τα στοιχεία του ή περιγράφει τα χαρακτηριστικά του.
 - Όταν ο δράστης βρεθεί οπουδήποτε (κοντά ή μακριά από τον τόπο της τέλεσης του εγκλήματος), να έχει πειστήρια ή ίχνη του εγκλήματος, από τα οποία να συνάγεται ότι αυτός διάπραξε το έγκλημα πριν από ελάχιστο χρόνο.
 - Όταν από το έγκλημα προκλήθηκε συγκίνηση και αναστάτωση του κοινού, όπως συμβαίνει στα σοβαρά ή ειδικά εγκλήματα, και
 - Όταν τα ίχνη του εγκληματία παραμένουν ζωηρά και αμετάβλητα στον τόπο της τέλεσης και όταν το αποτέλεσμα της πράξης παραμένει εκτεθειμένο στη κοινή θέα.

Το έγκλημα σε όλες τις περιπτώσεις Β («προσφάτως τελεσθέν») παύει οπωσδήποτε να θεωρείται αυτόφωρο μετά τα μεσάνυχτα της επόμενης από τη διάπραξη του ημέρας. Αν δηλαδή ένα έγκλημα διαπραχθεί σήμερα, παύει να θεωρείται αυτόφωρο μετά από αύριο τα μεσάνυχτα. Έτσι, ένα έγκλημα μπορεί να είναι αυτόφωρο σε ανώτατο όριο 47 ώρες και 59

λεπτά, και σε ελάχιστο 24 ώρες και 1 λεπτό, ανάλογα με την ώρα που διαπράχθηκε.

Πρακτική εφαρμογή

Όταν το έγκλημα διώκεται αυτεπάγγελτα και είναι «έν τῷ πράττεσθαι», δεν υπάρχει πρόβλημα για την εφαρμογή του νόμου από τον αξιωματικό Υπηρεσίας. Αντίθετα, όταν το έγκλημα διώκεται με έγκληση και είναι αυτόφωρο, αλλά καλύπτεται από την περίπτωση του «προσφάτως τελεσθέντος, προβληματίζει τον ανακριτικό υπάλληλο τί να κάνει για να εφαρμόσει το νόμο, αφού μάλιστα υπάρχει και διχογνωμία των νομικών ερμηνειών πάνω στο θέμα. Ορισμένοι νομικοί, ερμηνεύοντας το άρθρο, υποστηρίζουν ότι για οποιοδήποτε έγκλημα μπορεί να ακολουθείται η αυτόφωρη διαδικασία, αρκεί να πραγματοποιείται μέσα στα χρονικά όρια του αυτόφωρου. Αν όμως αυτή η άποψη ήταν ορθή, τότε ο νομοθέτης δεν θα έπρεπε να θεσπίσει τη δεύτερη περίπτωση του άρθρου, που αναφέρεται στο «προσφάτως τελεσθέν» έγκλημα. Οι περισσότεροι, λοιπόν, ερμηνευτές του Ποινικού Δίκαιου υποστηρίζουν ότι η αντίληψη πως το έγκλημα εξακολουθεί να είναι αυτόφωρο σε κάθε περίπτωση, αφού δεν πέρασε ολόκληρη η επόμενη ημέρα από την τέλεσή του, είναι νομικά αστήρικτη και πρέπει να αποδοκιμάζεται. Ο νόμος δίνει δικαίωμα διενέργειας προανακριτικών πράξεων (σύλληψη κλπ.) μόνο σε σοβαρές περιπτώσεις αυτόφωρων και ποτέ άλλοτε. Κι αυτό, με τη σκέψη ότι έτσι προστατεύεται ένα από τα σπουδαιότερα ατομικά δικαιώματα του πολίτη, η προσωπική ελευθερία. Τεκμηριώνεται, λοιπόν, ότι αυτόφωρο είναι το έγκλημα, όταν από το είδος και τη φύση του, εξεγείρει την κοινή γνώμη, που ζητάει έντονα την άμεση σύλληψη του δράστη, όπως συμβαίνει στα βαριά και ειδικά εγκλήματα, που προκαλούν γενική αναστάτωση και συγκινούν το κοινωνικό σύνολο. Σε μικρότερης σημασίας εγκλήματα, η σύλληψη και γενικά οι ανακριτικές πράξεις (σω-

ματική έρευνα, έρευνα στο σπίτι κλπ.), δεν στηρίζονται στο νόμο και είναι απαράδεκτες.

Παράδειγμα

Ο Α', το πρωί, θρίζει χυδαία τον Β' για ασήμαντη αφορμή. Το ίδιο απόγευμα, μετά τη δουλειά του, ο Β' πηγαίνει στο Αστυνομικό Τμήμα και μηνύει τον Α' ζητώντας από τον Αξιωματικό Υπηρεσίας να ακολουθήσει την αυτόφωρη διαδικασία.

Ποιες πρέπει να είναι οι ενέργειες του Αξιωματικού Υπηρεσίας;

Στο παράδειγμα, ο Α δεν πρέπει να συλληφθεί, γιατί το έγκλημα της εξύβρισης που διέπραξε έπαψε να είναι αυτόφωρο. Ούτε «έν τῷ πράττεσθαι», είναι, αλλά ούτε και σαν «προσφάτως τελεσθέν» μπορεί να χαρακτηριστεί, αφού δεν συντρέχει καμιά περίπτωση που να συνδέει το χρόνο τέλεσης του εγκλήματος, με το μεταγενέστερο χρόνο που ο Β υποβάλλει την έγκληση.

Ούτε καταδίωξη, ούτε κραυγή, ούτε πειστήρια, ούτε συγκίνηση του κοινού επακολούθησαν την εξύβριση. Ο Αξιωματικός Υπηρεσίας θα εξηγήσει στον Β όλα τα παραπάνω. Θα δεχθεί την υποβολή της έγκλησης του Β για να τη στείλει στη συνέχεια στον εισαγγελέα. Αν ο Β δεν θέλει να υποβάλει έγκληση εκείνη τη στιγμή, θα του υποδείξει το δικαίωμα που του παρέχει ο νόμος για την υποβολή έγκλησης μέσα σε τρεις μήνες, σύμφωνα με το άρθρο 117 § 1 Π.Κ.

Ο ανακριτικός υπάλληλος έχει την ευχέρεια να κρίνει αν ένα έγκλημα θεωρείται αυτόφωρο. Για την τελική πάντως κρίση και το χαρακτηρισμό του εγκλήματος, αρμόδιος είναι ο Εισαγγελέας, στις άμεσες διαταγές του οποίου υπάγεται ο αστυνομικός που ασκεί ανακριτικά καθήκοντα, και στον οποίο πρέπει να αναφέρεται για οποιαδήποτε αμφιβολία του.

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΔΑΝΙΑΣ, ΤΩΝ ΦΕΡΟΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΡΟΙΛΑΝΔΙΑΣ

Επιμέλεια:
Ανθ/μος Κώστας Δανούσης

Με έκταση 43.080 τ.χ., η Δανία αποτελείται από τη χερσόνησο της Γιουτλάνδης και από 483 νησιά, από τα οποία κατοικούνται μόνον τα 100. Ο πληθυσμός της χώρας ανέρχεται (1983) σε 5.100.000 άτομα, από τα οποία 1.400.000 περίπου κατοικούν στην περιοχή της Κοπεγχάγης. Η Γροιλανδία (2.175.000 τ.χ.) έχει πληθυσμό 53.000 κατοίκων ενώ οι Φερόες νήσοι (14.000 τ.χ.) περίπου 46.000.

Η Δανία είναι βασιλευόμενη κοινοβουλευτική μοναρχία. Τη νομοθετική εξουσία ασκεί ο ανώτατος άρχοντας και το κοινοβούλιο, το οποίο αποτελείται από 179 μέλη (από τα οποία 2 από τις Φερόες και 2 από τη Γροιλανδία). Το κρατικό συμβούλιο (βασίλισσα και υπουργοί) διευθύνει τις σημαντικές κυβερνητικές υποθέσεις.

Η χώρα διαιρείται σε 14 διοικητικές ενότητες, ανάμεσα στις οποίες και η Κοπεγχάγη. Η Γροιλανδία και οι Φερόες έχουν κάποια αυξημένα δικαιώματα αυτοδιοίκησης μέσα στα πλαίσια της δανικής επικράτειας, τα οποία όμως δεν επεκτείνονται στο χώρο της αστυνομίας.

Έτσι το προσωπικό της δανικής αστυνομίας είναι υποχρεωμένο να ασκεί τα καθήκοντά του μέσα σε μια τεράστια ποικιλία περιβαλλοντολογικών συνθηκών, που αρχίζουν από τη πολύθουη ζωή της πρωτεύουσας για να καταλήξουν στις απομονωμένες αρктиκές περιοχές.

Οργάνωση

Η Αστυνομία υπάγεται στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, το οποίο – όπως και τα άλλα υπουργεία – αποτελείται από την κεντρική επιτελική υπηρεσία, αρμόδια για τη νομο-

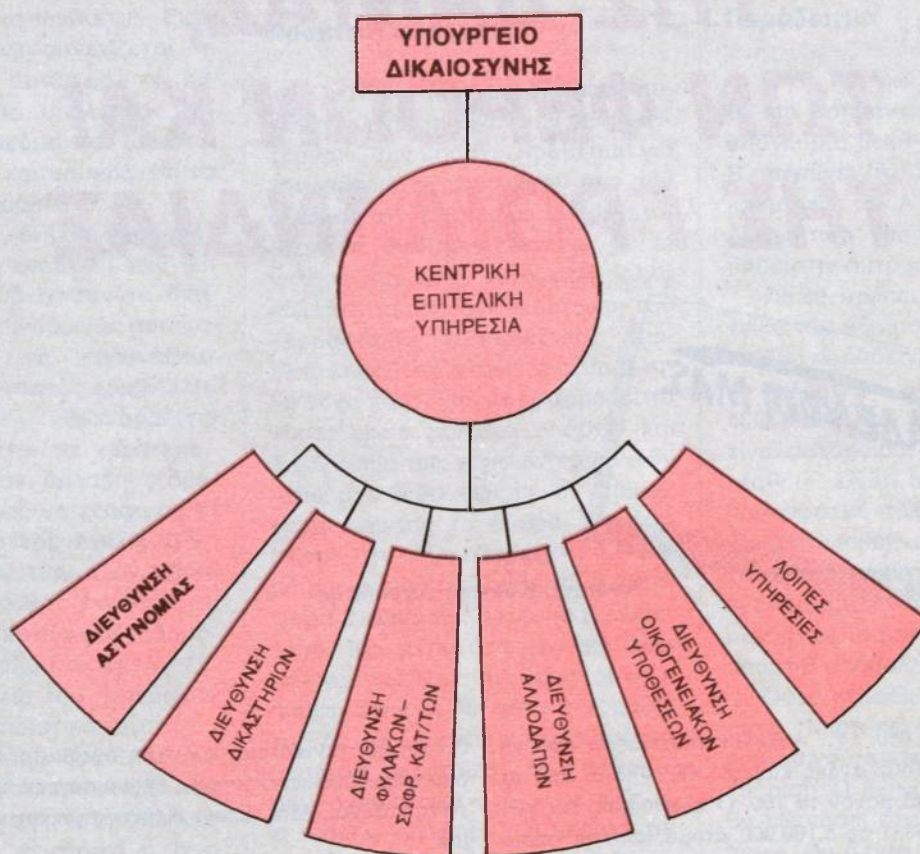
θετική και γενικότερη πολιτική σχεδίαση, και τις επιμέρους διευθύνσεις, οι οποίες έχουν συγκεκριμένες διοικητικές ευθύνες. Μια τέτοια διεύθυνση είναι και η αστυνομία.

Ανωτάτη αστυνομική αρχή είναι ο υπουργός Δικαιοσύνης, ενώ η διοικητική της ιεραρχία συντίθεται από τον εθνικό επίτροπο Αστυνομίας και τους διοικητές Αστυνομίας (στην περιοχή της πρωτεύουσας ο προϊστάμενος της αστυνομίας φέρει το βαθμό επιτρόπου).

Σήμερα η δανική αστυνομία οργανωτικά διαιρείται στην Αστυνομική Διεύθυνση Κοπεγχάγης και σε 54 Διοικήσεις Αστυνομίας. Η διαίρεση αυτή ανάγεται στο 1973 και έγινε με σκοπό την πλήρη αστυνομική κάλυψη της χώρας σε 24ωρη βάση.

Η Αστυνομική Διεύθυνση Κοπεγχάγης είναι η μεγαλύτερη αστυνομική υπηρεσία της χώρας με 2.000 ένστολους αστυνομικούς, 400 των υπηρεσιών ασφαλείας και 350 πολιτικούς υπαλλήλους. Η περιοχή ευθύνης της καλύπτεται από 5 υποδιευθύνσεις με καθήκοντα τάξης και ασφάλειας.

Η δύναμη των Διοικήσεων Αστυνομίας κατανέμεται σε Αστυνομικά Τμήματα και Σταθμούς, επανδρωμένα ανάλογα με το φόρτο εργασίας τους με το απαραίτητο αστυνομικό («ένστολο» και ασφαλείας) και πολιτικό προσωπικό. Η εσωτερική διάρθρωση των μονάδων αυτών ποικίλει. Οι διοικητές αστυνομίας – όπως και ο επίτροπος Αστυνομίας της Κοπεγχάγης – ασκούν και καθήκοντα δημοσίου κατηγόρου, καθήκοντα τα οποία είναι προφανώς ευρύτερα απ' εκείνα των δικών μας. Τις διευθυντικές θέσεις σε κάθε διοίκηση αστυνομίας (διοικητής, αναπληρωτής, βοηθός, βοηθός - αναπληρωτής) κατέχει προσω-

πικό με ειδικές νομικές σπουδές.

Το 1984 ιδρύθηκαν πειραματικά αστυνομικά γραφεία σε γειτονίες αστικών κέντρων και σε αγροτικές περιοχές, με σκοπό να εφαρμοστεί ένα σύστημα αστυνόμευσης που θα εξασφαλίζει άμεση επαφή ανάμεσα στην αστυνομία και τους κατοίκους, προκειμένου να επιλύονται αναρίθμητα θέματα αστυνομικής φύσης, πριν γίνουν πραγματικά προβλήματα. Το πείραμα φαίνεται πως πέτυχε και τα γραφεία αυτά θα γίνουν μόνιμα.

Οι 54 διοικήσεις αστυνομίας έχουν οργανωθεί σε 7 αστυνομικές περιφέρειες με κριτήρια καθαρά λειτουργικά. Σε κάθε αστυνομική περιφέρεια προϊστάται ένας από τους διοικητές των αστυνομικών διοικήσεων, τις οποίες περιλαμβάνει. Στις αστυνομικές υπηρεσίες της πρωτεύουσας προϊστάται ο αστυνομικός επίτροπος Κοπεγχάγης.

Εκτός όμως από τις διοικήσεις αστυνομίας υπάρχουν και παρακάτω αστυνομικές υπηρεσίες που υπάγονται απευθείας στον Εθνικό Επίτροπο Αστυνομίας. Τυπικά οι υπηρεσίες αυτές λειτουργούν σε πανεθνική βάση. Στην πράξη όμως υπάγονται στους κατά τόπους διοικητές αστυνομίας.

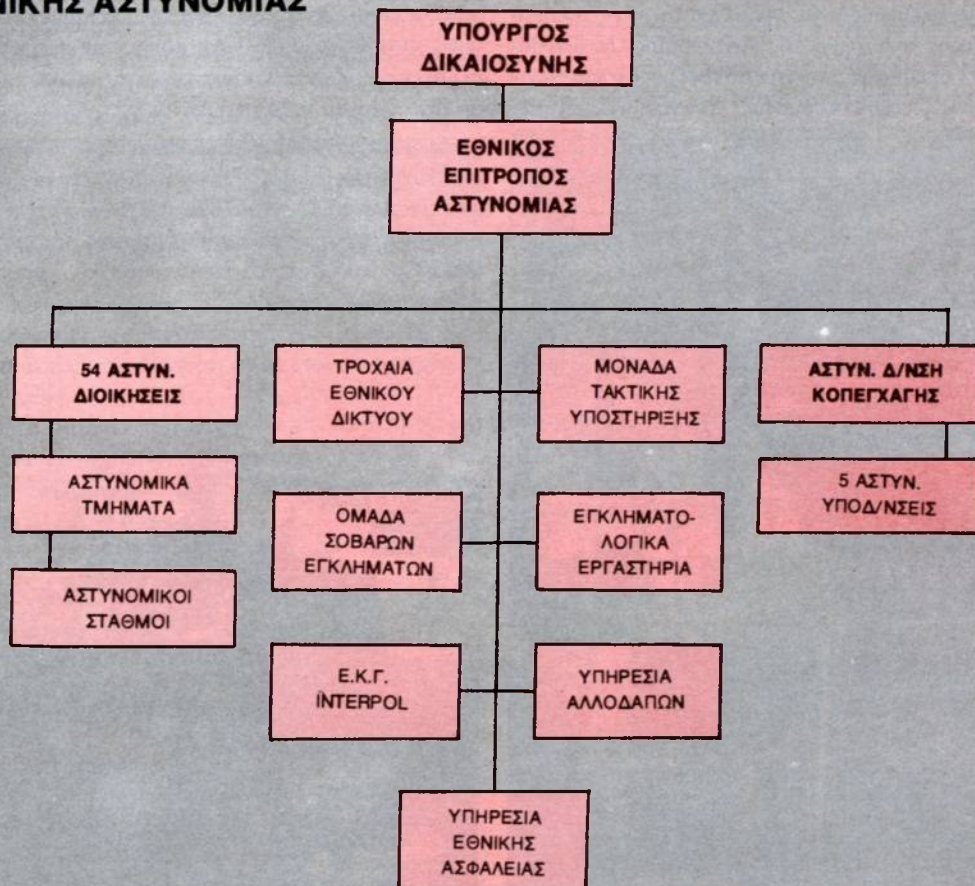
- Τροχαία Εθνικού Δικτύου.
- Μονάδα Τακτικής Υποστήριξης (συνεργάζεται με τις αστυνομικές περιφέρειες για θέματα που υπερβαίνουν τα όρια μιας διοίκησης αστυνομίας και αποτελεί σύνδεσμο με τις στρατιωτικές αρχές και υπηρεσίες πολιτικής άμυνας).
- Ομάδα Σοβαρών Εγκλημάτων (ή «Ιπτάμενη Ομάδα», παρέχει βοήθεια σε διοικήσεις αστυνομίας στις περιπτώσεις σοβαρών εγκλημάτων).
- Εγκληματολογικά εργαστήρια.
- Εθνικό Κεντρικό Γραφείο INTERPOL.
- Υπηρεσία Αλλοδαπών.
- Υπηρεσία Εθνικής Ασφάλειας.

Προσωπικό:

Το προσωπικό της δανικής αστυνομίας διακρίνεται σε 3 κατηγορίες και στα τέλη του 1985 έφτανε τα 13.900 άτομα:

- Προσωπικό με ειδικές νομικές σπουδές.

ΟΡΓΑΝΟΓΡΑΜΜΑ ΔΑΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

- Τακτικό αστυνομικό προσωπικό, και
- Πολιτικό προσωπικό.

Η πρώτη κατηγορία αριθμεί 340 άτομα. Απ' αυτά 25 απασχολούνται στα γραφεία του Εθνικού Αστυνομικού Επιτρόπου, 50 στην Αστυνομία της Κοπεγχάγης και στις διάφορες αστυνομικές διοικήσεις αριθμός ανάλογος με τον πληθυσμό τους. Τα άτομα αυτά υπηρετούν ως δημόσιοι κατήγοροι ή και σε ανώτερες διοικητικές θέσεις, πριν επιλεγούν (σε ηλικία 40 - 45 ετών) για το βαθμό του διοικητή Αστυνομίας. Οι βαθμοί τους είναι:

- Εθνικός Επίτροπος Αστυνομίας (Αρχηγός).
- Επίτροπος Αστυνομίας της Κοπεγχάγης.
- Αναπληρωτής Εθνικού Επιτρόπου Αστυνομίας (ή Επιτρόπου Αστυνομίας της Πρωτεύουσας).
- Διοικητής Αστυνομίας.
- Αναπληρωτής Διοικητής Αστυνομίας.
- Βοηθός Διοικητή Αστυνομίας.
- Αναπληρωτής - βοηθός Δ/τή Αστυνομίας.

Η δύναμη του τακτικού αστυνομικού προσωπικού στη Δανία, στις Φερόες και τη Γροιλανδία αριθμούσε στο τέλος 1985 9.150 άνδρες και 250 γυναίκες αστυνομικούς. Η

δύναμη αυτή διακρίνεται σε δύο κλάδους, στο «ένστολο» προσωπικό και στο προσωπικό υπηρεσιών ασφαλείας (ντετέκτιβς), των οποίων τα ειδικότερα καθήκοντα είναι όμοια με εκείνα των αναλόγων υπηρεσιών και της Ελληνικής Αστυνομίας. Οι βαθμοί τους είναι:

- Επικεφαλής επόπτης αστυνομίας/ασφάλειας.
- Επόπτης αστυνομίας/ασφάλειας.
- Επιθεωρητής αστυνομίας/ασφάλειας.
- Αστυφύλακας/Ντετέκτιβ.

Το πολιτικό προσωπικό αριθμεί 3.000 άτομα, τα οποία απασχολούνται σε καθήκοντα γραμματέων, αρχείου, δαπανών - πληρωμών, έκδοσης διαβατηρίων, αδειών οδήγησης, χορήγησης πινακίδων κυκλοφορίας μοτοποδηλάτων, κλπ.

Ο Εθνικός Επίτροπος Αστυνομίας

Ο Εθνικός Επίτροπος Αστυνομίας είναι υπεύθυνος για τη διοίκηση του προσωπικού και τη διαχείριση των οικονομικών. Αποφασίζει για τους διορισμούς, εκπαίδευση,

προαγωγές και μεταθέσεις του αστυνομικού και πολιτικού προσωπικού. Οι διορισμοί όμως και οι προαγωγές του προσωπικού με ειδικές νομικές σπουδές, καθώς και οι προαγωγές του αστυνομικού προσωπικού στους ανωτέρους βαθμούς ανήκει στην αρμοδιότητα του υπουργού.

Επίσης είναι υπεύθυνος για την υλοποίηση της κυβερνητικής πολιτικής στο χώρο της Αστυνομίας, δε διευθύνει όμως – ούτε επεμβαίνει – στην αστυνόμευση και γενικότερα στη δίωξη του εγκλήματος, πράγμα που ανήκει

και το αστυνομικό έργο. Το 1976 ο αριθμός των καταγελλθέντων και γενικά θεβαιωθέντων αδικημάτων ήταν περίπου 277.000, αριθμός ο οποίος το 1985 αυξήθηκε σε 477.000 (δηλαδή αύξηση 72%).

Μπορεί, ανάμεσα, στα κύρια καθήκοντα της αστυνομίας να είναι και η πρόληψη της εγκληματικότητας, πλην όμως αυτό είναι φαινόμενο κοινωνικό που επιβάλλει επιστράτευση όλων των κρατικών και μαζικών φορέων. Μέσα στα πλαίσια αυτά στη Δανία λειτουργεί από το 1971 το

Κινητό ανακριτικό γραφείο της δανικής αστυνομίας.

στην ευθύνη των κατά τόπους διοικητών αστυνομίας.

Πεζές και εποχούμενες περιπολίες καλύπτουν την Κοπεγχάγη σε 24ωρη βάση. Στη φωτογραφία αστυφύλακας συνομιλεί με ψαρά της περιοχής του.

Καθήκοντα

Τα κύρια καθήκοντα της Αστυνομίας συνίστανται στην εξασφάλιση της τάξης, της γαλήνης και της ασφάλειας των πολιτών, στην εφαρμογή των νόμων, στην πρόληψη της εγκληματικότητας και στην εξιχνίαση και δίωξη των αδικημάτων. Με τη συγκατάθεση όμως του Υπουργού Δικαιοσύνης μπορούν να ανατεθούν στην αστυνομία και άλλα καθήκοντα.

Τα ουσιαστικά λοιπόν αστυνομικά καθήκοντα φέρονται σε πέρας από τις μόνιμες περιπολίες – πεζές ή εποχούμενες – και από τα Τμήματα εξιχνίασης Αδικημάτων (Υπηρεσίες Ασφάλειας).

Η αύξηση της εγκληματικότητας επιβάρυνε ανάλογα

Συμβούλιο Πρόληψης της Εγκληματικότητας, στο οποίο η Αστυνομία συμμετέχει ενεργά ενημερώνοντας σχετικά τον πληθυσμό. Επί πλέον οι Δανοί συναδέλφοι διδάσκουν κυκλοφοριακή αγωγή στα σχολεία και ενημερώνουν ομάδες ατόμων διαφόρων ηλικιών για την πρόληψη του εγκλήματος, τον κίνδυνο των ναρκωτικών, κλπ.

Η Αστυνομία στη Δανία αποτελεί ενεργό τμήμα του αμυντικού σχεδιασμού της χώρας με καθήκοντα, που κυρίως εντοπίζονται στο χώρο της πολιτικής άμυνας.

Και εδώ, τέλος, είναι επιφορτισμένη με άλλα καθήκοντα, όπως η διεξαγωγή των τεστ οδήγησης, η έκδοση αδειών οδήγησης και διαβατηρίων, η χορήγηση πινακίδων κυκλοφορίας μοτοποδηλάτων, κ.ά.

Κατάταξη – εκπαίδευση προσωπικού:

Η δανική νομοθεσία δεν καθορίζει μεν ειδικές προϋποθέσεις για την κατάταξη στην αστυνομία, όμως οι υποψήφιοι πρέπει να είναι 21 τουλάχιστον ετών, μέσου ύψους και υγιείς (στρατιωτική θητεία δεν είναι απαραίτητη). Επεκράτησε τελικά να επιλέγονται άτομα μορφωμένα, τα οποία δε βαρύνονται με αδικήματα που δεν συνάδουν στο επάγγελμα του αστυνομικού. Αφού γίνουν δεκτοί, υπηρετούν δοκιμαστικά για 3 χρόνια διαρκώς εκπαιδευόμενοι.

Η βασική εκπαίδευση διαρκεί 8 μήνες στην Αστυνομική Σχολή Κοπεγχάγης και ακολουθεί 11μηνη πρακτική εκπαίδευση σε μια από τις υπηρεσίες της πρωτεύουσας. Μετά απ' αυτήν ο υπό δοκιμασία επιστρέφει στη Σχολή για άλλη εκπαίδευση επίσης 8 μηνών, στο τέλος της οποίας δίνει γραπτές και προφορικές εξετάσεις. Επακολουθεί νέα πρακτική εκπαίδευση σε κεντρικές υπηρεσίες πριν ολοκληρωθεί ο χρόνος της 3ετούς δοκιμασίας.

Στις Σχολές διδάσκονται αστυνομική επιστήμη, ψυχολογία, ποινική και ειδική νομοθεσία, επιστημονική εξιχνίαση των εγκλημάτων, ξένες γλώσσες, οδήγηση, αυτοάμυνα, κλπ.

Δόκιμοι αστυφύλακες ασκούνται στη διερεύνηση τροχαίου ατυχήματος.

Η βασική όμως εκπαίδευση αποτελεί μικρό μόνο μέρος της συνολικής εκπαίδευσης των αστυνομικών κατά τη διάρκεια της καριέρας τους.

Συμβούλιο παραπόνων:

Σ' όλες τις περιοχές της χώρας λειτουργούν «Συμβούλια παραπόνων» τα οποία αποτελούνται από τους δημάρ-

Μαθήματα κυκλοφοριακής αγωγής σε μαθητές δημοτικού σχολείου.

χους κάθε περιοχής, το διοικητή αστυνομίας, δύο μέλη που εκλέγονται από το αστυνομικό προσωπικό και ανάλογα τον πληθυσμό από ένα ή περισσότερα μέλη των τοπικών κυβερνητικών συμβουλίων.

Τα συμβούλια αυτά – στα οποία προεδρεύει ένας από τους δημάρχους – έχουν ανάμεσα στα άλλα και τα εξής καθήκοντα:

- Συμβουλευούν το διοικητή αστυνομίας για θέματα οργάνωσης και λειτουργίας των αστυνομικών υπηρεσιών.
- Συζητούν θέματα που αφορούν τις σχέσεις αστυνομίας και πολιτών.
- Υποβάλλουν συστάσεις για πληρέστερη ενημέρωση των πολιτών πάνω στις αστυνομικές δραστηριότητες.
- Εξετάζουν τα παράπονα και γενικά τις καταγγελίες κατά των αστυνομικών οργάνων.

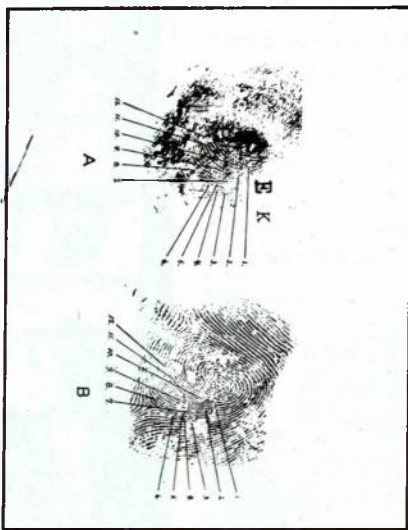
ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ

του PAUL L. KIRK, Βιοχημικού - Εγκληματολόγου

Απόδοση στα Ελληνικά: Αρχιφύλακας Ντίνος Καραγιάννης

Το κεντρικό πρόβλημα του διερευνητή του εγκλήματος είναι η εξακρίβωση και πιστοποίηση της προσωπικής ταυτότητας. Συνήθως, αυτή είναι η ταυτότητα του εγκληματία, αλλά καμιά φορά μπορεί να είναι και του θύματος. Συμπληρωματική για την εξακρίβωση της ταυτότητας των προσώπων είναι η εξακρίβωση της ταυτότητας των αντικειμένων, μια που αυτά οδηγούν στην εύρεση της προσωπικής ταυτότητας που αναζητάμε. Για παράδειγμα, η απόδειξη της ταυτότητας του όπλου του εγκλήματος μπορεί να μας δείξει τον κάτοχό του, τη στιγμή της εγκληματικής πράξης, ή η απόδειξη της ταυτότητας του γραφικού χαρακτήρα δείχνει το γραφέα ενός κειμένου, και έπεται συνέχεια.

Πέρα από την απόδειξη της ταυτότητας των δακτυλικών αποτυπωμάτων και τη φυσιογνωμική αναγνώριση, λίγες ακόμα μέθοδοι υπάρχουν για την απ' ευθείας εύρεση της ταυτότητας ενός προσώπου. Η φυσιογνωμική αναγνώριση τελειοποιήθηκε με τη χρησιμοποίηση των ανθρωπομετρικών μεθόδων για τα φυσικά χαρακτηριστικά, όπως στο πολύ γνωστό σύστημα του BERTILLON. Η γενίκευση της χρησιμοποίησης της φωτογραφίας, που διαδόθηκε επίσης από τον BERTILLON, πρόσφερε μεγάλες υπηρεσίες στην κατάγραφή φυσιογνωμών για μεταγενέστερες συγκρίσεις. Η απόδειξη της ταυτότητας των δοντιών ή των οδοντικών εργασιών σε πτώματα, που δεν είναι δυνατό αλλιώς να αναγνωρισθούν με τις συνήθισμένες μεθόδους απόδειξης της προσωπικής ταυτότητας, έχουν λύσει πολλά προβλήματα εύρεσης της ταυτότητας. Απλή η μέθοδος μπορεί να θεωρηθεί σαν μια τελειοποίηση της απ' ευθείας αναγνώρισης της φυσιογνωμίας. Το σύστημά «*PORTAIT PARLE*» του BERTILLON αποδείχτηκε χρήσιμο στην ανακρίση της φυσιογνωμίας. Πάντως, η αλήθεια είναι πως μέχρι τώρα οι περισσότερες αναγνωρί-

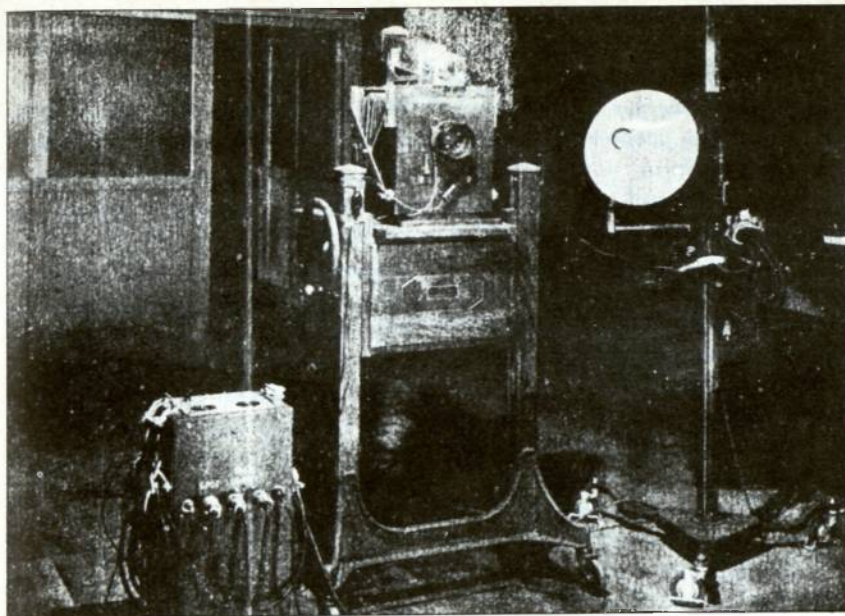
Αναγνώριση δακτυλικών αποτυπωμάτων: Α : αποτύπωμα πάνω σε φάκελο στη σκηνή του εγκλήματος, Β: αποτύπωμα του δράστη.

σεις προσώπων γίνονται με μάρτυρες. Το θύμα επιδεικνύει αυτόν που του επιτέθηκε, ανάμεσα στους ύποπτους της Αστυνομίας, ή ένας μάρτυρας περιγράφει το δράστη του εγκλήματος. Αν και πολύ βοηθητική, αυτή η μέθοδος είναι παρακινδυνευμένη, όπως έχει επανειλημμένα αποδειχθεί. Παραμένει, βέβαια, ένα σημαντικό στοιχείο για τους δικαστές, ακόμα κι όταν υπάρχουν σοβαροί λόγοι αμφιβολίας για τη μνήμη ή την παρατηρητικότητα του αυτόπτη μάρτυρα. Άλλωστε, είναι πια γνωστό, πως κάτω από συνθήκες φόβου ή έκπληξης ο μάρτυρας ρέπει στη μεγαλοποίηση των πραγμάτων και αδυνατεί να δώσει σαφή περιγραφή του εγκληματία, στον οποίο αποδίδει τεράστιες διαστάσεις και τερατώδη εμφάνιση. Και ακόμα, πως και οι υποδείξεις των άλλων ασκούν μεγάλη επιρροή στον αυτόπτη μάρτυρα, μια που υποβάλλεται εύκολα. Στην εγκληματολογική γραμματεία αναφέρονται πάμπολλες τέτοιες περιπτώσεις, που θεμελιώνουν την άποψη

ότι ελάχιστοι αυτόπτες μάρτυρες είναι σε θέση να δώσουν μια ακριθή ή τουλάχιστον χρήσιμη περιγραφή.

Η απόδειξη της ταυτότητας των αποτυπωμάτων, είτε πρόκειται για δακτυλικά, είτε για παλαμικά, ή ακόμα και για αποτυπώματα ποδιών μέχρι ένα σημείο, αποδείχθηκε ιδιαίτερα αξιόπιστη αφού στηρίζεται σε φυσικές αποδείξεις, που δεν υπόκεινται σε υποκειμενικές εντυπώσεις, αδυναμίες της μνήμης, επιρροές και υποβολή, ή σε κάποιο άλλο μειονέκτημα από τα πολλά της μαρτυρίας του αυτόπτη μάρτυρα. Η παγκόσμια σήμερα χρησιμοποίηση των αποτυπωμάτων για την απόδειξη της προσωπικής ταυτότητας, πείθει για την αξιοπιστία και τη χρησιμότητα αυτού του συστήματος. Το μειονέκτημά του, όμως, βρίσκεται στο γεγονός ότι ο σύγχρονος εγκληματίας είναι προσεκτικός και δεν αφήνει δακτυλικά αποτυπώματα, που μπορούν να τον ενοχοποιήσουν, στον τόπο του εγκλήματος. Έτσι, γεννιέται η ανάγκη να βρεθούν κι άλλοι τρόποι απόδειξης της ταυτότητας, που είναι όμως πιο έμμεσοι και πετυχαίνονται με τη χρησιμοποίηση άλλων φυσικών μαρτυριών. Ο σύγχρονος εγκληματολόγος έχει τη δυνατότητα να βρει την ταυτότητα ενός ατόμου μόνο από μια τούφα μαλλιά, από μια κηλίδα αίματος ή από τα ίχνη του σπέρματος, αφού όλα αυτά έχουν μια μοναδικότητα, όπως και τα δακτυλικά αποτυπώματα. Και καθώς η επιστήμη προοδεύει, θα βρεθούν και νέες μέθοδοι απόδειξης της ταυτότητας με τέτοια μέσα.

Έμμεση ανακάλυψη της ταυτότητας του εγκληματία πετυχαίνεται και από την εξέταση των εργαλείων που χρησιμοποίησε, του όπλου του, των ρούχων που φορούσε, του γραφικού του χαρακτήρα, των ιχνών που άφησε στον τόπο του εγκλήματος, καθώς και των ιχνών που θα βρεθούν πάνω του και που αποδεικνύουν την παρουσία του στον τόπο του εγκλήματος, για παράδειγμα: σκόνη, λάσπη,

κηλίδες αίματος ή άλλων υγρών, σπασμένα γυαλιά και ίχνη χρώματος. Εδώ, το πρόβλημα πια δεν είναι η ταυτότητα του προσώπου αλλά η ταυτότητα των αντικειμένων. Τα γυαλιά στο παντελόνι του ύποπτου συγκρίνονται με το σπασμένο τζάμι στον τόπο του εγκλήματος, η τούφα των μαλλιών που βρέθηκαν στα χέρια του θύματος με τα μαλλιά του, τα γράμματα του σημειώματος που ίσως έγραψε ο δράστης με το γραφικό του χαρακτήρα. Η απόδειξη της ταυτότητας των αντικειμένων είναι η πιο εκτεταμένη και ίσως και η πιο σοβαρή δουλειά του εγκληματολόγου. Έτσι αποκτά ιδιαίτερο ενδιαφέρον και σημασία η αναφορά μας με κάποιες λεπτομέρειες στο θέμα αυτό.

Αποτελεί θεώρημα ότι η φύση ποτέ δεν επαναλαμβάνει τον εαυτό της· έτσι, είναι απίθανο δύο πράγματα να είναι τέλεια όμοια. Αυτό επαληθεύεται ακόμα και κάτω από τις πιο ακριβείς μετρήσεις. Δύο κρύσταλλοι μαγειρικού αλατιού, ίσως όσο μπορεί να μετρηθεί διαστάσεων, θα έχουν την ίδια κρυσταλλική υφή, τα ίδια συστατικά, χρώμα, πυκνότητα, χημικές αντιδράσεις και έπεται συνέχεια από πρακτική άποψη είναι όμοιοι· αλλά κι όμως, ποτέ δεν θα έχουν τον ίδιο αριθμό κρυσταλλικών ιόντων, κι επομένως δεν είναι καθόλου όμοιοι κατ' απόλυτο λόγο. Δύο σφηρίδες ποτέ δεν θα είναι τέλεια όμοιες· ίσα - ίσα που φαίνονται ξεκάθαρες διαφορές ακόμα κι όταν το ίδιο σφουρί χτυπήσει την ίδια επιφάνεια με την ίδια δύναμη. Από πρακτική πάντως άποψη μπορεί να αποδειχθεί θετικό, αν τα αποτυπώματα έγιναν ή δεν έγιναν από το ίδιο σφουρί. Έτσι, πρακτικά, τα απο-

Κλασική οργάνωση στούντιο φωτογράφησης εγκλημάτων και καταδίκων (Αστυνομία Ν. Υόρκης).

τυπώματα είναι ίδια, αφού και τα δύο έγιναν με το ίδιο εργαλείο. Και ακριβώς αυτό το πρόβλημα της αντίθεσης πραγματικής και απόλυτης ταυτότητας είναι η βάση της επιχειρηματολογίας των συνηγόρων απέναντι στους μάρτυρες κατηγορίας. Οι συνήγοροι πάντα θα υποστηρίζουν πως δύο αντικείμενα δεν είναι ποτέ ίδια και αυτό είναι σωστό από θεωρητική άποψη, ακόμα κι αν η ταυτότητα αποδεικνύεται ακαταμάχητα από την πρακτική πλευρά του θέματος. Ο πραγματογνώμονας - μάρτυρας θα πρέπει να είναι σωστά καταρτισμένος ώστε να αποδεχτεί τη θεωρητική άποψη του συνηγόρου, αλλά ταυτόχρονα να είναι σίγουρος για τον τόμο του, για να μπορεί να αποδείξει αναγνίσιμα μια ταυτότητα για πρακτική χρήση.

Αυτό μπορεί να διευκρινισθεί μελετώντας την περίπτωση ενός δακτυλικού αποτυπώματος. Αν εξετάζεται η παρουσία ή η απουσία ενός WHORL, θα υπάρχουν πολλά ίδια αποτυπώματα. Εάν και ο τύπος ακόμα του WHORL μας έχει δοθεί, πάλι θα υπάρχουν αρκετά ίδια αποτυπώματα. Αλλά όσο μας δίδονται πρόσθετα στοιχεία, ο αριθμός των ιδίων αρχίζει να μικραίνει, μέχρι που στο τέλος θα μπορούμε να ισχυριστούμε με κάθε βεβαιότητα πως δεν μπορεί να υπάρχει άλλο παρόμοιο δακτυλικό αποτύπωμα που να συγκεντρώνει όλα αυτά τα στοιχεία, παρά μόνο αν έχει γίνει από το ίδιο

δάκτυλο. Αν παραστεί ανάγκη, η ανάλυση μπορεί να προχωρήσει κι άλλο, με την ποροσκόπηση, που εξετάζει την κατανομή των πόρων του δέρματος κατά μήκος των πτυχών του, και τότε δεν μπορεί παρά έστω κι ένα μικρό κομμάτι του αποτυπώματος να είναι μοναδικό. Προχωρώντας ακόμα σε βάθος, μπαίνει το ερώτημα της κυτταρικής ή ακόμα και της μοριακής κατασκευής του δακτύλου, οπότε η περίπτωση δύο δάκτυλα να είναι πανόμοια είναι αδύνατη. Αξίζει να σημειωθεί πως το δέρμα του δακτύλου δεν παραμένει συνέχεια το ίδιο, αλλά τα σημαντικά χαρακτηριστικά του, που είναι χρήσιμα στη δακτυλοσκόπηση, παραμένουν μόνιμα και αναλλοίωτα. Εξ άλλου, ποτέ δύο δακτυλικά αποτυπώματα δεν είναι τελείως όμοια, ακόμα κι αν έγιναν από το ίδιο δάκτυλο, την ίδια ώρα και κάτω από τις ίδιες συνθήκες. Οπότε, θα είναι παράλογος ο πιθανός ισχυρισμός του συνηγόρου ότι ένα δακτυλικό αποτύπωμα δεν έχει γίνει από ένα συγκεκριμένο δάκτυλο, επειδή δεν είναι απόλυτα όμοιο με ένα άλλο αποτύπωμα που έχει γίνει από το ίδιο δάκτυλο. Και το ίδιο θα συμβαίνει και σε σχέση με άλλα αποδεικτικά στοιχεία, όπως είναι ο γραφικός χαρακτήρας. Θεωρείται δεδομένο πως ο γραφικός χαρακτήρας δεν ντυμπλάρεται, όπως ακριβώς συμβαίνει και με τα δακτυλικά αποτυπώματα, χωρίς αυτό βέβαια να σημαίνει πως δεν αλλάζει με τον καιρό. Τα στοιχεία, πάντως, με τα οποία ταυτοποιείται ένας γραφικός χαρακτήρας δεν είναι τόσο συστηματοποιημένα, όσο αυτά για τα δακτυλικά αποτυπώματα, κι έτσι η ταυτότητα του γραφικού χαρακτήρα δεν μπορεί να θεωρηθεί το ίδιο θετική με την ταυτότητα των δακτυλικών αποτυπωμάτων. Αν, όμως, έχει γίνει μια συστηματική γραφολογική εξέταση και συντρέχουν και άλλες πρακτικές αποδείξεις, τότε μπορούμε να ταυτοποιήσουμε ένα γραφικό χαρακτήρα με πολύ μεγάλη βεβαιότητα. Σε όλες τις περιπτώσεις που σχετίζονται με την εξέταση και ερμηνεία της φυσικής μαρτυρίας, ο όρος «ταυτότητα» πρέπει να θεωρείται ότι δηλώνει την πρακτική και κριτική ταυτότητα μόνο. Και, βέβαια, δεν μπορούμε να μιλάμε για απόλυτη ταυτότητα όταν αναφερόμαστε σε αμφισβητούμενα αντικείμενα.

Ακριβώς εδώ πρέπει να δίνουμε τη μεγαλύτερη προσοχή. Ο άπειρος μάρτυρας μπορεί να θέλει να επιβεβαιώσει μια ταυτότητα, αλλά να μην έχει τις ανάλογες

γνώσεις και την πείρα για να την προσδιορίσει σωστά, ή να του λείπουν οι πληροφορίες στις οποίες πρέπει να στηριχθεί. Έτσι, μπορεί να είναι έτοιμος να υποστηρίξει την ταυτότητα δύο γκριζών θράχων μόνο και μόνο από την ομοιότητα του χρώματός τους. Το γεγονός ότι ο ένας μπορεί να είναι γρανιτένιος ενώ ο άλλος από γκριζό ασβεστόλιθο του διαφεύγει, γιατί δεν γνωρίζει τίποτε για τη γεωλογική κατασκευή και σύνθεσή τους. Μπορεί να υποστηρίξει την ταυτότητα δύο βλημάτων (ως προς το όπλο που τα έρριξε), μόνο και μόνο γιατί έχουν το ίδιο διαμέτρημα, χωρίς να ξέρει ότι τέτοιες ταυτότητες αποδεικνύονται μόνο μετά από εξέταση με το συγκριτικό μικροσκόπιο. Αυτή η τάση ανειδίκευτων ατόμων να κρίνουν ταυτότητες με βάση ελλειπείς γνώσεις και χωρίς τεχνική υποστήριξη, φαίνεται πιο πολύ στις περιπτώσεις γραφολογικής έρευνας. Είναι παράλογο να ορίζονται σαν γραφολόγοι -πραγματογνώμονες για παράδειγμα δημόσιοι ταμίες, τραπεζικοί ή επιχειρηματίες, με μόνο κριτήριο το «προσόν» τους ότι ελέγχουν υπογραφές για μεγάλο χρονικό διάστημα. Αντίθετα, η γραφολογική εξέταση απαιτεί υψηλή τεχνική, επιστημονική γνώση και πείρα, περισσότερο ίσως από κάθε άλλο τομέα έρευνας της φυσικής μαρτυρίας.

Η παραπάνω εξέταση της σπουδαιότητας της ταυτότητας μπορεί να τελειώσει εκθέτοντας τα συμπεράσματα που θγαίνουν από ότι έχει λεχθεί, ότι δηλαδή η ακριβής αναγνώριση της ταυτότητας πρέπει να στηρίζεται σε κατάλληλη βάση εκπαίδευσης, εμπειρίας, τεχνικών γνώσεων και στην επιδεξιότητα για κατανόηση - αντίληψη της στοιχειώδους φύσης αυτής καθ αυτής της ταυτότητας. Χωρίς αυτά τα στοιχεία δεν μπορεί να επιχειρηθεί. Αστυνομικοί, ειδικευμένοι στην αναγνώριση της ταυτότητας, με μεγάλη πείρα, συχνά συμβαίνει να κάνουν λάθη, να παραβλέπουν πολλά χρήσιμα στοιχεία και να επιδεικνύουν ολοκληρωτική άγνοια πολλών βασικών όρων. Ο έμπειρος ερευνητής θα πρέπει να κατανοήσει τη χρησιμότητα της φυσικής απόδειξης - μαρτυρίας, έτσι ώστε να μην παραβλέψει κάτι που μπορεί να αποβεί χρήσιμο στην τελική εξιχνίαση του εγκλήματος. Θα πρέπει να είναι γνώστης της τεχνικής της διερεύνησης, ώστε να μπορεί να συνεργάζεται αποδοτικά με τον εγκληματολόγο. Πρέπει, επίσης, να αποκτήσει τις βασικές γνώσεις και την ε-

μπειρία που του χρειάζονται για να εργαστεί μόνος του για την αναγνώριση της ταυτότητας, γιατί δεν αρκεί να ακολουθεί απλά μια σειρά οδηγιών, οι οποίες όπως είναι φυσικό δεν μπορούν να καλύψουν όλες τις πιθανότητες ή να περιλάβουν όλα τα προφυλακτικά μέτρα που είναι αναγκαία για την αντιμετώπιση κάθε απρόοπτου. Δεν είναι επίσης αρκετό ο ερευνητής να έχει πείρα: θα πρέπει επίσης να κατέχει βασικές γνώσεις. Χωρίς αυτές και την απαραίτητη αντίληψη, μια καινούργια σειρά περιστατικών στην περίπτωση ενός εγκλήματος, μπορεί να καταστήσει άχρηστη οποιαδήποτε εμπειρία. Και ο πιο έμπειρος μάρτυρας, μπορεί στο δικαστήριο να αποδειχθεί αδαής, αν πρέπει να αντιμετωπίσει ένα έξυπνο και κατάρτισμένο δικηγόρο, εκτός αν έχει μια πλατεία και βαθειά γνώση του αντικείμενου που εκθέτει. Προκειμένου να μην οδηγηθεί σε αδιέξοδο στη διάρκεια της κατάθεσής του, θα είναι αναγκαίο να κατέχει την απαραίτητη βασική προϊστορία της υπόθεσης, ώστε να υπερασπίσει τη μαρτυρία του.

Η ερώτηση για το πώς αποκτάται και από τι συντίθεται η επαρκής εμπειρία για ένα εμπειρογνώμονα, είναι ένα κρίσιμο ζήτημα που απασχολεί το δικαστήριο και το οποίο φαίνεται να μην έχει γίνει απόλυτα κατανοητό. Είναι κάτι συνηθισμένο για τον εμπειρογνώμονα, να έχει ερωτηθεί για τη χρονική διάρκεια της εργασίας του πάνω σε ένα τομέα, τον αριθμό των υποθέσεων που έχει ασχοληθεί, τον αριθμό των αποδεικτικών στοιχείων που έχει εξετάσει. Είναι σημαντικό, επίσης, το τι έχει διδαχθεί από την εμπειρία του και τι έχει αποκομίσει απ' αυτήν. Για παράδειγμα, ένας τραπεζικός υπάλληλος, που εξετάζει θέβαια τις υπογραφές εκατοντάδων πελατών της Τράπεζάς του, μπορεί παρ' όλα αυτά να μη γίνει ποτέ ένας ειδικός γραφολόγος. Σε μια πρόσφατη περίπτωση, τέσσερες έμποροι διαφορετικών τύπων γραφομηχανών, όλοι τους με πολύχρονη πείρα πάνω στο θέμα τους, ρωτήθηκαν αν ένα δείγμα γραφής από κάποια γραφομηχανή προερχόταν από μια ιδιαίτερη μάρκα γραφομηχανών, που είχε πουληθεί από αυτούς. Τρεις από τους τέσσερες απάντησαν θετικά: ο τέταρτος - μάλλον τυχαία - απάντησε αρνητικά, πράγμα που ήταν και το σωστό. Η μεγάλη οικειότητα με τη γραφή μιας ιδιαίτερης μάρκας γραφομηχανής δεν είναι αρκετή για να αποτυπώσει στον άπειρο παρατηρητή τις λεπτομερειακές διαφο-

ρές, που πρέπει να προσεχθούν για να είναι δυνατή η διάκριση του γραψίματος διάφορων μοντέλων γραφομηχανών. Ο επιδέξιος ερευνητής, έστω κι αν δεν είναι οικείος με το θέμα, σύντομα θα επινοήσει το σχήμα ταξινόμησης και αναγνώρισης, που θα τον βοηθήσει στη δουλειά του. Γι' αυτό το λόγο, η ποσοτική εμπειρία φαίνεται να είναι εξ ολοκλήρου χωρίς νόημα. Ο μέσος κυνηγός ίσως χρησιμοποιεί την ίδια καραμπίνα στο κυνήγι του για μεγάλο χρονικό διάστημα, χωρίς να γνωρίζει ουσιαστικά τίποτα για το μηχανισμό του όπλου του, τις διαστάσεις του, ή τις βλητικές του δυνατότητες. Σε καμιά λοιπόν περίπτωση δεν μπορεί αυτός ο κυνηγός να θεωρηθεί ειδικός στα πυροβόλα όπλα, ή ακόμα και σ' αυτόν τον ιδιαίτερο τύπο όπλου. Αντίθετα, η ποιοτική εμπειρία, που ίσως είναι πολύ περιορισμένη, μπορεί να θεωρηθεί επαρκής για το ζήτημα που έχει ανακύψει. Ο δοκιμασμένος ερευνητής ίσως στο διάστημα λίγων ωρών μπορεί να αποκτήσει μια ακριβή γνώση των χαρακτηριστικών εκείνων, που είναι απαραίτητα για την απόδειξη μιας ταυτότητας, έτσι ώστε να δώσει μια ιδιαίτερης βαρύτητας μαρτυρία. Αυτή η μικρή αλλά εμπειρισματομένη εμπειρία, σε συνδυασμό με τη σωστή μεθόδευση της δουλειάς, που απαιτείται γενικά για την αναγνώριση της ταυτότητας, θεωρούνται στοιχεία περισσότερα από επαρκή για να χαρακτηρίσουν τον ερευνητή σαν ειδικό, όσον αφορά το ιδιαίτερο αυτό σημείο της έρευνας.

Μια ερώτηση που είναι δύσκολο να απαντηθεί, είναι το πώς το δικαστήριο θα μπορέσει να ξεχωρίσει τον προσεκτικό παρατηρητή με την κατάλληλη ποιοτική εμπειρία, από τον άπειρο μάρτυρα που ισχυρίζεται ότι είναι ιδιαίτερα οικείος με ένα τύπο απόδειξης. Αν ωστόσο αυτό το ερώτημα τεθεί στη διάρκεια μιας δίκης, η απάντηση δεν μπορεί παρά να είναι αυθόρμητη κάτω από το βάρος των πραγματικών διαστάσεων. Ειδικά, πάντως, από τον ερευνητή του εργαστηρίου δεν μπορούμε να περιμένουμε περισσότερα από το να είναι τέλειος γνώστης των ουσιαστικών στοιχείων, που έχουν σχέση με την εξέταση των αποδείξεων που συζητιούνται και τις μαρτυρικές καταθέσεις, όπως παρουσιάζονται στο δικαστήριο.

Από το βιβλίο του:
«CRIME INVESTIGATION;
PHYSICAL EVIDENCE AND
POLICE LABORATORY»

Δυο λόγια του συντάκτη...

Απ' το τεύχος αυτό, καθιερώνουμε στο περιοδικό μας, μια νέα, μόνιμη, σελίδα στην οποία θα περιλαμβάνουμε πολλά και ενδιαφέροντα για τους συναδέλφους υπηρεσιακά νέα.

Θα είναι η σελίδα με τα «δικά μας», μια σελίδα με ειδήσεις, σχόλια, εγκύκλιες διαταγές, μεταβολές προσωπικού, με αιτήματα αμοιβαίας μετάθεσης μεταξύ συναδέλφων κτλ.

Τεχνικοί λόγοι, λόγοι πραγματικοί, καθυστέρησαν την υλοποίηση της ιδέας μας αυτής. Ήταν εξάλλου μεγάλος ο χώρος που έπρεπε να αναφερθούμε και να «καλύψουμε» και με πάρα πολλές ιδιαιτερότητες (Ελληνική Αστυνομία, Πυροσβεστικό Σώμα και Αγροφυλακή).

Βασική μας επιδίωξη θα είναι η παρουσίαση ποικίλης ύλης προκειμένου να ικανοποιήσουμε, όσο είναι δυνατό, την πλειοψηφία των συναδέλφων των οποίων μάλιστα, η καθιέρωση της σελίδας αυτής, υπήρξε πάγιο αίτημα. Τυχόν υποδείξεις και σχόλια, για καλύτερευση της ύλης, θα είναι πάντοτε ευπρόσδεκτα.

ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

• Προήχθησαν, σύμφωνα με το άρθρο 27 του Ν. 671/77 και το άρθρο 1 του Π.Δ. 159/1986, στο βαθμό του υποστράτηγου οι κατωτέρω ταξίαρχοι, για πλήρωση ισάριθμων κενών οργανικών θέσεων στο βαθμό αυτό:

ΑΡΚΟΥΔΕΑΣ Νικόλαος, ΜΠΑΧΑΣ-ΦΑΚΑΣ Χαράλαμπος, ΖΑΦΕΙΡΗΣ Αθανάσιος, ΔΟΚΑΝΑΡΗΣ Ναπολέων, ΚΑΛΟ-

ΓΕΡΑΣ Ανδρέας, ΡΕΝΤΖΗΣ Κωνσταντίνος, ΜΑΚΡΗΣ Νικόλαος και ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ Νικόλαος.

• Προήχθησαν, σύμφωνα με το άρθρο 46 παρ. 7 του Ν. 1481/84, στο βαθμό του υποστράτηγου, εκτός οργανικών θέσεων οι κατωτέρω ταξίαρχοι, οι οποίοι αποστρατεύτηκαν τριάντα ημέρες μετά την προαγωγή τους:

ΜΠΑΚΑΣ Αναστάσιος, ΜΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ Κων/νος, ΠΛΑΚΙΑΣ Γεώργιος, ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ Ιωάννης, ΚΥΡΚΟΣ Αναστάσιος και ΠΕΤΡΑΚΗΣ Χαρίδημος.

• Προήχθησαν, στο βαθμό του ταξίαρχου για την πλήρωση κενών οργανικών θέσεων, οι κατωτέρω αστυνομικοί διευθυντές:

ΤΖΟΥΡΠΑΚΗΣ Γεώργιος, ΠΑΠΑΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Κων/νος, ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ Περικλής, ΧΡΥΣΚΙΩΤΗΣ Αθανάσιος, ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Βασίλειος, ΛΑΣΚΑΡΗΣ Ηλίας, ΒΛΑΣΣΗΣ Ιωάννης, ΜΟΡΦΑΚΗΣ Αθανάσιος, ΛΕΠΕΣΙΩΤΗΣ Γεώργιος, και ΣΤΑΜΠΟΥΛΗΣ Αγαμέμνων.

• Προήχθησαν, στο βαθμό του ταξίαρχου, εκτός οργανικών θέσεων, οι κατωτέρω αστυνομικοί διευθυντές, οι οποίοι αποστρατεύτηκαν τριάντα ημέρες μετά την προαγωγή τους:

ΚΥΡΙΑΚΟΥΛΑΚΟΣ Ιωάννης, ΠΕΤΣΙΝΗΣ Πολύκαρπος, ΖΑΡΟΔΗΜΟΣ Στυλιανός, ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Κων/νος, ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ Γεώργιος, ΚΟΥΡΗΣ Σπυρίδων, ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος, ΥΦΑΝΤΗΣ Ιωάννης και ΣΙΑΜΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Θωμάς.

ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ - ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ

Πραγματοποιήθηκαν οι ακόλουθες μεταθέσεις - τοποθετήσεις αξιωματικών:

α. Υποστράτηγων

ΑΡΚΟΥΔΕΑΣ Νικόλαος, στη Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Αττικής, ΔΟΚΑΝΑΡΗΣ Ναπολέων, στη Δ/νση Γενικής Αστυνόμευσης / Υ.Δ.Τ., ΖΑΦΕΙΡΗΣ Αθανάσιος, στη Δ/νση Ασφαλείας Αττικής, ΚΑΛΟΓΕΡΑΣ Ανδρέας, στην Επιθεώρη-

ση Δυτικής Ελλάδας, ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ Νικόλαος, στη Δ/νση Κρατικής Ασφάλειας, ΜΑΚΡΗΣ Νικόλαος, στην Επιθεώρηση Στερεάς Ελλάδας και Νήσων, ΜΠΑΧΑΣ-ΦΑΚΑΣ Χαράλαμπος, στην Επιθεώρηση Βόρειας Ελλάδας και ΡΕΝΤΖΗΣ Κων/νος, στη Δ/νση Οικονομικών / Υ.Δ.Τ.

6. Ταξιάρχων

ΒΛΑΣΣΗΣ Ιωάννης, στην Τρίπολη, ως επόπτης - συντονιστής υπηρεσιών Πελονήσου, ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Αθανάσιος, στην Κοζάνη, ως επόπτης συντονιστής υπηρεσιών Κεντρικής και Δυτ. Μακεδονίας, ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ Περικλής, στην Αθήνα, ως επόπτης συντονιστής υπηρεσιών σχολών αξιωματικών και αστυφυλάκων ελληνικής αστυνομίας, ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ Μαρίνης, στη Δ/νση Ασφάλειας Αττικής, ΛΑΣΚΑΡΗΣ Ηλίας, στη Δ/νση Τάξης Αττικής, ως διευθυντής, ΛΕΠΕΣΙΩΤΗΣ Γεώργιος, στη Δ/νση Τροχαίας Αττικής, ως διευθυντής, ΜΟΡΦΑΚΗΣ Αθανάσιος, στη Λαμία, ως επόπτης-συντονιστής υπηρεσιών Στερεάς Ελλάδας και Εύβοιας, ΠΑΠΑΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Κων/νος, στη Γ.Α.Δ. Αττικής, ως επόπτης-συντονιστής υπηρεσιών αεροδρομίου, ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Βασίλειος, στη Δ/νση Ασφάλειας Θεσσαλονίκης, ως διευθυντής, ΣΤΑΜΠΟΥΛΗΣ Αγαμέμνων, στα Ιωάννινα, ως επόπτης-συντονιστής υπηρεσιών Ηπείρου και Α.Δ. Κέρκυρας-Λευκάδας, ΤΖΟΥΡΠΑΚΗΣ Γεώργιος, στη Δ/νση Δημόσιας Ασφάλειας / Υ.Δ.Τ. και ΧΡΥΣΚΙΩΤΗΣ Αθανάσιος, στο Ηράκλειο, ως επόπτης-συντονιστής υπηρεσιών Κρήτης.

ΗΘΙΚΕΣ ΑΜΟΙΒΕΣ

Με διαταγή της Αστυνομικής Διεύθυνσης Καρδίτσας, απονεμήθηκε «ΕΠΑΙΝΟΣ» με το κατωτέρω αιτιολογικό, στους ανθυπαστυνόμο Ιωάννη Παράσχη, αρχιφύλακα Γεώργιο Τηλελή και αστυφύλακες Κων/νο Παπαμάνθο, Δημήτριο Μπρέλλα, Κων/νο Παπαδημητρίου, Απόστολο Σαθβάλα, Κων/νο Τριανταφύλλου και Νικόλαο Σανίδα του Τμήματος Ασφαλείας Καρδίτσας, διότι «εργάστηκαν οικειοθελώς, πέραν του

κανονικού ωραρίου, για τον εντοπισμό φυτειών ινδικής κάνναβης και έτσι κατόρθωσαν να ανακαλύψουν τρεις φυτείες με 779 δενδρύλλια ινδικής κάνναβης και να συλλάβουν επτά καλλιεργητές, προσφέροντας έτσι εξαιρετική υπηρεσία στη Δημόσια Τάξη και Ασφάλεια...».

★

Με διαταγή της ίδιας Αστυνομικής Διεύθυνσης, απονεμήθηκε «ΕΠΑΙΝΟΣ» με το κατωτέρω αιτιολογικό, στους υπαστυνόμο Α' Στέφανο Κόκκαλη και αστυφύλακα Δημήτριο Λέτσικα, Θωμά Γκέκα και Γεώργιο Μπακατσέλο, του Τμήματος Ασφαλείας Καρδίτσας, διότι «... επέδειξαν εξαιρετικό ζήλο για την υπηρεσία και αφού παρακολούθησαν ύποπτα άτομα αρχαιοκαπηλίας, συνέλαβαν επ' αυτοφώρω αρχαιοκάπηλο που διαπραγματευόταν την πώληση τριών ιερών εικόνων, αντί του ποσού των 1.700.000 δραχμών, τις οποίες κατάσχεσαν μαζί με χειρόγραφα βιβλία του 18ου αιώνα, μεγάλης αρχαιολογικής αξίας που βρέθηκαν στην κατοχή του, προσφέροντας έτσι εξαιρετική και σπουδαία υπηρεσία για τη διαφύλαξη της Εθνικής μας κληρονομιάς».

★

Με διαταγή της Αστυνομικής Διεύθυνσης Δράμας, απονεμήθηκε «ΑΠΛΟΣ ΕΠΑΙΝΟΣ», με το κατωτέρω αιτιολογικό, στους αστυνόμο Α' Γεώργιο Μπαϊραμάκη, διοικητή του Τ.Α. Δράμας, αστυνόμο Β' Κωνσταντίνο Μποζίκη, αγθυπαστυνόμο Παναγιώτη Χρόνη, αρχιφύλακες Νικόλαο Καλαμπρασιόδη, Αστέριο Στανιώτη και αστυφύλακες Ιωάννη Μπουτζουκίδη, Ηλία Δημητριάδη, Γεώργιο Δημητριάδη, Δημήτριο Βασιλειάδη και Όθωνα Σταματιάδη του Τ.Α. Δράμας, διότι «εργάστηκαν μεθοδικά, δραστήρια, φιλότιμα, με εξαιρετικό ζήλο, πέραν του καλώς εννοούμενου καθήκοντος και πέτυχαν τη σύλληψη του Μιχαήλ Παπαδόπουλου ο οποίος κατείχε 1.785 γραμμάρια ινδικής κάνναβης σε σκόνη και «φούντα» που προόριζε για εμπορία και δική του χρήση, προκαλέσαντες έτσι τα εμμενή σχόλια του κοινού και του Τύπου, για την υπηρεσία και το Σώμα».

ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗΣ

Με σκοπό την πληροφόρηση επί συνταξιοδοτικών θεμάτων των συναδέλφων που βρίσκονται στην ενεργεία και την καθιέρωση ενιαίου τρόπου συγκέντρωσης και υποβολής των δικαιολογητικών συνταξιοδότησης αυτών που εξέρχονται απ' το Σώμα, ύστερα απ' την υπαγωγή των Σωμάτων Ασφαλείας, στην ενοποιημένη Ελληνική Αστυνομία, το 3ο Τμήμα της Διεύθυνσης Οικονομικών του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, κυκλοφόρησε την 800/10/1/6 από 6-8-86 κανονιστική διαταγή που έστειλε σε όλες τις αστυνομικές υπηρεσίες.

Η κανονιστική αυτή περιλαμβάνει μεταξύ των άλλων και τα θέματα:

Προϋποθέσεις δικαιώματος σύνταξης, θανόντες σε διατεταγμένη υπηρεσία, υπολογισμός σύνταξης, εφ' άπαξ βοηθήματα-μερίσματα, δικαιολογητικά συνταξιοδότησης, κοινοποίηση διοικητικής πράξης αποστρατείας, υποβολή δικαιολογητικών, διαγραφή - τρίμηνες αποδοχές κτλ.

Απ' τα περιεχόμενα αυτά και απ' το κεφάλαιο «συνταξιοδοτικές πληροφορίες» αντιγράφουμε, σε περίληψη, τα κατωτέρω ενδιαφέροντα θέματα:

ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

α. Με παραίτηση, εφόσον ο ενδιαφερόμενος έχει 24 χρόνια, 6 μήνες και 1 ημέρα συντάξιμη υπηρεσία, απ' την οποία 15ετή στην αστυνομία και στο στρατό, τη δε υπόλοιπη από Δημόσια Υπηρεσία ή από προϋπηρεσία που αναγνωρίζεται συντάξιμη απ' το Δημόσιο...

β. Με ακούσια αποστρατεία (απόταξη κλπ.) εφόσον ο ενδιαφερό-

μενος έχει 15ετή συντάξιμη υπηρεσία, από την οποία 10ετή στην Αστυνομία και στο στρατό...

γ. Με αποστρατεία για λόγους υγείας, εφόσον ο ενδιαφερόμενος έχει 10ετή συντάξιμη υπηρεσία στην οποία υπολογίζεται και η μάχιμη υπηρεσία του Ν.Δ. 142/74, όχι όμως και η προϋπηρεσία που αναγνωρίζεται, ως ανωτέρω με τις διατάξεις του Ν. 1405/83 περί διαδοχικής ασφάλισης (π.χ. με 5 χρόνια στην Αστυνομία, 2 χρόνια στρατό και 3 χρόνια μάχιμη υπηρεσία του Ν.Δ. 142/74, θεμελιώνεται δικαίωμα σύνταξης).

δ. Με αποστρατεία για λόγους υγείας, ανεξάρτητα από το συντάξιμο χρόνο εφόσον η θλάση της υγείας προήλθε καταφανώς και χωρίς αμφισβήτηση, κατά την εκτέλεση διατεταγμένης υπηρεσίας και ένεκα αυτής...

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

α. Συντάξιμη υπηρεσία είναι ο χρόνος πραγματικής υπηρεσίας στην Αστυνομία, στο Στρατό, στο Δημόσιο, ή σε άλλη προϋπηρεσία που αναγνωρίζεται σαν συντάξιμη από το Δημόσιο, ο χρόνος μάχιμης υπηρεσίας του Ν.Δ. 142/74 και τα πλασματικά 3/35 για τους ανθ/μους και κατώτερους.

Ο χρόνος προϋπηρεσίας που αναγνωρίζεται με βάση τις διατάξεις του 1405/83 περί διαδοχικής ασφάλισης, λαμβάνεται υπόψη μόνο από το Γ. Λ. του Κράτους - Υπηρεσία Συντάξεων για τη συμπλήρωση των 35/35. Τα πλασματικά 3/35 υπολογίζονται συντάξιμα και για τους αε/κούς εξ ανθ/μων, εφόσον συνταξιοδοτούνται με αποδοχές μέχρι αστυνόμου Β'.

β. Η μηνιαία σύνταξη συνίσταται

σε τόσα τρικοστά πέμπτα, όσα τα συντάξιμα χρόνια υπηρεσίας.

γ. Πλήρη σύνταξη ήτοι 35/35 λαμβάνουν οι αστυνομικοί, όταν οι μεν αε/κοί συγκεντρώνουν 29 χρόνια και 6 μήνες και έχουν 5 χρόνια μάχιμη υπηρεσία του Ν.Δ. 142/4, οι δε ανθ/μοι και κατώτεροι 26 χρόνια, 6 μήνες και 5 χρόνια μάχιμη υπηρεσία μαζί με την πλασματική υπηρεσία των 3/35.

δ. Το ποσό της σύνταξης ανέρχεται στο 80% του βασικού μισθού και χρονοεπιδόματος (και ευδοκίμου για τους αστυν. δ/ντές) που λαμβάνουν κατά την ημερομηνία διαγραφής, όσοι έχουν συμπληρώσει 35/35, μειούμενο για όσους δεν έχουν συμπληρώσει, κατά τα ελλείποντα, τριακοντά πέμπτα: Π.χ. Η σύνταξη, που δικαιούται αρχ/κας με 25 χρόνια πραγματικής υπηρεσίας είναι (Β.Μ+ Ε.Χ.) Χ80% Χ33/35.

Στο ποσό της σύνταξης που προκύπτει ως ανωτέρω, προστίθεται το οικογενειακό επίδομα και το ποσό της Α.Τ.Α. που χορηγήθηκε από της 1-5-1984. (Η Α.Τ.Α. υπολογίζεται από την υπηρεσία Συντάξεων στις συντάξιμες αποδοχές).

ΑΜΟΙΒΑΙΕΣ ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ

Ο αστυφύλακας Γεώργιος Δερμιτζάκης του αστυνομικού σταθμού Κολυμβαρίου Κισσάμου επιθυμεί αμοιβαία μετάθεση με συνάδελφό του που υπηρετεί σε αστυνομική υπηρεσία της νήσου Ρόδου.

ΠΑΓΙΕΣ ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ Τ.Α.Α.Χ. ΚΑΙ Τ.Α.Ο.Χ.

Αυξήθηκαν οι πάγιες κρατήσεις στις αποδοχές των μετόχων του Τ.Α.Α.Χ. και του Τ.Α.Ο.Χ.. Συγκεκριμένα:

• Οι υπέρ Τ.Α.Α.Χ. κρατήσεις αυξήθηκαν από 6% σε 7% και

• οι υπέρ Τ.Α.Ο.Χ. κρατήσεις αυξήθηκαν από 6% σε 8%.

Η αύξηση ισχύει αναδρομικά από 6-10-1986.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΙΣ – ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΙΣ

Άρχισαν κατά το τρίμηνο Σεπτεμβρίου-Νοεμβρίου 1986, οι ακόλουθες εκπαιδεύσεις και μετεκπαιδεύσεις προσωπικού του Σώματος:

- 3 αστυνόμοι στη σχολή πολέμου, από 1-9-86 έως 17-12-86.

- 15 αξιωματικοί, στη σχολή ξένων γλωσσών, από 29-9-86 έως 27-3-87 (Γ' βαθμίδα).

- 15 αρχιφύλακες και αστυφύλακες στην Γ' βαθμίδα της σχολής ξένων γλωσσών και 20 αρχιφύλακες και αστυφύλακες στη Β' βαθμίδα της ίδιας σχολής, από 29-9-86 έως 27-3-87.

- 20 πολιτικοί υπάλληλοι στην Υ.Τ.Ε.Ν.Ε., από 27-10-86 έως 21-11-86 στη χρήση γραφομηχανών.

- 1 αρχιφύλακας σε θέματα δακτυλοσκοπίας-εξερεύνησης τόπου εγκλήματος, από 15-10-86 έως 16-1-87.

- 2 πολιτικοί μηχανικοί σε σεμινάριο με θέμα τον προγραμματισμό κατασκευών και συστημάτων ελέγχου κόστους, στο MEDITERANEAN COLLEGE, από 14-10-86 έως 12-12-86.

- 20 πολιτικοί υπάλληλοι, στην Υ.Τ.Ε.Ν.Ε., από 24-11-86 έως 19-12-86, στη χρήση γραφομηχανών.

- 67 αρχιφύλακες σε θέματα πολιτικής άμυνας, στη σχολή ΠΣΕΑ, από 3-11-86 έως 5-12-86.

- 81 αστυνόμοι Β', στο τμήμα επαγγελματικής μετεκπαίδευσης αστυνόμων Β' της σχολής αξιωματικών, στο Μαρούσι, από 3-11-86 έως 6-3-87.

- 30 αρχιφύλακες και αστυφύλακες στο σχολείο αυτοπροστασίας της σχολής αστυφυλάκων από 10-11-86 έως 5-12-86.

- 400 αστυφύλακες σε ολιγοήμερα σεμινάρια γενικών επαγγελματικών θεμάτων, το μήνα Νοέμβριο.

- 30 αστυφύλακες σε εκμάθηση

τζούντο-καράτε, στο Λαγονήσι, από 3-11-86 έως 12-12-86.

- 10 αστυφύλακες, στην εκμάθηση της χρήσης τηλετύπων, στην Υ.Τ.Ε.Ν.Ε. (Λ. Συγγρού) από 3-11-86 έως 28-11-86.

- 15 αρχιφύλακες, σε ειδίκευση σε θέματα εξιχνίασης εγκλημάτων, από 3-11-86 έως 14-11-86.

- 15 υπαστυνόμοι και αστυνόμοι Β' στα ίδια θέματα, στη σχολή αξιωματικών, από 17-11-86 έως 28-11-86.

- 30 αρχιφύλακες και αστυφύλακες σε εκπαίδευση σε θέματα δίωξης κοινού εγκλήματος, από 3-11-86 έως 21-11-86.

- 30 αρχιφύλακες, στην ίδια εκπαίδευση, από 24-11-86 έως 12-12-86 και τέλος,

- 81 ανθυπαστυνόμοι, στη σχολή επαγγελματικής μετεκπαίδευσης ανθυπαστυνόμων από 17-11-86 έως 15-6-87.

ΠΕΝΘΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Όλα είναι φθαρτά και προσωρινά. Η έννοια της ζωής προϋποθέτει και το θάνατο. Μέσα στο χρόνο που πέρασε πολλοί συνάδελφοι έφυγαν για πάντα από κοντά μας, γι' αυτό θεωρήσαμε χρέος και καθήκον, να κάνουμε μια μικρή αναφορά σε κάθε έναν ξεχωριστά, σα μνημόσυνο, αλλά και σαν έκφραση συλλυπητηρίων στα προσφιλή τους πρόσωπα.

Θα τους θυμόμαστε παντοτεινά.

Το πρώτο δεκάμηνο του 1986 πενήθησαμε τους παρακάτω συναδέλφους:

Αρχιφύλακας **ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Α-πόστολος** του Αθανασίου, ετών 51, έγγαμος. Υπηρετούσε στο Τμήμα Τάξης Βόλου και σκοτώθηκε στις 7-1-86, σε τροχαίο ατύχημα.

Ανθυπαστυνόμος **ΤΣΑΜΠΡΑΣ Νικόλαος** του Ιωάννη, ετών 53, έγγαμος. Υπηρετούσε στο Ζ' Α.Τ. Τάξης Θεσ/νίκης και πέθανε στις 18-1-86 από ανακοπή.

Αρχιφύλακας **ΓΟΥΜΠΟΥΡΟΣ Παναγιώτης** του Άγγελου, ετών 45, έγγαμος. Υπηρετούσε στο Α.Τ. Άργους και πέθανε στις 18-1-86 από παθολογικά αίτια.

Υπαστυνόμος Α' **ΛΥΡΑΣ Σταύρος**

του Περικλή, ετών 33, έγγαμος. Υπηρετούσε στο Α.Τ.Τ. Ελευσίνας και πέθανε στις 3-3-86 από ανίατη ασθένεια.

Αρχιφύλακας **ΠΑΝΤΑΖΗΣ Βασίλειος** του Δημητρίου, ετών 52, άγαμος. Υπηρετούσε στο Α.Τ. Τροχαίας Μεσολογίου και πέθανε στις 23-3-86 από παθολογικά αίτια.

Αρχιφύλακας **ΣΤΑΣΙΝΟΣ Γεώργιος** του Ηλία, ετών 41, έγγαμος. Υπηρετούσε στο Τμήμα Τροχαίας Αγ. Παρασκευής. Σκοτώθηκε στις 26-3-86, σε τροχαίο ατύχημα.

Αρχιφύλακας **ΚΑΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Αντώνιος** του Βασιλείου, ετών 49, έγγαμος. Υπηρετούσε στο Τμήμα Μουσικής Θεσ/νίκης και πέθανε στις 29-3-86 από παθολογικά αίτια.

Αστυφύλακας **ΧΑΛΒΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Αχιλλέας** του Προδρόμου, ετών 29, άγαμος. Υπηρετούσε στο Α.Τ.Τ. Γιαννιτσών. Σκοτώθηκε στις 5-4-86, σε τροχαίο ατύχημα.

Αστυφύλακας **ΚΑΛΟΓΕΡΑΣ Αριστοτέλης** του Νικολάου, ετών 24, άγαμος. Υπηρετούσε στην Άμεση Δράση Αττικής. Σκοτώθηκε στις 6-4-86, σε ατύχημα.

Αστυφύλακας **ΜΠΟΚΟΣ Βασίλειος** του Περικλή, ετών 28, άγαμος. Υπηρετούσε στο Α.Τ. Ασφάλειας Χαϊδαρίου. Σκοτώθηκε στις 14-4-86, σε τροχαίο ατύχημα.

Αρχιφύλακας **ΛΟΥΚΟΠΟΥΛΟΣ Δημήτριος** του Αθανασίου, ετών 47, έγγαμος. Υπηρετούσε στο Πολυιατρείο Αθηνών και πέθανε στις 23-4-86 από παθολογικά αίτια.

Αρχιφύλακας **ΖΔΡΑΛΗΣ Χρήστος** του Γεωργίου, ετών 46, έγγαμος. Υπηρετούσε στο Α.Τ.Τ. Λαμίας. Πέθανε στις 10-5-86 από έμφραγμα.

Αστυφύλακας **ΘΟΥΛΙΩΤΗΣ Γεώργιος** του Ευαγγέλου, ετών 34, έγγαμος. Υπηρετούσε στην Αστυνομική Διεύθυνση Κορινθίας. Σκοτώθηκε στις 17-5-86 σε τροχαίο ατύχημα.

Αρχιφύλακας **ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Σπυρίδων** του Κων/νου, ετών 30, έγγαμος. Υπηρετούσε στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και πέθανε στις 21-5-86.

Αρχιφύλακας **ΜΠΑΔΑΣ Ηρακλής** του Βασιλείου, ετών 39, έγγαμος. Υπηρετούσε στην Υποδ/ση Εγκληματολογικών Ερευνών Β. Ελλάδας. Σκοτώθηκε σε τροχαίο ατύχημα, στις 23-5-86.

Αρχιφύλακας **ΠΟΥΛΑΚΙΔΑΣ Κων-**

σταντίνος του Ευσταθίου, ετών 52, έγγαμος. Υπηρετούσε στο Α.Τ. Τάξης Κορίνθου. Πέθανε από παθολογικά αίτια, στις 18-6-86.

Αρχιφύλακας **ΤΣΙΡΟΠΟΥΛΟΣ Βασίλειος** του Γεωργίου, ετών 50, έγγαμος. Υπηρετούσε στο Α.Τ. Τάξης Φαρσάλων. Ο θάνατός του οφείλεται σε πνιγμό.

Αρχιφύλακας **ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος** του Νικολάου, ετών 47, έγγαμος. Υπηρετούσε στην Υ.Τ.Ε.Ν.Ε. Πέθανε στις 25-8-86, από παθολογικά αίτια.

Αστυφύλακας **ΠΛΟΥΜΗΣ Πασχάλης** του Δημητρίου, ετών 35, έγγαμος. Υπηρετούσε στο Α.Τ.Τ. Αριδαίας. Σκοτώθηκε στις 28-8-86 σε τροχαίο ατύχημα.

Αστυφύλακας **ΚΑΡΑΘΑΝΟΣ Γεώργιος** του Χρήστου, ετών 49, έγγαμος. Υπηρετούσε στο Α.Τ.Τ. Νεάπολης Λασιθίου και πέθανε από ανίατη ασθένεια, στις 8-9-86.

Αστυφύλακας **ΚΟΥΚΟΣ Περικλής** του Αποστόλου, ετών 27, άγαμος. Υπηρετούσε στον Αστυν. Σταθμό Παλαιοκώμης Σερρών. Σκοτώθηκε σε τροχαίο ατύχημα, στις 11-9-86.

Αστυφύλακας **ΠΛΕΤΣΚΟΠΟΥΛΟΥ Δήμητρα** του Σταύρου, ετών 26, άγαμος. Υπηρετούσε στη Γ.Α.Δ. Αττικής και πέθανε από ανίατη ασθένεια στις 15-9-86.

Αρχιφύλακας **ΚΡΟΜΠΑΣ Παναγιώτης** του Γεωργίου, ετών 51, έγγαμος. Υπηρετούσε στο Α.Τ.Τ. Καλαμάτας και πέθανε στις 23-9-86, από ανίατη ασθένεια.

Αστυφύλακας **ΚΟΚΛΑΣ Τηλέμαχος** του Παναγιώτη, ετών 20, άγαμος. Υπηρετούσε στην Ασφάλεια Αττικής. Σκοτώθηκε σε τροχαίο ατύχημα, στις 25-9-86.

Ανθυπαστυνόμος **ΓΑΛΑΞΙΔΙΩΤΗΣ Κων/νος** του Δημητρίου, ετών 44, έγγαμος. Υπηρετούσε στο Τμήμα Ασφάλειας Βόλου και σκοτώθηκε στις 13-10-86, σε τροχαίο ατύχημα.

Αστυφύλακας **ΛΕΛΕΤΖΗΣ Βασίλειος** του Δημητρίου, ετών 33, άγαμος. Υπηρετούσε στον Αστυν. Σταθμό Καλαποδίου. Σκοτώθηκε, στις 27-10-86 κατά τη διάρκεια συμπλοκής του με κατοικοί.

Αστυφύλακας **ΧΑΡΑΜΗΣ Κων/νος** του Βασιλείου, ετών 23, άγαμος. Υπηρετούσε στο ΚΗ' Α.Τ.Τ. Αθηνών και πέθανε στις 28-10-86.

Ανακαλύφθηκε το οπλοστάσιο της «Αντικρατικής Πάλης»

Εκπληκτοι αντίκρυσαν οι αστυνομικοί, ο υδραυλικός, ο κλειδαράς και ο ιδιοκτήτης υπόγειου διαμερίσματος στα Σεπόλια το μεγάλο οπλοστάσιο που «στεγαζόταν» εκεί. Είχαν αναγκαστεί να παραβιάσουν την πόρτα, ύστερα από μια βλάβη στην εγκατάσταση αποχέτευσης της πολυκατοικίας που πλημμύρισε νερά το υπόγειο. Ο ιδιοκτήτης του διαμερίσματος Χρήστος Νάζος, επειδή δεν μπορούσε να επικοινωνήσει με τον ενοικιαστή του, ζήτησε τη συνδρομή της αστυνομίας και με την παρουσία της οδήγησε σ' αυτό τον κλειδαρά και τον υδραυλικό που θα επισκεύαζε τη βλάβη. Με τον ενοικιαστή του «φοιτητή Νίκο Μανιατόπουλο» δεν είχε μέχρι τότε κανένα πρόβλημα. Από το 1980 που είχε νοικιάσει το χώρο, για να τον χρησιμοποιήσει για αποθήκη – όπως έλεγε – πλήρωνε τακτικά το ενοίκιο και δεν

Μέρος του οπλοστασίου που ανακαλύφθηκε στο υπόγειο διαμέρισμα της οδού Καλαμά 25.

δημιουργούσε θέματα που θα έκαναν κάποιον να ανησυχήσει. Τελευταία δεν είχε εμφανισθεί για να πληρώσει το ενοίκιο αλλά ο ιδιοκτήτης του δεν παραξενεύτηκε γι' αυτό.

Μέσα στα δύο δωμάτια του σπιτιού, που είχαν ισοπεδωθεί, αφού οι χρήστες έβγαλαν τα ντουλάπια τους βρέθηκαν:

- 10 πιστόλια (6 No 45 με αποξεσμένους αριθμούς, 1 beretta 9 μμ. 1 union 6,35 μμ, 1 walter P-38 μμ, όλα με γεμιστήρες και 1 σκοποβολής αεροβόλο Smith & Wesson).

- 2 περίστροφα (1 Smith & Wesson 3,57 μμ, Magnum και 1 αερίου Armanius).

- 2 αυτόματα όπλα (1 μικρό με γεμιστήρα, και 1 sten, 9 μμ, με δύο γεμιστήρες).

- 4 δίκαννα όπλα (2 κυνηγετικές караμπίνες Smith & Wesson Cal 12,

1 κυνηγετική beretta Cal 12, 1 ρωσικής προέλευσης Cal 12).

- 3 νάρκες, 2 επίθετικές χειροβομβίδες γερμανικής προέλευσης, 3 πυροδοτικοί μηχανισμοί M 605, 2 εναυστήρες θραδύκαυστου M 60, ένας πυροδοτικός μηχανισμός αντιαρματικής νάρκης M 603, 3 προσαρμοστές αντιαρματικής νάρκης M 1, 2.002 σφαίρες, 1 χοάνη εκτόξευσης χειροβομβίδων, 34 κοινοί πυροκροτητές, 6 κουτιά με βολίδες αεροβόλου, 7 κάλυκες, 1 σιγαστήρας, 1 σπρέυ αυτοάμυνας, 1 δακρυγόνο φυσίγγιο, 1 βοηθητικό θυκίο βσφαιρο, 2 σουγιάδες – 1 μαχαίρι Smith & Wesson, 1 σιδερένιο πριονωτό μαχαίρι, 5 γεμιστήρες πιστολιών, 12 θήκες πιστολιών, 40 διάφορα ανταλλακτικά κυνηγετικών όπλων, 22 επαναστατικά ελατήρια όπλων, 55 φυσίγγια, 6 σφραγίδες (5 στρογγυλές διάφορων δημόσιων υπηρεσιών και 1 ατομική), 8 μήτρες στρογγυλών σφραγίδων με τίτλους κυρίως στρατιωτικών μονάδων, 2 φωτοτυπίες ανθρώπινου σώματος όπου σημειώνονταν τα ευαίσθητα σημεία του, 2 πιστοποιητικά στρατολογικής κατάστασης.

• 16 μεμβράνες άμεσης αποτύπωσης, 2 βεβαιώσεις κατάθεσης δικαιολογητικών έκδοσης δελτίου ταυτότητας, 5 δελτία αστυνομικών ταυτοτήτων, 7 άδειες ικανότητας οδηγού και 1 οδηγού μοτοσυκλέτας, 6 πακέτα με λευκά έντυπα αδειών ικανότητας οδηγού, 1 εκλογικό βιβλιário, 7 φίλμς σφραγίδων εισόδου - εξόδου ελέγχων διαβατηρίων Πατρών και Αθήνας, 36 λευκά έντυπα πιστοποιητικών γέννησης, 10 φίλμς στρογγυλών σφραγίδων κρατικών αρχών και 2 φίλμς σφραγίδων της Δ/σης Συγκοινωνιών Αθηνών, μήτρες σφραγίδων υπηρεσιών του δημοσίου, 3 πιανακίδες (εις διπλούν) κυκλοφορίας ισάριθμων αυτοκινήτων, διάφορα διαρρηκτικά εργαλεία, φωτογραφικές μηχανές, πομποδέκτες, ανδρικά και γυναικεία ρολόγια, καρφίτσες, περιδέραια, θραχιόλια, δακτυλίδια, φωτογραφίες διάφορων αστυνομικών, 6 συσκευές C.B., διάφορες γκραβούρες με ιστορικές απεικονίσεις και διάφορα άλλα μικροαντικείμενα.

Σύμφωνα με στοιχεία των αστυνομικών αρχών που έδωσε στη δημοσιότητα ο υπουργός Δημόσιας Τάξης κατά τη διάρκεια της βδομαδιατικής ενημέρωσης των δημοσιογράφων η «γιάφκα» ανήκε στην οργάνωση «Αντιτρομοκρατική Πάλη» στην οποία ανήκαν εκτός από το Χρήστο Τσουτσουθή και οι Γεώργιος Μπαλάφας και Αβραάμ Λεσπέρουλου. Τα στοιχεία του «φοιτητή-ενοικιαστή» ταυρίζουν απόλυτα με αυτά του Γιώργου Μπαλάφα. Η συλλογή όπλων και αντικειμένων είχε γίνει με πολύ προσοχή. Τίποτα δεν ήταν άχρηστο ή τυχαία επιλεγμένο. Τα περισσότερα είδη προέρχονταν από κλοπές σε καταστήματα και στρατιωτικές μονάδες.

Με το ένα από τα 45άρια πιστόλια που βρέθηκαν είχε δολοφονηθεί ο εισαγγελέας Θεοφανόπουλος και με το δεύτερο ο οδηγός της Τράπεζας Πίστωσης Μιχάλης Τσιμπούρης και ο πρόσθετος αστυφύλακας Γεώργιος Πανταζόπουλος.

Τέλος η beretta ήταν το ένα από τα όπλα που είχε χρησιμοποιήσει ο Τσουτσουθής στην φονική συ-

μπλοκή στου Γκύζη το Μάιο του 1985 κατά την οποία είχαν θρει το θάνατο εκτός από τον ίδιο και οι αστυφύλακες Β. Μπούρας, Γ. Γεώργας και Γ. Δουγένης.

Όταν η αμέλεια σκοτώνει

Τραγικό τέλος στην ευτυχία δύο ζευγαριών και οδυνηρές συνέπειες στις οικογένειές τους, προκάλεσαν δύο δραματικά περιστατικά, που συνέβησαν πρόσφατα σε διάστημα μιας βδομάδας, στο Νέο Κόσμο και στην περιοχή Ελληνορώσων.

Ακούσιοι δράστες δύο αστυφύλακες, ο 35χρονος Λυκούργος Δουκόπουλος του Τμήματος Τροχαίας Καλλιθέας και ο 26χρονος Ευτύχιος Τσισκάκης της προσωπικής φρουράς του γενικού γραμματέα του ΥΔΤ. Θύματά τους οι σύζυγοί τους και έμμεσοι συνεργοί η αμέλεια, η επιπολαιότητα και η «κακιά ώρα».

Ας ελπίσουμε ότι τέτοια οδυνηρά περιστατικά θα εκλείψουν με την επίδειξη περισσότερης προσοχής και επαγρύπνησης.

Λήστεψαν ταξιτζή

Νεαρό ζευγάρι λήστεψε ταξιτζή με την απειλή περιστρόφου. Η ληστεία έγινε στη διασταύρωση των οδών Ιουστινιανού και Πολύβου την Τρίτη στις 2 Δεκεμβρίου με θύμα τον ταξιτζή Ανδρέα Ρουσάκη 24 χρονών και δράστες τον Ιωάννη Ασλάνογλου 22 χρονών και την Βαρβάρα Κορδοπάτη 18 χρονών. Συνελήφθησαν και οι δυο λίγο μετά τη ληστεία ενώ στο σπίτι του Ασλάνογλου (όπου έγινε και η σύλληψη του) βρέθηκαν ένα ψεύτικο πιστόλι, το περιστρόφο με το οποίο έγινε η ληστεία καθώς και ένα μαχαίρι. Και οι δυο νέοι έκαναν χρήση ναρκωτικών.

Μεταξύ μας... «μπόμπα»

Κονιάκ «μπόμπα» παρασκεύαζε

σε παράνομο εργαστήρι στο Μεταξουργείο για 15 συνεχή χρόνια ο Απόστολος Καραβίας με συνεργό στη δουλειά τον πατέρα του. Την κομπίνα ανακάλυψε η Αγορανομία Αττικής που τη Δευτέρα 9 Δεκεμβρίου με επικεφαλής το διευθυντή της υπηρεσίας Γιώργο Λεπσιώτη έκανε έφοδο στο παράνομο εργαστήρι στην οδό Κεραμεικού παρουςία του εισαγγελέα και βρήκε:

— Δώδεκα μεταλλικά βαρέλια των 250 λίτρων (το καθένα) που περιείχαν ποτά άγνωστης προέλευσης.

— Κιβώτιο με 15 μπουκάλια κονιάκ, που έφεραν ετικέτες και καπάκια με τη φήρμα «ΜΕΤΑΞΑ».

— Τέσσερα κιβώτια με μπουκάλια έτοιμα προς εμφιάλωση.

— Μεγάλη ποσότητα με μπουκάλια κρασιού των δύο κιλών που έφεραν ετικέτες με τη φήρμα «Καστέλλο».

— Εκατό χιλιάδες πώματα διαφόρων μεγεθών με τη φήρμα «ΜΕΤΑΞΑ».

— Μεγάλη ποσότητα ετικετών.

— Πέντε μηχανήματα εμφιάλωσης, κατασκευής πωμάτων με τη φήρμα «ΜΕΤΑΞΑ» και μηχανήματα πωμάτων.

— Τρία μεγάλα καζάνια απόσταξης και πρόσμειξης με διάφορες χημικές ουσίες του ποτού, που παρασκευαζόταν στο εργαστήρι.

— Απαγορευμένες σκόνες χρώματος πορτοκαλί, που χρησιμοποιούνται για τη βαφή μάλλινων ρούχων. Με τις χρωστικές αυτές ουσίες ο Καραβίας χρωμάτιζε το κονιάκ του.

— Λίστα των υλικών που χρησιμοποιούσε ο επίδοξος ποτοποιός για τη δημιουργία του κονιάκ «μπόμπα».

— Αρκετά βαρέλια με ηδύποτα.

Και τέλος πολλά μπουκάλια με «φάρμακα κατά της τριχόπτωσης», που παρασκεύαζε ο αλχημιστής Καραβίας. Παράλληλα με το εργαστήρι για το κονιάκ διατηρούσε και αποθήκη αρωμάτων και πρώτων υλών για μπράντι στην οδό Λεοντάτου 6.

Η αποκάλυψη της κομπίνας έγινε ως εξής:

Ο Καραβίας πούλησε τον Αύγουστο του '85 στον έμπορο Γεράσιμο Βρυώνη 12.000 φιάλλες μπράντυ «ΜΕΤΑΞΑ» που αυτός στην συνέχεια το εξήγαγε στη Γερμανία.

Οι Γερμανοί ανακάλυψαν τη νοθεία κατάσχεσαν τα ποτά και διεκδίκησαν από τον Βρυώνη 500.000 μάρκα. Ο Βρυώνης έκανε καταγγελία στην Αγορανομία με αποτέλεσμα να ανακαλυφθεί μετά από έρευνες το παράνομο εργαστήριο που δούλευε μόνο τις νύχτες για να μη πάρει κανείς «μυρωδιά» τη δουλειά.

Ο Καραβίας συνελήφθη και οδηγήθηκε στον εισαγγελέα που του απήγγειλε τις εξής κατηγορίες:

- Απάτη (κακούργημα)
- Πλαστογραφία (κακούργημα)
- Παράβαση νόμου περί φορολογίας οινοπνεύματος.

Έλα να μάθεις στην Πλατεία Βάθης... Πώς ξεστράτισε το φιλαθλο πνεύμα

Δυο νεαροί «φιλαθλοι» δολοφόνησαν την Παρασκευή 5 Δεκέμβρη τον δεκαεφτάχρονο σιδηροτεχνίτη Γεώργιο Αναστ. Ζώντο στην πλατεία Βάθης. Οι δολοφόνοι είναι ο Νίκος Σακκάς 20 χρονών στρατιώτης και ο Δημήτρης Πρεβενιός οικοδόμος 23 χρονών που ομολόγησαν το έγκλημά τους στην Αστυνομία.

Σύμφωνα με στοιχεία που έχει συγκεντρώσει η Αστυνομία τα γεγονότα της βραδιάς της Παρασκευής διαδραματίστηκαν ως εξής: «Τις βραδυνές ώρες της Παρασκευής 5 Δεκέμβρη, ομάδες άγνωστων νεαρών, οπαδών ποδοσφαιρικών ομάδων του κέντρου, περιφέρονταν στις περιοχές του Σταθμού Λαρίσης, της Πλατείας Βάθης και της πλατείας Καραϊσκάκη, με σκοπό να συναντήσουν και να αποδοκιμάσουν οπαδούς του ΠΑΟΚ, που θα έφταναν σιδηροδρομικώς στην Αθήνα για το ματς ΠΑΟΚ-ΑΕΚ. Στις 11 το βράδυ, στην οδό Δελιγιάννη 22α, κοντά στην οδό Φαβιέρου οι ομάδες των νεαρών συνεπλάκησαν μεταξύ τους. Η ομάδα του θύματος

και η ομάδα του δράστη (αρχικά φέρονταν ο Σακκάς μόνο σαν δολοφόνος και ο Πρεβενιός σαν απλός συνεργός), είχαν κατέβει στην Αθήνα για τον ίδιο σκοπό. Να αποδοκιμάσουν τους οπαδούς του ΠΑΟΚ, χωρίς όμως αυτό να το γνωρίζουν μεταξύ τους οι δυο ομάδες.

Έτσι ο Σακκάς έβγαλε ένα στιλέτο χτύπησε στο θώρακα τον Γεώργιο Ζώντο, γιατί νόμιζε - προφανώς - ότι ήταν οπαδός του ΠΑΟΚ. Τα υπόλοιπα άτομα της ομάδας μόλις είδαν το επεισόδιο τράπηκαν σε φυγή, αλλά καταδιώχθηκαν από τους δύο κατηγορούμενους.

Ο Ζώντος αν και πληγωμένος, τους ακολούθησε, αλλά οι δυνάμεις του έσδησαν σε απόσταση 40 περίπου μέτρων και έπεσε στην άσφαλτο. Τον πρόλαβε όμως ο Πρεβενιός, που στάθηκε από πάνω του και τον κλώτσησε με λύσσα σε όλο του το κορμί και το πρόσωπο.

Θαμώνες από διπλανό καφενείο, είδαν την άγρια σκηνή και έπιασαν τον Πρεβενιό, που συνελήφθη αργότερα από τους αστυνομικούς. Ο Ζώντος μεταφέρθηκε στο ΣΑΒ, όπου διαπιστώθηκε ο θάνατός του. Στο μεταξύ, ο Σακκάς δεν σταμάτησε τη «δραστηριότητά» του εδώ. Με το στιλέτο του χτύπησε και τραυμάτισε το μαθητή Γεράσιμο Ντάσσιο που μεταφέρθηκε στο ΚΑΤ και νοσηλεύεται. Και συνέχισε... ο Σακκάς. Λίγο πιο κάτω τραυμάτισε με το ίδιο στιλέτο στο γλουτά κάποιο άγνωστο άτομο, με το ψευδώνυμο «Ο Λάκης από τον Πειραιά».

Ο Σακκάς συνελήφθη στη μονάδα του την Κυριακή 7 Δεκέμβρη, ύστερα από την ομολογία του Πρεβενιού.

Ο εμπρηστής της εκκλησίας

Δεν ήταν μόνο ο «πυρπολητής» της εκκλησίας της Αγίας Βαρβάρας στην Τρίπολη. Είχε προϊστορία σε κλοπές και διαρρήξεις ναών και κάμποσες καταδίκες στην πλάτη του. Πρόκειται για τον 61χρονο Γιώργο Παρίση κάτοικο της πρωτεύουσας

της Αρκαδίας που έχει καταδικαστεί συνολικά σε... 73 χρόνια φυλάκιση για κλοπές. Μια απ' αυτές ήταν και η διάρρηξη της εκκλησίας της Ευαγγελίστριας απ' όπου αφαίρεσε αφιερώματα αξίας 400.000 δραχμών.

Φίλος και συνεργάτης του ο συννομήλικός του Παναγιώτης Κονταξής επίσης σεσημασμένος διαρρηκτής με συνολική καταδίκη 92 χρόνων φυλακή.

Στο σπίτι του Κονταξή που φιλοξενούνταν και ο Παρίσης βρέθηκαν: ένα περιστροφικό με 29 σφαίρες, ένα βιβλιάριο καταθέσεων, 260.000 δραχμές, 6.500 δολάρια, 7 ρολόγια, 12 δακτυλίδια και κοσμήματα μεγάλης αξίας.

Λαυράκι... στη λαθραία εξαγωγή συναλλάγματος

Χρησιμοποιούσαν την οδό των επιστολών Express για να στέλνουν συνάλλαγμα σε τράπεζες του εξωτερικού.

Πριν αρκετούς μήνες το κόλπο αντιλήφθηκε το Τμήμα Δίωξης Οικονομικών Εγκλημάτων της Ασφάλειας και με τη βοήθεια υπαλλήλων των ΕΛ-ΤΑ του Ανατολικού αεροδρόμιου διαχώρισε από τον όγκο των επιστολών και φακέλων όσες θεωρούσε ύποπτες. Για να ανοιχθούν ζητήθηκε η άδεια της εισαγγελίας Αθηνών. Μέσα στους τελευταίους 4 μήνες βρέθηκαν 65 επιστολές με συνάλλαγμα που περιείχαν:

- 4.697.000 δραχμές
- 175.665 δολάρια Η.Π.Α.
- 720 δολάρια Αυστραλίας
- 1.360 δολάρια Καναδά
- 32.779 μάρκα Δ. Γερμανίας
- 13.715 λίρες Αγγλίας
- 17.866 ελβετικά φράγκα
- 34.430 φιορίνια Ολλανδίας
- 100.521 σελίνια Αυστρίας
- 316.597 κορώνες Σουηδίας
- 150.000 λιρέτες Ιταλίας
- 9.700 γαλλικά φράγκα
- 6.800 μάρκα Ιταλίας.

Εντοπίστηκαν επίσης αρκετοί αποστολείς τέτοιων επιστολών.

Στον εντοπισμό συντέλεσε ο γραφικός χαρακτήρας και πληροφορίες που είχαν οι αστυνομικοί.

Νέα ηγεσία στην αστυνομία

Με απόφαση του ΚΥΣΕΑ (22-12-86) νέος αρχηγός της Ελληνικής Αστυνομίας επελέγη ο μέχρι τότε Γενικός Αστυνομικός Διευθυντής Αττικής υποστράτηγος Νίκων ΑΡΚΟΥΔΕΑΣ, ο οποίος και προήχθη στο βαθμό του αντιστρατήγου.

Μετά την επιλογή του νέου Αρχηγού συνεδρίασε υπό την προεδρία του το Ανώτατο Συμβούλιο της Ελληνικής Αστυνομίας και έκρινε τους υποστράτηγους του Σώματος, επιλέγοντας τους κ.κ. Χαράλαμπο ΜΠΑΧΑ και Αθανάσιο ΖΑΦΕΙΡΗ για τις θέσεις προϊσταμένων των Κλάδων Διοικητικής Υποστήριξης και Αστυνομίας Τάξης - Ασφάλειας αντίστοιχα. Ο πρώτος μέχρι την επιλογή του υπηρετούσε ως Επιθεωρητής Αστυνομίας Βόρειας Ελλάδας και ο δεύτερος ως Διευθυντής Ασφάλειας Αττικής. Οι νέοι προϊστάμενοι κλάδων προήχθησαν σε αντιστρατήγους.

Οι αλλαγές στην κορυφή της ιεραρχίας της Αστυνομίας είχαν ως αποτέλεσμα την αποστρατεία του μέχρι τότε αρχηγού αντιστρατήγου Γιάννη ΣΤΑΥΡΑΚΑ και των Προϊσταμένων Κλάδων αντιστρατήγων Κωστή ΦΟΥΚΑΡΑΚΗ και Λουκά ΣΩΤΗΡΧΟΥ.

Στις 23-12-86 σε ειδική τελετή στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης ανέλαβε τα καθήκοντά του ο νέος αρχηγός της Αστυνομίας, ο οποίος μιλώντας κατά την εκδήλωση ευχαρίστησε την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου και την Κυβέρνηση για την επιλογή του και ζήτησε από τους αστυνομικούς όλων των βαθμών αφοσίωση στο καθήκον, αμεροληψία και εργατικότητα.

Ο απερχόμενος Αρχηγός αντ/γος Γιάννης ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ αφού ευχαρίστησε την Κυβέρνηση για την εμπιστοσύνη με την οποία τον περιέβαλε ευχήθηκε στον κ. ΑΡΚΟΥΔΕΑ κάθε επιτυχία στο έργο που αναλαμβάνει να διεκπεραιώσει.

Στη συνέχεια μίλησε ο υπουργός Δημόσιας Τάξης κ. Αντώνης Δροσογιάννης, ο οποίος εξήρε την προσωπικότητα του νέου αρχηγού και του ευχήθηκε επιτυχία στο έργο του.

Η εκδήλωση έκλεισε με την απονομή από μέρους του νέου Αρχηγού αναμνηστικών πλακετών στους απερχόμενους αντιστρατήγους κ.κ. ΣΤΑΥΡΑΚΑ και ΦΟΥΚΑΡΑΚΗ.

Ο νέος αρχηγός της Αστυνομίας αντ/γος Νίκων ΑΡΚΟΥΔΕΑΣ γεννήθηκε το 1928 στον Άγιο Νίκωνα Μεσσηνίας και τελείωσε τις γυμνασιακές του σπουδές στην Αεροπολία Λακωνίας.

Το 1953 κατετάγη αστυφύλακας για να εισέλθει το 1960 στη Σχολή Αρχιφυλάκων και το 1961 στη Σχολή Αξιωματικών. Είναι πτυχιούχος της ΠΑΣΠΕ και ομιλεί και την αγγλική γλώσσα. Παρακολούθησε σειρά επιμορφωτικών επαγγελματικών σεμιναρίων και υπηρέτησε σχεδόν πάντοτε σε μάχιμες υπηρεσίες. Από το Νοέμβριο 1985 μέχρι και την επιλογή του σε Αρχηγό υπηρετούσε ως Γενικός Αστυνομικός Διευθυντής Αττικής.

Τιμήθηκε με πολλά μετάλλια από το Σώμα και πρόσφατα με το χρυσό σταυρό τού Παναγίου Τάφου.

Είναι έγγαμος και πατέρας δύο κοριτσιών.

Η πολύχρονη πείρα του νέου Αρχηγού σε καίριες μάχιμες υπηρεσίες, η προσήλωσή του στο καθήκον και η στοργή του για το προσωπικό του Σώματος αποτελούν ασφαλή εγγύηση για την επιτυχή εκπλήρωση της αποστολής του.

Ο αντιστρατήγος Χαράλαμπος ΜΠΑΧΑΣ, προϊστάμενος του Κλάδου Διοικητικής Υποστήριξης του ΥΔΤ, γεννήθηκε το 1932 στο Αίγιο.

Το 1953 κατετάγη χωροφύλακας και το 1955 εισήχθη στη Σχολή Υπενωμοταρχών, ενώ το 1959 εισήχθη στη Σχολή Αξιωματικών.

Ως αξιωματικός υπηρέτησε στην προσωπική ασφάλεια του αείμνηστου Γεωργίου Παπανδρέου και κατά την περίοδο 1982-4 διατέλεσε Διευθυντής Υπηρεσίας Ασφαλείας του Πρωθυπουργού.

Παρακολούθησε σειρά επαγγελματικών επιμορφωτικών σεμιναρίων και μετεκπαιδεύσεων και ομιλεί και την αγγλική γλώσσα.

Έχει τιμηθεί με πολλές διακρίσεις και μέχρι την επιλογή του υπηρετούσε ως Επιθεωρητής Αστυνομίας Βόρειας Ελλάδας.

Είναι έγγαμος και πατέρας ενός παιδιού.

Νίκων Αρκουδέας
Αντιστράτηγος
Αρχηγός Ελλην. Αστυνομίας

Χαράλαμπος Μπαχάς
Αντιστράτηγος
Προϊστ. Κλάδου Διοικητ.
Υποστήριξης

Ο αντιστράτηγος Αθανάσιος Ζαφείρης, γεννήθηκε το 1934 στο χωριό Τσοούκα Φθιώτιδας.

Κατετάγη στην τέως Χωροφυλακή το 1955 σαν δόκιμος χωροφύλακας. Το 1960 εισήχθη στη Σχολή Αξιωματικών. Είναι πτυχιούχος της Ανωτέρας Σχολής Πολέμου και απόφοιτος της Σχολής Εθνικής Αμύνης και έχει τιμηθεί με πολλά μετάλλια και διακρίσεις για την υπηρεσιακή του δραστηριότητα και την προσήλωση στο καθήκον.

Έχει παρακολουθήσει αρκετά σεμινάρια και προγράμματα υπηρεσιακών ερευνών καθώς και σεμινάρια επιμόρφωσης του ΕΛΚΕΠΑ.

Στη διάρκεια της σταδιοδρομίας του υπηρέτησε σε επιτελικές και μάχιμες υπηρεσίες και ιδίως σε υπηρεσίες ασφαλείας.

Είναι έγγαμος και πατέρας δύο παιδιών. Πριν την επιλογή του ήταν διοικητής της Ασφάλειας Αττικής.

Αθανάσιος Ζαφείρης
Αντιστράτηγος
Προϊστ. Κλάδου Αστυνομίας
Τάξης - Ασφάλειας

Κατά τη διάρκεια σεμνής τελετής στη ΓΑΔΑ, εκπρόσωπος του Πατριάρχη Ιεροσολύμων απένειμε στον Αρχηγό της Αστυνομίας αντιστράτηγο Νίκωνα Αρκουδέα τα διάσημα του Χρυσού Σταυρού του Παναγίου Τάφου για τις υπηρεσίες που πρόσφερε και προσφέρει στην πολιτεία και τον ελληνικό λαό.

Δώρα σε τροχονόμους

Πρωτοχρονιάτικα δώρα χαράς, μαζί με θερμές ευχές στους ακοίμητους φρουρούς της ασφάλτου, τους τροχονόμους μας, μοίρασαν την παραμονή της Πρωτοχρονιάς, 31/12/86, ο γενικός γραμματέας του υπουργείου Δημόσιας Τάξης Παναγιώτης Μορφωπός, ο αρχηγός της ΕΛ.ΑΣ. αντιστράτηγος Νίκων Αρκουδέας και οι α' και β' υπαρχηγοί αντιστράτηγοι Χαράλαμπος Μπαχάς-Φάκας και Θανάσης Ζαφείρης αντίστοιχα.

Δώρα σε ασθενείς

Δώρα σε ασθενείς αστυνομικούς και στρατιώτες, που νοσηλεύονταν στο 401 ΓΣΝ Αθηνών μαζί με ολόθερμες ευχές για γρήγορη ανάρρωση μοίρασε τις παραμονές των Χριστουγέννων ο διευθυντής της Διεύθυνσης υγειονομικού του ΥΔΤ, υποστράτηγος Ιωάννης Παπασταθόπουλος.

Τα παιδιά κοντά στην αστυνομία...

Ενημερωτική επίσκεψη στη Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Αττικής (ΓΑΔΑ) πραγματοποίησαν στα μέσα Δεκεμβρίου, 80 μαθητές και μαθήτριες των τελευταίων τάξεων, του 11ου Δημοτικού Σχολείου Π. Φαλήρου.

Για την οργάνωση και την αποστολή της Διεύθυνσης, τους ενημέρωσε ο διευθυντής Τάξης Αττικής, ταξίαρχος Ηλίας Λάσκαρης, ενώ για τα θέματα της υποδιεύθυνσης εγκληματολογικών ερευνών τους μίλησαν, ο αστ. υποδ/ντής Παναγιώτης Χατζηγιάννης και ο αστυνόμος Β' Δημήτρης Κωνσταντάς. Τέλος οι μικροί μαθητές επισκέφτηκαν το Κέντρο Άμεσης Δράσης, όπου ξεναγήθηκαν από τον διοικητή αστ. υποδ/ντή Γιάννη Βλαχάκη.

Οι μικροί μαθητές εξέφρασαν την ικανοποίησή τους για την πλήρη ενημέρωση που τους έγινε και το θαυμασμό του για το επιτελούμενο έργο της Αστυνομίας.

Η αστυνομία στην υπηρεσία των ανθρώπινων δικαιωμάτων

Σε ειδική εκδήλωση που έγινε στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης στις 10-12-86, γιορτάστηκε με επισημότητα η παγκόσμια ημέρα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Κύριος ομι-

λητής ήταν ο αστυνομικός υποδιευθυντής Γιάννης Καρακώστας της Δ/σης Μελετών του ΥΔΤ, ο οποίος στην ομιλία του, αφού αναφέρθηκε διεξοδικά στο ιστορικό της ψήφισης της παγκόσμιας διακήρυξης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από τον ΟΗΕ και στο πανανθρώπινο περιεχόμενό της, τόνισε χαρακτηριστικά:

«Η αστυνομία στην υπηρεσία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων θα πρέπει να αναπτύξει μια συμπεριφορά που να ενσαρκώνει την αντίληψη της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας. Οι αστυνομικοί οφείλουν να αναπτύξουν και διατηρήσουν την κατάλληλη κρίση και εκτίμηση για τα δικαιώματα και την αξιοπρέπεια όλων.

Ως εκ τούτου, τα θεμέλια της καλής αστυνομικής συμπεριφοράς πρέπει να βασίζονται σε μια κατανόηση και αποδοχή των ηθικών αρχών καθήκοντος στην επιβολή του νόμου, όχι σαν αυτοσκοπό, αλλά σαν μέσου εξασφάλισης της ευθύτητας

και της δικαιοσύνης προς όλους, ανεξάρτητα από τη φυλή, το φύλο, το χρώμα, τη θρησκευτική πίστη, την πολιτική ή άλλη γνώμη, την κοινωνική καταγωγή ή θέση, την περιουσία κλπ.

Γι' αυτό πρέπει να τονιστεί ότι οι αστυνομικοί οφείλουν να έχουν γενική συνείδηση των αντιλήψεων της δημοκρατίας, της δικαιοσύνης, των θεμελιωδών ελευθεριών και ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Αλλά αυτό θα ήταν ανεπαρκές, αν η αστυνομική πρακτική δεν κατευθύνεται σύμφωνα με τη συνείδηση και τη γνώση. Γιατί, η αστυνομία στα καθημερινά της έργα λειτουργεί σ' εκείνα τα περιθώρια της κοινωνίας, όπου οι ελευθερίες διακινδυνεύονται και όπου τα δικαιώματα συχνά ακρωτηριάζονται και παραβιάζονται. Και πρέπει να γνωρίζουμε ότι οι αστυνομικοί δεν είναι ο νόμος, αλλά οι υπηρέτες των νόμων και επίσης του μεγάλου σώματος του διεθνούς νόμου των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Είναι ο ίδιος κανόνας που προστατεύει και την αστυνομία και το κοινό. Προστατεύει το κοινό από την αυθαίρετη παρέμβαση στις ελευθερίες και τα δικαιώματά του και ταυτόχρονα προστατεύει την αστυνομία στην

ορθή εκπλήρωση των καθηκόντων της».

Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν η ηγεσία της Ελληνικής Αστυνομίας και το προσωπικό του Υ.Δ.Τ. Ανάλογες εκδηλώσεις με ομιλίες, έγιναν σε όλες τις αστυνομικές διευθύνσεις της χώρας.

Στιγμιότυπο από την ενημέρωση των αξ/κών του στρατού, στο Κέντρο Άμεσης Δράσης.

Ενημερωτικές επισκέψεις

Στα πλαίσια των ενημερωτικών επισκέψεων 15 ανώτεροι και κατώτεροι αξ/κοί του Στρατού, που υπηρετούν στην Στρατονομία, επισκέφθηκαν στις 2-12-86, την Άμεση Δράση και την Υποδιεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών Αττικής, οι οποίες συστεγάζονται στο κτίριο της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Αττικής στη Λεωφόρο Αλεξάνδρας.

Την ενημέρωση γύρω από τον τρόπο λειτουργίας των παραπάνω υπηρεσιών, έκαναν ο διοικητής της Άμεσης Δράσης αστ. υποδ/ντής Γιάννης Βλαχάκης, ο αστ. υποδ/ντής Χατζηγιάννης και ο αστυνόμος Α' Παπαθεοδώρου της Υποδ/σης Εγκλ. Ερευνών Αττικής.

Του ανθ/μου Κων/νου Δανούση

Ο ΑΛΦΟΝΣΟΣ ΜΠΕΡΤΙΓΙΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ

Την προτελευταία δεκαετία του ΙΘ' αιώνα μια λέξη άρχισε να σπέρνει τον τρόπο στους κύκλους των κατοίκων της Ευρώπης. Η λέξη «μπερτιγιονάζ» σήμαινε λίγο - πολύ το ανεξίτηλο για πάντα σημάδεμα ενός ατόμου, σημάδεμα που κανένα τέχνασμα δεν ήταν δυνατόν πια να το σβήσει. Η επινόηση της «σατανικής» αυτή καταγραφής των εγκληματιών ήλθε στο φως πριν 100 περίπου χρόνια από ένα αφανή ως τότε υπάλληλο της Ασφάλειας του Παρισιού, τον Αλφόνσο Μπερτιγιόν.

Από τους ακρωτηριασμούς στην ανθρωπομετρία:

Ως τότε είχαν, μες στο ιστορικό διάβα, χρησιμοποιηθεί πολλές μέθοδοι για την επισήμανση των εγκληματιών και γενικά των για «ποικίλους» λόγους διωκομένων. Ειδικότερα η επισήμανση αυτή στόχευε στην αποτροπή υποτροπών των εγκληματιών.

Κατά την αρχαιότητα οι εγκληματίες τιμωρούνταν με ακρωτηριασμό και στίξη. Ο στιγματισμός μάλιστα στην Ευρώπη είχε βίο μακραίωνα. Στην Αυστρία για παράδειγμα στα χρόνια της Μαρίας Θηρεσίας έστιζαν τους εγκληματίες στα νύτα με πυρακτωμένα γράμματα με τα οποία δηλωνόταν το έγκλημα και ο τόπος τέλεσής του. Το ίδιο γινόταν στην Γαλλία, την Αγγλία και τη Ρωσία μέχρι το 1860 περίπου. Όταν η θάρσαρη αυτή μέθοδος καταργήθηκε στη Ρωσία είχε πλέον εκλείψει απ' όλη την υπόλοιπη Ευρώπη (Γαλλία 1832 και Ολλανδία 1854). Στην Κίνα όμως διατηρήθηκε ως το 1905.

Εκτός όμως από τον ακρωτηριασμό και τη στίξη χρησιμοποιήθηκαν από την αρχαιότητα και περιγραφικές μέθοδοι για την διαπίστωση της ταυτότητας κάποιου ατόμου. Βλέπουμε λοιπόν την περιγραφή εγκληματία¹ στα 145 π.Χ. στην Αλεξάνδρεια των Πτολεμαίων: «ὡς ἐτῶν ιη', μεγέθει μέσος, ἀγένειος, εὐκνημος, κοιλογένειος, φακός παρά ρίνα ἐξ ἀριστερῶν, οὐλή ὑπὲρ χαλινόν ἐξ ἀριστερῶν, ἐστιγμένος τόν δεξιόν καρπὸν γράμμασι θαρβαρικοῖς...».

Στα 1840 ο Βέλγος στατικολόγος QUETELET² δήλωνε ότι τα μήκη ορισμένων οστών του ανθρώπου, από κάποια ηλικία και μετά, μένουν αμετάβλητα και πως δεν υπάρχουν δύο άνθρωποι στον κόσμο με ακριβώς τις ίδιες διαστάσεις. Η θεωρία αυτή χρησιμοποιήθηκε αρχικά για εγκληματολογικούς σκοπούς από τον STEVENS³ στα 1860 στο σκυφρονιστήριο LOUYAIN στο Βέλγιο, ο οποίος άρχισε να μετρά τις διαστάσεις του κεφαλιού, των αυτιών, των ποδιών και του στήθους και το ύψος των κρατουμένων. Κάποιες ανάλογες μετρήσεις γίνονταν και στη Ρωσία μετά την κατάργηση του στιγματισμού (1863). Στη Γαλλία από το 1874 είχαν αρχίσει να φωτογραφίζουν τους κακοποιούς αλλά η μέθοδος φωτογράφισης και ταξινόμησης των φωτογραφιών μετά από κάποιο διάστημα απέβη απρόσφορος για εκμετάλλευση.

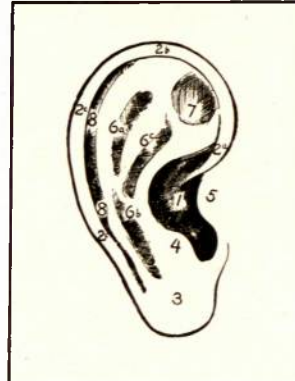
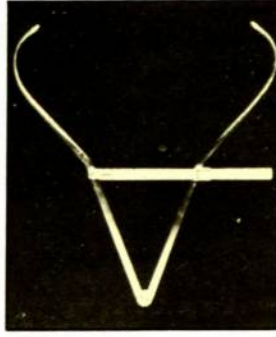
Έμεινε στον Μπερτιγιόν η τιμή να θέσει τις πρώτες βάσεις για την επιστημονική εξακρίβωση της ταυτότητας ενός ατόμου.

Αλφόνσος Μπερτιγιόν:

Ο Αλφόνσος, γιος του γάλλου γιατρού Λουδοβίκου - Αλφόνσου Μπερτιγιόν, γεννήθηκε το 1853. Στο σχολείο του υπήρξε αμελής και ατίθασος, ενώ όταν μετά από πολλά βάσανα τελείωσε το γυμνάσιο ήταν αδύνατο να κατασταλάξει σε μια συγκεκριμένη εργασία. Η στρατιωτική όμως θητεία έκαμε το νεαρό Αλφόνσο άλλον άνθρωπο. Ενώ ακόμη υπηρετούσε, άρχισε να παρακολουθεί μαθήματα ιατρικής. Το πάθος του για την ανθρωπολογία έφτανε τα όρια της αρρώστιας και το δωμάτιό του ήταν γεμάτο ανθρώπινα οστά, κρανία και συναρμολογημένους σκελετούς.⁴ Δεν τελείωσε όμως ποτέ την ιατρική. Μετά το στρατό διορίστηκε υπάλληλος στα γραφεία της Ασφάλειας του Παρισιού, όπου καταρτίζονταν οι φάκελλοι των κακοποιών (1877).

Στο γραφείο αυτό ο Μπερτιγιόν διαπίστωσε πόσο ατελής και απρόσφορος ήταν ο τρόπος καταγραφής και φωτογράφισης των κακοποιών και πόσο δύσκολη

Όργανα ανθρωπομετρικής σήμανσης.

Τα αυτιά αποτελούν ένα από τα πιο χαρακτηριστικά μέρη του σώματος. Το σχήμα τους παραμένει αμετάβλητο από τη γέννηση ως το θάνατο (1= κόγχη, 2α= αρχή έλικας, 2β= άνω έλικας, 2γ= οπίσθιος έλικας, 3= λοβός, 4= αντίτραγος, 5= τράγος, 6α, 6β και 6γ= αντι-έλικας, 7= fossa digitalis και 8= fossa navicularis.

Μέτρηση του αυτιού με «ωτόμετρο».

ήταν η εξακρίβωση της ταυτότητας ενός εγκληματία, που συλλαμβάνονταν για δεύτερη φορά. Ουμήθηκε τότε τις μελέτες του πάνω στα ανθρώπινα οστά και κατ' απομίμηση των θέσεων του QUETELET διατύπωσε τη θεωρία του για την εξακρίβωση της ταυτότητας ενός ατόμου με βάση το μήκος ορισμένων οστών του.

Αν και η πρότασή του απορρίφθηκε πανηγυρικά από το διευθυντή της Ασφάλειας, Αντρίε, ο Μπερτιγιόν δεν απογοητεύτηκε. Λίγο αργότερα ο νέος διευθυντής, Καμεσκάς, του έδωσε προθεσμία τριών μηνών για να αποδείξει την χρησιμότητα των απόψεών του. Ο Μπερτιγιόν επί το έργο πλέον άρχισε να φωτογραφίζει και να καταμετρά με τη μέθοδό του τους κακοποιούς. Στο τέλος του τριμήνου οι προσπάθειές του

ευοδώθηκαν για να υιοθετηθεί τελικά η μέθοδός του από τη Γαλλική Ασφάλεια στα 1882. Τα αποτελέσματά της υπήρξαν αμέσως θετικά. Το 1882 εξακριβώθηκε η αληθινή ταυτότητα 49 ατόμων, τον επόμενο χρόνο 241 και στα 1892 ο αριθμός θα φθάσει τα 680.

Η ανθρωπομετρική μέθοδος του Μπερτιγιόν εισήχθη σχεδόν αμέσως σε διάφορες χώρες, όπως στη Γαλλία, Βέλγιο, Ολλανδία, ορισμένα Ελβετικά καντόνια (Γενεύη, Βέρνη), Ινδίες, Ρωσία (1890), Αργεντινή, Ιταλία, Γερμανία (1890 - 1897) κ.ά.

Αρχές της ανθρωπομετρίας:

Η μέθοδος των ανθρωπομετρικών καταγραφών⁵ στηριζόταν στις ακόλουθες αρχές:

α) Ο ανθρώπινος σκελετός δε μεταβάλλεται μετά το 20ό έτος. Τα μηριαία οστά συνεχίζουν να αναπτύσσονται κατά τι, πλην όμως η ανάπτυξη αυτή ισοφαρίζεται από την κύρτωση της σπονδυλικής στήλης, η οποία εμφανίζεται με το πέρασμα του χρόνου.

β) Είναι αδύνατον να θρεθούν δύο άνθρωποι να έχουν ακριβώς τα ίδια οστά, και

γ) Οι αναγκαίες μετρήσεις μπορούν εύκολα να γίνουν με τη βοήθεια καλών οργάνων.

Οι μετρήσεις αυτές μπορούν να διαιρεθούν σε τρεις βασικές κατηγορίες:

- Μετρήσεις του σώματος (ύψος, έκταση χεριών, ύψος κορμιού).
- Μετρήσεις της κεφαλής (μήκος, πλάτος, απόσταση μεταξύ των ζυγοματικών οστών, μήκος δεξιού αυτιού), και
- Μετρήσεις των μελών (μήκος αριστερού ποδιού, μήκη του μεσαίου και ωτίτη δακτύλων του αριστερού χεριού, μήκος του αριστερού αντιβραχίονα).

Για τις ανθρωπομετρικές καταγραφές, χρησιμοποιείτο ποικιλία οργάνων, από τα οποία τα κυριότερα ήταν: Το κρανιόμετρο (είδος κομπάσου) για τις μετρήσεις της κεφαλής, Το διολισθαίνον μέτρο για τη μέτρηση των μακρών οστών, Το ωτόμετρο (μικρό διολισθαίνον μέτρο) για τη μέτρηση του αυτιού, Ο σκύμπος, είδος καθίσματος για τη μέτρηση του κορμού, και Κοινό δίμετρο.

Ο Μπερτιγιόν αρχειοθετούσε τα ανθρωπομετρικά του δελτία, ταξινομώντας τα σε 3 κατηγορίες ανάλογα με το μέγεθος της κεφαλής (μεγάλο, μέσο, μικρό). Τις κατηγορίες αυτές υποδιαιρούσε πάλι σε άλλες τρεις ανάλογα με το πλάτος της κεφαλής και αυτές πάλι σε πολλές άλλες ανάλογα με τις διαστάσεις άλλων μελών. Μαζί με τα δελτία αυτά αρχειοθετούνταν και φωτογραφίες των κακοποιών, ενώ από το 1894 λαμβάνονταν παράλληλα και αποτυπώματα του δεξιού αντίχειρα, δείκτη και μέσου δακτύλου.

Μειονεκτήματα της ανθρωπομετρίας:

Η ανθρωπομετρική μέθοδος του Μπερτιγιόν υπήρξε πραγματικό άλμα στον αγώνα της επιστήμης, κατά

Μέτρηση διαστάσεων κεφαλής κακοποιού.

Portrait Parlé

Ο Μπερτιγιόν όμως μας έδωσε και το πρώτο ακριβές σύστημα για την περιγραφή κακοποιών και καταδίκων, το οποίο ονομάστηκε portrait parlé (ομιλούσα εικόνα).

Για το σχηματισμό της «ομιλούσας εικόνας»³ απαιτείται η καταγραφή με σχολαστική λεπτομέρεια διαφόρων χρωματικών και μορφολογικών χαρακτηριστικών του ατόμου. Οι γενικές κατηγορίες χαρακτηριστικών πάνω στις οποίες στηρίχθηκε ήσαν: ο καθορισμός του χρώματος (αριστερού ματιού, μαλλιών, γενειάδας, δέρματος), τα μορφολογικά χαρακτηριστικά (σχήμα, διεύθυνση και μέγεθος κάθε μέρους της κεφαλής), τα γενικά χαρακτηριστικά (ομιλία, ψεύδιμα, εμφάνιση, ρούχα, κλπ.) και η περιγραφή των ανεξίτηλων ιχνών (τατουάζ, ουλές, κλπ.).

Η μέθοδος αυτή έδινε μεγάλη σημασία στην περιγραφή των αυτιών, οι πτυχώσεις των οποίων, κατά τον Μπερτιγιόν, 'αφ' ενός δε συμπίπτουν με εκείνες άλλων ατόμων και αφετέρου το σχήμα τους δεν αλλάζει καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής.

Χαρακτηριστική περίπτωση αναγνώρισης ατόμου με βάση χαρακτηριστικά του αυτιού είναι εκείνη της γυναίκας που εμφανίστηκε σαν μεγάλη Δούκισσα Αναστασία, κόρη του δολοφονημένου τελευταίου τσάρου Νικολάου. Ο καθηγητής Marc Bischoff υπεύθυνος του Επιστημονικού Αστυνομικού Ινστιτούτου της Λωζάνης απέρριψε τους ισχυρισμούς της, συγκρίνοντας τα αυτιά της από φωτογραφίες (προφίλ.).

Ο Μπερτιγιόν και η φωτογραφία:

Η φωτογραφία χρησιμοποιήθηκε για την εξακρίβωση της ταυτότητας, πολύ πριν ο άγγλος φυσικός Μάντοξ εφεύρει την ξηρή φωτογραφική πλάκα, με τη μέθοδο της Νταγκεροτυπίας (μέθοδος του Daguerre). Πρωτοχρησιμοποιήθηκε το 1843 από την Αστυνομία των Βρυξελλών και από το 1854 από κάποιον ειρηνοδίκη στη Λωζάνη. Ο Ρούντολφ Ράις μάλιστα απέδεδε ότι από το 1860 πολλές σκληρές εγκλημάτων είχαν φωτογραφηθεί.

Στον Μπερτιγιόν όμως ανήκει η τιμή για δύο σημαντικά επιτεύγματα στο χώρο της φωτογραφίας: 1) την καθιέρωση της φωτογραφίας - πορτραίτου για τη σήμανση ατόμων, και 2) την επινόηση της μετρικής φωτογραφίας για τη σκηνή ενός εγκλήματος.

Για τη φωτογραφία πορτραίτο κατασκεύασε συσκευή, στην οποία το κάθισμα το ατόμου και η φωτογραφική μηχανή ήταν σταθερά εγκατεστημένα. Έτσι η φωτογράφιση γινόταν από την αυτή απόσταση και με τον ίδιο ακριβώς φωτισμό (τεχνικό) με ορισμένες στάσεις της κεφαλής και κατευθύνσεις του βλέμματος (προφίλ και ανφάς). Η μέθοδος αυτή χρησιμοποιείται μέχρι και σήμερα.

Η επινόηση της μετρικής φωτογραφίας είχε σκοπό να αντιμετωπίσει τα προβλήματα της παραμόρφωσης της πραγματικότητας από τις συνηθισμένες φωτο-

του εγκλήματος. Παρουσίασε όμως και βασικά μειονεκτήματα⁶, τα οποία την κατέστησαν βαθμιαία άχρηστη. Κι αυτό γιατί:

- Εφαρμοζόταν δύσκολα σε γυναίκες (πλούσια κόμη), ενώ ήταν ανεφάρμοστη σε ανηλίκους και γέροντες.
- Δεν είναι βέβαιο ότι τα στοιχεία πάνω στα οποία στηρίζονται οι μετρήσεις της ανθρωπομετρίας μένουν αναλλοίωτα (κυφότης, μεταβολές σαρκωδών εκφύσεων, εξοστώσεις, κλπ.).
- Οι μετρήσεις ήταν στην πράξη δύσκολες, ιδιαίτερα όταν τα αρμόδια όργανα δεν ήσαν ειδικά εκπαιδευμένα (έξι υπάλληλοι μετρώντας το ίδιο άτομο έδωσαν διαφορετικά στοιχεία).
- Η μέθοδος ήταν χρονοβόρος, και
- Η αρχειοθέτηση των ανθρωπομετρικών δελτίων δύσκολη και απρόσφορη για την εύκολη εξακρίβωση της ταυτότητας ενός ατόμου.

Για την άμβλυνση των μειονεκτημάτων αυτών της ανθρωπομετρικής μεθόδου προτάθηκαν άλλες, όπως εκείνη της μέτρησης του μήκους των οστών με ακτίνες Röntgen ή γεωμετρική, η κρανιογραφική, η οδοντομετρική, προσωπομετρική, κ.α. Καμιά όμως τελικά δεν εφαρμόστηκε στην πράξη. Το μέλλον πλέον ανήκε στην δακτυλοσκοπική.

Μπερτιγιόν και δακτυλοσκοπική:

Αν και ακόμα υπάρχει σε πολλούς η αντίληψη ότι ο Μπερτιγιόν υπήρξε ο πατέρας της δακτυλοσκοπικής, η πραγματικότητα εντούτοις είναι εντελώς διαφορετική.

Ο Μπερτιγιόν είδε τη δακτυλοσκοπική μέθοδο σαν κύριο αντίπαλο του ανθρωπομετρικού του συστήματος και διαφώνησε απόλυτα με τις απόψεις πάνω στο θέμα αυτό του Άγγλου Χένρυ. Το σύστημα δακτυλοσκοπίας των Γκάλτον - Χένρυ, όμως, το 1901 έγινε αποδεκτό από τη Σκώτλαντ Γιαρντ και αυτό σήμανε την αρχή του τέλους του συστήματος του Μπερτιγιόν.

Η υπόθεση των δύο Ουέστ⁷ των ΗΠΑ, το 1903, τον ανάγκασε να δεχτεί χλιαρά την αξία της νέας μεθόδου αλλά και πάλι απόρριψε το σύστημα Χένρυ και υιοθέτησε - σε συνδυασμό πάντα με τη μεθόδό του - το σύστημα του αργεντινού Χουάν Βούσετις.

Η δακτυλοσκοπική, τέλος, με τη σύγχρονη σημασία της δεν εισήχθη στη Γαλλία παρά μετά το θάνατο του Μπερτιγιόν (1914).

γραφικές μηχανές ανάλογα με την εστιακή απόσταση του φακού τους, κλπ. Πράγματι οι διαστάσεις των αντικειμένων σε μια συνήθη φωτογραφία παραμορφώνονται όσο περισσότερο απέχουν από τον οπτικό άξονα του φακού της μηχανής.

Στις φωτογραφίες που λαμβάνονται με τη μέθοδο αυτή της μετρικής φωτογραφίας η κλίμακα σμίκρυνσης είναι γνωστή και ομοιόμορφη, πράγμα που επιτρέπει την εύκολη εξαγωγή μετρήσεων. Η συσκευή της μετρικής φωτογραφίας που επινόησε ο Μπερτιγιόν στηρίζεται στις παρακάτω αρχές:

- Σταθερό ύψος από το έδαφος (1,50 μ.) με τη βοήθεια σταθερού τρίποδα.
- Σταθερή εστιακή απόσταση του αντικειμενικού φακού (φακοί άλλαζαν για να μεγαλώσει ή να μικρύνει το οπτικό πεδίο, όχι όμως και η εστιακή απόστασή τους).
- Ύπαρξη σταθμών (αλφαδιών) για την κατάλληλη τοποθέτησή της (θέση οριζόντια και παράλληλη).
- Οι φωτογραφίες επικολλούνταν σε χαρτόνι, που γύρω - γύρω είχε ενδείξεις για τον υπολογισμό των αποστάσεων και των μεγεθών των αντικειμένων.

Η μέθοδος αυτή χρησιμοποιήθηκε ευρέως αλλά σήμερα έδωσε τη θέση της στις **στερεοφωτογραφομετρικές** λήψεις, οι οποίες παρέχουν απόλυτη ακρίβεια στην αναπαράσταση του χώρου. Δυστυχώς όμως στη χώρα μας οι εφαρμογές της φωτογραμμετρίας έχουν πολύ μικρή διάδοση.

Η ανθρωπομετρία στην Ελλάδα

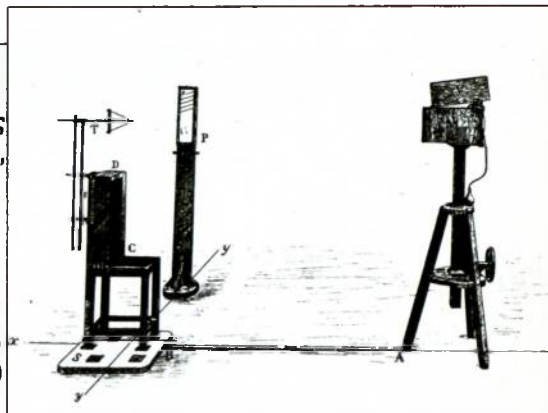
Στην Ελλάδα η σήμανση των εγκληματιών έγινε γνωστή το 1900 περίπου, όταν ο υπομοίραρχος της Χωροφυλακής Ιωάννης Μαρούδας, διοικητής του Τμήματος Καταδίωξης Αθηνών, άρχισε να λαμβάνει φωτογραφίες των σπουδαιότερων και πιο επικινδύνων κακοποιών, τις οποίες τοποθετούσε σε ειδικό άλμπουμ με παράπλευρη περιληπτική σημείωση για την ταυτότητα και δράση τους. Έτσι συνεχίστηκε μέχρι το 1912 η πορεία της σήμανσης.

Η σημαντική όμως αύξηση του πληθυσμού της πρωτεύουσας κατέστησε αναγκαία την αλλαγή του συστήματος αυτού. Με παράκληση του τότε Αστυνομικού Διευθυντή Αθηνών ανέλαβε το «ανθρωπομετρικό τμήμα» (όπως το ονόμασε) ο καθηγητής της ιατροδικαστικής στο Πανεπιστήμιο Αθηνών Ιωάννης Γεωργιάδης εφαρμόζοντας για τη σήμανση των κακοποιών τέσσερες μεθόδους, τη **φωτογραφική, περιγραφική, ανθρωπομετρική και δακτυλοσκοπική**. Για την ταξινόμηση των σχετικών δελτίων εφαρμόσε τη μέθοδο του Μπερτιγιόν.

Το 1914 ο μοίραρχος Αρθούρος Καροσίни, μέλος της ιταλικής οργανωτικής αποστολής της Χωροφυλακής, αναδιοργάνωσε το γραφείο σήμανσης και εισήγαγε το σύστημα ταξινόμησης των δακτυλοσκοπικών δελτίων του καθηγητή Casti.

Το οριστικό, όμως, τέλος στην ανθρωπομετρική

**Συσκευή
φωτογράφησης
των κακοποιών,
επινόησης του
Μπερτιγιόν
(Α= Φωτογραφική
μηχανή,
Β= Κάθισμα
και Ρ= Τεχνητός
φωτισμός)**

μέθοδο στην χώρα μας έδωσε η βρετανική αποστολή για την οργάνωση της Αστυνομίας Πόλεων, η οποία οργάνωσε στα 1918 το Κεντρικό Γραφείο Εγκληματολογικής Σήμανσης με την υιοθέτηση της δακτυλοσκοπικής και φωτογραφικής σήμανσης.

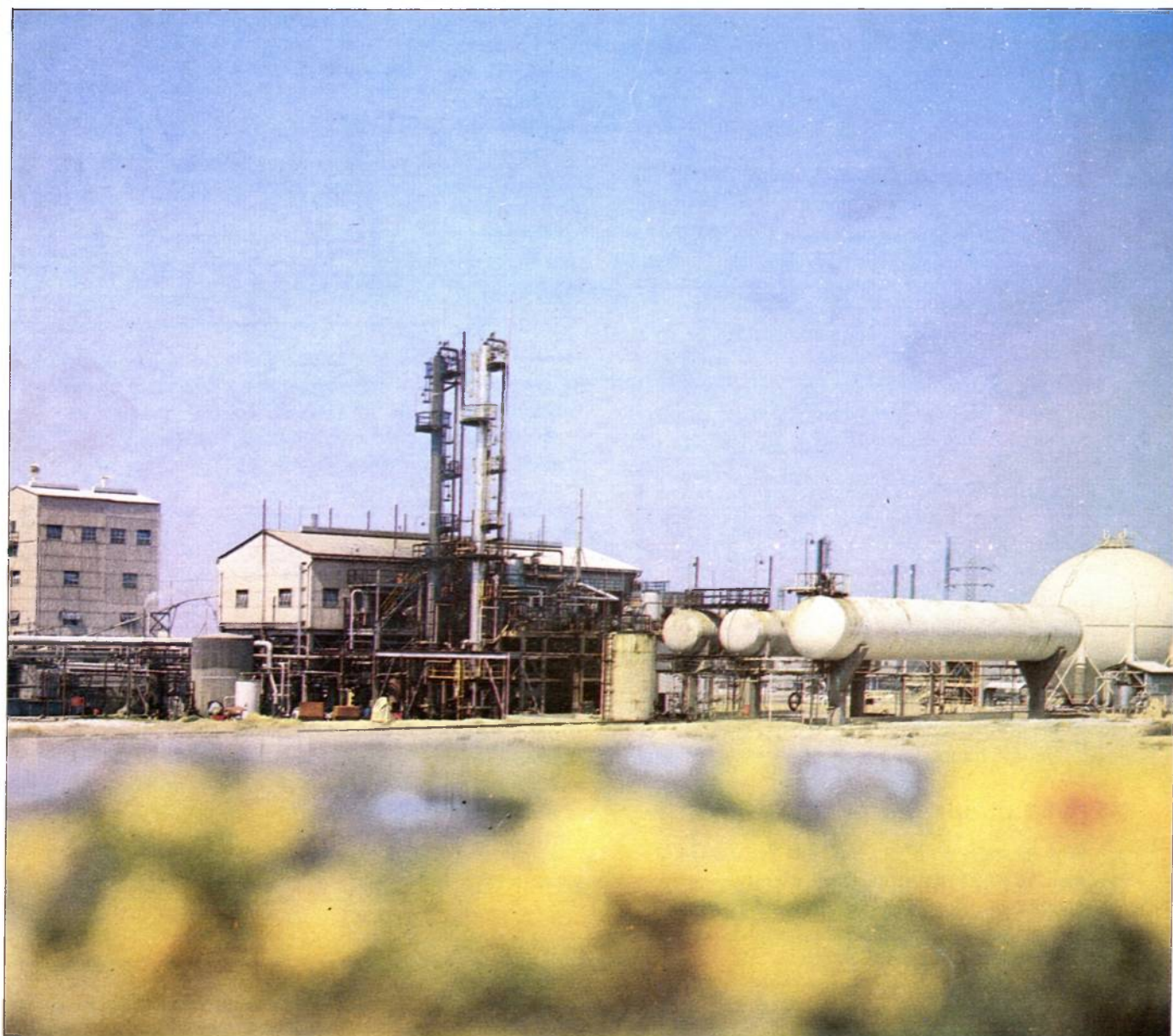
Επίμετρο

Τι έμεινε πλέον από το έργο του Μπερτιγιόν; Ποιος τρέμει σήμερα στο άκουσμα της λέξης «μπερτιγιονάζ»; Σίγουρα κανείς. Όμως αυτό δεν είναι δίκαιο μέτρο για ένα πιονιέρο της επιστράτευσης της επίσημης κατά του εγκλήματος.

Ο Αλφόνσος Μπερτιγιόν άνοιξε το δρόμο στην επιστημονική αστυνομία. Όσο κι αν τον κατηγορούν ότι υπήρξε εμπόδιο στην εξέλιξη της δακτυλοσκοπικής (Heindl), υπήρξε ένας πρωτοπόρος για την εποχή του. Μ' αυτόν η επιστημονική σκέψη ήλθε να συμπληρώσει την ικανότητα και διορατικότητα των οργάνων δίωξης του εγκλήματος.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Γαρδίκας, Κων/νου Γ., Εγκληματολογία (τ. Β' Αστυνομική), Αθήναι 1964, σελ. 188 (σημ. 1).
2. Lambert Adolphe Jacques Quetelet (1796 - 1874), Βέλγος φυσιοδίφης, μαθηματικός, στατιστικολόγος και αστρονόμος, πατέρας της σύγχρονης στατιστικής. Το 1846 δημοσίευσε τις απόψεις του για τις διαστάσεις «του υποθετικού μέσου ανθρώπου», τις οποίες επεξεργάστηκε αργότερα στο έργο του Anthropométrie (1870). Υπήρξε έτσι πρόδρομος των Charles Roberts και Sir Francis Galton.
3. Harry Söderman - John J. O' Connell, Modern Crime Investigation, N. York 1952, σελ. 69.
4. Καψάσκη, Δημητρίου Αντ., Κυνηγοί του εγκλήματος, Αθήναι 1953, σελ. 287 επόμενες.
5. Γαρδίκας, ο.π., σελ. 201 - 203, Ν. Ο. Αρχιμανδρίτου, Επιστημονική και τεχνική αστυνομία, Αθήναι 1957, σελ. 249 - 250, Νικολάου Ι. Παπαδημητρίου, Η δακτυλοσκοπία ως επιστημονικών όπλων κατά του εγκληματίου, Αθήναι 1929, σελ. 20 - 21, Σπύρου Δ. Κρεμέζη, Μελέτη περί εγκληματολογικής σημάνσεως, Αθήναι 1919, σελ. 66 - 67, Harry Söderman - John J. O' Connell, ο.π., σελ. 70, Alphonse Bertillon Identification Anthropometrique, Melun 1885, και Edmond Locard, Traité, Les preuves de l'identité, Lyon 1932, σελ. 599 επόμενες.
6. Γαρδίκας, ο.π., σελ. 202, και Κρεμέζη, ο.π., σελ. 67.
7. Το 1903 στις ΗΠΑ εντοπίστηκαν δυο άτομα με ακριβώς ίδια πρόσωπα και σωματικές διαστάσεις και μόνον τα δακτυλικά τους αποτυπώματα διέφεραν (Καψάσκη, ο.π., σελ. 297).
8. Λεπτομέρειες για τα υπό περιγραφή χαρακτηριστικά βλέπετε Αρχιμανδρίτου, ο.π., σελ. 240 (σημ. 1).
9. Λήμμα «φωτογραφία μετρική» του Ο. Ραλλίδη στη Μεγάλη Ελληνική Εγκυκλοπαίδεια (Πυρός Δρανδάκη) και Alphonso Bertillon, Photographie Judiciaire, Paris 1890.

ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ

Η μάστιγα

κάθε αναπτυγμένης κοινωνίας

του Λευτέρη Σαριδάκη

Η εργασία είναι ανθρώπινο μόνο φαινόμενο, αφού ο άνθρωπος εργάζεται από την στιγμή που θρέθηκε πάνω στη γη. Από εκείνη την οριακή στιγμή άρχισε η αγωνία του ανθρώπινου γένους, ο φόβος και το άγχος για την εξασφάλιση του «επιούσιου».

Ο αγώνας για την επιβίωση υπήρξε ανέκαθεν σκληρός και αδυσώπητος. Η εργασία άλλαξε πολλές μορφές και εξελίχθηκε όπως και ο άνθρωπος ραγδιαία. Η τεχνολογία μεταμόρφωσε τον τρόπο ζωής και οι απαιτήσεις της καταναλωτικής κοινωνίας εξανάγκασαν τον ανθρώπινο νου, να επινοήσει νέους τρόπους και μεθόδους για περισσότερη παραγωγή. Με την εργα-

σία και τον ιδρώτα του προσώπου του ο άνθρωπος μεταμόρφωσε τον κόσμο, αλλά ταυτόχρονα μπόρεσε με θυσίες και αιματηρούς πολλές φορές αγώνες, να κερδίσει ευνοϊκές συνθήκες δουλειάς και να κατοχυρώσει τα εργατικά του δικαιώματα.

Ένα τεράστιο πλέγμα νόμων και διατάξεων, σε κάθε κράτος χωριστά αλλά και σε Διεθνές επίπεδο, αποσκοπούν στην προστασία των εργαζομένων και την ρύθμιση στη σχέση τους με την εργοδοσία. Η θέσπιση της εργατικής νομοθεσίας, όρισε δικαιώματα και υποχρεώσεις τόσο στο εργατικό δυναμικό, όσο και στην εργοδοσία, η οποία σαν ισχυρότερη οικονομικά, και προασπιζόμενη τα συμφέροντά της, δεν θα δίσταζε να εκμεταλλεύεται τους εργαζόμενους.

Σήμερα οι εργατικοί νόμοι, έχουν φθάσει σε τέτοιο βαθμό πληρότητας, που δεν είναι ασυνήθιστο φαινόμενο, να δοκιμάζεται η εργοδοσία, κάτω από την πίεση των εργαζομένων.

Μέσα από την πληθώρα των εργατικών νόμων απομονώνουμε αυτή των εργατικών ατυχημάτων, στην οποία εμπλέκεται και η Αστυνομία.

Νομική κάλυψη εργατικού ατυχήματος

Τα εργατικά ατυχήματα καλύπτονται από τις παρακάτω ισχύουσες διατάξεις:

– Β.Δ. 24 Ιουλ - 25 Αυγ. 1920 «περί κωδικοποίησης των νόμων περί ευθύνης προς αποζημιώσεις των εξ ατυχήματος εν τη εργασία παθόντων εργατών ή υπαλλήλων».

– Ν.Δ. 30-31 Οκτ. 1935 «Περί κύρωσεως της από 5 Ιουνίου 1925 διεθνούς συμβάσεως, περί εξομοιώσεως των αλλοδαπών και ιθαγενών εργατών εν τη αποζημιώσει των ατυχημάτων της εργασίας».

– Απόφ. Υπουργών Δημοσίων Έργων, Εμπορ. Ναυτιλίας και Εργασίας, υπ' αριθ. 50123/5059/22-24/12/47.

– Απόφ. Υπουργών Οικονομικών, Δημ. Έργων, Εμπορ. Ναυτιλίας και Εργασίας, υπ' αριθ. 40135/4764/2-7 Νοεμβρ. 1940, τροποποιητική της ανωτέρω.

– Απόφ. Υπουργών Οικον., Δημ. Έργων, Συγκοινωνιών, Εμπορ. Ναυτιλίας και Εργασίας υπ' αριθ. 38904/7594/20/6 -14/7/1957, τροποποιητική της ανωτέρω και

– Παρ. 3 άρθρ. 60 Ν.Δ. 1845/51, δι της απαλλάσσεται της αποζημιώσεως εργατικού ατυχήματος ο εργοδότης εφόσον ο παθών περιλαμβάνεται εις την ασφάλισιν του ΙΚΑ (υποσημ. (* *) σελ. 372).

Ποιά όμως χαρακτηρίζεται εργατικό ατύχημα;

Πολλοί ειδικοί, νομικοί, φιλόσο-

φοι, λεξικογράφοι, γιατροί κλπ. προσπάθησαν μέχρι σήμερα να δώσουν ένα εννοιολογικά ολοκληρωμένο και κοινά παραδεκτό ορισμό του εργατικού ατυχήματος, χωρίς όμως αυτό να έχει γίνει κατορθωτό.

Η Π.Ο.Υ. (Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας) αναφέρει συμπερασματικά ότι το ατύχημα είναι ένα απρόβλεπτο γεγονός, που το αποτέλεσμά του είναι η πρόκληση βλάβης.

Εργατικό ατύχημα είναι κάθε ατομική βλάβη, ή λειτουργική διαταραχή που θα συμβεί σ' έναν εργαζόμενο κατά την διάρκεια της εργασίας του ή εξ αφορμής αυτής και μπορεί να έχει σαν αποτέλεσμα μια μερική ή ολική, προ-

σωρινή ή μόνιμη αναπηρία, η οποία με την σειρά της θα έχει σαν αποτέλεσμα αντίστοιχη μείωση της απόδοσης του παθόντα.

Ο Ν. 551/1914 (άρθρ. 1 και 2) ορίζει, ότι εργατικό ατύχημα είναι το εκθιαίου συμβάντος επερχόμενο, εις υπάλληλον ή εργαζόμενον εν τη εκτελέσει της εργασίας του ή εξ αφορμής αυτής, κατά τρόπο αιφνίδιο, απρόοπτο και τυχαίο.

Στα χρόνια που μεσολάβησαν από τότε (1914) μέχρι σήμερα, ενώ το πνεύμα του βασικού αυτού ορισμού παρέμεινε σχεδόν αναλλοίωτο, έγιναν εντούτοις πολλές άλλες αλλαγές και διαφοροποιήσεις, ιδιαίτερα στο χαρακτήρα του «συμβάντος» που προκάλεσε το ατύχημα. Έχει πολύ π.χ. συζητηθεί η προϋπόθεση του «βίαιου» χαρακτήρα του συμβάντος. Ακόμα και του «αιφνιδίου» και «απρόοπτου» και πολύ περισσότερο του «τυχαίου».

Τα συστατικά στοιχεία για τον χαρακτηρισμό ενός ατυχήματος σαν «εργατικού», μπορούν έτσι, με βάση τον ορισμό, να συνοψισθούν στα εξής:

1) Το συμβάν να έχει γίνει στον τόπο και κατά το χρόνο της εργασίας, κατά τρόπο απρόβλεπτο, βίαιο, τυχαίο.

2) Να οφείλεται σε εξωτερική αιτία.

3) Να έχει προκαλέσει βλάβη οργανική ή λειτουργική.

4) Να υπάρχει αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ του συγκεκριμένου συμβάντος και της επελθούσης εξ αυτού σωματικής βλάβης.

Τα τροχαία ατυχήματα που συμβαίνουν κατά την συνήθη διαδρομή του εργαζόμενου, από και προς τον τόπο εργασίας του, θεωρούνται εργατικά ατυχήματα και αποζημιώνονται σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν γι' αυτά.

Αίτια εργατικού ατυχήματος

Προκειμένου να εξηγήσει κανείς ένα ατύχημα, να αναλύσει δηλαδή την αιτιολογία του, θα πρέπει να θεωρήσει την εργασία σαν ένα σύστημα το οποίο αποτελείται από:

– Το ή τα άτομα.

– Τις συγκεκριμένες σωματικές και

πνευματικές τους δραστηριότητες που επιβάλλονται από την εργασία.

- Τα χρησιμοποιούμενα μέσα παραγωγής και την ύλη, και

- Το κοινωνικό, φυσικό, και τεχνικό περιβάλλον της εργασίας.

Η αρμονική σχέση αυτών των παραγόντων προσφέρει την ασφάλεια της εργασίας, ενώ η διαταραχή της αρμονίας οδηγεί στην εκδήλωση ατυχήματος. Πολλές φορές φτάνει και ένας από τους παραπάνω παράγοντες για την εκδήλωση κάποιου ατυχήματος. Συνήθως όμως χρειάζεται συνδυασμός των παραγόντων αυτών και δυσαρμονία της σχέσης τους.

Τον περασμένο αιώνα ο GREENWOOD, διατύπωσε την άποψη, ότι σημαντικό ρόλο στον μεγάλο αριθμό των εργατικών ατυχημάτων, έχει η «ατομική προδιάθεση» (ACCIDENT PRONENESS), που όμως σήμερα αμφισβητείται, ύστερα από στατιστικές παρατηρήσεις και την συστηματική μελέτη των εργατικών ατυχημάτων.

Στην αιτιολογία των περισσότερων ατυχημάτων, μεγαλύτερη θεωρείται η συμμετοχή των μη ικανοποιητικών συνθηκών του περιβάλλοντος της εργασίας, δηλαδή ο θόρυβος, ο μη ικανοποιητικός φωτισμός, η υψηλή ή χαμηλή θερμοκρασία, η υγρασία και διάφοροι τοξικοί παράγοντες.

Στην εκδήλωση ενός εργατικού ατυχήματος, σε σημαντικό ποσοστό συμβάλλει, η έλλειψη ικανοποιητικής εμπειρίας του ατόμου, γύρω από τις συνθήκες δουλειάς, τους κανόνες ασφάλειας κλπ., και η ανάπτυξη δεξιοτήτων, πολύτιμων για την άσκηση της εργασίας του.

Πολλά ατυχήματα είναι αποτέλεσμα της «ασυμβατότητας» εργαζομένου και θέσης (πόστου) εργασίας, που περιλαμβάνει και τις περιπτώσεις μειωμένης σωματικής ή πνευματικής ικανότητας σε σχέση με το απαιτούμενο έργο, αλλά κύρια και τις περιπτώσεις προσαρμογής του εργαζομένου σε συγκεκριμένες υποχρεώσεις. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι η ασυμβατότητα αυτή, είναι δυνατόν να προϋπάρχει της τοποθέτησης του εργαζομένου στην θέση εργασίας, αλλά και να δημιουργηθεί στην συνέχεια, σαν αποτέλεσμα ψυχολογικού ή σω-

ματικού κάματος του εργαζόμενου.

Ατυχήματα που συχνά εκδηλώνονται στο βιοτεχνικό και βιομηχανικό περιβάλλον, οφείλονται πολλές φορές σε κακή συντήρηση ή κακή χρήση των μέσων και της ύλης παραγωγής.

Πριν κλείσει το σοβαρό αυτό κεφάλαιο των αιτιών του εργατικού ατυχήματος θα πρέπει να επισημανθεί το γεγονός **ότι το ατύχημα δεν συμβαίνει, αλλά προκαλείται**, και ότι η ευθύνη εστιάζεται σε δυο βασικούς παράγοντες. Τον άνθρωπο κατά κύριο λόγο και τα μέσα εργασίας, που γίνεται υποχείριο στις γνώσεις και τις απαιτήσεις του.

Πρόληψη εργατικού ατυχήματος

Είναι αναμφισβήτητο ότι ένα γραμμάριο πρόληψης ισοδυναμεί με ένα τόνο καταστολής.

Η πρόληψη του εργατικού ατυχήματος αποτελεί κεφαλαιώδες και επείγον καθήκον τόσο της Πολιτείας, όσο και της εργοδοσίας.

Ο μεγάλος αριθμός των εργατικών ατυχημάτων και οι τραγικές τους συνέπειες οδήγησαν στην λήψη μέτρων πρόληψης, με βάση μελέτες σχετικές με την αιτιολογία τους. Οι κατευθυντήριοι άξονες πρόληψης των εργατικών ατυχημάτων είναι:

- Κατασκευή και προδιαγραφές των μηχανημάτων, ώστε να πληρούν όρους ασφαλούς εργασίας.

- Εκπαίδευση και επαγγελματικός προσανατολισμός των εργαζομένων καθώς και ενημέρωσή τους για τους κινδύνους που διατρέχουν στην εργασία τους.

- Μέτρα ομαδικής και ατομικής προστασίας των εργαζομένων.

- Νομοθεσία που να μεριμνά για την ασφαλή εργασία, καθώς και υπηρέσιες ελέγχου της εφαρμογής των νόμων.

Συγκεκριμένα τα πιο συνηθισμένα μέτρα πρόληψης είναι τα παρακάτω:

- Σχεδιασμός των θέσεων εργασίας και επιλογή των μηχανικών μέσων παραγωγής, με σκοπό την ασφαλή εργασία των εργαζομένων.

- Εξασφάλιση άνετου και υγιεινού εργασιακού περιβάλλοντος, απαλλαγ-

μένου από φυσικούς και χημικούς παράγοντες, που ευνοούν την εμφάνιση ατυχημάτων.

- Καθιέρωση ατομικών μέτρων προστασίας, όπως κράνος, γάντια, ζώνες ασφαλείας κ.ά.

- Εκπαίδευση εργαζομένων και σεμινάρια πρόληψης.

- Τοποθέτηση ειδικών σημάτων σε αντίστοιχους χώρους που να προκαλούν την προσοχή των εργαζομένων.

- Τέλος επισταμένη μελέτη των εργατικών ατυχημάτων με σκοπό τη λήψη μέτρων προστασίας.

Μια άλλη κατηγορία μέτρων που εφαρμόζεται σε αρκετές χώρες του εξωτερικού και που τελευταία δημιουργήθηκε το νομικό πλαίσιο για εφαρμογή τους και στην Ελλάδα, είναι **τα θεσμικά μέτρα προστασίας**. Συγκεκριμένα είναι, η σύσταση συμβουλίων υγιεινής και ασφάλειας, με την συμμετοχή των εργαζομένων σ' αυτά, και τα οποία θα ελέγχουν την εφαρμογή των μέτρων προστασίας, εκτιμώντας τις συνθήκες ασφαλούς εργασίας. Ένα άλλο θεσμικό μέτρο είναι η καθιέρωση του γιατρού εργασίας και του μηχανικού ασφαλείας.

Τα παραπάνω μέτρα είναι απαραίτητα για ασφαλή εργασία και άνετο εργασιακό περιβάλλον, και δημιουργούν στους εργαζόμενους συνθήκες καλύτερης απόδοσης και ευχάριστης και δημιουργικής απασχόλησης.

Συνέπειες εργατικού ατυχήματος

Τα εργατικά ατυχήματα αποτελούν σύγχρονη μάστιγα, και το κόστος τους, είναι ένα δυσβάσταχτο φορτίο σε όλους τους τομείς της σύγχρονης κοινωνίας.

Στις Η.Π.Α. το 1985 σύμφωνα με έρευνα του Εθνικού Συμβουλίου Ασφάλισης, υπήρχε απώλεια 300 περίπου εκατομμυρίων εργάσιμων ημερών, που οφείλονταν σε εργατικά ατυχήματα, με κόστος για την οικονομία πάνω από 85 εκατομμύρια δολάρια.

Στην χώρα μας το 1984 σημειώθηκαν 38.658 εργατικά ατυχήματα, σύμφωνα με στατιστική του ΙΚΑ.

Απ' αυτά τα 88 ήταν θανατηφόρα,

όπως προέκυψε από καταμέτρηση των δελτίων λήξης επιδότησης εργατικού ατυχήματος και των δελτίων εξόδων κηδείας. Πολλά από τα θανατηφόρα ατυχήματα ήταν τροχαία, αλλά χαρακτηρίστηκαν σαν εργατικά λόγω της συνάφειάς τους προς την εργασία.

Οι ημέρες απώλειας ήταν 803.153 και η δαπάνη αποζημίωσης για την επιδότησή τους ανήλθε στο ποσόν των 994.962.356 δρχ.

Το 1985 σημειώθηκαν 38.836 εργατικά ατυχήματα, εκ των οποίων τα 91 θανατηφόρα.

Οι ημέρες απώλειας ήταν 804.279 και η δαπάνη αποζημίωσης έφθασε στο 1.255.443.158 δρχ. Βασικό στοιχείο της στατιστικής του ΙΚΑ αποτελεί το γεγονός της αύξησης των εργατικών ατυχημάτων κατά 0,46% για το 1985 σε σύγκριση με το 1984, καθώς και το ότι, τα εργατικά ατυχήματα που σημειώθηκαν κατά το 1984 και 1985, σε σύγκριση προς το σύνολο των αμέσως ασφαλισμένων, αποτελούν αντίστοιχα ποσοστό 2,35% και 2,31%.

Ο αριθμός ατυχημάτων κατά περιφερειακά υποκαταστήματα για το 1985 είναι: Αθηνών 11.356. Θεσσαλονίκης 9.217. Πειραιά 3.513. Πατρών 1.910. Χαλκίδα 1.499, σαν τα μεγαλύτερα και σαν τα μικρότερα σε αριθμό, Κομοτηνής 461 και Μυτιλήνης 404. Κατά ομάδες ηλικιών και φύλου την «πρωτία» κρατούν οι άνδρες με ποσοστό 86,9% έναντι 13,1% των γυναικών. Τα περισσότερα ατυχήματα συνέβηκαν στους άνδρες ηλικίας 25-29 χρόνων (5.333), έναντι 682 σε γυναίκες της ίδιας ηλικίας.

Κατά είδος τραύματος, οι τραυματισμοί, 13.990, και ποσοστό 36,0% βρίσκονται πρώτοι και τελευταίοι οι επαγγελματικοί νόσοι με 7 και ποσοστό 0%.

Στις αιτίες, πρώτα έρχονται τα ατυχήματα από πτώση με 16.782 περιπτώσεις και ποσοστό 43,2%, από πτώση αντικειμένου 7.119 και ποσοστό 18,3% από μηχανές 6.386 και ποσοστό 16,4% και τελευταία περίπτωση ο πνιγμός με 5 περιπτώσεις και ποσοστό 0%.

Στα προσβληθέντα μέλη του σώματος, τα άνω άκρα με 17.850 συμβάντα και ποσοστό 46% έρχονται πρώτα. Ακολουθούν τα κάτω άκρα 11.616 πο-

σοστό 29,9%, ο κορμός 4.426 ποσοστό 11,4%, η κεφαλή 3.024 ποσοστό 7,8%, τα μάτια 1.872 ποσοστό 4,8 και εσωτερικά τραύματα 32 ποσοστό 0,1%.

Κατά επαγγελματική κατηγορία «πρωτοπόροι» οι ασχολούμενοι σε οικοδομήσεις και δημόσια έργα (7.859), σε υφαντικές βιομηχανίες (2.198) και τελευταίοι οι εργαζόμενοι στα ορυχεία άνθρακα με 5 περιπτώσεις.

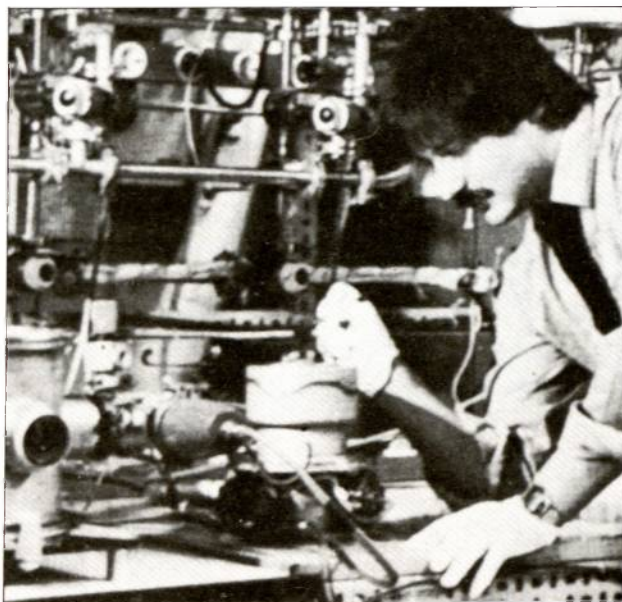
Στα αναφερόμενα στην αρχή της στατιστικής υπηρεσίας του ΙΚΑ χρηματικά ποσά, δεν συμπεριλαμβάνονται οι τεράστιες δαπάνες νοσηλείας και ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, συντάξεων και αποζημιώσεων εφάπαξ.

Στην στατιστική υπηρεσία της Ελληνικής Αστυνομίας που καταχω-

ΠΑΘΟΝΤΕΣ

ΕΤΟΣ	ΝΕΚΡΟΙ	ΒΑΡΙΑ	ΕΛΑΦΡΑ
1980	113	261	1.922
1981	131	287	1.941
1982	117	234	1.756
1983	115	269	1.624
1984	67	231	1.454
1985	97	108	1.543

Σύμφωνα με τους παραπάνω στατιστικούς πίνακες τα εργατικά ατυχήματα που βεβαιώθηκαν από τις υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομίας ανέρχονται σε 1.672 για το 1985, έναντι

Οι μοντέρνες τεχνικές εξελίξεις και οι αγώνες των εργαζομένων πρόσφεραν σημαντικά στη μείωση των εργατικών ατυχημάτων, χωρίς όμως η κατάσταση να χαρακτηριζόταν ακόμα ως ικανοποιητική.

ρούνται τα εργατικά ατυχήματα για τα οποία κινήθηκε ποινική διαδικασία, ο πίνακας στατιστικής των τελευταίων έξι ετών παρουσιάζεται ως εξής.

ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ

ΕΤΟΣ	ΣΩΜΑΤΙΚΩΝ	
	ΘΑΝΑΤΗΦΟΡΑ	ΒΛΑΒΩΝ
1980	111	2.172
1981	129	2.206
1982	113	1.953
1983	110	1.857
1984	66	1.643
1985	97	1.575

1.709 του 1984, μείωση 2,2%. Ειδικότερα τα θανατηφόρα ατυχήματα ανέρχονται σε 97 έναντι 66 και των σωματικών βλαβών σε 1.575 έναντι 1.643 του 1984. Οι παθόντες από τα παραπάνω ατυχήματα ανέρχονται σε 1.748, έναντι 1.752 του 1984, μείωση 0,2%.

Αυτός ο τραγικός απολογισμός που αναφέρθηκε παραπάνω θα έφθανε ίσως για να αντιληφθεί κανείς, τις τεράστιες επιπτώσεις που έχει το εργατικό ατύχημα στην οικονομία μιας χώρας. Δεν περιορίζεται όμως σαν θέμα, μόνο στην οικονομική πλευρά, αλλά επεκτείνεται - πέρα από τις τραγικές περιπτώσεις θανατηφόρων και σωματικών βλαβών εκατοντάδων ερ-

γαζομένων στη χώρα μας – και στην ανθρωπιστική, κοινωνική και προσωπική πλευρά.

Βέβαια οι οικονομικές επιπτώσεις και οι αριθμοί, είναι αδύνατο να μετρήσουν τον πόνο και την συμφορά που πλήττει κάθε οικογένεια που χάνει τον προστάτη της, την ώρα που παλεύει για το μεροκάματο. Όμως και για την επιχείρηση που συμβαίνει το ατύχημα οι επιπτώσεις δεν είναι λίγες. Οι ποινικές ή αστικές ευθύνες, η διατάραξη των συνθηκών δουλειάς του εργατικού δυναμικού, με την δημιουργία της ψυχολογίας του «υποψήφιου θύματος», και οι δαπάνες της επιχείρησης για αποζημίωση, αποτελούν τα μείον του εργατικού ατυχήματος και τα αρνητικά στοιχεία του σ' όλο το φάσμα των εμπλεκόμενων σ' αυτά, εργαζομένων επιχείρησης και της κοινωνίας γενικότερα.

Φορείς ασχολούμενοι με το εργατικό ατύχημα – εμπλοκή σ' αυτό, της αστυνομίας

– Το Υπουργείο Εργασίας έχει αρμοδιότητα στην εξασφάλιση συνθηκών υγιεινής και ασφάλειας των εργαζομένων στην Βιομηχανία και στο Εμπόριο.

– Το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας έχει την ίδια αρμοδιότητα για τα μεταλλεία, ορυχεία και την αποτροπή κινδύνων έκρηξης.

– Το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας για τα πλοία και τους ναυτικούς.

– Το Υπουργείο Υγείας Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, είναι αρμόδιο για τα νοσοκομεία και την αποκατάσταση της υγείας των εργαζομένων.

Ειδικότερα, την αρμοδιότητα για την εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας έχουν οι επιθεωρητές εργασίας, οι οποίοι μεριμνούν για την εφαρμογή των νόμων που αφορούν στην ασφάλεια και την υγεία των εργαζομένων στους εργασιακούς χώρους, την νυχτερινή εργασία ανηλίκων και την παράνομη απασχόληση ανηλίκων την ημέρα.

Οι επιθεωρητές εργασίας είναι υπάλληλοι του Υπουργείου Εργασίας, οι οποίοι όταν διαπιστώσουν κάποια σοβαρή παράβαση υποβάλλουν μηνύσεις κατά των υπευθύνων εργοδοτών.

Η Αστυνομία, υποχρεωμένη από τον νόμο για την διαφύλαξη της ζωής, της τιμής και της περιουσίας των πολιτών, δεν ήταν δυνατόν να μην εμπλακεί στο εργατικό ατύχημα, με αυξημένες πολλές φορές αρμοδιότητες.

Το Ν.Δ. 2954 της 10/14 Αυγούστου 1954 στο άρθρο 9 παράγ. 2 ορίζει ότι: «Εις τα μέρη ένθα δεν εδρεύει Γραφείον Επιθεωρήσεως Εργασίας, την εφαρμογήν της κειμένης Νομοθεσίας επιμελείται η οικεία Αστυνομική Αρχή, αναπληρούσα καθ' όλας τας αρμοδιότητάς τα όργανα του Σώματος Επιθεωρήσεως Εργασίας, κλπ.».

Εξάλλου σύμφωνα με το άρθρο 33 του Κ.Π.Δ. όπως αυτό αντικαταστάθηκε από το άρθρο 2 του Ν.Δ. 1160/1972, οι ανακριτικοί υπάλληλοι της Ελληνικής Αστυνομίας, περιλαμβάνονται στους Γενικούς Ανακριτικούς Υπαλλήλους. Η ιδιότητά τους αυτή δίνει το δικαίωμα και την υποχρέωση να εμπλέκονται στις ανακριτικές πράξεις των πάσης φύσεως διαπραττομένων εγκλημάτων, των οποίων την τέλεση αντελήφθησαν ή έλαβαν γνώση κατόπιν αναφοράς ή καταγγελίας ιδιώτου.

Από την αναφορά και τις διαπιστώσεις του θέματος προκύπτει ότι: τα εργατικά ατυχήματα σε παγκόσμια κλίμακα αποτελούν μια τραγική πραγματικότητα. Στην χώρα μας ειδικότερα ο αριθμός των εργατικών ατυχημάτων είναι υψηλός. «Είμαστε η χώρα με τα περισσότερα εργατικά ατυχήματα και τους περισσότερους συνταξιούχους στα μέλη κράτη της ΕΟΚ» υπογράμμισε ο Υπουργός Υγείας Πρόνοιας Γ. Γεννηματάς, σε πρόσφατο συνέδριο με θέμα «Υγεία στο χώρο της εργασίας» που έγινε στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας. Βέβαια για την θλιβερή αυτή διαπίστωση η ευθύνη θαρραίνει το ίδιο πολλούς τομείς.

Ο εξηλεκτρισμός, η εκβιομηχανοποίηση, η μηχανοκαλλιέργεια, η εκμηδένιση των αποστάσεων και γενικά η αλματώδης εξέλιξη του πολιτισμού

μας, έχουν ένα μεγάλο ποσοστό συμμετοχής στο εργατικό ατύχημα.

Παράλληλα το εργατικό δυναμικό αλλά και η εργοδοσία θρέθηκαν ανείργοι να δεχθούν τις εξελίξεις:

Οι μεν εργαζόμενοι ανειδίκευτοι ή με ελλειπείς γνώσεις μέσα στον πολυδαίδαλο τομέα των επαγγελματικών γνώσεων και εμπειριών, η δε εργοδοσία ανίκανη να παρακολουθήσει τις τεχνολογικές εξελίξεις και να συμπερευθεί μαζί τους, με την αντικατάσταση των παλαιών με σύγχρονα παραγωγής.

Έχουν γίνει πολλά, αλλά υπολείπονται ακόμη περισσότερα για να υλοποιηθούν προτάσεις και προγράμματα που θα αποσκοπούν στην μείωση αν όχι στην εξάλειψη των εργατικών ατυχημάτων.

Η Πολιτεία θα πρέπει να αντιμετωπίσει το καυτό αυτό πρόβλημα με την δέουσα προσοχή, θεσπίζοντας νόμους και μέτρα, καλύπτοντας όλους τους τομείς και τα επι μέρους θέματα. Οι εργαζόμενοι θα πρέπει να προβληματιστούν συνειδητοποιώντας τον κίνδυνο που παραμονεύει και επιζητώντας ένα πόστο ανάλογο των δυνατοτήτων και των προσόντων τους.

Θα πρέπει να προσαρμοστούν στο περιβάλλον της εργασίας τους και το αντίθετο. Η προσαρμογή του εργαζόμενου στο περιβάλλον της εργασίας του, σημαίνει τη λήψη ατομικών προστατευτικών μέτρων και σειρά κλινικών και παρακλινικών εξετάσεων για την έγκαιρη διάγνωση και πρόληψη θλάθης της υγείας του. Από την άλλη πλευρά, η προσαρμογή του περιβάλλοντος εργασίας στον εργαζόμενο, σημαίνει ότι το περιβάλλον αυτό πρέπει να γίνει όσο το δυνατόν ακίνδυνο, με την εφαρμογή και τήρηση σειράς μέτρων.

Η ρεαλιστική αντιμετώπιση του εργατικού ατυχήματος, τόσο από τους αρμόδιους φορείς, όσο και από τους χιλιάδες εργαζόμενους της χώρας μας, είναι βέβαιο πως θα φέρει τα αναμενόμενα αποτελέσματα.

ΚΑΣΕΤΟΠΕΙΡΑΤΕΙΑ

**Η καταλήστευση της δημιουργίας
στο φως της Νομοθεσίας, Νομολογίας
και Αστυνομικής Πρακτικής**

Η κασετοπειρατεία, είναι σήμερα η πιο σύγχρονη μορφή «αναίμακτου» εγκλήματος. Χάρη στη Νέα Τεχνολογία, που η ταχύτητα εξέλιξής της, ξεπέρασε διεθνώς κάθε προηγούμενο η πιο ευαίσθητη μορφή ιδιοκτησίας, η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ και η ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ της ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ έγινε αντικείμενο ληστρικής εκμετάλλευσης από ασυνείδητους κακοποιούς, που εγκαταλείποντας άλλες μορφές εγκλήματος επέπεσαν, πάνω στα δημιουργήματα της ανθρωπίνης φαντασίας και διάνοιας καταληστεύοντας τα νόμιμα δικαιώματα:

- Των δημιουργών (συνθετών και στιχουργών)
- Των καλλιτεχνών (τραγουδιστών και μουσικών)
- Των Φωνογραφικών Εταιριών που επενδύουν τεράστια ποσά σε μουσικές παραγωγές
- Τον Ελληνικού Δημοσίου που από **κάθε πλαστική κασέτα** χάνει 86,40 δρχ. και το χρόνο 1.350.000.000 δραχμές.

Η κασετοπειρατεία, που άρχισε να εξελίσσεται στην Ελλάδα γύρω στο 1971, έφτασε το 1975 να καλύπτει το 95% των πωλουμένων κασετών, αφήνοντας μόνο ένα 5% στη νόμιμη αγορά. Αποτέλεσμα αυτής της «εξαιρετικά υψηλής επίδοσης» ήταν:

- Να καταλάβει η Ελλάδα την 1η θέση στην κασετοπειρατεία, σε ολόκληρη την Ευρώπη και τη 2η θέση (μετά το Χόνγκ-Κόνγκ) σ' ολόκληρο τον Κόσμο.
- Να διαπιστωθεί ότι η Ελλάδα είχε την χαλαρότερη Νομοθεσία σε Διεθνές Επίπεδο.
- Να γεμίσει ολόκληρη η χώρα από κασετοπειρατές, μεγαλονομούς και μεγαλοπαραγωγούς.
- Να χάσουν χιλιάδες έντιμοι εργαζόμενοι στη δισκογραφία και σε άλλα συναφώς επαγγέλματα, τις θέσεις εργασίας τους.

ΑΝΑΜΦΙΒΟΛΑ, οι Αστυνομικές Αρχές της χώρας – και ιδιαίτερα οι Αρχές Ασφαλείας – έχουν αντιμετωπίσει, από το 1971 πάμπολλες τέτοιες περιπτώσεις. Σύμφωνα μάλιστα, με τα στοιχεία που η Αστυνομική Επιθεώρηση έχει στη διάθεσή της από το 1982 μέχρι και το 1986 οι Αρχές Ασφαλείας της χώρας, χειρίστηκαν τις παρακάτω υποθέσεις κασετοπειρατείας:

1982: 2 Αντι-πειρατικές επιχειρήσεις

Νόμιμες κασέτες των φωνογραφικών εταιριών μελών της Ελληνικής Ομάδας της Διεθνούς Ομοσπονδίας Φωνογραφικής Βιομηχανίας.

(μόνο Δεκέμβριος) 5 συλληφθέντες κασετοπειρατές
12.006 κατασχεθείσες πειρατικές κασέτες

- 1983:** 38 Αντι-πειρατικές επιχειρήσεις
81 συλληφθέντες κασετοπειρατές
51.368 κατασχεθείσες πειρατικές κασέτες
7 κατασχεθείσες συσκευές αναπαραγωγής
- 1984:** 85 Αντι-πειρατικές επιχειρήσεις
174 συλληφθέντες κασετοπειρατές
48.738 κατασχεθείσες πειρατικές κασέτες
114 κατασχεθείσες συσκευές αναπαραγωγής
- 1985:** 76 Αντι-πειρατικές επιχειρήσεις
136 συλληφθέντες κασετοπειρατές
29.118 κατασχεθείσες πειρατικές κασέτες
108 κατασχεθείσες συσκευές αναπαραγωγής
- 1986:** 68 Αντι-πειρατικές επιχειρήσεις
(μέχρι 5/12/86) 104 συλληφθέντες κασετοπειρατές
14.308 κατασχεθείσες πειρατικές κασέτες
42 κατασχεθείσες συσκευές αναπαραγωγής

Από τα όσα προαναφέρθηκαν, εύκολα συμπεραίνεται ότι

τα Στελέχη της Ελληνικής Αστυνομίας, γνωρίζουν άριστα τις μεθόδους αντιμετώπισης, τόσο των απλών, όσο και των πιο πολύπλοκων κρουσμάτων κασετοπειρατείας. Στοιχείο, που η «Αστυνομική Επιθεώρηση» είχε την ευκαιρία να το διαπιστώσει και πριν από λίγες ημέρες, όταν δέχτηκε έναν – κυριολεκτικά – «καταιγισμό» από Συγχαρητήριες Επιστολές της Ελληνικής Ομάδας, της Διεθνούς Ομοσπονδίας Φωνογραφικής Βιομηχανίας, που απευθύνονταν στον Γ. Γραμματέα του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, τον Αρχηγό της Ελληνικής Αστυνομίας και τους κατά τόπους Αστυνομικούς Διευθυντές.

Με την ευκαιρία αυτή, αναζητήσαμε τον εκπρόσωπο Τύπου και επικεφαλής του αγώνα κατά της κασετοπειρατείας της Ελληνικής Ομάδας, της Διεθνούς Ομοσπονδίας Φωνογραφικής Βιομηχανίας **Βασίλη Αποστολίδη**, με τον οποίο είχαμε μια πολύ ενδιαφέρουσα συνομιλία «Εφ' όλης της ύλης» την οποία δημοσιεύουμε μαζί με πολλά άλλα θέματα που σχετίζονται με την κασετοπειρατεία.

Ερώτ.: Πώς είναι σήμερα οι νόμιμες και οι πειρατικές κασέτες;

Απάντ.: Όπως είπαμε πιο πάνω, οι πειρατικές κασέτες είναι δύο ειδών:

- Οι «Βιομηχανοποιημένες»
- Οι «Χειροποίητες»

Οι πρώτες, παράγονται μαζικά από φτηνά μηχανήματα αναπαραγωγής, συνδεδεμένα «εν σειρά». Η ποιότητα της μαγνητοταινίας τους είναι καταστρεπτική για τις κεφαλές των μαγνητοφώνων και συχνά, περιλαμβάνουν 2-3 τραγούδια στην αρχή της κασέτας. Μετά...

Επίσης τα εξώφυλλα, έχουν «χρυσάφι» ή «ασήμι» ή «άσπρο» φόντο και ταυτόχρονα, απεικονίζουν – σε πολύ φτηνή και πρόχειρη εκτύπωση – το εξώφυλλο του αντίστοιχου νόμιμου δίσκου ή – έστω – του τραγουδιστή που ερμηνεύει τα περιεχόμενα τραγούδια.

Όμως, υπάρχουν και βιομηχανοποιημένες κασέτες που στην επάνω πλευρά τους έχουν ένα καρτελάκι που περιλαμβάνει μόνο τους τίτλους των τραγουδιών που περιέχει και το όνομα του βασικού τραγουδιστή ή όλων των μετεχόντων τραγουδιστών.

Οι **Χειροποίητες** πειρατικές κασέτες παράγονται μεμονωμένα, σε άγραφες κασέτες της αγοράς από συνήθη χαμηλών δυνατοτήτων μηχανήματα απλής ή και ταχείας εγγραφής, και φέρουν σαν «διακριτικά» ειδικά πολύ μικρά ή μεγαλύτερα αυτοκόλλητα πάνω στα οποία γράφονται με το χέρι, κάποιοι Ειδικοί Κωδικοί, οι τίτλοι των δίσκων από τους οποίους προέρχονται, οι βασικοί τραγουδιστές που συμμετέχουν.

ΟΙ ΝΟΜΙΜΕΣ ΚΑΣΕΤΕΣ. Αντίθετα από όσα προαναφέρθηκαν οι νόμιμες κασέτες, έχουν παραχθεί από ειδικά αυτόματα συστήματα αναπαραγωγής υψηλής στάθμης, και για **κάθε τραγούδι** που περιλαμβάνουν, πριν ακόμη θγουν από την πύλη του εργοστασίου παραγωγής, έχουν καταβληθεί:

- Τα δικαιώματα του συνθέτη
- Τα δικαιώματα του στιχουργού
- Τα δικαιώματα του τραγουδιστή
- Τα δικαιώματα του δημοσίου,
- Τα έξοδα ενορχήστρωσης, ηχογράφησης, εκτύπωσης, αναπαραγωγής κλπ.

Το εξώφυλλο κάθε νόμιμης κασέτας, είναι (σχεδόν πάντα) **ΠΟΛΥΧΡΩΜΟ**, και φέρνει στο επάνω μέρος μια μι-

κρογραφία του εξωφύλλου του αντίστοιχου δίσκου.

Τέλος (και αυτό είναι το κυριότερο) σε **ΚΑΘΕ ΝΟΜΙΜΗ ΚΑΣΕΤΑ**, επικολλάται μια **ειδική Ταινία Ασφαλείας** η οποία φέρνει τα ειδικά εμβλήματα:

Της Διεθνούς Ομοσπονδίας Φωνογραφικής Βιομηχανίας (I.F.P.I.). Αυτό συμβαίνει όταν πρόκειται για κασέτες που έχουν παραχθεί από τις εταιρίες-μέλη της Διεθνούς Ομοσπονδίας Φωνογραφικής Βιομηχανίας (CBS, EMIAL, ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ «ΛΥΡΑ», ΜΙΝΩΣ ΜΑΤΣΑΣ & ΥΙΟΣ, Μ. ΒΟΧ-Μ. ΓΚΕΣΑΡ, POLYGRAM & WEA) και από τις Βιομηχανίες της Ομοσπονδίας EMI COLUMBIA, FABELSOUND και GPI.

Της Α.Ε.Π.Ι. (Ανώνυμη Εταιρία προς Προστασία της Πνευματικής Ιδιοκτησίας). Αυτό συμβαίνει για τις κασέτες που έχουν παραχθεί από μονάδες, που δεν ανήκουν στην Ελληνική Ομάδα της I.F.P.I.

Ερώτ.: Πού πουλιούνται σήμερα πειρατικές κασέτες;

Απάντ.: Μετά την αποτελεσματική – κυρίως μετά το 1981 – κινητοποίηση των Φωνογραφικών Εταιριών και τη συμπαράσταση της Ελληνικής Αστυνομίας, η παραγωγή βιομηχανοποιημένων πειρατικών κασετών, περιορίστηκε αρκετά, ενώ – από την άλλη πλευρά – άρχισε ν' αυξάνεται η παραγωγή και οι πωλήσεις νομίμων κασετών. Αυτό όμως, δεν σημαίνει ότι έπαψαν να υπάρχουν πειρατικές κασέτες μαζικής παραγωγής. Τέτοιες **βιομηχανοποιημένες** κασέτες, με 12 τραγούδια κλεμένα από νόμιμους δίσκους κυκλοφορούν σήμερα:

- Σε λαϊκές αγορές ολόκληρης της χώρας
- Στις μεγάλες επαρχιακές εμποροπανηγύρεις
- Στα μικρά και μεγάλα θρησκευτικά πανηγύρια
- Στους σιδηροδρομικούς σταθμούς και στις αφετηρίες των Αστικών και Υπεραστικών Λεωφορείων
- Σε περίπτερα και κινητούς ή μόνιμους πάγκους, ορισμένων επαρχιακών πόλεων
- Σε ορισμένα καταστήματα δίσκων, που ΔΕΝ προμηθεύονται εμπορεύματα από τις Φωνογραφικές Εταιρίες.

Αντίθετα και ενώ έχει περιοριστεί η παραγωγή βιομηχανοποιημένων κασετών, τελευταία παρατηρήθηκε στην αγορά μια σημαντική αύξηση των «χειρόγραφων» πειρατικών κασετών. Δηλαδή των κασετών, που ηχογραφούνται από **Καταστήματα Δίσκων** κυρίως, αλλά και από διάφορους **Ιδιώτες** υπαλλήλους, που τις διοχετεύουν στους συναδέλφους τους κλπ.) πάνω σε συνήθεις άγραφες κασέτες, στο χαρτονάκι των οποίων ή σε κάποια αυτοκόλλητα αναγράφονται χειρόγραφα οι τίτλοι των τραγουδιών και οι τραγουδιστές που μετέχουν:

Οι «χειρόγραφες» αυτές κασέτες περιλαμβάνουν τριών ειδών κλεμένο ρεπερτόριο:

Τραγούδια συγκεκριμένων δίσκων που κυκλοφορούν νόμιμα στην Αγορά.

Επιλογές τραγουδιών που έκανε ο κασετοπειρατής, από διάφορους δίσκους που κυκλοφορούν νόμιμα.

Επιλογές τραγουδιών, που «παρήγγειλε» ο αγοραστής και ηχογράφησε, ο κασετοπειρατής.

Τέτοιες, «χειρόγραφες» πειρατικές κασέτες μπορεί να εντοπισθούν σήμερα:

- Σε **Καταστήματα Δίσκων** που ΔΕΝ εφοδιάζονται συνήθως με νόμιμα εμπορεύματα από τις Φωνογραφικές Εταιρίες, αλλά από χονδρεμπόρους.

- (Σπανιότερα) σε **Καταστήματα Δίσκων**, που εφοδιά-

Χιλιάδες παράνομες κασέτες στους πάγκους των πλανόδιων πειρατών (1983).

ζονται και σήμερα ακόμη, από Φωνογραφικές Εταιρίες, αλλά αποκρύπτουν επιμελώς την παράνομη δραστηριότητά τους.

• Σε λαϊκές αγορές (σπάνια), πανηγύρια ή σταθμούς των τρένων και αφετηρίες των ΚΤΕΛ.

Ερώτ.: Ποιά αδικήματα διαπράττουν σήμερα οι κασετοπειρατές;

Απάντ.: Σύμφωνα με την πρόσφατη Νομολογία των Δικαστηρίων, και το 462/1983 Βούλευμα του ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ, οι κασετοπειρατές διαπράττουν τα εξής αδικήματα:

Αυτοί που διατηρούν εργαστήρια παραγωγής:

α. Πλαστογραφία με χρήση σε βαθμό κακουργήματος (ΠΚ 216 παρ. 1 και 3).

β. Απάτη σε βάρος του Δημοσίου και του καταναλωτικού κοινού επίσης σε βαθμό κακουργήματος (ΠΚ 386 παρ. 1 και 3).

γ. Παράνομο Πολλαπλασιασμό και Παράνομη Διάδοση της ξένης Πνευματικής Ιδιοκτησίας (άρθρ. 1 και 16 Ν 2387/1920), όπως τροποποιήθηκαν με τα άρθρα 1 και 3 του Ν. 4301/1929

δ. Το αγορανομικό αδίκημα της πώλησης χωρίς τιμολόγιο.

Οι λιανοπωλητές, που τ' αγοράζουν από τρίτους:

α. Χρήση πλαστού εγγράφου σε βαθμό κακουργήματος (ΠΚ 216 παρ. 2 και 3)

β. Αποδοχή Προϊόντων Εγκλήματος από ιδιοτέλεια (ΠΚ 394 παρ. 1 και 4)

γ. Παράνομη Διάδοση της ξένης Πνευματικής Ιδιοκτησίας (άρθρο 1 και 16 Ν. 2387/20, όπως τροποποιήθηκαν με τα άρθρα 1 και 3 του Ν. 4301/29)

δ. Το αγορανομικό αδίκημα της αγοράς χωρίς τιμολόγιο, και της μη επίδειξης τιμολογίων (άρθρ. 35 Αγορ. Κώδικα).

Τα αδικήματα της πλαστογραφίας, της χρήσης πλαστού, της απάτης εις βάρος του Δημοσίου και της αποδοχής & διάθεσης προϊόντων εγκλήματος δίδονται **αυτεπάγγελα**. Αρκεί η υπεύθυνη υπόδειξη των αδικοπραγούντων από οποιονδήποτε πολίτη.

Η παράβαση του Νόμου περί Πνευματικής Ιδιοκτησίας δίδεται κατ' έγκλησιν. Εγκλήσεις-μηνύσεις μπορούν να υποβάλλουν (και για τα αδικήματα της προηγούμενης παραγράφου) ξεχωριστά ή μαζί οι εξής φορείς:

Οι Φωνογραφικές Εταιρίες

Η Α.Ε.Π.Ι. (Ανώνυμος Εταιρία προς Προστασία της Πνευματικής Ιδιοκτησίας).

Η Ε.Μ.Σ.Ε. (Ένωση Μουσικο-Συνθετών Στιχουργών Ελλάδας).

Η προστασία των ηχογραφήματων

Ερώτ.: Τί προβλέπουν για την κασετοπειρατεία το Σύνταγμα και η Νομοθεσία;

Απάντ.: Τα ηχογραφήματα σαν προϊόντα της ανθρώπινης διάνοιας, είναι αντικείμενα ιδιοκτησίας, και προστατεύονται από το Σύνταγμα, από ένα ισχυρό πλέγμα Ειδικών Νόμων και από τις διατάξεις του Ποινικού Κώδικα.

Το Σύνταγμα, περιέχει διατάξεις, που κατοχυρώνουν τις απόλυτες εξουσίες του πνευματικού δημιουργού και του έργου του, όπως το άρθρ. 2 (με το οποίο καθιερώνεται η αρχή της προστασίας της ανθρώπινης αξίας) το άρθρ. 5 παράγ. 1 και 3 (για την προστασία της ελευθερίας ανάπτυξης της προσωπικότητας), το άρθρ. 14 (για την προστασία της ελευθερίας των στοχασμών), το άρθρ. 16 παράγ. 1 (για την προστασία της ελευθερίας της τέχνης κλπ.) και το άρθρ. 17 (για την προστασία της ιδιοκτησίας, στην οποία περιλαμβάνεται κι η ιδιοκτησία των προϊόντων της διάνοιας).

Η ειδική προστασία κατά της πειρατείας των ηχογραφήματων, βασίζεται κυρίως, στο Νόμο 2387/1920 «περί πνευματικής ιδιοκτησίας» σύμφωνα με τον οποίο, οι πνευματικοί δημιουργοί (συνθέτες - στιχουργοί) και οι εκδοχείς των δικαιωμάτων τους (Φωνογραφικές Εταιρίες, ΑΕΠΙ, ΕΜΣΕ, Παραγωγοί) έχουν το δικαίωμα να υποβάλλουν μηνύσεις εναντίον οποιουδήποτε «δολίως και εν γνώσει εκδιδόντος, πολλαπλασιάζοντος και διαδίδοντος συγγραφέας, έργα τέχνης, φωνογραφικούς δίσκους κλπ.» ή και να ζητούν κατάσχεση των παράνομων προϊόντων και τιμωρία των παραβατών (ποινή φυλάκισης μέχρι 3 μήνες και χρηματική ποινή μέχρι 1.000.000 δρχ.).

Το 462/83 βούλευμα του Αρείου Πάγου

Στην Νομολογία των Δικαστηρίων όμως σημειώθηκαν πρόσφατα σημαντικές εξελίξεις. **Εξελίξεις, που αποτελούν σταθμό, στον αγώνα κατά της κασετοπειρατείας.** Το Ανώτατο Δικαστήριο (ο Άρειος Πάγος) με το υπ' αριθ. 462/83 Βούλευμά του, «χάραξε τον σωστό δρόμο προς τα Ελληνικά Δικαστήρια για τη νομική και δικαστική αντιμετώπιση της κασετοπειρατείας» (όπως τόνισε και με δηλώσεις του προς τις εφημερίδες ο (τότε) υπουργός Δικαιοσύνης Γ.Α. Μαγκάκης, στις 23-8-1983) ώστε πια οι κασετοπειρατές να δίδονται με βαρύτερες κατηγορίες και μάλιστα σε **βαθμό κακουργήματος**. Ο Άρειος Πάγος με το υπ' αριθ. 462/1983

Βούλευμά του και μετά από πρόταση του (τότε) αντεισαγγελέα Α.Π. και καθηγητή του Ποινικού Δικαίου Κ. Σταμάτη, δέχθηκε ότι οι μαγνητοταινίες και οι κασέτες εξομοιώνονται με **ιδιωτικά έγγραφα** σύμφωνα με το άρθρο 444 παρ. 3 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και γι' αυτές, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 216 Π.Κ., που καθορίζουν τα στοιχεία, τόσο του αδικήματος της **πλαστογραφίας** και της **χρήσης πλαστών εγγράφων**, όσο και τις προβλεπόμενες ποινικές κυρώσεις. Μάλιστα δε, σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές το αδίκημα χαρακτηρίζεται σαν **κακούργημα**, αφού διαπράττεται με **σκοπό το όφελος** και σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου. Διότι, το Δημόσιο, από κάθε πειρατική κασέτα έχει σήμερα απώλεια φόρων τελών, της τάξης του 84,20 δρχ. Σύμφωνα με το ανωτέρω Βούλευμα του Αρείου Πάγου, οι κλεψίτυπες πειρατικές κασέτες θεωρούνται σαν **πλαστά έγγραφα** και οι μεν κατασκευαστές τους, τιμωρούνται σαν **πλαστογράφοι** οι δε πωλητές των πειρατικών κασετών τιμωρούνται σαν **χρήστες πλαστών εγγράφων**.

Εξάλλου τα πενταμελή Εφετεία εφαρμόζοντας τα όσα δέχθηκε ο Άρειος Πάγος, με διαδοχικές αποφάσεις τους δίκασαν γνωστούς κασετοπειρατές **σε κάθειρξη μέχρι και εξ(6) ετών και ενός μηνός, για πλαστογραφία, χρήση πλαστών εγγράφων και σε χρηματική αποζημίωση υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου μέχρι και ποσού 357.000 δρχ.** Επίσης η πρώτη μέχρι σήμερα απόφαση του Επταμελούς Εφετείου Αθηνών για παρόμοια υπόθεση που εκδόθηκε τον Ιούνιο του 1986 υιοθέτησε πλήρως τις πρωτόδικες αποφάσεις.

Τα νεώτερα βουλεύματα

Εδώ αξίζει να σημειωθεί, ότι με τρία (3) νεώτερα Βουλεύματα του Αρείου Πάγου, το υπ' αριθ. 2104/1985 του Ε' Τμήματος και τα υπ' αριθ. 36/1986 και 578/1986 του ΣΤ' Τμήματος, το Ανώτατο Ελληνικό Δικαστήριο επιβεβαίωσε πανηγυρικά το «ιστορικό» πια 462/1983 Βούλευμα του Α.Π. δεχόμενο ότι οι **μαγνητοταινίες (κασέτες) θεωρούνται ιδιωτικά έγγραφα** σύμφωνα με το άρθ. 444 παραγ. 3 του

Πάνω: Νόμιμη ταινία ασφαλείας που επικολλάται στις κασέτες των φωνογραφικών εταιριών μελών της Ελληνικής Ομάδας της Διεθνούς Ομοσπονδίας Φωνογραφικής Βιομηχανίας.

Κάτω: Νόμιμη ταινία ασφάλειας που επικολλάται στις κασέτες των φωνογραφικών εταιριών που δεν ανήκουν στην Ελληνική Ομάδα της Διεθνούς Ομοσπονδίας Φωνογραφικής Βιομηχανίας.

Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και ότι σε περίπτωση αντιγραφής και πώλησής τους, **εφαρμόζονται οι διατάξεις περί πλαστογραφίας εγγράφων και χρήσης πλαστών του άρθ. 216 του Π.Κ.**

Με τα νεώτερα Βουλεύματα, κλείνει – οριστικά πια το θέμα του **Νομικού χαρακτηρισμού** των κασετών μαγνητοφώνου ως εγγράφων κατά την έννοια του Ποινικού Κώδικα.

Η Πάγια πια νομολογία του Αρείου Πάγου, υποχρεώνει τα κατώτερα Δικαστήρια να εφαρμόζουν τις περί πλαστογραφίας διατάξεις του άρθρ. 216 του Π.Κ. στις περιπτώσεις παράνομης αναπαραγωγής και πώλησης κλεψίτυπων κασετών.

Ερώτ.: Πώς θα χαρακτηρίζατε, γενικά, τη συμπαράσταση της Ελληνικής Αστυνομίας, προς τις Φωνογραφικές Εταιρίες, στις περιπτώσεις κρουσμάτων κασετοπειρατείας;

Απάντ.: Θερμή, ειλικρινή, εγκάρδια και αποτελεσματική. Βέβαια, υπάρχουν και κάποιες «αδύνατες» εξαιρέσεις...

Ερώτ.: Πού τις αποδίδετε;

Απάντ.: Οι περισσότερες (και είναι πολύ λίγες) οφείλονται σε σαφή άγνοια της Νομοθεσίας και της Νομολογίας, που προστατεύει τα Πνευματικά Δικαιώματα και τα Δικαιώματα των παραγωγών. Και αυτή η άγνοια, εκφράζεται συχνά, με τη μετατόπιση ευθυνών, την άρνηση για δράση (με εύλογες δικαιολογίες, πάντα), την ατεκμηρίωτη επιχειρηματολογία, ή και την ακατανόητη συμπεριφορά.

Ερώτ.: Μιλείστε μας για τις «αρνητικές» σας εμπειρίες...

Απάντ.: Οι εμπειρίες μου, στη συντριπτική πλειοψηφία τους, είναι άριστες...

ΟΙ ΣΩΣΤΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ

Ερώτ.: Ποιές είναι – κατά τη γνώμη σας – οι σωστές κινήσεις, που πρέπει να κάνουν οι διοικητές των Α.Τ. Ασφαλείας και οι Ανακριτικοί Υπάλληλοι, σε περίπτωση κατά την οποία τους καταγγέλλουν κάποιο κρούσμα κασετοπειρατείας;

Απάντ.: Αν με ρωτούσατε πριν από 4 χρόνια, δεν θα μπορούσα καν να σας απαντήσω. Σήμερα όμως, μετά από τόσα χρόνια στενής συνεργασίας, με επίλεκτους αξιωματικούς, που μου χάρισαν **πολύτιμη πείρα**, θα μπορούσα να χαρακτηρίσω ως εξής, τον υποδειγματικό διοικητή ενός Α.Τ. Ασφαλείας, στον χειρισμό μιας υπόθεσης κασετοπειρατείας:

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΙΚΟ ΔΙΟΙΚΗΤΗ ΕΝΟΣ Α.Τ. ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΘΕΩΡΟΥΜΕ:

- Εκείνον, που ακούει **πρόθυμα** την καταγγελία του εκπροσώπου μας και μελετά **προσεκτικά** τη μήνυσή μας και τα νομιμοποιητικά μας έγγραφα, **χωρίς την παρουσία οποιουδήποτε τρίτου...**
- Εκείνον, που εξετάζει αμέσως, τη δυνατότητα Ακριαίας επιχειρησιακής δράσης, ζητώντας – στην ανάγκη – και τη συνεργασία του Α.Τ. Τάξης.
- Εκείνον, που **μόνον αν διαπιστώσει** ότι η δύναμή του είναι **ανεπαρκής**, ή έχει ν' αντιμετωπίσει άλλα, σοβαρότερα αδικήματα, αναβάλλει την επιχείρησή

για αργότερα. Όμως εξηγεί το πρόβλημα που έχει, και – χωρίς να ενημερώσει οποιονδήποτε τρίτο – κλείνει νέα συνάντηση, με τον εκπρόσωπό μας και **προετοιμάζει σιωπηρά την επιχείρηση.**

- Εκείνον, που πριν από κάθε Αντι-πειρατική επιχείρηση, δεν παύει να θυμίζει στους επικεφαλής των Ομάδων Έρευνας, τις λεπτομέρειες που πρέπει να προσέξουν ιδιαίτερα.
- Εκείνον, που εποπτεύει συνετά, δημιουργικά και διορθωτικά τις ενέργειες των υφισταμένων του, γνωρίζοντας καλά την υπάρχουσα Νομοθεσία και τη Νομολογία, για τις περιπτώσεις κασετοπειρατείας.
- Εκείνον, που φροντίζει – μετά από την ολοκλήρωση μιάς αντιπειρατικής επιχείρησης – να ενημερώσει εγγράφως, τόσο την **Οικεία Αγορανομία** και την **Οικονομική Εφορία**, όσο και την τοπική **Υπηρεσία της ΥΠΕΔΑ.**

Ερώτ.: Προηγουμένως μιλήσατε και για τον **υποδειγματικό ανακριτικό υπάλληλο.** Τι ιδιότητες πρέπει να έχει, για να είστε – εσείς ο πολίτης και ταυτόχρονα εκπρόσωπος ενός ολόκληρου Εμποροβιομηχανικού Κλάδου – ικανοποιημένος από το χειρισμό μιας υπόθεσής σας;

Απάν:

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΙΚΟ ΠΡΟΑΝΑΚΡΙΤΙΚΟ ΥΠΑΛΛΗΛΟ, ΘΕΩΡΟΥΜΕ:

- Εκείνον, που συνεργάζεται **πρόθυμα** (και στα πλαίσια της Νομιμότητας) με τους εξουσιοδοτημένους εκπροσώπους μας.
- Εκείνον, που ερευνά **σχολαστικά**, όλα τα **σημεία** (σε καταστήματα, αποθήκες ή ιάγκους) που υποδεικνύουμε και στα οποία έχουμε πληροφορίες ότι υπάρχουν πλαστές κασέτες, ή λειτουργούν παράνομα συσκευές αναπαραγωγής...
- Εκείνον, που **πριν από την έναρξη κάθε έρευνας, καταγράφει τα πλήρη στοιχεία ταυτότητας**, του καταγγελλόμενου **κασετοπειρατή.**
- Εκείνον, που στη διάρκεια της έρευνας, ξέρει να **κινείται γρήγορα** και να αποφεύγει τα άσκοπα επεισόδια ή τις αδικαιολόγητες καθυστερήσεις, φροντίζοντας για την **άμεση συλλογή** σε σάκκους των **πλαστών κασετών**, αλλά και την αποσύνδεση και μεταφορά των **συσκευών αναπαραγωγής** που βρέθηκαν «εν λειτουργία» κατά την έρευνα.
- Εκείνον, που φροντίζει να μη «διαφύγει» ο κατηγορούμενος, και τον προσάγει κανονικά, μαζί με τις πλαστές κασέτες και τις συσκευές αναπαραγωγής στο οικείο Α.Τ. Ασφαλείας...
- Εκείνον, που φροντίζει (μετά την επιστροφή του στο Α.Τ.Α.) για τον **επανέλεγχο** και την τελική **καταμέτρηση των πλαστών κασετών** (παρουσία τόσο του κατηγορουμένου, όσο και του εκπροσώπου μας) και την καταγραφή των **στοιχείων αναγνώρισης** των συλλεγισίων **συσκευών αναπαραγωγής...**
- Εκείνον, που **ξεχωρίζει** και **επισυνάπτει** στη δικογραφία, ένα **δείγμα** από 5-6 πλαστές κασέτες, που – στη διάρκεια της προδικασίας και της διαδικασίας – θα διαφωτίσουν τους εισαγγελείς, τους ανακριτές και τους δικαστές...

- Εκείνον, που φροντίζει, στο να σφραγιστεί με βουλοκέρι (ισπανικός κηρός) οι σάκκοι με τις πλαστές κασέτες και να γραφεί επάνω τους με ανεξίτηλο μαρκαδόρο η φράση:

Υπόθεση: (όνομα πειρατή) **Επιχείρηση της:** (ημερομηνία) **Περιεχόμενες Κασέτες:** (αριθμός) **Επί συνόλου:** (αριθμός) **Κασετών, Αρχή Ασφαλείας** (καταγράφεται το Α.Τ.Α.)

- Εκείνον, που φροντίζει για την **καταγραφή όλων των στοιχείων** που επιθυμούν να καταθέσουν οι εκπρόσωποί μας, χωρίς αδικαιολόγητες «βιασύνες», «αφαιρέσεις» ή «συμπτώξεις»...
- Εκείνον, που κατά την απολογία του κατηγορουμένου, **προσπαθεί να εξακριβώσει με επιμονή, την πραγματική προέλευση των πειρατικών κασετών** (παραγωγούς, μεγαλο-νομούς, χόνδρεμπόρους) και δεν αρκείται στις φράσεις κλισέ «Μου τις πούλησαν κάποιοι γύφτοι» ή «Μου τις έδωσαν κάποιοι άγνωστοι, που δεν ξέρω που μένουν» κλπ.
- Εκείνον, που συμπληρώνει προσεκτικά τα σχετικά **πρωτόκολλα κατάσχεσης των πειρατικών κασετών** και των **συσκευών αναπαραγωγής** που βρέθηκαν σε λειτουργία και φροντίζει για την επισύναψή τους στη δικογραφία, ώστε να είναι πλήρης και να διευκολύνεται ο εισαγγελέας στην άσκηση της Ποινικής Δίωξης...
- Εκείνον, που ξέρει ότι δεν πρέπει να παραδώσει με μεσεγγύηση, στον ίδιο τον κατηγορούμενο τις κατασχεθείσες συσκευές αναπαραγωγής, γιατί έτσι (ενδεχόμενα) του «επιτρέπει» να επαναλάβει το ίδιο αδίκημα, αφού θα έχει στην απόλυτη διάθεσή του τις συσκευές που του κατασχέθηκαν.
- Εκείνον, που **και αν ακόμη ο κασετοπειρατής «διαφεύγει» τη σύλληψη**, δεν θα διστάσει να περισυλλέξει το εγκαταλειμένο πλαστό εμπόρευμα, και να το μεταφέρει στο οικείο Α.Τ. Ασφαλείας, αναλαμβάνοντας τις απαραίτητες πρωτοβουλίες, για όλες τις περαιτέρω ενέργειες.

ΛΑΘΟΣ ΘΕΩΡΟΥΜΕ, ΟΤΑΝ...

1. ...ο διοικητής ή ο αξιωματικός υπηρεσίας ενός Α.Τ.Α. δεν γνωρίζει ότι τα θέματα πνευματικής ιδιοκτησίας, αποδοχής προϊόντων εγκλήματος ή

Αστυνομική Εγκύκλιος για το θέμα της κασετοπειρατίας

Με εγκυκλιό της η Διεύθυνση Γενικής Αστυνόμευσης του Κλάδου Αστυνομίας Ασφάλειας και Τάξης της ΕΛ.ΑΣ. στις 20-12-1985 προσδιόρισε ενημερωτικά, για το προσωπικό της, τα βασικότερα σημεία της νομοθεσίας για την πνευματική ιδιοκτησία.

Συγκεκριμένα στη διαταγή αναφέρονται τα ακόλουθα:

- «Τα ηχογραφήματα στη χώρα μας, ως προϊόντα της ανθρωπίνης διανοίας, είναι αντικείμενα ιδιοκτησίας.
- Ο χαρακτήρας του δικαιώματος της πνευματικής ιδιοκτησίας είναι απόλυτος και μάλιστα εμπραγμάτου μορφής, ώστε το δικαίωμα αυτό να ενεργεί και κατά παντός τρίτου.
- Το δικαίωμα της πνευματικής ιδιοκτησίας, μπορεί να μεταβιβάζεται από τους δικαιούχους σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα (Α.Ε.Π.Ι. κλπ. και αυτά να μεταβιβάζουν περαιτέρω τα δικαιώματά τους όπως π.χ. στις φωνογραφικές εταιρείες οι οποίες είναι,

δεύτεροι στη σειρά εκδοχείς των δικαιωμάτων των πνευματικών δημιουργιών.

Τα αδικήματα τα οποία διαπράττονται στο χώρο της πνευματικής ιδιοκτησίας είναι η πλαστογραφία, χρήση πλαστού εγγράφου, απάτη, αποδοχή και διάθεση προϊόντων εγκλήματος, φοροδιαφυγή.

Ειδικότερα ο Άρειος Πάγος με το 462/1983 θούλευμά του δέχθηκε ότι:

- Οι μαγνητοταινίες και οι κασέτες εξομοιώνονται με ιδιωτικά έγγραφα, σύμφωνα με το άρθρο 444 παρ. 3 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, οπότε έχει εφαρμογή το άρθρο 216 του Π.Κ.
- Οι κατασκευαστές και πωλητές των «πειρατικών» κασετών διαπράττουν σωρευτικά με τα άλλα αδικήματα και το αδίκημα της απάτης.

Από τη νομολογία των δικαστηρίων προκύπτει ότι τα πρόσωπα που εν γνώσει τους αγοράζουν «πειρατικές» κασέτες από τους κατασκευαστές, με σκοπό να

τις μεταπωλήσουν, σε τρίτους, για προπορισμό κέρδους, διαπράττουν σωρευτικά μαζί με άλλα αδικήματα και το αδίκημα της δολίας αποδοχής και διάθεσης προϊόντων εγκλήματος (άρθρο 394 Π.Κ.).

Εκτός από τα παραπάνω αδικήματα, διαπράττονται ακόμη:

- Το αδίκημα της φοροδιαφυγής σε βάρος του Δημοσίου (Ν. 820/78, άρθρο 43) και
- Τα αδικήματα του Ν. 2387/1920, όπως αυτός τροποποιήθηκε με το Ν. 4301/1929 «περί πνευματικής ιδιοκτησίας».

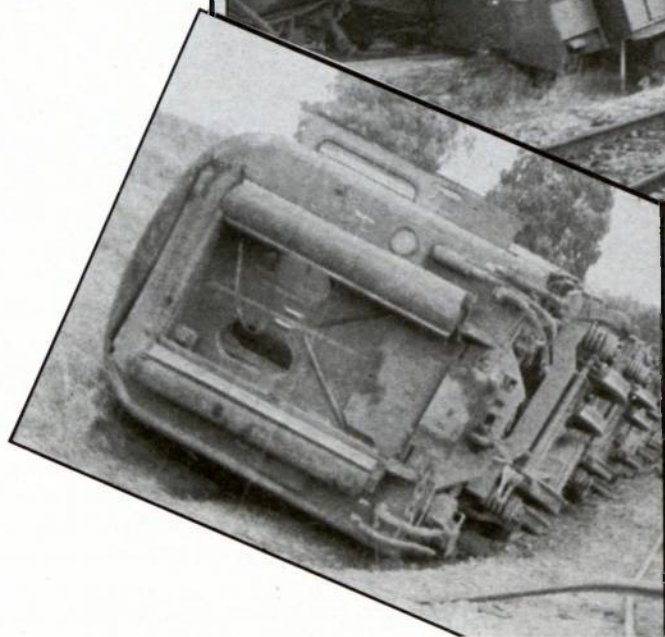
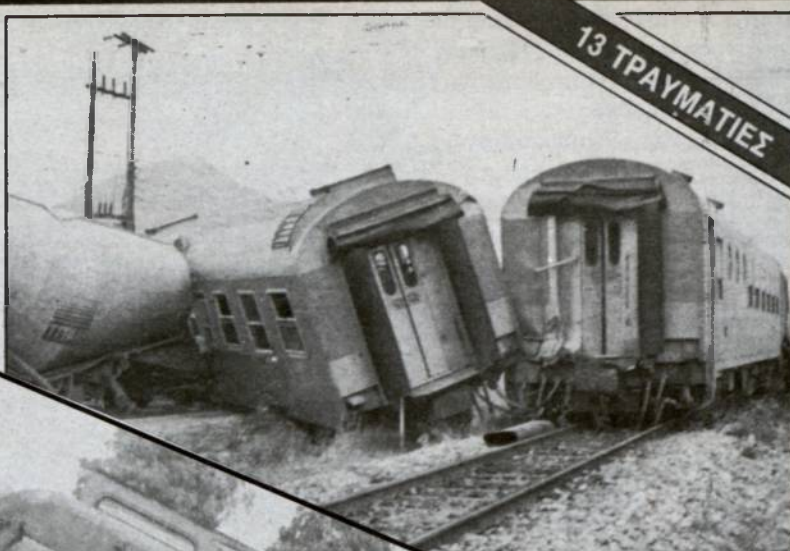
Σύμφωνα με αυτόν οι πνευματικοί δημιουργοί (συνθέτης-σκηνογράφοι) και οι εκδοχείς των δικαιωμάτων τους (Α.Ε.Π.Ι. - Ε.Μ.Σ.Ε. - Φωνογραφικές Εταιρείες - Παραγωγοί) έχουν δικαίωμα να υποβάλλουν μηνύσεις εναντίον των παραβατών του ως άνω νόμου.

πλαστογραφίας είναι αρμοδιότητα Α.Τ.Α και όχι Α.Τ. Τάξης.

2. ...ο διοικητής ή ο αξιωματικός υπηρεσίας ενός Α.Τ.Α., αρνείται να συνδράμει στην αντιμετώπιση ενός κρούσματος κασετοπειρατίας «ελλείψει δυνάμεως» ενώ μπορεί - θαυμάσια - να συνεργαστεί και με το Τμήμα Τάξης...
3. ...διαπιστώνουμε, ότι η πληροφορία που εμπιστευθήκαμε σ' έναν αξιωματικό, έχει διαρρεύσει στον κασετοπειρατή, με αποτέλεσμα να «μαζέψει» το παράνομο εμπόρευσμά του, πριν κατασχεθεί...
4. ...ο αξιωματικός υπηρεσίας, επιμένει ότι για να κάνει έρευνα σε κατάσταση, σε ώρα εργασίας, απαιτείται παρουσία δικαστικού.
5. ...ο αξιωματικός υπηρεσίας επιμένει ότι το αδίκημα της «χρήσης πλαστού», δεν είναι αυτόφωρο, ενώ βλέπει ότι οι πλαστές κασέτες είναι σαφώς εκτεθειμένες για πώληση, ή πουλήθηκαν μπροστά του...
6. ...ο ανακριτικός υπάλληλος που κάνει την έρευνα, δεν κατάσχει τα μηχανήματα αναπαραγωγής, ενώ τα βρίσκει «εν λειτουργία»...
7. ...ο ανακριτικός υπάλληλος που κάνει την έρευνα «υποχωρεί» στις πιέσεις ή τους εκβιασμούς του κασετοπειρατή και εγκαταλείπει όλο ή ένα μέρος

των πειρατικών κασετών που εντοπίζονται, στον τόπο του αδικήματος...

8. ...ο κασετοπειρατής καταφέρνει να «διαφύγει» από τα αστυνομικά όργανα πριν του πάρουν τα στοιχεία ταυτότητάς του...
9. ...ο ανακριτικός υπάλληλος, «βιάζεται» να τελειώσει την έρευνα, χωρίς, ουσιαστικά, να την έχει ολοκληρώσει...
10. ...ο ανακριτικός υπάλληλος δεν σφραγίζει τις κατασχεθείσες συσκευές και δεν τις προωθεί **μαζί με τις πλαστές κασέτες** στον εισαγγελέα, αλλά τις παραδίδει με μεσεγγύηση στον ίδιο τον κασετοπειρατή... (που φυσικά, τις χρησιμοποιεί ξανά, για παραγωγή και άλλων πειρατικών κασετών).
11. ...ο ανακριτικός υπάλληλος δεν ενδιαφέρεται να βρει την άκρη. Δηλαδή, δεν επιμένει να μάθει από ποιόν προμηθεύτηκε ο κασετοπειρατής τις πλαστές κασέτες, ή αν τις παρήγαγε μόνος του... Με αποτέλεσμα να μην ολοκληρώνεται ποτέ η υπόθεση...
12. ...ο ανακριτικός υπάλληλος αρνείται να γράψει στην κατάθεση, όλα όσα του καταθέτει ο εκπρόσωπος των Φωνογραφικών Εταιριών και προσπαθεί να τα «συμπτύξει» χωρίς όμως να καλύπτονται νομικά, όλες οι πτυχές κάθε υπόθεσης...

ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ

ΤΡΕΝΩΝ ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΣΤΙΣ ΙΣΟΠΕΔΕΣ ΔΙΑΒΑΣΕΙΣ

ΕΡΕΥΝΑ: Δημήτρης Κάσσιος

3 Αυγούστου 1986. Από σφάλμα του σταθμάρχη της μικρής πόλης Ασιέ, στη Γαλλία, συγκρούστηκαν μετωπικά δυο αμαξοστοιχίες. Ο απολογισμός του δυστυχήματος, που θεωρήθηκε απ' τα πιο πολύνεκρα στην ιστορία των γαλλικών σιδηροδρόμων, ήταν 35 νεκροί και 129 τραυματίες.

9 Αυγούστου 1986. Έξι άτομα τραυματίστηκαν όταν τα δυο απ' τα τέσσερα βαγόνια της 308 επιβατικής αμαξοστοιχίας, που εκτελούσε δρομολόγιο Πειραιά-Κυπαρισσία, εκτροχιάστηκαν πάνω σε γέφυρα ξεροπόταμου, λίγο πριν απ' το Διακοφτό Αχαΐας.

8 Νοεμβρίου 1986. Γέμισε νεκρούς και συντρίμια ο κεντρικός σιδηροδρομικός σταθμός της Μπανγκόκ, στην Ταϊλάνδη, όταν έξι ατμομηχανές κύλησαν ακυβέρνητες πάνω στις γραμμές κι έπεσαν στην πλατφόρμα αναμονής, που ήταν γεμάτη από ταξιδιώτες. Απ' τα συντρίμια ανασύρθηκαν επτά νεκροί και δεκάδες τραυματίες...

Είναι τρία αντιπροσωπευτικά σιδηροδρομικά «ατυχήματα» των τελευταίων μηνών που, αν και κόστισαν ανθρώπινα θύματα και πανικόβαλαν τους επιβάτες, δε μπόρεσαν να μεταβάλλουν την εντύπωση που έχει ο κόσμος για το τρένο, το οποίο θεωρούν σαν το ασφαλέστερο μεταφορικό μέσο. Και, φυσικά, δεν έχουν άδικο αφού οι στατιστικές επαληθεύουν τη γνώμη τους και αφού τα ατυχήματα αυτά δε συμβαίνουν τακτικά.

Δεν είναι σπάνια όμως κάποια άλλα ατυχήματα, οι συγκρούσεις τρένων με αυτοκίνητα, στις ισόπεδες διαβάσεις που, καθημερινά σχεδόν, ... διεκδικούν κάποιο μερίδιο απ' τα θύματα των τροχαίων ατυχημάτων στους ελληνικούς δρόμους. Ξαναζωντανεύουμε στη μνήμη μας δύο, σχετικά πρόσφατα, περιστατικά:

8-10-86. Τραγωδία παραλίγο, έξω απ' το Άργος, στην Ασίνη, όταν Δ.Χ. φορτηγό συγκρούστηκε σε ατύλακτη διάβαση με την 424 επιβατική αμαξοστοι-

χία Αθήνας-Καλαμάτας, η οποία στη συνέχεια εκτροχιώθηκε και μισοανατράπηκε. Τραυματίστηκαν σοβαρά τέσσερα άτομα, οι οδηγοί του φορτηγού και της αμαξοστοιχίας και δύο επιβάτες.

3-11-86. Ιδιωτικό αυτοκίνητο συγκρούστηκε με εμπορική αμαξοστοιχία στο 15 χιλιόμετρο της σιδηροδρομικής γραμμής Αλεξανδρούπολης-Ορεστιάδας με αποτέλεσμα να σκοτωθούν ο οδηγός του Ι.Χ. και ο γιός του και να τραυματιστεί βαριά ο συνεπιβάτης.

«Οι χρησιμοποιούντες τις οδούς, οφείλουν να καταβάλλουν όλως ιδιαίτεραν προσοχήν, όταν πλησιάζουν ή διασχίζουν σιδηροδρομικές διαβάσεις τηρούντες τους κατωτέρω κανόνες...», αναφέρει ο Κώδικας Οδικής Κυκλοφορίας, στο άρθρο 27.

Πόση όμως σημασία δίνουν οι οδηγοί στις πινακίδες αναγγελίας του κινδύνου, όταν πλησιάζουν στις ισόπεδες σιδηροδρομικές διαβάσεις, ή στα δρύφακτα (κινητά φράγματα) ή στην προειδοποίηση του φύλακα για τη διέλευση σιδηροδρομικού οχήματος;

Τα στατιστικά στοιχεία που πήραμε απ' τον Ο.Σ.Ε. δείχνουν την αδιαφορία και τον «ωχαδερφισμό» των οδηγών για τον κίνδυνο που τους απειλεί...

Το 1985, σημειώθηκαν 239 ατυχήματα (σύγκρουση τρένων με αυτοκίνητα) σ' ολόκληρο το σιδηροδρομικό δίκτυο της χώρας με αποτέλεσμα να θάνατο 27 άτομα και 108 να τραυματιστούν.

Οι ισόπεδες διαβάσεις, σ' ολόκληρο το σιδηροδρομικό δίκτυο της χώρας, απεικονίζονται στον παρακάτω πίνακα:

	ΦΥΛΑΣΣΟΜΕΝΕΣ				ΑΦΥΛΑΚΤΕΣ		
	ΟΛΙΚΩΣ		ΜΕΡΙΚΩΣ		ΑΠΛΕΣ	ΜΕ ΑΣΙΔ	ΜΕ ΑΣΙΔ ΚΑΙ ΔΡΥΦΑΚΤΑ ΑΥΤΟΜΑΤΑ
	Με φύλακα και απλά δρύφακτα	Με φύλακα και ΑΣΙΔ	Με φύλακα και ΑΣΙΔ	Με φύλακα ΑΣΙΔ και δρύφακτα αυτόματα			
Α	67	3	4	2	410	48	12
Θ	54	6	9	—	503	63	29
Π	98	4	11	—	493	116	29
ΣΥΛΟ	219	13	24	2	1406	227	70

ΙΟΜΝΗΜΑ:

Α: Διεύθυνση περιφέρειας Αθηνών (από Πειραιά μέχρι πλατύ Θεσσαλονίκης).

Θ: Διεύθυνση περιφέρειας Θεσ/νίκης (από Πλατύ, σ' ολόκληρο το δίκτυο Μακεδονίας-Θράκης).

Π: Διεύθυνση περιφέρειας Πελ/νήσου (από Πειραιά για Πελοπόν νησο).

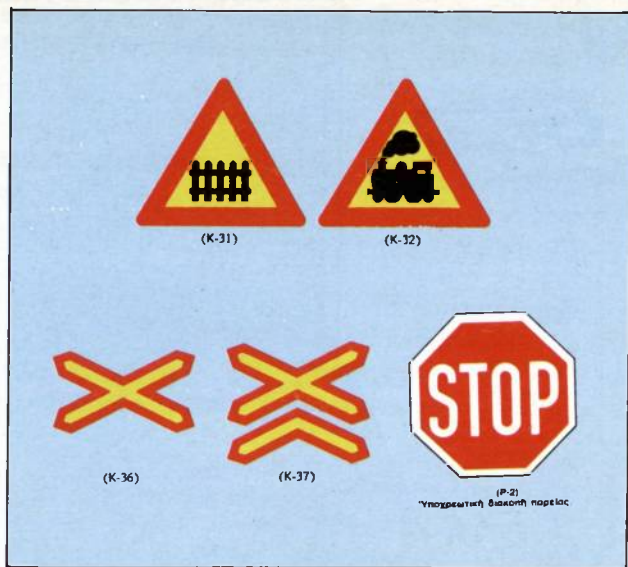
Δ: Αυτόματα συστήματα ισόπεδων διαβάσεων (μόνο ηχοφωτ).

ΛΑ ΔΡΥΦΑΚΤΑ: Οι μπάρες που ανεβοκατεβαίνουν χειροκίνητα.

ΤΟΜΑΤΑ ΔΡΥΦΑΚΤΑ: Οι μπάρες που ανεβοκατεβαίνουν αυτόματα.

Δεκάδες λοπόν οι ισόπεδες σιδηροδρομικές διαβάσεις και δεκάδες χιλιάδες τα αυτοκίνητα που τις διασχίζουν καθημερινά...

Κανονισμός ισόπεδων διαβάσεων σιδηροδρομικών γραμμών, του Οργανισμού Σιδηροδρόμων

Ελλάδας, στην εισαγωγή του (άρθρο 2 της υπ' αριθ. Α. 19419/588 υπουργικής απόφασης, που δημοσιεύτηκε στο 868/7-9-74, Φ.Ε.Κ., Τ.Β'), κατατάσσει τις διαβάσεις σε κατηγορίες ανάλογα της οδού με την οποία διασταυρώνονται, ανάλογα με το είδος της κυκλοφορίας που επιτρέπεται (από πλευράς οδού), ανάλογα με τον τρόπο εξασφάλισης της κυκλοφορίας και ανάλογα με το χρονικό διάστημα φύλαξής τους.

Στην πρώτη περίπτωση, διακρίνονται σε διαβάσεις εθνικής οδού, επαρχιακής οδού, δημοτικής ή κοινοτικής οδού, αγροτικής οδού ή ατραπού και σε διαβάσεις ιδιωτικής οδού.

Στη δεύτερη περίπτωση, χαρακτηρίζονται σε διαβάσεις για τροχοφόρα (επιτρέπεται και η κυκλοφορία πεζών και ζώων) και για πεζούς και ζώα (μόνο).

Στην τρίτη περίπτωση διακρίνονται σε διαβάσεις που φυλάσσονται από φύλακα που χειρίζεται απλό δρύφακτο (Φ1), που φυλάσσονται από φύλακα, χωρίς δρύφακτα αλλά με ύπαρξη αυτόματων ηχοφωτεινών σημάτων (Φ2), που φυλάσσονται από φύλακα με αυτόματα ηχοφωτεινά σήματα και αυτόματα δρύφακτα (Φ3), στις αφύλακτες κοινές ή απλές (Α1), στις αφύλακτες που εξασφαλίζονται με αυτόματα ηχοφωτεινά σήματα (Α2) και στις αφύλακτες που εξασφαλίζονται με αυτόματα ηχοφωτεινά σήματα και αυτόματα δρύφακτα (Α3).

Στην τέταρτη περίπτωση, διακρίνονται σ' αυτές που φυλάσσονται ολικά, μερικά και εποχιακά.

Αλλά ας δούμε τι ειδικότερες υποχρεώσεις έχει ο οδηγός του οχήματος που πλησιάζει ή διασχίζει τις ισόπεδες σιδηροδρομικές διαβάσεις:

Πριν απ' τις πινακίδες (K-31) και (K-32) που σημαίνουν τον κίνδυνο, λόγω ισόπεδης σιδηροδρομικής διάβασης μετά ή άνευ δρυφάκτων ή ημιδρυφάκτων, αντίστοιχα, υποχρεούται να μειώνει την ταχύτητα του οχήματος.

Πριν απ' την ισόπεδη σιδηροδρομική διάβαση, χωρίς δρύφακτα ή φωτεινή σηματοδότηση, που επισημαίνεται με πινακίδα υποχρεωτικής διακοπής πορείας (STOP) και σε άμεση γειτνίαση με τη σιδηροδρομική διάβαση, χωρίς δρύφακτα, που επισημαίνει-

ται με τις πινακίδες (Κ-36) και (Κ-37), υποχρεούται να διακόπτει την πορεία του στην ειδική διαγράμμιση ή όταν δεν υπάρχει διαγράμμιση, στο ύψος των πινακίδων και να μην ξεκινά αν δεν βεβαιωθεί για τη μη προσέγγιση σιδηροδρομικού συρμού.

Πριν απ' την ισόπεδη σιδηροδρομική διάβαση που επισημαίνεται με φωτεινή σηματοδότηση μετά ή άνευ κινητών φραγμάτων που λειτουργούν αυτόματα, υποχρεούται, όταν αναβοσβήνει το ερυθρό φως ή όταν ακούγεται το ηχητικό σήμα της συσκευής που έχει εγκατασταθεί στη διάβαση, να διακόπτει την πορεία του οχήματος πριν απ' το σηματοδότη.

Ακόμα οφείλει, να διασχίζει τη διάβαση χωρίς καθυστέρηση και να μην εισέρχεται σ' αυτή όταν τα δρύφακτα ανεβοκατεβαίνουν ή έχουν κλείσει την οδό.

Τέλος, σε περίπτωση αναγκαστικής ακινητοποίησης του οχήματος πάνω στις σιδηροτροχιές, ο οδηγός του αλλά και οι άλλοι οδηγοί που βρίσκονται κοντά στη διάβαση, υποχρεούνται να μετακινήσουν το όχημα και σε περίπτωση αδυναμίας, οφείλουν να ειδοποιήσουν με κάθε τρόπο τους οδηγούς των αμαξοστοιχιών για τον κίνδυνο που δημιουργήθηκε.

Τα σιδηροδρομικά ή τροχιοδρομικά οχήματα έχουν προτεραιότητα (άρθρο 26 Κ.Ο.Κ.). Φυσικά, η παραχώρηση της προτεραιότητας απ' τον οδηγό του αυτοκινήτου στο σιδηροδρομικό όχημα, οφείλεται σε λόγους πραγματικούς, δηλαδή στον άμεσο κίνδυνο που διατρέχει σε περίπτωση σύγκρουσης με το ασύγκριτα σε όγκο, σιδηροδρομικό όχημα.

«**Το ηχοφωτεινό** σήμα στις ισόπεδες σιδηροδρομικές διαβάσεις, σε αντίθεση με τον κόκκινο σηματοδότη της οδικής σήμανσης, μας είπε χαρακτηριστικά

ο κ. **Λουκάς Γεωργούλης**, αρχιμηχανικός της υπηρεσίας σηματοδότησης, τηλεπικοινωνιών και ηλεκτρικών εγκαταστάσεων του Ο.Σ.Ε., σημαίνει οπωσδήποτε διέλευση τρένου και θανατηφόρα – τις περισσότερες φορές – σύγκρουση.

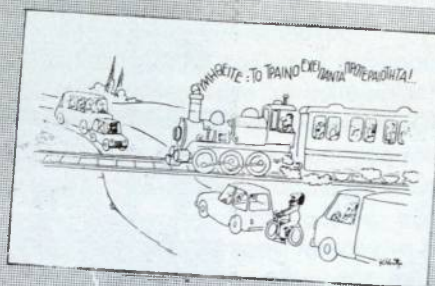
Ενώ δηλαδή, στις διασταυρώσεις των οδών, η παραβίαση του ερυθρού σηματοδότη απ' τον οδηγό, μπορεί κάποια φορά, να μην έχει ολέθρια αποτελέσματα, επειδή ενδέχεται να μην κινείται όχημα απ' την αντίθετη κατεύθυνση, στη σιδηροδρομική διαστύρωση, είναι εκατό τοις εκατό βέβαιο ότι κατά τη στιγμή του ηχοφωτεινού σήματος, θα διέλθει αμαξοστοιχία.

Τριάντα δευτερόλεπτα περίπου, πριν φτάσει η αμαξοστοιχία, ο μηχανισμός που υπάρχει, ενεργοποιεί την αυτόματη σήμανση της διάβασης οπότε πέφτουν αυτόματα τα δρύφακτα και αρχίζει το αναβόσθημα των κόκκινων σηματοδοτών και η λειτουργία του ηχητικού σήματος.

Ο μηχανισμός της αυτόματης λειτουργίας των δρυφάκτων είναι κατασκευασμένος σύμφωνα με τις προδιαγραφές της διεθνούς ένωσης σιδηροδρόμων και λειτουργεί σε συνθήκες ασφαλείας. (Ενεργοποιείται με το βάρος, είναι συνδεδεμένος με εφεδρική τροφοδοσία, ειδοποιεί τον μηχανοδηγό για τυχόν βλάβη κτλ.)».

Μετά από όλα αυτά τα ενδιαφέροντα στοιχεία, θα ήταν φαιδρό να ισχυριστούμε ότι η ευθύνη για τις συγκρούσεις αυτοκινήτων με αμαξοστοιχίες, βαρύνει εξίσου και τα δύο μέρη.

Ο χρόνος των τριάντα δευτερολέπτων για την ενεργοποίηση της ηχοφωτεινής σήμανσης της διάβασης προτού φτάσει το τρένο, είναι οπωσδήποτε α-

Σχέδιο του Κωστό Μεταποπούλου που χρησιμοποιήθηκαν σε κλιπινάριο του ΟΣΕ στην ΕΡΤ 1 και ΕΡΤ 2 για την αποφυγή των δυστυχημάτων στις ισόπεδες διαβάσεις

σφαλής και αρκετός για να σταματήσουν έγκαιρα τα αυτοκίνητά τους οι οδηγοί. Δεν είναι αρκετός όμως για τους απρόσεκτους και φυσικά τους ανυπόμονους οδηγούς οι οποίοι πληρώνουν ακριβά κάθε τους λανθασμένη κίνηση.

Επομένως, η ευθύνη του αιματηρού απολογισμού απ' τις συγκρούσεις αυτές, βαρύνει εξολοκλήρου τους οδηγούς αυτοκινήτων.

Σε μια απ' τις πρώτες, μετά το «Σταθμό Λαρίσης», φυλασσόμενες ισόπεδες σιδηροδρομικές διαβάσεις, στην οδό Αγίου Μελετίου, συναντήσαμε τον κ. Νίκο Μίχο, που εκτελούσε καθήκοντα φύλακα, ταυτόχρονα με άλλο συνάδελφό του και μιλήσαμε μαζί του.

Στο σημείο εκείνο, οι γραμμές είναι τρεις (η μία είναι η «μετρική» της Πελοποννήσου και οι άλλες δύο είναι οι γραμμές που οδηγούν από και προς τη Β. Ελλάδα) και η κίνηση των οχημάτων αυξημένη.

ΕΡΩΤ.: Οι οδηγοί πειθαρχούν στις υποδείξεις σας;

ΑΠΑΝΤ.: «Άλλοι πειθαρχούν και άλλοι όχι. Όταν με τη σφυρίχτρα και το σημαϊάκι στο χέρι προσπαθώ να τους ειδοποιήσω για τη διέλευση της αμαξοστοιχίας και αρχίζει η ταυτόχρονη κάθοδος των δρυφάκτων, πολλοί απ' τους οδηγούς αναπτύσσουν ταχύτητα για να προλάβουν να περάσουν.

Μερικοί καθηλώνονται κάτω απ' το δρύφακτο, άλλοι φρενάρουν την τελευταία στιγμή, μόλις λίγα εκατοστά απ' τις γραμμές και άλλοι, ανυπόμονοι, αρχίζουν να κορνάρουν, επειδή, κατά τη γνώμη τους, σταματήσαμε την κυκλοφορία πολύ νωρίς.

Φυσικά ο χρόνος που σταματάμε την κυκλοφορία

είναι ο προβλεπόμενος για την ασφάλεια των αμαξοστοιχιών και των αυτοκινήτων».

ΕΡΩΤ.: Πείτε μας κάποια χαρακτηριστική περίπτωση που ερμηνεύει την αδιαφορία των οδηγών για τον κίνδυνο που τους απειλεί.

ΑΠΑΝΤ.: «Προχτές το μεσημέρι, ένας οδηγός Ι.Χ. αυτοκινήτου που ανέβαινε στην Αγίου Μελετίου, μόλις πάτησαν οι τροχοί τ' αυτοκινήτου του πάνω στην πρώτη γραμμή, κατέβηκε και άρχισε να τρέχει στο απέναντι γωνιακό κατάστημα.

Του φώναξα για να δω τί ζητάει, νομίζοντας ότι το αυτοκίνητό του ακινητοποιήθηκε από κάποια μηχανική βλάβη. Τίποτα, τίποτα μου απάντησε και αφού μπήκε βιαστικά στο κατάστημα, ξαναβγήκε τρέχοντας προς το αυτοκίνητό του. Όπως μου είπε ο καταστηματούχος αργότερα, ήθελε να δώσει κάποια παραγγελία... και βρήκε τον πιο... εύκολο τρόπο παρκκαρίσματος!».

ΕΡΩΤ.: Τι άλλο σας έχει κάνει εντύπωση σ' αυτή τη διασταύρωση που βρίσκεται μέσα σε πυκνοκατοικημένη περιοχή;

ΑΠΑΝΤ.: «Τα... μαθήματα κυκλοφοριακής αγωγής που δίνουν μερικές μητέρες στα παιδιά τους που κρατάνε απ' το χέρι. Ενώ δηλαδή έρχεται το τρένο, σκύβουν κάτω απ' το δρύφακτο και τρέχουν πάνω στις γραμμές να προλάβουν τη διέλευση του σιδηροδρομικού οχήματος, σέρνοντας στην κυριολεξία μαζί και τα παιδιά τους... Γι' αυτό και δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις εκείνες που παρασύρθηκαν πεζοί από τρένα».

Η **βιασύνη**, η **αφηρημάδα**, η **απροσεξία** και η **απειθαρχία** πολλών οδηγών, είναι απ' τις βασικές αιτίες των πολύνεκρων συγκρούσεων αυτοκινήτων με τρένα.

Είναι μάλιστα σε τέτοιο βαθμό η αφηρημάδα μερικών οδηγών που πέφτουν πάνω στα κατεβασμένα δρύφακτα! Φυσικά, μετά την πρόσκρουση αυτή, ακολουθούν, σε κλάσματα του δευτερολέπτου, η σύγκρουση με την αμαξοστοιχία και οι τραγικές της συνέπειες (πολτοποίηση αυτοκινήτου, πιθανός εκτροχιασμός τρένου, νεκροί και τραυματίες, διακοπή συκοινωνιών κτλ.).

Δεκάδες είναι οι διαβάσεις που ξεπετιούνται μέσα στο σιδηροδρομικό δίκτυο της χώρας, που έχει μήκος 2.479 χιλιόμετρα, απ' τα οποία τα 1565 χιλιόμετρα έχουν κανονικό πλάτος 1,44 μέτρα, τα 892 χιλιόμετρα έχουν «μετρικό» πλάτος (ένα μέτρο) και τα 22 χιλιόμετρα έχουν πλάτος 0,75 μέτρα (οδοντωτός Καλαθρύτων). (Υπάρχει και γραμμή εκτός εκμετάλλευσης, μήκους 98 χιλιομέτρων που συνδέει το Μεσολόγγι με το Αγρίνιο και τις Μηλιές με το Βόλο).

Οι υποχρεώσεις μας μπροστά στον κίνδυνο που μας απειλεί, στις διαβάσεις αυτές, είναι ήδη γνωστές... Συνοψίζοντας, μπορούμε να πούμε, πως ο πιο σίγουρος τρόπος για ασφαλή διέλευση των γραμμών είναι το σταμάτημα μπροστά στη διάβαση και ο οπτικός έλεγχος...

ΒΙΑ ΚΑΙ ΧΟΥΛΙΓΚΑΝΣ

του Φώτη Μακροζαχόπουλου

Ο όρος Χούλιγκανς χρησιμοποιείται για να διακρίνει ορισμένα άτομα, συνήθως νεαρής ηλικίας, που ο τρόπος ζωής και η κοσμοθεωρία τους γενικά και ειδικότερα ορισμένες ενέργειές τους, που συχνά ξεφεύγουν από τα πλαίσια της νομιμότητας προκαλούν την αντίδραση της μεγάλης μάζας του κοινωνικού συνόλου.

Βέβαια ο χουλιγκανισμός δεν είναι γέννημα του ποδοσφαίρου, το ποδόσφαιρο όμως υποφέρει απ' αυτόν αφού τα κάθε λογής προβληματικά άτομα διάλεξαν αυτόν τον χώρο για να δίνουν τις «μάχες» τους.

Στην Αργεντινή υπάρχουν ομάδες νεαρών, ονομαζόμενες «Μπάρρας-Μπράβας» που συγκεντρώνονται στα γήπεδα και χτυπούν έτσι απλώς για να χτυπήσουν. Στη Βρετανία, στα γήπεδα μαζεύονται ομάδες νεαρών με μαχαίρια, τούβλα, αμμονία, ρόπαλα και είναι έτοιμοι να χρησιμοποιήσουν τα «όπλα» αυτά ανά πάσα στιγμή – και συχνά τα χρησιμοποιούν.

Οποιοσδήποτε μανιακός της βίας έχει σήμερα την δυνατότητα να πάει σε κάποιο μάτς, για να βγάλει το άχτι του. Ξέρει ότι εκεί θα βρει πάντα θύματα και εύκολα θα καταφέρει να ξεφύγει. Αποκορύφωμα αυτής της βίας μπορούν να θεωρηθούν οι 39 νεκροί του Χέυζελ λίγο πριν από την έναρξη του αγώνα Λίβερπουλ-Γιουβέντους.

Τότε, για τα μάτια του κόσμου, είχαν συλληφθεί ορισμένα άτομα σαν προταίτιοι των επεισοδίων, ουσιαστικά όμως το σημαντικότερο πλήγμα δέχτηκε το άθλημα και οι αγγλικές ομάδες που αποκλείστηκαν από όλες τις ευρωπαϊκές διοργανώσεις.

Η ΚΑΤΑΡΑ ΤΩΝ ΓΗΠΕΔΩΝ

Τότε με αφορμή τα επεισόδια αυτά οι αρμόδιοι διαφόρων χωρών και ειδικότερα της Αγγλίας είχαν λάβει δραστηικά μέτρα για την καταστολή της βίας στους αθλητικούς χώρους.

Τα μέτρα αυτά όμως δεν απέδωσαν τα αναμενόμενα και τα επεισόδια στα γήπεδα είναι ένα φαινόμενο που εμφανίζεται όλο και συχνότερα τον τελευταίο καιρό.

Στην Ιταλία, στο φετινό πρωτάθλημα, είχαμε, κάθε βδομάδα από ένα ή και περισσότερα επεισόδια, με συλλήψεις, καταστροφές αυτοκινήτων, ρίψη ακονισμένων κερμάτων στις εξέδρες με κίνδυνο τον τραυματισμό ή ακόμη και το θάνατο φιλάθλων.

Στην Ολλανδία, που θεωρείται «ανερχόμενη δύναμη» στο χώρο της βίας μόνο το μήνα Οκτώβριο, τραυματίστηκαν 58 φίλαθλοι, συνελλήφθησαν 215 για χρήση φωτοβολίδων, κατοχή όπλων, και εκρηκτικών μηχανισμών.

Στην Ελλάδα θρηνούμε ήδη για την φετινή περίοδο δύο νεκρούς, τον

Χαράλαμπο Μπλιόνα από τη Λάρισα και τον 17χρονο Γιώργο Ζώντο από τους Αγ. Αναργύρους.

Όμως τί είναι αυτοί οι Χούλιγκανς που με τις τόσες πράξεις βίας προκαλούν τις πιο αντιφατικές αντιδράσεις στην κοινή γνώμη;

Αν ο όρος χούλιγκανς παρθεί «τοις μετρητοίς» την σημερινή εποχή, σκιαγραφεί τον νεαρό ταραξία των γηπέδων που με εκδηλώσεις βίας, συχνά αξιόποινες, ενσαρκώνει έναν τύπο αντικοινωνικό, με ταπεινά ένστικτα και παρανοϊκό φανατισμό.

Όμως το φαινόμενο ατόμων και ομάδων που κινούνται στο περιθώριο είναι παλιό και συνοδεύει τις κοινωνικές εξελίξεις των κρατών ανεξάρτητα από το πολίτευμα που έχουν. Το φαινόμενο των Χούλιγκανς πρωτοεμφανίστηκε στην Δ. Ευρώπη την δεκαετία του 70 και θεωρήθηκε διάδοχος του «τεντιμποϊσμού» που κυριαρχούσε δυο δεκαετίες πριν σ' όλη την Δ. Ευρώπη.

Βέβαια η εκτόνωση των ατόμων αυτών τότε αλλά και μετέπειτα γινόταν σε χώρους διαφορετικούς από τους σημερινούς.

Σήμερα οι Χούλιγκανς χρησιμοποιούν το άθλημα του ποδοσφαίρου σαν πρόσχημα και προσπαθούν μέσα απ' αυτό να εκφράσουν την καταστροφή που πρεσβεύουν.

Σίγουρα όμως είναι άτομα αποκοινωνικοποιημένα, απομακρυσμένα δηλαδή από ένα σύστημα αξιών, που δίνει την ταυτότητα μιας κοινωνίας σε συγκεκριμένο τόπο και χρόνο.

«Σκληροί παραβάτες των νόμων» ή «παρασυρμένα παιδιά» σύμφωνα φυσικά με τις απόψεις που ακούγονται και κυριαρχούν σήμερα.

Γεγονός είναι πάντως ότι για να επιτευχθεί η επανένταξη των ατόμων αυτών στο κοινωνικό σύνολο και να σταματήσουν οι εκδηλώσεις των πράξεων βίας, θα πρέπει να εκλείψουν οι αιτίες που τα οδήγησαν σ' αυτές.

Οι αιτίες αυτές, που θα προσμετρούσε κανείς σε πρώτη φάση είναι διάφορες. Κακές οικονομικές συνθήκες με συνακόλουθο το - συχνά - χαμηλό μορφωτικό επίπεδο των ατόμων αυτών.

Υποαπασχόληση και ανεργία που έχουν σαν συνέπεια τη δημιουργία συναισθημάτων πικρίας οδηγούν σε μια μοιρολατρική αντιμετώπιση της ζωής ή και σε επιθετικότητα ακόμη μιας και τα αποθέματα ενέργειας που στραγγίζει η καθημερινή εργασία στον άνθρωπο, εδώ μένουν ανεκμετάλλευτα και αναζητούν μια διέξοδο, που δυστυχώς συχνά είναι οι αξιοποινές πράξεις βίας.

Πέρα όμως από την οικονομική ανέχεια που οδηγεί ορισμένα άτομα στην εγκληματικότητα, η βία στα γήπεδα είναι αναμφισβήτητη μια μορφή εκτόνωσης που πολλές φορές υπερβαίνει κατά πολύ τα όρια του αποδεκτού.

Αυτό γιατί ανέκαθεν τα γήπεδα ήταν χώροι εκτόνωσης των απωθημένων των εργαζομένων όλων των κοινωνικών τάξεων. Εκτόνωσης που ήταν το αναγκαίο αντιστάθμισμα μιας κοπιαστικής εβδομάδας.

Όλη την βδομάδα οι εργαζόμενοι παλεύουν για την επιβίωσή τους. Και περιμένουν το Σαββατοκύριακο να εκτονωθούν. Πέφτουν στην απόλαυση του μάτς... χωρίζονται σε ομάδες, παίζουν στην αρχή, χαίρονται ως την στιγμή που η μια ομάδα θα κερδίσει ή θα χάσει. Μετά όλα αλλάζουν, αρχίζει ο τσακωμός, το πετροβόλημα και οι βρισιές μεταξύ τους.

Τα γήπεδα που έγιναν για να αποτελέσουν κέντρα καλλιέργειας της χαράς και της ειρήνης, μεταμορφώνονται σε πεδία μάχης και πολέμου.

Το πέρασμα όμως αυτό από την απλή εκτόνωση στην βία δείχνει ότι ο χώρος του γηπέδου αξιολογείται και βιώνεται από ορισμένα άτομα εντελώς διαφορετικά απ' ότι απ' την συντρι-

πτική πλειοψηφία των φιλάθλων.

Το πλήθος της μάζας αυτών των φιλάθλων δεν είναι τίποτα άλλο από μάζες ανθρώπων που κακοζωούν και που το μόνο που τους απομένει είναι το γήπεδο. Εκεί πάνε με την καρδιά τους γεμάτη όνειρα και φεύγουν με τα κορμιά τους γεμάτα αίματα...

Η μοναξιά και η πλήξη των βιομηχανικών πόλεων αφήνουν έντονα τα σημάδια τους στον πληθυσμό τους.

ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ

Πρόσφατα το ελληνικό κοινοβούλιο ψήφισε νόμο ο οποίος έχει σαν στόχο θραυπρόθεσμα την καταστολή της βίας και μακροπρόθεσμα την πρόληψη όλων αυτών των ασχημιών στα γήπεδα.

Τα κυριότερα σημεία του νομοσχεδίου αυτού είναι:

- Όποιος μέσα ή γύρω από κάθε είδους αθλητικούς χώρους, ενώ διεξάγεται αθλητική εκδήλωση ή πριν ή μετά από αυτήν, ή μακριά από τους ανωτέρω χώρους με αφορμή κάποια αθλητική εκδήλωση, α) ρίχνει προς τον αγωνιστικό χώρο ή εναντίον άλλου αντικείμενα με σκοπό την παρακώλυση της ομαλής τέλεσης αθλητικής εκδήλωσης, β) εισέρχεται χωρίς δικαίωμα στον αγωνιστικό χώρο με

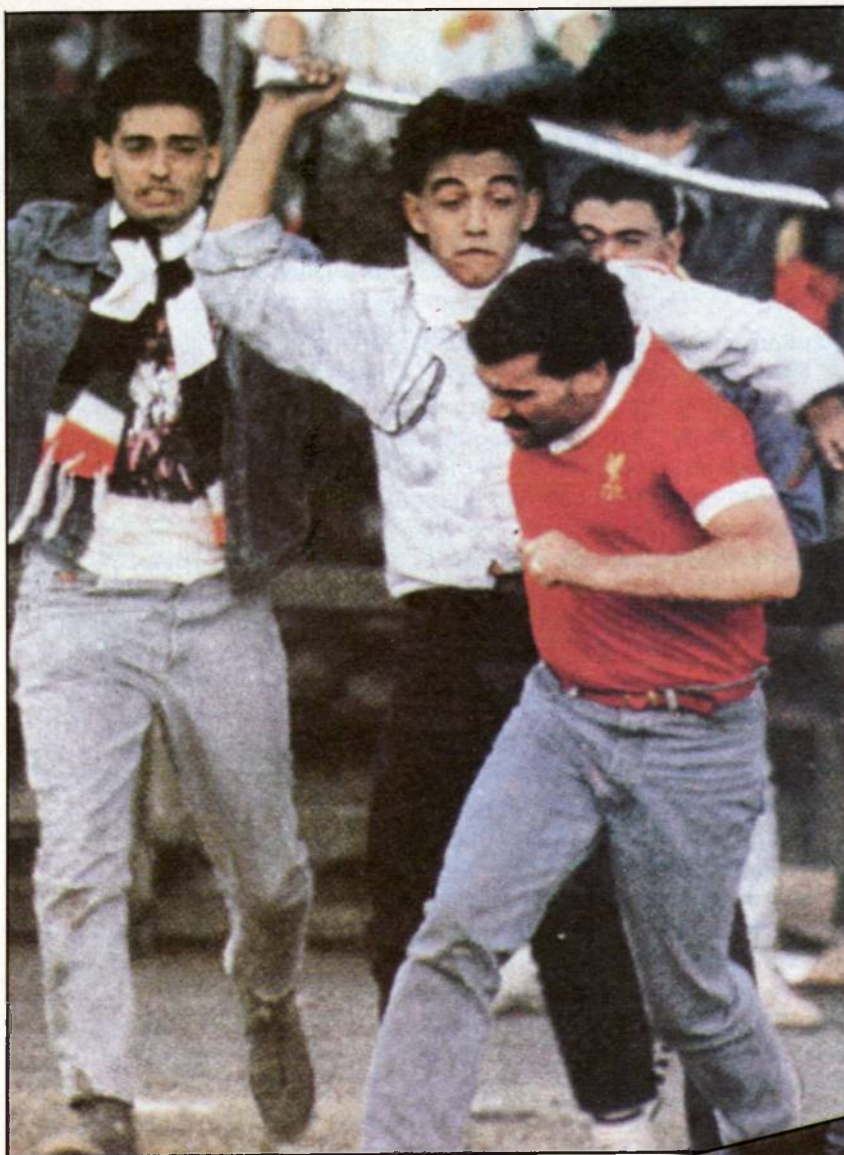
σκοπό την παρακώλυση της ομαλής τέλεσης αθλητικής εκδήλωσης, γ) βαιοπραγεί κατά άλλου, δ) βωμολοχεί χυδαία, ε) μετέχει σε συμπλοκή, στ) κατέχει ή χρησιμοποιεί ή διαθέτει βεγγαλικά, καπνογόνα, κροτίδες και γενικά εύφλεκτες ύλες, ζ) προσβάλλει την εθνική τιμή άλλου, τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο ετών και χρηματική ποινή (άρθρο 1).

- Η ποινή της φυλάκισης δεν μετατρέπεται σε χρηματική, όπως, επίσης, δεν μετατρέπονται ποινές που επιβάλλονται για σωματική βλάβη, φθορά ξένης ιδιοκτησίας, εξύβριση δυσφήμιση, παράνομη βία κλπ. εφόσον οι πράξεις τελέστηκαν με αφορμή αθλητική εκδήλωση (άρθρο 2).

- Με φυλάκιση, τουλάχιστον, ενός έτους τιμωρούνται οι πράξεις που προβλέπονται στα άρθρα 1 και 2, εφόσον τελέστηκαν κατά συναυτουργία ή μετά από συνεννόηση, που προηγείται της αθλητικής εκδήλωσης (άρθρο 3).

- Το δικαστήριο αφού επιβάλλει ποινή στερητική της ελευθερίας, απαγορεύει στον υπαίτιο να παρακολουθεί αθλητικές εκδηλώσεις για χρονικό διάστημα 3 μηνών μέχρι 2 ετών, που αρχίζει μετά την έκτιση της ποινής (άρθρο 4).

- Απαγορεύεται, πριν από αθλητικούς αγώνες και κατά τη διάρκειά τους, οποιαδήποτε εμπρηστική δημόσια κρίση ή ενέργεια ή δήλωση που μπορεί να διαταράξει την ομαλή διεξαγωγή του. Οι παραβάτες τιμωρούνται με τις ακόλουθες ποινές: α) οι αθλητές με αποκλεισμό, τουλάχιστον

3 αγωνιστικών ημερών, β) οι παράγοντες με απαγόρευση εισόδου στους αθλητικούς χώρους για 3-5 μήνες και πρόστιμο μέχρι 1.000.000 δραχμών, γ) τα μέλη των Δ.Σ. σωματείων, ενώσεων, ομοσπονδιών ή ΠΑΕ με απαγόρευση εισόδου στους αθλητικούς χώρους 3 μηνών και έκπτωση από το ασκούμενο λειτουργήμα για ίσο χρόνο. Όποιος από τους αναφερόμενους στα εδάφ. β και γ τιμωρηθεί ως υπαίτιος εμπρηστικών δηλώσεων, δύο φορές μέσα σε διάστημα τριών ετών, εκπίπτει, οριστικά, από το αξίωμά του (άρθρο 6).

Όμως ούτε η αυστηροποίηση των ποινών, ούτε η σκληρή εφαρμογή των νόμων από τα δικαστήρια μπορούν να φέρουν άμεσα αποτελέσματα στο θέμα της εξαφάνισης της βίας από τα γήπεδα.

Πρωταρχικό ρόλο στον τομέα αυτό θα παίξει η αλλαγή της δομής της κοινωνίας στην οποία ζούμε, η προσέγγιση των ανθρώπων μεταξύ τους και βέβαια η ευαισθητοποίηση όλων μας για την απαξία και τις ζημιές που προκαλεί η βία στους αθλητικούς χώρους.

Χαϊήζελ, Μάντσεστερ, Αλκαζάρ Λάρισας.
Η βία στους αθλητικούς χώρους
μοιάζει να μην έχει
σύνορα.

40 χρόνια συνεχούς κοινωνικής και ανθρωπιστικής προσφοράς

Συμπληρώθηκαν τον περασμένο Δεκέμβρη σαράντα (40) χρόνια (11/12/1946-11/12/1986) από την ίδρυση της UNICEF, ενός οργανισμού καταξιωμένου, αναγνωρισμένου για το σημαντικό και πολύτιμο έργο του και κυρίως για τις συγκινητικές προσπάθειές του, στη θελτσίωση των συνθηκών ζωής εκατομμυρίων παιδιών σ' όλο τον κόσμο, που δυστυχώς ζουν ακόμα στη σκιά της πείνας, της αρρώστιας και της αμάθειας.

Τι είναι η UNICEF

Η UNICEF (United Nations International Children's Emergency Fund) ιδρύθηκε το 1946 από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών, με αρχικό σκοπό την παροχή επείγουσας βοήθειας στα παιδιά της κατεστραμμένης από τον πόλεμο Ευρώπης. Το 1950 η Γενική Συνέλευση διηύρυνε τις αρμοδιότητες της UNICEF, θέτοντας νέους στόχους για την αντιμετώπιση των προβλημάτων των παιδιών των αναπτυσσόμενων χωρών.

Στα τέλη του 1953 αναγνωρίστηκε σαν ένα μόνιμο, ολοκληρωμένο τμήμα των Ηνωμένων Εθνών. Το επίσημο όνομά της έγινε τότε United Nations Children's Fund, αλλά μέχρι τώρα έχει παραμείνει γνωστή με τα αρχικά UNICEF. Το 1965 βραβεύτηκε με το Nobel Ειρήνης για το έργο της, σαν αρωγός αποστερημένων παιδιών. Το 1979 που ανακηρύχτηκε «Διεθνές έτος του Παιδιού» ορίστηκε «επικεφαλής φορέας» μέσα στο σύστημα των Ηνωμένων Εθνών και της ανατέθηκε η ευθύνη του συντονισμού των δραστηριοτήτων του έτους.

Η UNICEF δεν είναι φιланθρωπική οργάνωση αλλά ένας διεθνής οργανισμός που παρέχει βοήθεια στις κυβερνήσεις για την καθιέρωση προγραμμάτων που αποβλέπουν στην ευημερία των παιδιών. Όταν μια κυβέρνηση ζητήσει βοήθεια μόνον τότε η UNICEF μπορεί να της την προσφέρει. Η αίτηση ενός προγράμματος, προέρχεται συχνά από τους κοινοτικούς αρχηγούς ή από ένα υπουργείο. Ακόμα μια οποιαδήποτε οργάνωση των Ηνωμένων Εθνών, μπορεί να προτείνει ένα πρόγραμμα, το οποίο μπορεί επίσης να είναι το αποτέλεσμα μιας μελέτης από το προσωπικό της UNICEF που ασχολείται μ' αυτόν τον τομέα.

Η UNICEF αποτελεί ένα ολοκληρωμένο αλλά ημιαυτόνομο τμήμα των Ηνωμένων Εθνών με 41μελές εκτελεστικό συμβούλιο από όλα τα μέρη του

κόσμου, που συνέρχεται συνήθως μια φορά το χρόνο για να καθορίσει την πολιτική του, να αναθεωρήσει τα προγράμματα και να εγκρίνει τον προϋπολογισμό του. Ο γενικός διευθυντής διορίζεται από τον γενικό γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, σε συνεργασία με το Διοικητικό Συμβούλιο.

Τα κεντρικά γραφεία βρίσκονται στη Νέα Υόρκη, κοντά στα Ηνωμένα Έθνη, ενώ τα κεντρικά γραφεία της Ευρώπης στη Γενεύη. Το προσωπικό που αποτελείται από 2400 άτομα, ασχολείται σε εξωτερικούς τομείς. Τα τρία από τα τέσσερα μέλη του προσωπικού της UNICEF εργάζονται στην υπηρεσία περισσότερων από 117 αναπτυσσόμενων χωρών. Υπάρχουν 6 περιφερειακά γραφεία, 11 γραφεία που χρησιμεύουν σαν σύνδεσμοι, περισσότερα από 80 τοπικά γραφεία, γραφεία που ασχολούνται με την εφαρμογή των σχεδίων και διάφορα άλλα εξωτερικά γραφεία.

Η UNICEF χρηματοδοτείται αποκλειστικά από εθελοντικές συνεισφορές κυβερνήσεων και ιδιωτών. Ένα μεγάλο ποσοστό των πόρων της, πηγαίνει κατευθείαν στα παιδιά. Σχεδόν το 1/5 των κεφαλαίων της, προέρχεται από τα κοινά. Το 1985 πάνω από 120 κυβερνήσεις, πρόσφεραν ποσά που καλύπτουν το 76% περίπου των εισοδημάτων της UNICEF. Μεγάλο μέρος των εθελοντικών προσφορών προήλθε από τις εθνικές επιτροπές (σήμερα 34 χώρες έχουν τέτοιες επιτροπές) που έχουν στόχο την αύξηση της οικονομικής και δημόσιας υποστήριξης της UNICEF, είτε έμμεσα με την εκπαίδευση και την πληροφόρηση, είτε άμεσα με την πώληση ευχετηρίων καρτών και με άλλες δραστηριότητες συλλογής πόρων.

Η UNICEF σαν στοργική μάνα αγκαλιάζει με αγάπη και φροντίδα τα παιδιά όλου του κόσμου και ιδίως αυτά των αναπτυσσόμενων χωρών, που έχουν ανάγκη από τροφή, ρούχα, στέγη, φάρμακα και εκπαίδευση. Είναι το μόνο όργανο των Ηνωμένων Εθνών που ασχολείται αποκλειστικά με τις ανάγκες και τα προβλήματα παιδιών, δίνοντας προτεραιότητα στις φτωχότερες χώρες. Παρέχει τρεις τύπους βοήθειας σε 117 χώρες και 1.300 εκατομμύρια παιδιά. Ο πρώτος είναι η **συμβολή στην αναγνώριση των αναγκών** που έχουν τα παιδιά ενός κράτους και η ανάπτυξη προγραμμάτων για την επίλυση αυτών των αναγκών.

Ο δεύτερος είναι η **παροχή υλικού** με διάφορες μορφές εξοπλισμού και εφοδίων, αρχίζοντας από χαρτί και αναγνωστικά, φάρμακα για νοσοκομειακές κλινικές μέχρι σωληνώσεις και αντλίες για να προμη-

θεύσουν ένα χωριό με καθαρό νερό. Ο τρίτος τρόπος είναι **χρηματοδότηση της εκπαίδευσης** των υπαλλήλων που ασχολούνται με την υγεία, τη μάθηση και τη διατροφή, όπως και για την υγιεινή και την παιδική πρόνοια.

Στα 40 χρόνια παρουσίας της, η UNICEF ανέπτυξε έντονη δραστηριότητα σε τομείς καιραιοί και ζωτικούς για την ανάπτυξη, συντήρηση και μόρφωση των παιδιών των αναπτυσσόμενων χωρών. Ενδεικτικά παραθέτουμε ορισμένα στοιχεία για τη δράση της UNICEF το 1985, ώστε να αντιληφθούμε τό μέγεθος της ανθρωπιστικής προσφοράς του σημαντικού αυτού οργανισμού.

Το 1985 η UNICEF, συνεργάστηκε με 100 χώρες σε προγράμματα διατροφής, βοήθησε στη διάδοση των εφαρμοσμένων προγραμμάτων διατροφής σε 35.700 χωριά, επιχορήγησε τους μισθούς για την εκπαίδευση 164.000 υπαλλήλων σε θέματα διατροφής στα χωριά και μετέφερε περίπου 13.470 τόνους τροφίμων προερχόμενους από δωρεές που διανεμήθηκαν από τα προγράμματα διατροφής.

Συνεργάστηκε με 104 χώρες σε κοινωνικά προγράμματα για παιδιά, εξόπλισε και ανεφοδίασε περισσότερα από 37.500 Κέντρα Παιδικής Πρόνοιας, 4.200 Κέντρα Νεότητας, 28.600 Κέντρα Γυναικών και 800 εκπαιδευτικά ιδρύματα για κοινωνικούς λειτουργούς και επιχορήγησε τους μισθούς σε περισσότερες από 79.700 γυναίκες και κορίτσια, σε 88.400 τοπικούς αρχηγούς και σε 51.500 υπαλλήλους Παιδικής Πρόνοιας.

Συνεργάστηκε με 93 χώρες σε προγράμματα για την παροχή καθαρού νερού και για βελτίωση της αποχέτευσης, αποπεράτωσε περίπου 92.562 συστήματα παροχής νερού, προς όφελος 16,8 εκατ. ανθρώπων και 307.199 εγκαταστάσεις αποβλήτων προς όφελος 6.023.300 ανθρώπων.

Συνεργάστηκε με 110 χώρες σε προγράμματα Παιδικής Υγείας, προμήθευσε τον τεχνικό εξοπλισμό και τα εφόδια για 201.100 υγειονομικά κέντρα και προμήθευσε φάρμακα και εμβόλια αξίας 35 εκατομ. δολαρίων για τη μάχη κατά της φυματίωσης, της διφθερίτιδας, του τέτανου καθώς και άλλων ασθενειών.

Επίσημη και ανεπίσημη εκπαίδευση

Συνεργάστηκε με 112 χώρες σε προγράμματα στοιχειώδους και ανεπίσημης εκπαίδευσης, βοήθησε να εξοπλιστούν περισσότερα από 55.800 δημοτικά σχολεία και εκπαιδευτικά ιδρύματα και βοήθησε πολλές χώρες στην ετοιμασία τοπικών εγχειριδίων.

Βοήθησε 30 χώρες που πλήγησαν από καταστροφές, ξόδεψε 1,9 εκατ. δολάρια και συνεργάστηκε σε προσπάθειες παροχής βοήθειας στη Χιλή, την Κολομβία, το Λίθανο, τις Φιλιππίνες καθώς και στην περιοχή της Αφρικής που εκτείνεται νότια της Σαχάρας.

Για την ευόδωση των σκοπών της, συνεργάζεται στενά με άλλους οργανισμούς του ΟΗΕ, ιδιαίτερα με το Πρόγραμμα των Ηνωμένων Εθνών για την Ανάπτυ-

ξη, τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας, το Παγκόσμιο Πρόγραμμα Διατροφής και το Ταμείο των Ηνωμένων Εθνών για τις δραστηριότητες σχετικά με τον πληθυσμό.

Η Ελληνική Επιτροπή Συνεργασίας με τη UNICEF

Ιδρύθηκε το 1977, κάτω από την εποπτεία των υπουργείων Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Οικονομικών και Εξωτερικών. Διοικείται από εννεαμελές άμισθο εκτελεστικό συμβούλιο, που συγκροτείται με απόφαση του υπουργού Υγείας και Πρόνοιας.

Μέχρι το 1980 συνεργαζόταν με το γραφείο του ΟΗΕ στην Αθήνα. Από το 1981 η Επιτροπή ανέλαβε εξολοκλήρου όλες τις δραστηριότητες, μεταξύ των οποίων και τη διακίνηση της κάρτας. Στη διάρκεια του 1984, η κύρια δραστηριότητα της ελληνικής επιτροπής στράφηκε στην κατάσταση έκτακτης ανάγκης στην Αφρική και ιδιαίτερα στην Αιθιοπία. Στις δραστηριότητες εντάσσεται και η προβολή ταινιών ανάλογου περιεχόμενου, η ανταπόκριση σε προσκλήσεις για το κοινό που οργανώνουν ομάδες του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα και η παρουσία σε εκδηλώσεις με ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τα προβλήματα της γυναίκας και του παιδιού. Δραστηριοποιήθηκε επίσης στην πώληση καρτών, ημερολογίων και άλλων ειδικών προϊόντων, παρουσιάζοντας μια αύξηση πωλήσεων του 58,77% έναντι του 1983.

Στο έργο της βοηθείται από εθελοντές, από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης καθώς και από ιδιωτικούς και κρατικούς φορείς. Ο ισολογισμός της επιτροπής ελέγχεται κάθε χρόνο από το Σώμα Ορκωτών Λογιστών.

Ο καθένας από μας, μπορεί εφόσον το θέλει να προσφέρει τις υπηρεσίες του, στους σκοπούς και τις ιδέες της UNICEF, είτε σαν μέλος, μετέχοντας ενεργά στις διάφορες εκδηλώσεις και δραστηριότητες (η εγγραφή μέλους είναι 300 δρχ. και η ετήσια συνδρομή 200 δρχ.) είτε προσφέροντας σαν δωρητής ή αγοράζοντας κάρτες, ημερολόγια και άλλα είδη που διατίθενται σ' όλο το χρόνο. Περισσότερες πληροφορίες μπορούν να πάρουν οι ενδιαφερόμενοι από τα γραφεία της UNICEF στην Αθήνα, **Ξενίας 1, 115 27 Αθήνα τηλ. 77.78.268 - 77.84.223.**

Το έργο της UNICEF είναι αναμφισβήτητο δύσκολο και επίπονο, γι' αυτό χρειάζεται τη συμπαράσταση και τη βοήθεια όλων μας. Οι σκοποί και τα οράματά της, για έναν καλύτερο κόσμο, όπου κάθε παιδί, θα έχει το δικαίωμα να αναπτυχθεί σωματικά, νοητικά, ηθικά, πνευματικά και κοινωνικά, σε ένα υγιές περιβάλλον με κάθε ελευθερία και αξιοπρέπεια, αγγίζουν και ευαισθητοποιούν τις καρδιές όλων μας, ανεξάρτητα από φυλετικές, θρησκευτικές ή πολιτικές πεποιθήσεις.

Η ΗΘΙΚΗ ΤΩΝ ΜΝΗΜΕΙΩΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Του Michael Dummett *

Απόδοση από τα αγγλικά: Ανθ/μος Κώστας Δανούσης

Σε συζητήσεις σχετικά με την πολιτισμική κληρονομιά διατυπώθηκαν δύο κυρίως απόψεις, η μία – με κάποιες θέβαια παρεκκλίσεις – τοποθετήθηκε υπέρ της επιστροφής των εκθεμάτων των μουσείων και των γκαλερί στους τόπους προέλευσής τους και η άλλη υπήρξε εντελώς αντίθετη. Φυσικά, αναφέρομαι στις συζητήσεις για τα εκθέματα που βρίσκονται σε δημόσιες συλλογές και αυτό γιατί για τις ιδιωτικές συλλογές εγείρονται διαφορετικά προβλήματα.

Αξιοσημείωτο χαρακτηριστικό των συζητήσεων αυτών είναι ο ενθουσιασμός που δείχνουν οι πολέμιοι της επιστροφής των εκθεμάτων για διεθνοποίηση του θέματος. Η απαίτηση για επαναπατρισμό των εκθεμάτων – ισχυρίζονται – πηγάζει από εθνικιστικές τάσεις και ο εθνικισμός σήμερα είναι μια κίνηση αρνητική και οπισθοδρομική. Ο σερ Ντέιβιντ Ουίλσον, διευθυντής του βρετανικού μουσείου, έχει χαρακτηρίσει μάλιστα την κίνηση για επιστροφή των γλυπτών του Παρθενώνα σαν «πολιτιστικό φασισμό». Το αξιοσημείωτο πάνω σ' αυτές τις διεθνιστικές απόψεις είναι ότι άτομα, που δεν θα περίμενε κανείς, εκφράζουν έτσι ωμά την περιφρόνησή τους για τα πατριωτικά αισθήματα και τα εθνικά δίκαια των λαών.

«Τα μεγάλα έργα τέχνης ανήκουν σ' όλη την ανθρωπότητα», λένε οι απόστολοι αυτοί του διεθνισμού, και αναμφισβήτητα η άποψή τους είναι κατά ένα μεγάλο μέρος σωστή. Κανείς δεν μπορεί να καταστρέψει ή να θλάψει ένα έργο τέχνης, αν δεν το έφτιαξε ο ίδιος, ούτε μπορεί να το αφήσει να καταστραφεί ή να πάθει ζημιά. Το ίδιο ισχύει και για αντικείμενα με ιστορική αξία.

Δυνάμεις στρατιωτικές, πολιτικές και οικονομικές συγκέντρωσαν ένα μεγάλο αριθμό πολιτιστικών θησαυρών της ανθρωπότητας, αρχικά στα μουσεία της δυτικής Ευρώπης, και αργότερα στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής που είναι οπωσδήποτε πολύ αμφίβολο το αν η φοβερή αυτή απληστία για την απόκτηση αυτών των έργων, που έδειξαν τα δυτικά έθνη και τα μουσεία τους, αποσκοπούσε αποκλειστικά στο να ευεργετήσουν την ανθρωπότητα, σώζοντας τα.

Μια περίπτωση λοιπόν επιστροφής ενός έργου τέχνης στον τόπο προέλευσής του μπορεί να εξετασθεί σε δύο επίπεδα:

- Εκείνοι οι οποίοι μένουν στον τόπο προέλευσής τους έχουν μια ειδική αξίωση πάνω σ' αυτό, και

- Είναι καλύτερα για τον καθένα να βρίσκεται εκεί.

Σε καμιά περίπτωση τα ανωτέρω δεν αποτελούν τη μοναδική σκοπιά αντιμετώπισης του θέματος και συνιστά διαστροφή των απόψεων των πολεμίων του επαναπατρισμού των έργων τέχνης να συζητιούνται πάνω σ' αυτή τη βάση μόνο. Θα πρέπει οπωσδήποτε να εξετάσουμε το πρόβλημα του εθνικισμού, τι είναι σήμερα εθνικισμός και αν πράγματι είναι κάτι το κακό.

Μπορούμε να έχουμε μια πρώτη προσέγγιση του ζητήματος, εξετάζοντας τον «τοπικό πατριωτισμό», μια υπερηφάνια που συναντιέται σ' ορισμένες πόλεις αλλά και χωριά ακόμη και που βρίσκεται σε μεγάλη άνθιση – για παράδειγμα – στην Ιταλία. Κανένας απ' όσους συγκινούνται από την ποικιλία του ανθρώπινου πολιτισμού – που σήμερα βρίσκεται κάτω από μια φοβερή απειλή – δε θα μπορούσε να εκτιμήσει τέτοια αισθήματα ως αρνητικά. Αντίθετα είναι άξια εκτίμησης και τα αποτελέσματά τους αξιοθαύμαστα. Θα ήταν θέβαια αρνητικά αν προκαλούσαν περιφρόνηση ή και μίσος για ανθρώπους άλλων τόπων με ανάλογα αισθήματα (νοσηρός τοπικισμός). Αν όμως συνοδεύονται με ένα σεβασμό για την αγάπη των άλλων για τον τόπο τους, τα αποτελέσματά τους είναι πάντα θετικά.

Ένας τέτοιος τοπικός πατριωτισμός θα μπορούσε θαυμάσια να στηρίξει μια αξίωση για επιστροφή ορισμένων έργων τέχνης, που, είτε με κατάκτηση είτε με αγορά, έχουν μεταφερθεί κάπου αλλού. Παράδειγμα ένα άγαλμα που για μεγάλο χρονικό διάστημα υπήρξε το χαρακτηριστικό στοιχείο κεντρικής πλατείας. Βέβαια κανείς δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι κάθε έργο τέχνης που έγινε π.χ. στη Σιένα (Ιταλία) θα πρέπει να επιστρέψει σ' αυτήν. Θα ήταν όμως μεγάλη απώλεια για την πόλη αν δεν είχε μια πλήρη συλλογή σιενέζικης ζωγραφικής και τραγικό αν μια τέτοια συλλογή δεν υπήρχε πουθενά. Θα ήταν πράγματι θλιβερό για όλους και όχι μόνο για τους κατοίκους της θαυμάσιας αυτής Ιταλικής πόλης.

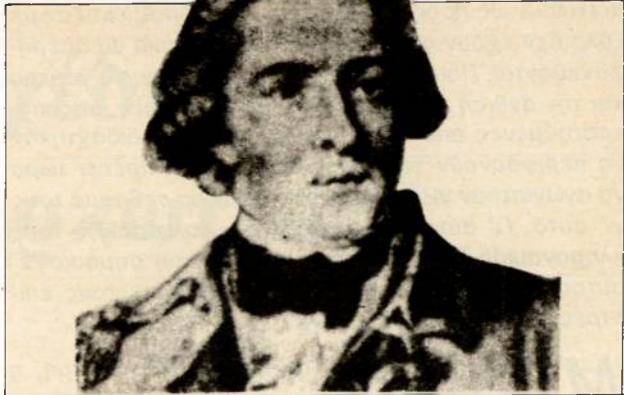
Κάθε έργο τέχνης φιλοτεχνείται σε κάποιο χρόνο και τόπο και είναι αδύνατο να γίνει πλήρως κατανοητό παρά μόνο στα χωροχρονικά αυτά πλαίσια, μέσα στα οποία δημιουργήθηκε. Αυτό ειδικότερα ισχύει για εκείνα τα έργα που έγιναν για να διακοσμήσουν κάποιο συγκεκριμένο κτίριο ή για να χρησιμοποιηθούν σε κάποια συγκεκριμένη τελετή. Αν απομακρυνθούν από τη θέση για την οποία είχαν κατασκευαστεί, ο

θεατής θα πρέπει να επιστρατεύσει όλη τη φαντασία του για να τα κατανοήσει πλήρως και αν θέβαια πάλι το καταφέρει.

Έτσι εξηγείται η ενότητα των δύο βασικών λόγων που συνηγορούν για την επιστροφή των έργων τέχνης στους τόπους προέλευσής τους: «Της αξίωσης όσων ζουν εκεί και της γενικής ωφέλειας από την ύπαρξή τους στη σωστή τους θέση». Οι λόγοι αυτοί μπορούν να ενισχυθούν από ειδικές περιστάσεις, όπως π.χ. αν το έργο ήταν κάποτε ακέραιο μέρος ενός κτιρίου που στέκεται ακόμη, ή ήταν σχεδιασμένο για κάποια ειδική θέση ή είναι κομμάτι – μέρος ενός τρίπτυχου για παράδειγμα – που μαζί με άλλα κομμάτια είναι δυνατόν να αποκαταστήσει το αρχικό έργο στην πληρότητά του. Ο τρόπος απόκτησης των έργων αυτών παρέχει ένα ανεκτίμητο όπλο για τις απόψεις μας: «Όχι λίγα από τα εκθέματα των μουσείων της Δύσης έχουν δημευθεί σε παράνομες εκθέσεις (γκαλερί, κλπ.), έχουν συληθεί ή έχουν απλώς κλαπεί». Αλλά ακόμη και ένας καθόλου ισχυρός τίτλος ιδιοκτησίας πάνω σε ένα τέτοιο έργο δε συνιστά ισχυρό ηθικό δικαίωμα για την παρακράτησή του.

Το γεγονός εκείνο, που καθιστά απόλυτα αδικαιολόγητη την κατακράτηση ενός έργου του ανθρώπινου πολιτισμού είναι η απόκτησή του, δηλαδή η απόκτησή του με τη βία ή από άλλους που το έχουν πάρει με τη βία, ή σαν δώρο ή με αγορά από κάποια δύναμη κατοχής. Για τις υπόλοιπες περιπτώσεις υπάρχει τέτοια ποικιλία παραγόντων, που εμπλέκονται, ώστε είναι αδύνατη η καθιέρωση ενιαίων κανονών αντιμετώπισης τους εκ των προτέρων. Οπωσδήποτε η αξίωση για την επιστροφή έργου τέχνης, όπως φορητών πινάκων ζωγραφικής, που δεν προορίζονταν για κάποια ειδική θέση, είναι πολύ λιγότερο ισχυρή απ' την απαίτηση έργων τα οποία φτιάχτηκαν με σκοπό να μην μετακινηθούν. Μερικά εντούτοις εκθέματα είχαν από την αρχή – ή απόκτησαν στη συνέχεια – ένα σημαντικό συμβολικό νόημα για ένα έθνος ή ένα λαό, στα μάτια του οποίου συμβολίζουν την ιστορική του ταυτότητα και τη συνέχειά του, με το παρελθόν, ή είναι σύμβολα κάποιων συγκεκριμένων εθνικών θεσμών. Βέβαια κάθε περίπτωση διαφέρει από τις άλλες και έτσι καθεμιά θα πρέπει να εξετάζεται ξεχωριστά.

Τι συμβαίνει όμως από την άλλη πλευρά του λόφου; Τα μουσεία και οι γκαλερί, που στεγάζουν συλλογές από προϊόντα διαφόρων πολιτισμών, είναι ανοικτά σε όλους και οπωσδήποτε οι συλλογές αυτές είναι ανεκτίμητης αξίας για τους λαούς εκείνους που έχουν την τύχη να τις κατέχουν. Δεν υπάρχει προς το παρόν προοπτική να ικανοποιηθούν αιτήματα για επαναπατρισμό εκθεμάτων σε τέτοιο αριθμό, που θα απειλούσε την πληρότητα ή την αντιπροσωπευτικότητα των συλλογών των μουσείων αυτών. Υπάρχει όμως πράγματι ένας μικρός αριθμός αξιώσεων, οι οποίες στην πλειονότητά τους – αν όχι όλες – είναι δίκαιες. Αν όλες αυτές ικανοποιούνταν τα μουσεία της Δύσης θα αποστερούνταν από ορισμένα θαυμάσια εκθέματα, πλην όμως η λειτουργία τους ως αντιπροσωπευτικών

Ο Έλγιν

συλλογών δε θα θλάπτετο. Το γεγονός όμως της έγερσης ομαδικών αξιώσεων από κάθε πλευρά θα έχει σαν φυσική συνέπεια την απόρριψη των περισσοτέρων απ' αυτές. Το συνηθισμένο επιχείρημα για την απόρριψη των αξιώσεων είναι ότι η ικανοποίηση έστω και μιας θα αποτελούσε «προηγούμενο». Αν όμως λέμε ότι δεν κάνουμε το σωστό σε μια περίπτωση για να μην αναγκαστούμε να κάνουμε το ίδιο και σ' άλλες παρόμοιες περιπτώσεις, τότε το επιχείρημα αυτό δεν έχει ηθικό έρεισμα. Αν λέμε ότι πρέπει να απορρίψουμε μερικές δίκαιες αξιώσεις γιατί αλλιώς θα αναγκαστούμε να αποδεχτούμε κάποιες άλλες αστήριχτες, το επιχείρημα είναι άνανδρο. Δεν είναι επίσης τίμιο να προβάσουμε ως ισχυρισμό το καλό της ανθρωπότητας ως συνόλου, σαν να είχαν μουσεία με εκθέματα όλων των εποχών και των τόπων όλες οι χώρες. Μερικές θέβαια χώρες έχουν κάποια, όχι όμως πλούσια, μουσεία και μερικές δεν έχουν τίποτα από τους πολιτιστικούς θησαυρούς του παρελθόντος τους, θησαυροί που στα χρόνια της αποικιοκρατίας μεταφέρθηκαν στα μουσεία της Δύσης. Υπάρχει έτσι θέμα όχι απλώς επιστροφής αλλά επανακαταμερισμού των πολιτιστικών θησαυρών του παρελθόντος, θέμα όμως που μέχρι σήμερα κανείς δεν τόλμησε να το θέσει.

Στην εκτίμηση μιας αξίωσης για την επιστροφή κάποιου εκθέματος θα πρέπει να λάβουμε υπόψη όχι μόνον πόσο δίκαια είναι αλλά και αν το έθνος που εγείρει την αξίωση έχει μια άρτια συλλογή των πολιτιστικών θησαυρών του παρελθόντος του. Μια μικρή ινδιάννα, όταν την πήγαν στο μουσείο της «Ανθρωπότητας» όπου είδε εκθέματα από το παρελθόν των προγόνων της, δήλωσε με έκπληξη: «Ήταν πολύ έξυπνοι αυτοί οι άνθρωποι· δεν ήσαν;» Η εμπειρία της για το παρελθόν της φυλής της ανέτρεψε μέσα της, την εικόνα που την είχαν κάνει να σχηματίζει και ήταν γι' αυτήν γεγονός μεγάλης σημασίας που μάθαινε την αλήθεια. Είναι πράγματι τερασάδες ένας μικρός αλλά δημιουργικός λαός να αποστερηθεί από το μεγαλύτερο μέρος της καλλιτεχνικής του κληρονομιάς. Δεν μπορεί κανείς να υπερηφανεύεται την ωφέλεια της ανθρωπότητας που προέρχεται από μια τεράστια συλλογή έργων τέχνης στο Λονδίνο, αν δεν έχουν εξαλειφθεί τέτοιες αδικίες.

Τα στοιχεία της πολιτιστικής μας κληρονομιάς

ποικίλουν ως προς την έκταση. Οι λαοί που έκτιζαν με ξύλο δεν έχουν αρχαία κτίρια για τα οποία να υπερηφανεύονται. Ποικίλουν επίσης και ως προς το γόητρο και την άνθισή τους. Σε πάρα πολλές χώρες, αποικιοκρατούμενες από τη Δύση, οι άνθρωποι διδάχτηκαν να περιφρονούν το παρελθόν τους και πρέπει τώρα να αγωνιστούν για να επανακτήσουν το σεβασμό τους γι' αυτό. Γι' αυτούς η κατοχή της πολιτιστικής τους κληρονομιάς παίρνει ακόμη μεγαλύτερη σημασία. Σ' αυτούς ειδικότερα έχουμε υποχρέωση να τους επιστρέψουμε ό,τι ζητούν.

Με την πολιτική και στρατιωτική της δύναμη, η Δύση συσσωρεύσε στα μουσεία της κατά την ιμπεριαλιστική περίοδο τεράστιο αριθμό από τα μνημεία πολιτισμού της ανθρωπότητας. Η επιχείρηση αυτή δεν ήταν απλώς κυνική. Στηρίχτηκε πάνω στην ιδεολογία ότι μόνον η Δύση ήταν ο αληθινός αντιπρόσωπος του ανθρωπίνου πολιτισμού!! Στο παρελθόν όμως υπήρξαν και άλλοι πολιτισμοί που παρήγαγαν μεγάλα έργα τέχνης. Οι απόγονοί τους εκφυλίστηκαν και χάθηκαν. Όπως συμβαίνει και στους πρωτόγονους πολιτισμούς, είχαν πετύχει να δημιουργήσουν ορισμένα ναίφ έργα κάποιας καλλιτεχνικής αξίας, την οποία σαν πρωτόγονοι δεν μπορούσαν να εκτιμήσουν όπως αργότερα οι πολιτισμένοι λαοί. Μόνο η Δύση παρέμεινε το κέντρο του πολιτισμού και μόνον αυτή κατανόησε την αξία των έργων του παρελθόντος – απ' όπου κι αν προέρχονταν – και φρόντισε γι' αυτά. Επειδή είμαστε οι μόνοι που τα κατανοήσαμε και τα εκτιμήσαμε είχαμε ένα φυσικό τίτλο ιδιοκτησίας για ό,τι θρυσκόταν στα χέρια μας. Οι ντόπιοι ιδιοκτήτες τα άφησαν στη φθορά του χρόνου και δεν είχαν εγείρει αξιώσεις πάνω τους. Ενδιαφέρθηκαν όμως γι' αυτά οι στρατηγοί και οι αποικιοκράτες κυβερνήτες, καθώς και οι ερευνητές. Έτσι δε δίστασαν να μεταφέρουν στο Βερολίνο, το Λονδίνο και το Παρίσι ό,τι έβρισκαν. Δεν έβρισκαν αντίσταση κατά τις ανασκαφές τους, όπως έβρισκαν από τους ντόπιους όταν πήγαιναν να υψώσουν τη σημαία τους σε κάποιο νησί. Θεώρησαν λοιπόν οι δυτικοί αποκλειστικό τους δικαίωμα να κατέχουν «δι' εαυτούς» τους θησαυρούς του παρελθόντος!!!

Αποτελεί μάλιστα έκπληξη ότι οι απόψεις αυτές επιβιώνουν και μέχρι σήμερα. Τις βλέπουμε συχνά να εμφανίζονται σε σειρά άρθρων των πολέμιων της επιστροφής των έργων τέχνης στους τόπους προέλευσής τους, όπως και στην ειδική περίπτωση των μαρμάρων του Παρθενώνα. Και αποτελεί έκφραση ύβρης προς τους έλληνες να τους εμφανίζουν όχι ως απογόνους των αρχαίων ελλήνων αλλά ως όχλο ανατολιτών μιγάδων, ο οποίος κατοικεί στην αρχαία αυτή γη!! Για παράδειγμα ο Gavin Stamp, ο οποίος έγραφε στην εφημερίδα Spectator στις 10 Δεκεμβρίου 1983:

«Η σύγχρονη Ελλάδα... ελάχιστη σχέση έχει με τους ανθρώπους εκείνους που σμίλευσαν τα μάρμαρα του Παρθενώνα... Οι σύγχρονοι έλληνες... ελάχιστη σχέση έχουν με τους έλληνες των κλασικών χρόνων... Και φυλετικά οι κάτοικοι της σημερινής Ελλάδας δεν είναι απόγονοι των ελλήνων των χρόνων του

Περικλή. Το νότιο αυτό άκρο της Βαλκανικής γνώρισε πολλές μετακινήσεις πληθυσμών τα τελευταία 2.000 χρόνια...». Και ο συγγραφέας συνέχιζε το άρθρο του μιλώντας για την ελεεινή κατάσταση!! της σημερινής Ελλάδας!!

Δεν είναι λοιπόν δυνατόν να υποστηρίξει κανείς την άρνηση επιστροφής των μαρμάρων του Παρθενώνα, χωρίς να προσβάλει τόσο θάναυσα τους έλληνες; Η προσπάθεια εξήγησης του φαινομένου μας ταξιδεύει στα βάθη της ιστορίας, η οποία διδάσκει ότι ο δυτικός πολιτισμός είναι μια «επινόηση» της αρχαίας Ελλάδας. Ξεκίνησε από την Ελλάδα και διαμέσου της Ρώμης, μετά από κάποια περίοδο παρακμής, οδήγησε στο σημερινό δυτικό πολιτισμό μέσα από την Αναγέννηση, η οποία σήμανε την επιστροφή στις κλασικές πηγές. Στη διάρκεια της μακράς ιστορίας της η Ελλάδα δέχτηκε επιθέσεις από παντού: βαρβάρων από το βορρά και ανατολίτικων δεσποτισμών – των Περσών στην αρχή και του Ισλάμ αργότερα – και όμως επιβίωσε διαμέσου του πολιτισμού της Δύσης. **«Η δυτική Ευρώπη και η αμερικάνικη προέκτασή της»**, ισχυρίζονται οι δυτικοί, **«είναι οι αληθινοί κληρονόμοι του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού και γι' αυτό έχουν δικαίωμα πάνω στις κλασικές αρχαιότητες»**.

Η άποψη όμως αυτή είναι μια χονδροειδέστατη διαστροφή της ιστορικής πραγματικότητας. Ο πολιτισμός των κλασικών χρόνων είχε τρεις τουλάχιστον κληρονόμους, το Βυζάντιο, το Ισλάμ και τη Δύση. Ήταν το Ισλάμ, για παράδειγμα, από το οποίο έμαθε η Δύση για τον Αριστοτέλη, και το Βυζάντιο, οι λόγιοι του οποίου παρακολουθώντας τη Σύνοδο της Φλωρεντίας συνέβαλαν στο ξαναζωντάνεμα του Πλάτωνα. Μπορεί λοιπόν μόνον έτσι να κατανοήσει κανείς πώς έφτασε ο κλασικός πολιτισμός στην επί αιώνες καθυστερημένη Δύση. Ο ελληνικός πολιτισμός υπέστη – όπως ήταν εξ άλλου φυσικό – μέσα στο διαχρονικό του διάβα πολλές αλλαγές. Μέσα όμως από τη μακρά αυτή διαδικασία οι έλληνες κατάφεραν να διατηρήσουν την ταυτότητά τους, αντίθετα με πολλούς άλλους αρχαίους λαούς που εξαφανίστηκαν.

Η Δύση δικαιούται πράγματι ένα μεγάλο μέρος από την κληρονομιά της αρχαίας Ελλάδας και Ρώμης. Το ίδιο και το Ισλάμ και, λιγότερο άμεσα, ο κόσμος ολόκληρος. **Όμως μόνο οι έλληνες δικαιούνται να θεωρούν τα μνημεία της αρχαίας Ελλάδας ως αποκλειστικά δικά τους.** Και σε καμιά άλλη περίπτωση η ευτέλεια των επιχειρημάτων των πολέμιων της επιστροφής των έργων τέχνης δεν έγινε τόσο φανερή όσο σ' αυτή της προσβολής του ελληνικού λαού.

Το βαρύ αυτό ατόπημα πιστεύουμε ότι μας επιτρέπει να ελπίζουμε, ότι, αν η κοινή προσοχή στραφεί και σ' άλλες ανάλογες αξιώσεις, οι κύριοι αυτοί δε θα φορτώσουν και τα έθνη με τέτοιες προσβολές...

Από το περιοδικό «Times Literary Supplement» (July 25, 1986).

* Ο κ. Μ. Dummett είναι καθηγητής της λογικής στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης.

Νομοσχέδιο για τα Ναρκωτικά

Ο «αργός θάνατος», η μάστιγα των ναρκωτικών εξαπλώνεται επικίνδυνα και με μεγάλη ταχύτητα σ' όλες τις χώρες του κόσμου. Τα τελευταία χρόνια το πρόβλημα οξύνεται και στην πατρίδα μας, με βασικό αποδέκτη - θύμα των συνεπειών του, το ζωντανότερο κομμάτι της κοινωνίας, τα νεότερα. Στην εμφάνιση και διάδοσή τους συντέλεσαν μια σειρά από αίτια όπως: ο μισητισμός, το διεθνές εμπόριο, η κινητικότητα του πληθυσμού (τουρισμός κλπ.), η βιομηχανική κοινωνία κύρια στις μεγάλες αστικές περιοχές που δημιουργεί δυσκολίες στην καθημερινή ζωή, απομόνωση, αδυναμία έκφρασης και ασφυκτικές συνθήκες για τους νέους.

Πολλές σελίδες έχει, κατά καιρούς, αφιερώσει το περιοδικό μας στο τόσο καυτό και επίκαιρο αυτό θέμα, με οδηγίες-συμβουλές και συμπεράσματα από διεθνείς και ελληνικές πρωτοβουλίες για την αντιμετώπισή του.

Πρόσφατα η Πολιτεία ολοκλήρωσε την επεξεργασία του θεσμικού πλαισίου που οριοθετεί και τοποθετεί σε νέα, συνολική και σφαιρική βάση την πρόληψη, καταστολή και θεραπεία της «αρρώστιας» του σύγχρονου πολιτισμού. Με την ευθύνη των πέντε συναρμόδιων υπουργείων Υγείας - Πρόνοιας, Δικαιοσύνης, Παιδείας, Δημόσιας Τάξης και (υφυπουργείου) Νέας Γενιάς δόθηκε στη δημοσιότητα το πρώτο δεκαήμερο του Σεπτεμβρίου το σχέδιο νόμου «για την καταπολέμηση της διάδοσης των ναρκωτικών και την προστασία των νέων». Ταυτόχρονα το κείμενο διανεμήθηκε στα κόμματα για μελέτη και διατύπωση παρατηρήσεων και σε διάστημα λιγότερο των δύο μηνών κατατέθηκε στο Κοινοβούλιο για συζήτηση. Πριν ο-

Ασπίδα και δόρυ της κοινωνίας για την αντιμετώπιση του «αργού θανάτου»

λοκληρωθεί η διαδικασία ψήφισής του από την εθνική αντιπροσωπεία που θα μας επιτρέψει να έχουμε το πλήρες κείμενο στη διάθεση των αναγνωστών μας, θα αναφερθούμε περιληπτικά στο νομοσχέδιο που προκάλεσε τις ευνοϊκές αντιδράσεις τόσο της κοινής γνώμης στο σύνολό της, όσο και των ενδιαφερόμενων κοινωνικών φορέων.

Η αντιμετώπιση του προβλήματος των ναρκωτικών με επιτυχία απαιτεί, πέρα από την θέσπιση σωστού και αποτελεσματικού νομοθετικού πλαισίου, την κοινωνική συναίνεση και κινητοποίηση για την εξάλειψη των αιτιών που το προκαλούν. Η φιλοσοφία του νομοσχεδίου διαπνέεται από την αναγκαιότητα για την προστασία του ατόμου και του κοινωνικού συνόλου. Για να εξασφαλιστεί αυτή επιβάλλεται να χτυπηθούν στη ρίζα οι γενεσιουργοί παράγοντες και οι φορείς τους. Έτσι:

- Θεσπίζονται εξοντωτικές ποινές για τους εμπόρους ναρκωτικών που φθάνουν την ισόβια κάθειρξη, τα 200.000.000 δραχμές και τη δήμευση των περιουσιών όχι μόνο των ιδίων αλλά και των συγγενών και συνεργατών τους που ενέχονται στο έγκλημα. Είναι γνωστό ότι το μόνο κίνητρο για τους εμπόρους είναι ο παράνομος προσπορισμός κέρδους από την εμπο-

ρία, ανεξάρτητα από το αν αυτή συνεπάγεται τον κοινωνικό ή βιολογικό θάνατο δεκάδων νέων ανθρώπων. Παράλληλα αποκλείεται η δυνατότητα στους συνεργούς τους να συνεχίζουν το έργο τους όταν οι έμποροι φυλακίζονται, με την δική τους οικονομική κάλυψη.

- Δεν διαχωρίζονται τα «σκληρά» από τα «μαλακά» ναρκωτικά. Θυμίζουμε πως το σημείο αυτό έχει καταστεί ιδιαίτερα συζητήσιμο σε ορισμένες χώρες της Βόρειας Ευρώπης όπου μελετάται η αποποινικοποίηση της χρήσης των «μαλακών» ναρκωτικών.

- Αντιμετωπίζεται με κατανόηση ο απλός χρήστης και του παρέχονται άπειρες δυνατότητες θεραπείας, αποτοξίνωσης και κοινωνικής επανένταξης.

- Δρομολογείται εκστρατεία ενημέρωσης των μαθητών στα σχολεία και κινητοποίησης του κοινωνικού συνόλου και των φορέων για τις συνέπειες και τους τρόπους αντιμετώπισης των κινδύνων.

- Ενοποιείται για πρώτη φορά η αστυνόμευση, ο έλεγχος και οι διαδικασίες προανάκρισης. Μέχρι σήμερα στον τομέα αυτό υπήρχε πολυδιάσπαση αρμοδιοτήτων, όπου εμπλέκονταν διάφορες υπηρεσίες δίωξης (αστυνομία, τελωνειακές και λιμενικές αρχές, κλπ.). Στο μέλλον, τον συντονισμό και την ευθύνη θα έχει το Υπουργείο Δη-

**Βήμα-βήμα
ξαναχτίζουν
από την
αρχή τη ζωή τους
στην «Ιθάκη».**

μόσιας Τάξης μέσω συντονιστικού οργάνου που θα ασχολείται αποκλειστικά με τη δίωξη ναρκωτικών.

Οι προανακριτικές αρχές (αστυνομία) θα επεκταθούν σ' όλη τη χώρα όταν το απαιτεί η ανάγκη διερεύνησης διάφορων υποθέσεων ναρκωτικών και δεν θα περιορίζονται - όπως μέχρι σήμερα - στην περιοχή ευθύνης της κάθε αστυνομικής διεύθυνσης. Ολόκληρη ομάδα από αστυνομικούς της δίωξης ναρκωτικών θα μπορεί να μετακινείται σ' όποια περιοχή της Ελλάδας αντιμετωπίζει συγκεκριμένο πρόβλημα.

Ήδη στελέχη της ΕΛ. ΑΣ. καταρτίζονται πάνω στο αντικείμενο ώστε να συμβάλλουν συνεργαζόμενα και με συναρμόδιους κρατικούς φορείς στην ενημέρωση της νεολαίας για τις διαστάσεις του προβλήματος.

Μέχρι σήμερα η πρόληψη-ενημέρωση ήταν αποσπασματική και περιστασιακή. Για την ολοκληρωμένη παρέμβαση στον τομέα αυτό αλλά και στο πρόβλημα των ήδη εξαρτημένων από ναρκωτικά ατόμων, ιδρύονται:

- **Κεντρικό Συμβούλιο** για την καταπολέμηση της διάδοσης των ναρκωτικών.

- **Γνωμοδοτικό Συμβούλιο** στο οποίο θα συμμετέχουν εκπρόσωποι της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, των ανώτατων οργάνων-συνλόγων γονέων, μαθητών, γονέων τοξικομανών, αποθεραπευμένων τοξικομανών, δασκάλων, καθηγητών, φοιτητών, σπουδαστών (Δ.Ο.Ε., ΟΛΜΕ, ΕΦΕΕ, ΕΣΕΕ κλπ.).

- **Κέντρο Θεραπείας Εξαρτημένων Ατόμων (ΚΕΘΕΑ)** με έδρα τη Θεσσαλονίκη. Σ' αυτό θα υπαχθούν οι Συμβουλευτικοί Σταθμοί που υπάρ-

χουν και όσοι δημιουργηθούν στο μέλλον του «ειδικού θεραπευτικού προγράμματος για εξαρτημένα από φαρμακευτικές ουσίες άτομα», το Κέντρο Σωματικής Αποτοξίνωσης Νταού Πεντέλης και η Θεραπευτική Κοινότητα «Ιθάκη» Σίνδου Θεσ/νίκης.

Το ΚΕΘΕΑ μπορεί να ιδρύει συμβουλευτικούς σταθμούς, κέντρα αποτοξίνωσης και άλλες σχετικές μονάδες. Στόχος η δημιουργία δίκτυου πολυδύναμων συμβουλευτικών σταθμών σ' όλη την επικράτεια που θα καλύπτουν τους τομείς: οικογενειακού προγραμματισμού - κακοποιημένου παιδιού - κακοποιημένης γυναίκας - ναρκωτικών, αλκοολισμού - υγειονομικής διαφώτισης. Οι σταθμοί αυτοί θα βρίσκονται σε συνεχή συνεργασία με τις Νομαρχιακές Επιτροπές Λαϊκής Επιμόρφωσης, τα σχολεία, τους μαζικούς χώρους και τα Κέντρα Ψυχικής Υγείας. Θα έχουν την ευθύνη για την ενημέρωση σχολείων, εργασιακών χώρων, την παρέμβαση σε ατομικό και οικογενειακό επίπεδο για περιπτώσεις σχετικές, την ενημέρωση ήδη εθισμένων και χρηστών για τις δυνατότητες θεραπείας τους, στήριξη και συμπαράσταση σε μη εθισμένους χρήστες και σε θεραπευμένους τοξικομανείς.

- **Ομάδες Άμεσης Επέμβασης**, για την αντιμετώπιση αυξημένων αναγκών σε καθορισμένες περιπτώσεις. Αυτές θα λειτουργούν στο χώρο που εξελίσσεται το πρόβλημα και σε περιόδους ύφεσής του θα πραγματοποιούν διαλέξεις ή θα εργάζονται σε περιοχές που συχνάζουν τοξικομανείς. Αποφασιστική εδώ θα είναι η σημασία της συμβολής θεραπευμένων τοξικομανών.

- **Ανοιχτά Κέντρα Προστασίας** για τα εξαρτημένα άτομα στους τόπους που λειτουργούν συμβουλευτικοί

σταθμοί. Σ' αυτά οι σ.σ. θα παραπέμπουν άτομα που δεν είναι ψυχολογικά έτοιμα για την εισαγωγή τους σε θεραπευτικά προγράμματα, για να προετοιμασθούν για κάτι τέτοιο. Επίσης θα δέχονται άτομα που για διάφορους λόγους εγκατέλειψαν τα θεραπευτικά προγράμματα, με σκοπό την υποστήριξή τους για να συνεχίσουν τη θεραπεία. Τέλος θα δέχονται χρήστες που βρίσκονται σε ψυχολογικά αδιέξοδα και θα τους βοηθούν.

Παύει, πλέον, η κοινή αντιμετώπιση τοξικομανών και ψυχοπαθών. Κάτω από αυτή τη λογική, απορρίπτονται οι υπάρχουσες «λύσεις» των τμημάτων έγκλειστων τοξικομανών και αλκοολικών που λειτουργούν στο Κρατικό Θεραπευτήριο Ψυχικών Παθήσεων, σαν αναποτελεσματικών, ενώ αντίθετα ευνοείται η ανάπτυξη θεραπευτικών μονάδων τύπου «Ιθάκης» και Νταού Πεντέλης στα νοσοκομεία της περιφέρειας με παράλληλη πρόβλεψη για εργασιοθεραπεία.

Η θεραπεία θα συνοδεύεται με την κοινωνική επανένταξη και την επαγγελματική αποκατάσταση. Ήδη στη Σίνδο προωθείται η δημιουργία αυτοδιαχειριζόμενου αγροτοδοιτεχνικού συνεταιρισμού. Θα καλλιεργηθεί κλίμα αποδοχής και στους χρήστες και στο κοινωνικό σύνολο που θα αντιμετωπίσει τον πρώην τοξικομανή σαν άρρωστο και όχι με το στίγμα του κοινωνικού απόκληρου. Μόνον έτσι θα πετύχει η τόσο δύσκολη διαδικασία αποεξάρτησης που απαιτεί επιμονή και χρόνο για τους χρήστες.

Σύγχρονα και με αντίστοιχες μονάδες θα αντιμετωπισθεί και το πρόβλημα του αλκοολισμού που γνωρίζει μεγάλη έξαρση τελευταία στις νεαρές ηλικίες σε συνδυασμό με την ταυτόχρονη χρήση ηρεμιστικών φαρμάκων.

Χρέος όχι μόνο της Πολιτείας αλλά όλων μας είναι να δημιουργούμε καθημερινά τις προϋποθέσεις για την προβολή και τη διαμόρφωση σωστού πρότυπου ανθρώπου και δραστηριοτήτων όπως η καλλιέργεια του αθλητισμού, της μουσικής, της τέχνης, της παιδείας, των κοινωνικών ενασχολήσεων, της σωστής διατροφής που θα απεγκλωβίσουν τις ανεξάντλητες δυνάμεις του ανθρώπινου πνεύματος από το δρόμο της αυτοκαταστροφής.

Η Σοβιετική Ένωση έχει έκταση 22,4 εκατ. τετραγ. χιλιόμετρα, που αντιστοιχεί στο ένα έκτο της συνολικής επιφάνειας της γης και συνορεύει με 12 κράτη.

Ο πληθυσμός της χώρας, σύμφωνα με καταμέτρηση που έγινε το 1984 ανέρχεται σε 273,5 εκατ. κατοίκους και περιλαμβάνει περισσότερα από 100 «έθνη και λαούς», οι κυριότεροι των οποίων είναι Ρώσοι (137 εκατ.) και Ουκρανοί (42 εκατ.).

Ο αστικός πληθυσμός της ΕΣΣΔ αποτελεί το 63% του συνολικού πληθυσμού και υπάρχουν 18 πόλεις με πληθυσμό άνω του ενός εκατομμυρίου. Η πρωτεύουσα Μόσχα (8 εκατ.), το Λένινγκραντ (4,7 εκατ.), το Κίεβο (2,3 εκατ.), η Τασκένδη (1,9 εκατ.), το Μπακού (1,6 εκατ.), το Μινσκ (1,4 εκατ.), το Χαρκόβ (1,5 εκατ.) κλπ.

Όσον αφορά το θρήσκευμα του πληθυσμού, δεν υπάρχουν ακριβή στοιχεία. Πάντως υπολογίζεται ότι υπάρχουν περίπου 40 εκατομμύρια Χριστιανοί (εκ των οποίων ο μεγαλύτερος αριθμός είναι ορθόδοξοι, 3 εκατ. καθολικοί, 1,5 εκατ. διαμαρτυρόμενοι), 2,7 εκατ. εβραίοι και περίπου 43 εκατομμύρια μουσουλμάνοι.

ΠΟΛΙΤΕΥΜΑ

Η Σοβιετική Ένωση είναι Ομόσπονδια και αποτελείται από 15 Ομόσπονδες Δημοκρατίες καθώς και από αριθμό Αυτόνομων Δημοκρατιών ή Επαρχιών, που υπάγονται όμως σε μια από τις Ομόσπονδες Δημοκρατίες.

Μεταξύ των κυριότερων κρατικών οργάνων είναι:

– Το Ανώτατο Σοβιέτ. Είναι το υπέρτατο όργανο κρατικής εξουσίας και αποτελεί την κορυφή του όλου συστήματος των αντιπροσωπευτικών οργάνων του Σοβιετικού Κράτους.

Το Ανώτατο Σοβιέτ αποτελείται από 1.500 περίπου

βουλευτές και χωρίζεται σε δύο Βουλές: Το Σοβιέτ της Ένωσης που εκφράζει τα κοινά συμφέροντα όλων των εργαζομένων της ΕΣΣΔ και το Σοβιέτ των Εθνικοτήτων που εκφράζει τα ιδιαίτερα συμφέροντα των διαφόρων λαών της ΕΣΣΔ. Τα δύο αυτά σώματα είναι ισότιμα, εκλέγονται για το ίδιο χρονικό διάστημα και χωρίς επί μέρους περιοδικές ανανεώσεις.

Το Προεδρείο του Ανωτάτου Σοβιέτ (συλλογικό όργανο) είναι η κεφαλή του Κράτους και εκλέγεται από το Ανώτατο Σοβιέτ σε κοινή συνεδρίαση των δύο Σωμάτων. Αποτελείται από 39 μέλη, τον Πρόεδρο, τον Α' Αναπληρωτή του Προέδρου, 15 Αντιπροέδρους (όσες και οι Ομόσπονδες Δημοκρατίες), το Γραμματέα και 21 μέλη.

2. Το Υπουργικό Συμβούλιο της ΕΣΣΔ. Αποτελείται από τον Πρόεδρο, 3 Α' Αντιπροέδρους, 11 Αντιπροέδρους και 64 Υπουργούς.

Υπάρχουν επίσης 18 Κρατικές Επιτροπές του Υπουργικού Συμβουλίου για διάφορα επί μέρους θέματα, κυριότερες των οποίων είναι η Κρατική Επιτροπή Σχεδιασμού, η Κρατική Επιτροπή για τις Διεθνείς Οικονομικές Σχέσεις και η Κρατική Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων (του Συμβουλίου της Ένωσης, και του Συμβουλίου των Εθνικοτήτων).

Σε κάθε Ομόσπονδη Δημοκρατία, Αυτόνομη Δημοκρατία ή Επαρχία υπάρχουν τα ίδια κρατικά όργανα. Ανώτατο Σοβιέτ, Προεδρείο Ανωτάτου Σοβιέτ, Υπουργικό Συμβούλιο και ορισμένες Κρατικές - Τοπικές Επιτροπές.

ΣΧΕΣΕΙΣ ΕΛΛΑΔΟΣ - ΕΣΣΔ

Με την αποκατάσταση της Δημοκρατίας στη χώρα μας, οι σχέσεις Ελλάδος-ΕΣΣΔ παρουσιάζουν συνεχή εξέλιξη. Πραγματοποιήθηκαν πολλές επίσημες επαφές και υπογράφηκαν συμφωνίες που διεύρυναν το

συμβατικό πλαίσιο των σχέσεων μεταξύ των δύο χωρών.

Στο πολιτικό πεδίο, οι δύο χώρες πραγματοποίησαν τις πρώτες διαβουλεύσεις στην Αθήνα τον Οκτώβριο του 1976. Επαναλήφθηκαν το 1977, το 1979 και το 1985.

Το Σεπτέμβριο του 1978 πραγματοποιήθηκε η πρώτη επίσημη επαφή υψηλού επιπέδου με την επίσκεψη του τότε υπουργού Εξωτερικών Γ. Ράλλη στη Μόσχα, κατά την οποία καθορίστηκαν οι αρχές συνεργασίας μεταξύ των δύο χωρών και συζητήθηκαν οι δυνατότητες οικονομικής συνεργασίας.

Τον Οκτώβριο του 1979 ακολούθησε η επίσκεψη του τότε πρωθυπουργού Κ. Καραμανλή στη Μόσχα, κατά την οποία υπογράφηκε ελληνο-σοβιετική Δήλωση Αρχών και εκφράστηκε η προσήλωση των δύο χωρών στους σκοπούς του Χάρτη του ΟΗΕ και της Τελικής Πράξης του Ελσίνκι. Υπογράφηκε επίσης συμφωνία-πλαίσιο οικονομικής συνεργασίας.

Το Δεκέμβριο του 1982 μετέβει ο πρωθυπουργός Α. Παπανδρέου στη Μόσχα, προκειμένου να εκπροσωπήσει την Ελλάδα στην κηδεία του Μπρέζνιεφ. Ο τότε σοβιετικός πρωθυπουργός κ. Τίχονωφ επισκέφθηκε επίσημα τη χώρα μας το Φεβρουάριο του 1983 και ο Έλληνας πρωθυπουργός Α. Παπανδρέου ανταπέδωσε την επίσκεψη τον Φεβρουάριο του 1985.

Πρέπει επίσης να μνημονευθούν οι μεταβάσεις του πρωθυπουργού Α. Παπανδρέου στη Μόσχα το 1984 για την κηδεία του Αντρόπωφ καθώς και εκείνη του Έλληνα υπουργού Εξωτερικών το 1985 για την κηδεία του Τσερνιένκο.

Στον οικονομικό, εξ άλλου, τομέα οι σχέσεις Ελλάδος-ΕΣΣΔ αντιμετωπίστηκαν στο σύνολό τους με τη Συμφωνία-πλαίσιο για Οικονομική και Βιομηχανική Συνεργασία, που υπογράφηκε στην Αθήνα την 23-12-86 και ίσχυσε από τις 4-3-82.

Το 1982, οι πρωθυπουργοί των δύο χωρών υπέγραψαν Μακροχρόνιο Πρόγραμμα Οικονομικής, Βιομηχανικής και Επιστημονικο-τεχνολογικής Συνεργασίας.

Το 1985 υπογράφηκε ελληνοσοβιετική συμφωνία για την κατασκευή στην Ελλάδα εργοστασίου παραγωγής αλουμίνας. Οι διαπραγματεύσεις, πάντως, για την υλοποίηση της συμφωνίας, συνεχίζονται. Διεξάγονται εξ άλλου συνομιλίες για την προμήθεια σοβιετικού φυσικού αερίου στην Ελλάδα από αγωγό που θα περάσει από τη Βουλγαρία.

Το εμπορικό ισοζύγιο μεταξύ των δύο χωρών παραμένει ελλειμματικό σε βάρος της Ελλάδας, γιατί η τελευταία προμηθεύεται σοβιετικό πετρέλαιο, πληρώνοντάς το σε συνάλλαγμα, ενώ η Σοβιετική Ένωση δεν πραγματοποιεί ανάλογες εισαγωγές ελληνικών προϊόντων.

Τέλος τον Ιανουάριο του 1986 υποβλήθηκε η γνωστή σοβιετική πρόταση για σύγκληση Διεθνούς Διάσκεψης προς εξέταση της διεθνούς πτυχής του Κυπριακού, δηλαδή των θεμάτων της αποχώρησης των τουρκικών στρατευμάτων και των διεθνών εγγυήσεων. Η ελληνική κυβέρνηση με δήλωση του υπουργού Εξωτερικών Κ. Παπούλια, εξέφρασε την εκτίμησή της για το ενδιαφέρον της ΕΣΣΔ για την επίτευξη μιας δίκαιης και βιώσιμης λύσης και χαρακτήρισε την πρόταση αυτή εποικοδομητική.

Προστατευτική ταινία για φρέσκα πάντα φρούτα

Ο δρ Πίτερ Λόουνινγκ, επικεφαλής μιας ομάδας βρετανών ερευνητών στο Τμήμα Εφαρμοσμένης Βιολογίας του Πανεπιστημίου του Κέμπριτζ, επινόησε μια νέα μέθοδο για τη διατήρηση των φρούτων για μεγάλα χρονικά διαστήματα εκτός ψυγείου.

Πρόκειται για μια λεπτή προστατευτική ταινία που σύμφωνα με τον δρ. Λόουνινγκ, επιβραδύνει την πορεία ωρίμανσης των φρούτων, με αποτέλεσμα να διατηρούνται αρκετό καιρό, το ίδιο αποτελεσματικά, όπως αν είχαν τοποθετηθεί σε ψυγεία, με μικρότερο μάλιστα κόστος.

Η μέθοδος εφαρμόστηκε με επιτυχία σε φρούτα τόσο των τροπικών όσο και των εύκρατων χωρών, χωρίς μάλιστα να αλλοιωθεί η γεύση

τους από την τοποθέτηση της προστατευτικής ταινίας. Η νέα μέθοδος ακολουθεί τις νόμιμες προδιαγραφές της ΕΟΚ, για τον έλεγχο των τροφίμων. Η ακριβής σύνθεση της χημικής ταινίας, κρατείται προς το παρόν μυστική από τους ερευνητές, αλλά μάλλον όπως λέγεται είναι φτιαγμένη από μια γνωστή τροφική ουσία.

Παρά το γεγονός ότι η μέθοδος βρίσκεται στο πειραματικό στάδιο ακόμα, το εμπορικό ενδιαφέρον είναι μεγάλο, γιατί πιστεύεται ότι τώρα πλέον μεγάλες ποσότητες φρούτων που δεν είναι δυνατόν να διοχετευτούν σε μακρινές αγορές, λόγω της έλλειψης κατάλληλων ψυκτικών θαλάμων για τη συντήρησή τους, θα μπορούν να στέλνονται στον προορισμό τους με ασφάλεια, χωρίς τον άμεσο κίνδυνο να υποστούν αλλοιώσεις, στη διάρκεια της μεταφοράς τους.

Κομπιούτερ στο σπίτι

Άλλη μια επαναστατική χρησιμοποίηση του κομπιούτερ είναι αυτή που ρυθμίζει τις λειτουργίες μέσα σε ένα σπίτι. Η βασική λειτουργία του συστήματος, στηρίζεται σε ένα μαύρο κουτί που συνδέεται με τον μικρό υπολογιστή του σπιτιού.

Ο προγραμματισμός του κουτιού, γίνεται μέσα από απλές εικόνες, που εμφανίζονται στην οθόνη, κάθε μια από τις οποίες αντιστοιχεί σε μια συγκεκριμένη λειτουργία του σπιτιού π.χ. θέρμανση, φωτισμό, ηλεκτρική κουζίνα κ.ά. Ο χειριστής δηλώνει την ώρα που επιθυμεί να λειτουργούν ή να σταματούν οι συσκευές, και οι οδηγίες του καταγράφονται από το κουτί, ενώ παράλληλα ρυθμίζονται από τον υπολογιστή.

ΓΑΛΛΙΑ Ηλεκτρονικό σύστημα απάτης

Η πρόσφατη σύλληψη τριών ταμίων και τριών γκρουπιέρηδων, που εργάζονταν στο καζίνο της Λυόν, αποκάλυψε ένα πρωτότυπο όσο και προσοδοφόρο τρόπο απάτης.

Οι παραπάνω έξι (6) υπάλληλοι του καζίνο, σε συνεργασία με διεθνές δίκτυο απατεώνων, εγκατέστησαν στη ρουλέτα, πολύπλοκο ηλεκτρονικό σύστημα, που τους επέτρεπε να κλέβουν ανενόχλητοι. Οι εξειδικευμένοι συνεργάτες τους, έμπαιναν κρυφά τη νύχτα στο καζίνο, έβγαζαν τους κυλίνδρους από τις ρουλέτες και προσάρμοζαν στο εσωτερικό τους ένα ηλεκτρονικό σύστημα, που μπορούσαν να χειρίζονται από μακριά.

Εξερευνώντας το διάστημα με αερόστατο

Το αερόστατο ανακαλύφθηκε στη Γαλλία πριν από 200 περίπου χρόνια.. Το 1783, εκτοξεύτηκε το πρώτο αερόστατο από τους αδελφούς Μοντγκόλφιερ· τότε έγιναν και τα πρώτα πειράματα με μπαλόνια γεμάτα υδρογόνο.

Από τότε οι επιστήμονες άρχισαν να ενδιαφέρονται για τα αερόστατα, με σκοπό τη μελέτη της ατμόσφαιρας, με τη συσκευή αυτή που είναι όπως λένε χαρακτηριστικά «ελαφρότερη από τον αέρα». Μετά το Β' παγκόσμιο πόλεμο η απλοποίηση πλαστικών υλών σε ιδιαίτερο πολυεθυλένιο, έδωσε στους επιστήμονες τη δυνατότητα να κατασκευάσουν πολύ ελαφρά αερόστατα, που θα μπορούσαν να παραμείνουν, μεταφερόμενα για πολλές ώρες χωρίς επιβάτες σε ύψος 40 περίπου χλμ., πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας. Έτσι άρχισαν σιγά-σιγά να χρησιμοποιούνται για την εξερεύνηση του διαστήματος από το 1957. Και αυτό γιατί προσφέρουν περισσότερες δυνατότητες από τους δορυφόρους και τους πυραύλους. Είναι φτηνά,

Γκραβούρα μιας πτήσης με αερόστατο στη Νυρεμβέργη τον Νοέμβριο του 1787.

χρησιμοποιούνται εύκολα και ο όλος σχεδιασμός και η κατασκευή τους δεν ξεπερνά τις 2 ώρες.

Τα αερόστατα που χρησιμοποιούνται από τους επιστήμονες, διαθέτουν για την πτήση τους, όλο τον απαραίτητο εξοπλισμό για την επικοινωνία με τη γη όπως τηλεμετρικό πομπό, μετακινούμενο και ελεγχόμενο δέκτη, φάρο, αλεξίπτωτο και άλλα τεχνικά μέσα για την ανταλλαγή σημάτων και πληροφοριών. Έχουν επίσης το πλεονέκτημα να μην επηρεάζονται από δονήσεις και μεγάλες ταχύτητες. Έτσι μπορούν να παρατείνουν το χρόνο μελέτης του περιβάλλοντος, στο οποίο κάτω από αυτές τις συνθήκες, οι δορυφόροι και οι πύραυλοι, δεν θα μπορούσαν να παραμείνουν.

Σήμερα τα αερόστατα, εκτός του ότι χρησιμοποιούνται για τη μεταφορά επιστημονικού υλικού σε συγκεκριμένο ύψος, αποδεικνύονται πολύτιμοι βοηθοί από επιστημονική άποψη στους τομείς της αστρονομίας, μετεωρολογίας, αερονομίας, γεωφυσικής και βιολογίας.

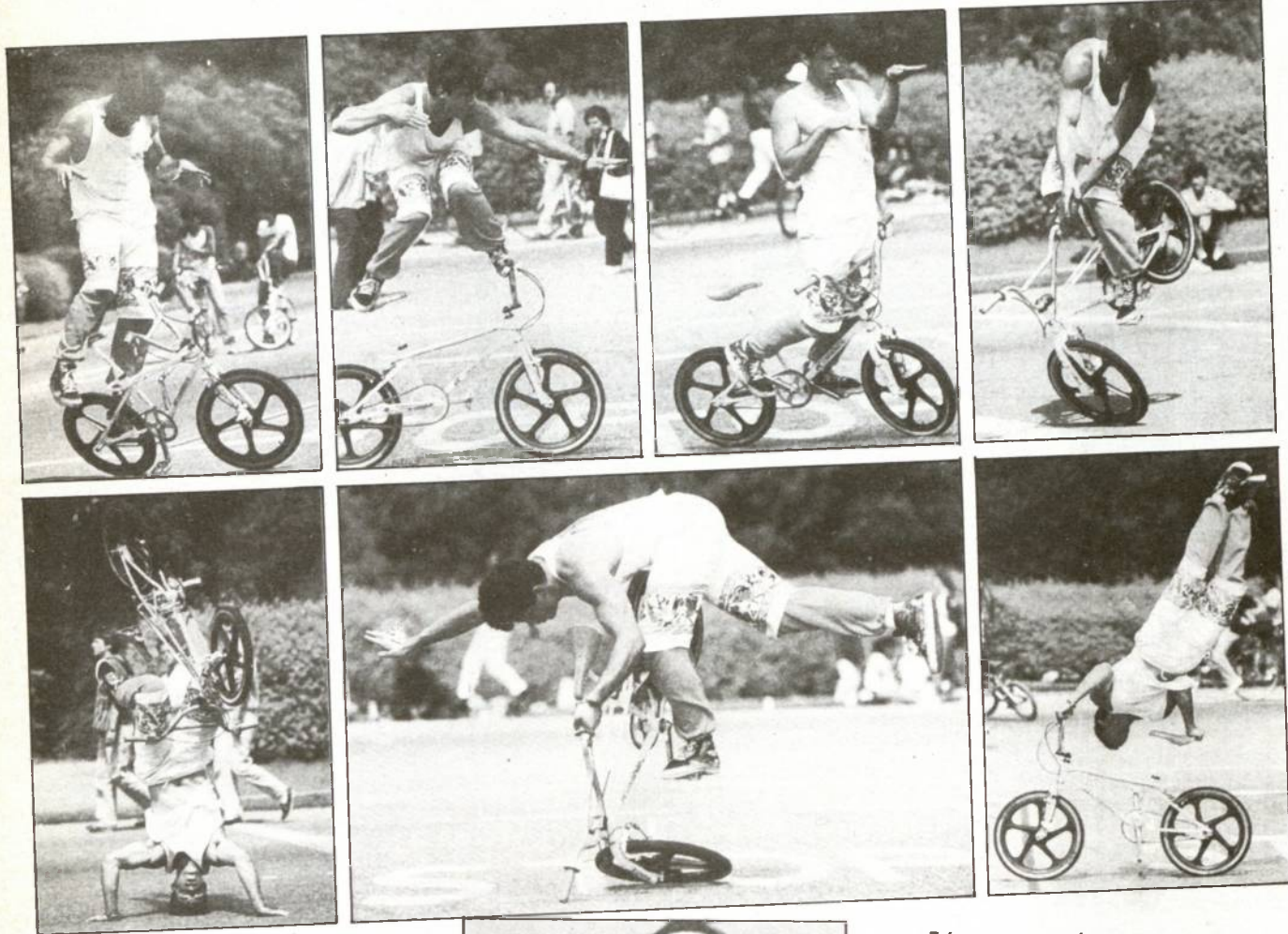
Νέο τηλεπικοινωνικό καλώδιο

Ένα από τα σύγχρονα τεχνολογικά θαύματα είναι και το μικροσκοπικό καλώδιο. Πρόκειται για ένα από τα υπερσύγχρονα καλώδια που ονομάζονται «καλώδια οπτικών ινών», τα οποία σε πολύ μικρότερο όγκο, μπορούν να μεταφέρουν τον ίδιο αριθμό ταυτόχρονων τηλεφωνημάτων, που μεταφέρουν και τα ογκώδη κλασικά χάλκινα καλώδια που χρησιμοποιούνται μέχρι σήμερα. Έτσι υπολογίζεται ότι σε μερικά χρόνια οι οργανισμοί τηλεπικοινωνιών θα χρησιμοποιούν, αυτό το είδος καλωδίου.

ΗΠΑ Πυρηνικοί κλέφτες

Σύμφωνα με πρόσφατη ανακοίνωση της Αμερικάνικης Επιτροπής Ατομικής Ενέργειας, ο μεγαλύτερος κίνδυνος για τη διαρροή πυρηνικών υλικών από εργοστάσια παραγωγής ενέργειας, προέρχεται από τις κλοπές που γίνονται σ' αυτά τα εργοστάσια.

Τελευταία σε ένα γκαράζ αυτών, εντοπίστηκε ένα παρκαρισμένο φορτηγό, που είχε κλαπεί από εργοστάσιο πυρηνικής ενέργειας στο Ν. Μεξικό. Το φορτηγό περιείχε μια ποσότητα πλουτωνίου – πράγμα που αγνοούσαν οι κλέφτες – ικανού να δηλητηριάσει με θανατηφόρα πυρηνική ακτινοβολία μια ολόκληρη πόλη. Για να αντιληφθεί κανείς τη σοβαρότητα του θέματος, αρκεί να επισημανθεί ότι μόνο πέρσι καταγγέλθηκαν 250 περίπου κλοπές στα 200 περίπου πυρηνικά εργοστάσια των ΗΠΑ.

Η καινούργια «τρέλα» έχει χώρα διαβίωσης την Αμερική και γενέτειρα την Καλιφόρνια. Λέγεται «μπάικ μπρέϊκινγκ» και αποτελεί συνδυασμό ακροβατικού ποδηλατισμού και μπρεϊκντάνς. Χαρούμενος τρελιάρικος χορός που η εκτέλεσή του απαιτεί δυνατό γυμνασμένο κορμί και νεανική ή νεανίζουσα διάθεση. Λέτε να μεταδοθεί;

Η αγάπη της για τον Κύριο δεν την εμπόδισε να εκδηλώσει την άλλη της αγάπη για το ποδόσφαιρο. Έτσι η μητέρα Κριστιάνα, καλόγρια σε μοναστήρι της πόλης Ρουφίνα δίπλα στη Φλωρεντία έφτιαξε μια ποδοσφαιρική ομάδα με παιδιά μέχρι δέκα χρόνων και προπονώντας τα καθημερινά προσπαθεί να τους

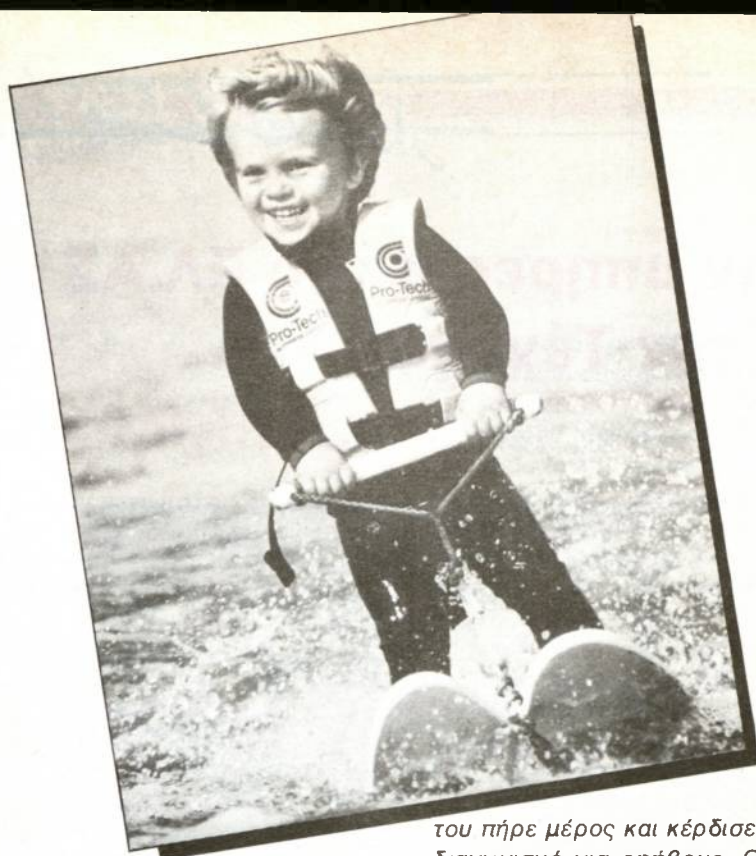
μεταδώσει το μεράκι της για το άθλημα.

Η αρχαιότερη ασφαλιστική εταιρεία ιδρύθηκε το 300 π.Χ. στη Ρόδο από τον αθηναίο, τραπεζίτη στο επάγγελμα, Αντιμένη. Οι πρώτες ασφαλίσσεις αφορούσαν τους σκλάβους που το έσκαγαν από τους πελάτες του. Σιγά - σιγά όμως η ασφάλιση άρχισε να ενδιαφέρει περισσότερο τους πλούσιους, οι οποίοι ασφάλιζαν πια όλη τους την περιουσία για την περίπτωση ναυαγίου ή από τις επιδρομές πειρατών.

Ένα γραμμάριο ουρανίου μπορεί να δώσει τόση ενέργεια, ώστε

να μετατοπισθεί από απόσταση ενός χιλιομέτρου το βάρος των 7.000.000 κιλών. Κάτι τέτοιο αντιστοιχεί επίσης με το να σηκώσει 10.548 άτομα από την επιφάνεια της θάλασσας μέχρι την κορυφή του Έβερεστ, στα 8.848 μέτρα.

Από τα επτά χιλιάδες είδη τριαντάφυλλου που υπάρχουν μόνο τα τριάντα μοσχοβολούν. Ακόμη τρία μόνο είδη χρησιμεύουν για την παρασκευή του γνωστού αρώματος του ρόδου.

Τα κοράκια μαθαίνουν το ίδιο εύκολα με τους παπαγάλους να μιλάνε. Ο Λεονίντ Γκερμάτσκι από το Μινσκ της Ρωσίας ισχυρίζεται ότι το κοράκι του ο Καρλούσα, όχι μόνο έχει μάθει άπαιστα 60 ρωσικές λέξεις αλλά ξέρει και να τις χρησιμοποιεί. Απόδειξη το ότι ειδοποιεί τους ψαράδες της περιοχής όταν εντοπίσει ψάρια. Ο Καρλούσα μόλις διαπιστώσει την ύπαρξη ψαριών στο παγωμένο ποτάμι της περιοχής ξεφωνίζει: «Ψάρι, ψάρι» μέχρι να τον ακούσουν οι ψαράδες. Κι αν καθυστερήσουν να φτάσουν αλλοίμονό τους! Ο Καρλούσα κραυγάζει και βρίζει κάνοντας τόσο σαματά που ακούγεται χιλιόμετρα μακριά».

Οι τέσσεροι μικροί Μακ Κόρμικ, ο Τζίμυ που είναι έντεκα χρονών, ο Μάικλ επτά, ο Πάτρικ έξη και ο Ντάνιελ δύο, φαίνεται πως γεννήθηκαν φορώντας πέδιλα του θαλάσσιου σκι! Πριν ακόμα αρχίσουν καλά-καλά να περπατούν, οι γονείς τους, τους έμαθαν να κάνουν σκί. Ο Τζίμυ ήδη στα πέντε

του πήρε μέρος και κέρδισε σε ένα διαγωνισμό για εφήβους. Ο Μάικλ είναι δεξιότηχνης στο σλάλομ και τα άλματα. Ο Πάτρικ μπορεί να κάνει σκι με γυμνά πόδια, χωρίς να φοράει πέδιλα. Και ο μικρός Ντάνιελ, μακριά βέβαια ακόμα από αγώνες και πρωταθλητισμούς, φαίνεται πως θα ακολουθήσει το παράδειγμα των αδελφών του καθώς σχίζει γελαστός τα κύματα

Σίγουρα δεν θα το πιστέψετε αλλά είναι πέρα για πέρα αληθινά. Ο διαγωνισμός της πιο φριχτής γκριμάτσας γίνεται κάθε χρόνο στη

χώρα των φλεγματικών Βρετανών. Οι ανέκφραστοι Βρετανοί έχουν καθιερώσει από το 1267 στο Ήγκρμοντ της Αγγλίας καλλιτεία γκριμάτσας. Για του λόγου το αληθές παραθέτουμε και φωτογραφία.

Στο Χοτ Σπρίνγκς του Αρκάνσας, στο διαγωνισμό των εκπλήξεων από τη συμπεριφορά των ζώων, το γουρουνάκι Άγκνες κάνει μόνο του ένα ντουζάκι για να δροσιστεί, διαψεύδοντας έτσι το μύθο «βρώμικος σα γουρούνι».

Στην υπηρεσία της ΕΛ.ΑΣ και της Τέχνης

Ο Ιωακείμ Παραδεισιάς είναι από τους λίγους ανθρώπους που συνδιάζουν το επάγγελμα του αστυνομικού και την αγάπη για την τέχνη - χαλκογραφία κατά τρόπο αρμονικό.

Υπηρετεί στο Σώμα της ΕΛ.ΑΣ. εδώ και δέκα έξη χρόνια και συγκεκριμένα είναι προγραμματιστής συστημάτων στη Δ/νση Πληροφορικής. Η γνωριμία του καλλιτέχνη με το χαλκό έγινε για πρώτη φορά πριν δέκα χρόνια όταν μετατέθηκε στην Αθήνα ενώ στα προηγούμενα χρόνια είχε ασχοληθεί με το σκίτσο (διάφορες τεχνικές).

Ο ίδιος μας λέει σχετικά με το συνδυασμό της υπηρεσίας και της καλλιτεχνικής δραστηριότητας: «Η χαλκογραφία όπως και η Πληροφορική, είναι και τα δύο μεράκι. Όταν

σε κουράζει το ένα, σε ξεκουράζει το άλλο. Βέβαια η απασχόληση με τη χαλκογραφία γίνεται σε βάρος του ελεύθερου χρόνου και του χρόνου που αφιερώνω στην οικογένειά μου. Πολλές φορές δουλεύω όλη τη νύχτα σκυμμένος πάνω στο έργο, αλλά η σωματική κόπωση εξαφανίζεται από τη χαρά της δημιουργίας». Και συνεχίζει σχετικά με την επιλογή του χαλκού σαν μέσο έκφρασης και επικοινωνίας με τους άλλους: «Αυτό που με τράβηξε στο χαλκό, νομίζω ότι ήταν η δυσκολία που παρουσιάζει το υλικό. Όταν ξεκίνησα, προσπάθησα να βρω βοηθήματα σχετικά με το χαλκό, δυστυχώς υπήρχαν ελάχιστα, κι έτσι προχώρησα ψηλαφητά μόνος μου. Μεσολάβησε το διάστημα της Σχολής Αξι/κών που ανεστάλησαν

εν μέρει οι δραστηριότητές μου αυτές, ενώ από το 1980 που τέλειωσα τη Σχολή, άρχισα να δουλεύω πιο συστηματικά.

Μέχρι και σήμερα θεωρώ ότι ήταν περίοδος σπουδής του υλικού. Σε κάθε νέο έργο, έψαχνα να αποκαλύψω και κάποιο καινούργιο μυστικό του χαλκού, ή με κάποιο νέο τρύκ να πετύχω ένα άλλο εκφραστικό αποτέλεσμα. Στο διάστημα αυτό τα θέματά μου ποικίλουν γιατί προσπάθησα να μάθω τις δυνατότητες του χαλκού και όχι να εξαντλήσω ορισμένα θέματα. Νομίζω ότι τώρα είναι η στιγμή, με γνωστά πλέον σε μένα τα περισσότερα μυστικά του υλικού, να καταπιαστώ με θέματα που πάντα με απασχολούσαν.

Μίλησα προηγούμενα για δυσκολία του υλικού και εννοούσα ότι με το χαλκό δεν έχεις τη δυνατότητα να παίξεις με τα χρώματα, όπως σε άλλα υλικά, π.χ. λάδια, παστέλ, ακουαρέλλες κλπ. και το κυριότερο δεν έχεις τη δυνατότητα να διορθώσεις λάθη στο έργο. Αντίθετα όμως ένα πετυχημένο έργο σε χαλκό, σε αποζημιώνει με τη χάρη που του δίνει η ανάγλυφη μορφή του, μπορείς να παίξεις με το φωτισμό του έργου και να έχεις διαφορετικό κάθε φορά αισθητικό αποτέλεσμα».

Το προσωπικό στυλ του καλλιτέχνη, η δυναμικότητα του χαραγματος του καθώς και τα φωτεινά χρώματα του κόκκινου, πράσινου και μπλε που κυρίως χρησιμοποιεί σε συνδυασμό με το ζεστό χρώμα του χαλκού συνθέτουν μια μοναδική εικόνα έργου λιτού κι όμορφου. Ίσως αυτό και να δικαιολογεί την επιτυχία που γνώρισαν και οι δυο εκθέσεις που διοργάνωσε ο Ιωακείμ Παραδεισιάς τον προηγούμενο χρόνο. Η πρώτη έκθεση έγινε στον Πολύγυρο Χαλκιδικής - που είναι η πατρίδα του καλλιτέχνη (Βράσταλα) - το Φεβρουάριο του '85 και η δεύτερη στην γκαλερί Εγγονόπουλου τον Οκτώβρη στην Αθήνα.

ΑΝ ΟΔΗΓΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΙΡΝΕΙΣ ΦΑΡΜΑΚΑ...

Ο Εθνικός Οργανισμός Φαρμάκων, με την ευκαιρία του Ευρωπαϊκού έτους οδικής ασφάλειας, κυκλοφόρησε φυλλάδιο με συμβουλές για τους οδηγούς που παίρνουν φάρμακα.

«Εκτός απ' τη θεραπεία ή την ανακούφιση, που προσφέρουν τα φάρμακα, επισημαίνεται στο εισαγωγικό μέρος του φυλλαδίου, προκαλούν στον οργανισμό και κάποιες ανεπιθύμητες καταστάσεις όπως θόλωμα του μυαλού και επιβράδυνση της αντίδρασης. Κατανάλωση οινοπνεύματος και ταυτόχρονη λήψη φαρμάκων, σημαίνει ότι είναι αδύνατο ο οδηγός να αντιληφτεί και να αντιμετωπίσει τον κίνδυνο αποτελεσματικά.

Κάθε οδηγός πρέπει να ρωτά το γιατρό που του αναγράφει φάρμακα και το φαρμακοποιό, όταν του τα χορηγεί χωρίς συνταγή, αν μπορούν να επηρεάσουν την ικανότητα οδήγησης...».

Τα φάρμακα, κατά κατηγορίες, που επιδρούν αρνητικά στην οδήγηση είναι:

ΗΡΕΜΙΣΤΙΚΑ (τα φάρμακα που παίρνονται για την αϋπνία ή για το άγχος): Η επίδρασή τους στην ικανότητα οδήγησης είναι πέρα για πέρα θλαπτική. Ο οδηγός που βρίσκεται υπό την επήρειά τους οδηγεί επικίνδυνα.

ΑΝΤΙΨΥΧΩΣΙΚΑ (φάρμακα για σοβαρές ψυχικές παθήσεις): Οι οδηγοί που ανήκουν σ' αυτή την κατηγορία δεν πρέπει να οδηγούν αυτοκίνητο, ούτε να χειρίζονται μηχανήματα που απαιτούν μεγάλη προσοχή, όχι μόνο επειδή το απαγορεύει ο νόμος, αλλά κυρίως γιατί η ζωή τους και ζωή των συνανθρώπων τους κινδυνεύει.

ΑΝΤΙΕΠΙΛΗΠΤΙΚΑ: Η λήψη

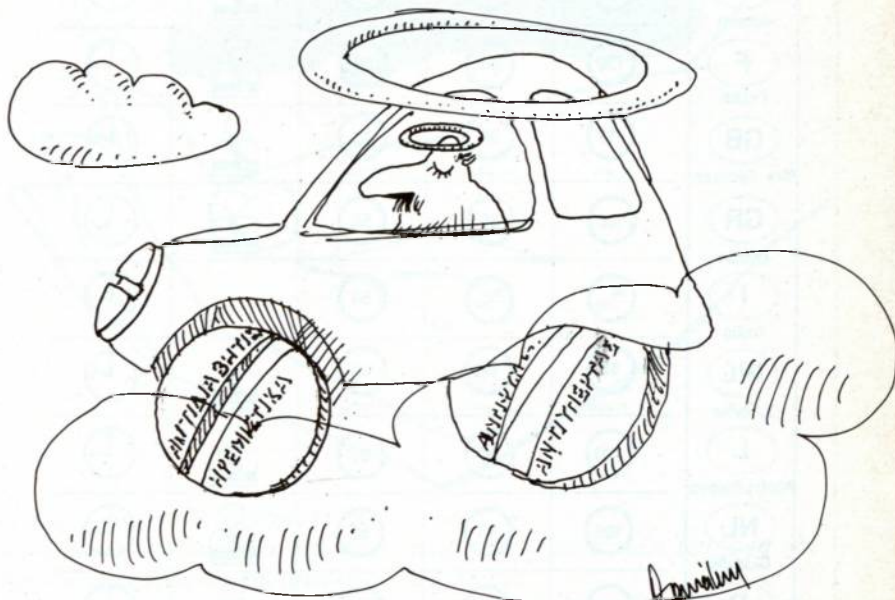
των φαρμάκων της κατηγορίας αυτής πρέπει να είναι συνεχής και αδιάλειπτη, αλλιώς η διακοπή τους μπορεί να αποδειχτεί ολέθρια.

ΑΝΤΙΔΙΑΒΗΤΙΚΑ: Ασθενείς που κάνουν ενέσεις ινσουλίνης καλό θα ήταν να αποφεύγουν την οδήγηση, επειδή όμως πολλές φορές αυτό δεν είναι κατορθωτό, ο

γούν εφόσον αισθάνονται υπνηλία ή αδυναμία συγκέντρωσης.

ΑΝΤΙΥΠΕΡΤΑΣΙΚΑ: Τα άτομα που έχουν προβλήματα με την πίεσή τους θα πρέπει να αποφεύγουν την οδήγηση. Όταν αισθανθούν, κατά τη διάρκεια που παίρνουν τα φάρμακα, ίλιγγο, υπνηλία ή βαριά κόπωση, θα πρέπει να μην οδηγούν.

ΑΝΑΙΣΘΗΤΙΚΑ: Τα άτομα που σε λιγότερο από 48 ώρες υποβλήθηκαν σε μικροχειρουργική επέμβαση αλλά με γενική νάρκωση, κα-

λό θα ήταν να μην πιάνουν τιμόνι στα χέρια τους...

διαβητικός πρέπει να είναι ενημερωμένος για την αρχική συμπτωματολογία της υπογλυκαιμίας (ιδρώτες, τάση για λιποθυμία, τρόμος, αίσθημα πείνας-λιγούρα). Θα πρέπει αμέσως να σταματά την οδήγηση και να παίρνει ζάχαρη ή να πίνει ζαχαρούχο χυμό (πορτοκαλάδα κτλ.), που πάντα πρέπει να έχει μαζί του.

ΑΝΤΙΙΣΤΑΜΙΝΙΚΑ (είναι τα φάρμακα που παίρνουν άτομα που υποφέρουν από αλλεργία, βρογχικό άσθμα, ζάλη, ναυτία κλπ.). Και τα άτομα αυτά δεν πρέπει να οδη-

**ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΣΕΣ
ΕΙΔΗΣΕΙΣ
ΑΠ' ΤΟ ΧΩΡΟ ΤΟΥ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ**

ΡΩΜΗ:

Η «Φιάτ» αγόρασε την κρατική αυτοκινητοβιομηχανία της Ιταλίας που παράγει τα αυτοκίνητα «Άλφα Ρομέο». Η προσφορά της «Φορντ»

Όρια ταχύτητας (σε χλμ.), Ζώνες ασφαλείας, διαφορά της ώρας

A Αυστρία	130	100	50	(δ)	
B Βέλγιο	120	80	80		
CH Ελβετία	120	80	50		
D Δυτ. Γερμανία	180 (α)	180	90		
DK Δανία	100	80	50		
E Ισπανία	120	90	60	(δ)	
F Γαλλία	130	90	60		
GB Μεν. Βρετανία	112 (70 μίλια)	96 (64 μίλια)	48 (30 μίλια)		
GR Ελλάδα	100	80	50		
I Ιταλία	90 140 (γ)	80 110 (γ)	50		
IRL Ιρλανδία	88 (55 μίλια)	88 (55 μίλια)	48 (30 μίλια)		
L Λουξεμβούργο	120	80	60		
NL Ολλανδία	100	80	50		
P Πορτογαλία	120	90	60	(δ)	

α) συμβουλευόμενη ταχύτητα

β) έξω από τις κατοικημένες περιοχές

γ) μέχρι 599 κυβικά: 90-80 χλμ.

600 - 900 κυβικά: 110-90 χλμ.

901 - 1300 κυβικά: 130-100 χλμ.

πάνω από 1300 κυβικά: 149-110 χλμ.

δ) συμπεριλαμβανομένων και των επιβατών στα πίσω καθίσματα.

* Η θερινή ώρα ισχύει για όλες τις χώρες-μέλη της Κοινότητας από τις 30 Μαρτίου 1986. Εκτός από την Πορτογαλία, που ισχύει από τις 23 Μαρτίου 1986.

Η χειμερινή ώρα ισχύει από τις 28 Σεπτεμβρίου 1986, στη μία το πρωί, εκτός από το Ηνωμένο Βασίλειο και την Ιρλανδία, που ισχύει από τις 26 Οκτωβρίου 1986, πάλι στη μία το πρωί.

(Έκδοση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων - γραφείου Αθηνών - και του Ε.Ο.Τ.).

για αγορά της «Άλφα Ρομέο», απορρίφτηκε...

ΛΟΝΔΙΝΟ:

Μια σειρά πετρελαιοκίνητων μηχανών φορτηγών αυτοκινήτων απ' την εταιρία PERKINS ENGINES, λέγεται ότι αποφέρουν 8% οικονομία στα καύσιμα και 13% περισσότερη ισχύ. Οι μηχανές αυτές που είναι πιο αθόρυβες στην κατηγορία τους, σχεδιάστηκαν για φορτηγά από έξι μέχρι είκοσι τόνους.

ΛΟΝΔΙΝΟ:

Ένα εύκολο στην εγκατάσταση και μεγάλης αντοχής αντιλασπωτικό σύστημα για μεγάλα οχήματα, που επινοήθηκε από βρετανική εταιρία, μειώνει την εκτόξευση νερού απ' τους τροχούς, κατά 75%.

Οι «λασπώτρες» αυτοί τοποθετούνται σε καινούργιους ή ήδη υπάρχοντες θόλους πτερών χωρίς να χρειάζονται ειδικά εργαλεία.

Είναι κατασκευασμένοι από τρία στρώματα πολυμερικού πλέγματος που τοποθετείται σε ένα ενισχυμένο λασπωτήρα από καουτσούκ. Κάθε στρώμα λειτουργεί διαφορετικά: Το πρώτο τελειοποιήθηκε για να επιτρέπει την είσοδο της μεγαλύτερης δυνατής ποσότητας νερού στο σύστημα αλλά να εμποδίζει την έξοδό του στο ρεύμα του αέρα. Το δεύτερο διαχέει και αφαιρεί την κινητική ενέργεια από το νερό. Το τρίτο και τελικό στρώμα κατευθύνει το νερό στο λασπωτήρα από καουτσούκ που διαθέτει μια σειρά από αποχετευτικές αύλακες σε σχήμα που μοιάζει με ψαροκόκκαλο και που στέλνουν το νερό πάνω στην επιφάνεια του δρόμου. Οι λασπώτρες που έχουν σχεδιαστεί για να έχουν διάρκεια ζωής ίση με εκείνη του αυτοκινήτου, δεν χρειάζονται καμία συντήρηση, είναι αυτοκαθαριζόμενοι και εμποδίζουν τη συσσώρευση μικρών σωματιδίων βρωμιάς. Επίσης δεν επηρεάζουν καθόλου τη φυσιολογική φθορά των τροχών και δεν αυξάνουν την κατανάλωση καυσίμων.

Υγεία των παιδιών:

ο αυριανός πλούτος

Εισήγηση του Προέδρου του Ιατρικού Τμήματος **Κ. Παπαδά-του**, στην εκδήλωση που έγινε στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, για τον εορτασμό της Παγκόσμιας Ημέρας Υγείας.

Κάθε χρόνο γεννιούνται σ' όλο τον κόσμο πάνω από 100.000.000 παιδιά. Απ' αυτά, τα 60-70.000.000 βλέπουν το φως της ζωής χωρίς τη βοήθεια γιατρού ή μαίας, και ο πρώτος τους χρόνος θα διανυθεί κάτω από συνθήκες μεγάλου υποσιτισμού, χωρίς καλή στέγη, χωρίς καθαρό νερό και χωρίς ιατρική φροντίδα. Πολλές χιλιάδες απ' αυτά θα τυφλωθούν από έλλειψη βιταμίνης Α και πάνω από 20.000.000 θα πεθάνουν πριν έρθει η ώρα για να πάνε στο σχολείο. Αυτό το βαρύ τίμημα το πληρώνουν σήμερα τα παιδιά των υπό ανάπτυξη χωρών και των χωρών του τρίτου κόσμου.

Από την άλλη μεριά τα περισσότερα παιδιά των ανεπτυγμένων χωρών ζούνε σ' ένα περιβάλλον με άριστη θρέψη που πλησιάζει τα όρια της παχυσαρκίας, αλλά με ποιοτικά κακή διατροφή, με ικανοποιητικά προγράμματα πρόληψης και πρωτοβάθμιας περίθαλψης με κοινωνική όμως και οικογενειακή μεταχείριση από μέτρια μέχρι κακή. Η σωματική και ψυχική κακοποίηση του παιδιού στις αναπτυγμένες κυρίως χώρες αποτελεί σήμερα ένα μελανό στίγμα για την κοινωνία μας που έρχεται σε απόλυτη αντίθεση με τις αρχές που διακήρυξαν τα Ηνωμένα Έθνη για την προστασία του παιδιού.

Και οι αρχές αυτές λένε, μεταξύ

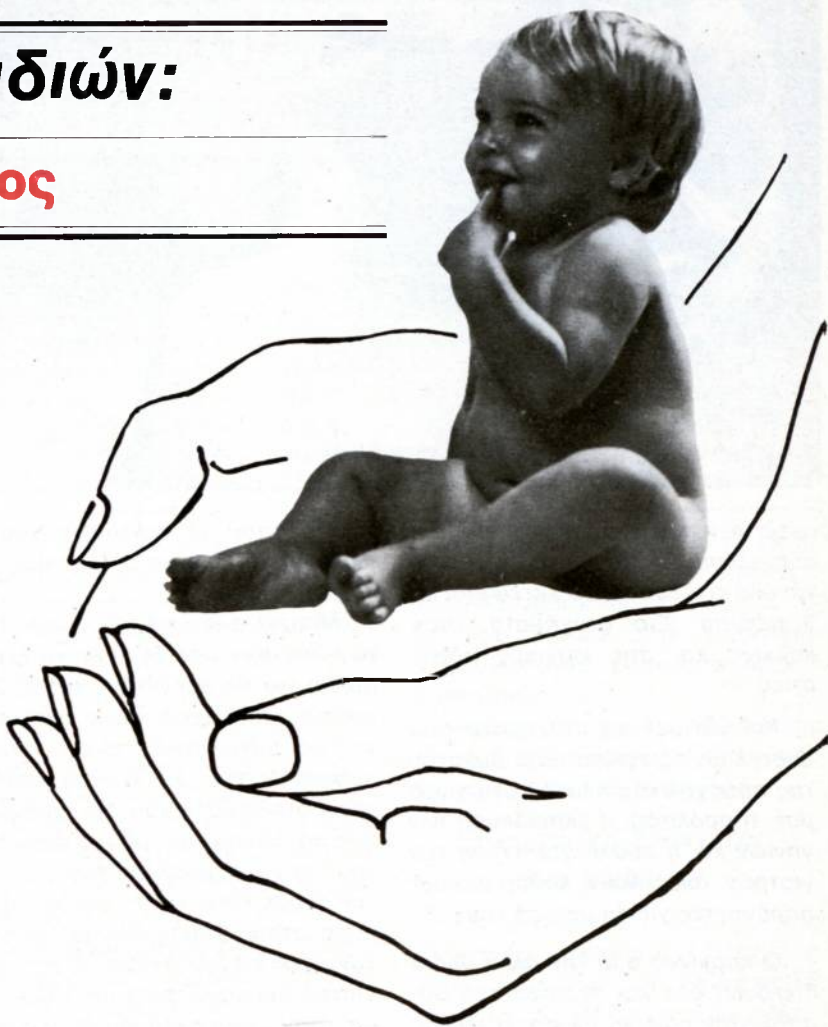
άλλων, ότι «το παιδί θα έχει το δικαίωμα ικανοποιητικής διατροφής, στέγας, ψυχαγωγίας και ιατρικής περίθαλψης». Επίσης ότι «το παιδί πρέπει να έχει δικαίωμα σε ευκαιρίες παιχνιδιού και δικαίωμα να μην εργάζεται όσο είναι μικρό». Άλλη αρχή της Διακήρυξης λέει: «το παιδί πρέπει να ανατρέφεται με πνεύμα κατανόησης, ανοχής, φιλίας μεταξύ των λαών, ειρήνης και παγκόσμιας αδελφοσύνης».

Αντί να βασίζομαστε σε τέτοιες διατυπώσεις που περισσότερο μοιάζουν να απευθύνονται σε φιλανθρωπικά ιδρύματα και σωματεία, θα πρέπει ίσως έμπρακτα να αποδείξουμε το ενδιαφέρον μας για το παιδί προωθώντας την ιδέα της ειρήνης και αδελφοσύνης των λαών

που λέει η διακήρυξη με έργα και όχι λόγια.

Έτσι, με τρεις λιγότερους πυραύλους ΚΡΟΥΖ ή SS-20 θα σωζόταν η ζωή και η όραση εκατομμυρίων παιδιών. Με το κόστος ενός πυρηνικού υποβρυχίου θα μπορούσαν εκατομμύρια παιδιά να πάρουν τις απαραίτητες βιταμίνες για την κανονική τους ανάπτυξη. Το κόστος ενός πολεμικού πλοίου θα ήταν αρκετό για να καλυτερέψει τη ζωή αναρίθμητων παιδιών. Το θέμα επομένως είναι πολιτικό και όχι ιατρικό και ανάγεται στην οργάνωση της οικονομίας και της κοινωνίας που δημιουργεί την αναταραχή που επικρατεί σε παγκόσμια κλίμακα.

Η σημερινή πρόκληση για την

υγεία των παιδιών, που σίγουρα θα αποτελέσει αντικείμενο έρευνας για όλο τον 20ό αιώνα εκτείνεται σε 3 μέτωπα. Στα ατυχήματα, στον καρκίνο και στις ψυχικές αρρώστιες.

Και για μεν τα ατυχήματα που αποτελούν το πρώτο αίτιο θανάτου της προσχολικής ηλικίας στη χώρα μας, η πρόληψη, η εκπαίδευση των γονιών και η ευαισθητοποίηση των γιατρών αποτελούν καθοριστικούς παράγοντες για τη μείωσή τους.

Ο καρκίνος από την άλλη μεριά διεκδικεί όλο και περισσότερα θύματα στην παιδική ηλικία. Η ευρεία αντίληψη που εκφράζεται από γονείς αλλά και από πολλούς γιατρούς που θεωρούν την λευχαιμία, τον όγκο του Wilms, το ραβδομυοσάρκωμα, τα λεμφώματα και πολλούς ακόμα όγκους σαν ανίατες και θανατηφόρες αρρώστιες, έχει σήμερα με τα καινούργια δεδομένα καταπέσει οριστικά. Η Παιδιατρική Ογκολογία με τα θεαματικά θήματα που έκανε, εξασφαλίζει στο παιδί με καρκίνο μια μακριά επιβίωση και μια σημαντική ελπίδα για οριστική ίαση.

Θάθελα επίσης να δώσω έμφαση στη τρίτη πρόκληση που αντιμετωπίζει ο γιατρός στην προσπάθειά του να διατηρήσει καλή υγεία σ' όλες τις ηλικίες. Κι αυτή είναι η πρόκληση της ψυχικής υγείας του

παιδιού που τα τελευταία χρόνια δοκιμάζεται έντονα σε μικρούς και μεγάλους.

Μπορεί ο σημερινός απόφοιτος των Ιατρικών μας Σχολών να ξέρει πολλά για τις αρρώστιες και τη θεραπεία τους, ξέρει όμως ελάχιστα για τις ψυχολογικές ανάγκες των αρρώστων του. Σε κανένα στάδιο της εκπαίδευσής του δεν μαθαίνει πώς να επικοινωνεί με τον άρρωστο του και το περιβάλλον του, πώς να τον ενημερώνει για το σοβαρό ή το απλό ιατρικό του πρόβλημα, πώς να τον κάνει να αισθάνεται ότι έχει τον γιατρό συμπαραστάτη και φίλο του και στην υγεία αλλά και στην αρρώστια. Αυτή η έλλειψη επικοινωνίας γονιών-παιδιών και γιατρών-γονιών έχει οδηγήσει 7 ανά 100 παιδιά να παρουσιάζουν σοβαρά προβλήματα συμπεριφοράς. Επίσης το 10% των εφήβων χρειάζεται βοήθεια και υποστήριξη για σοβαρά συναισθηματικά προβλήματα. Κι αυτή η έλλειψη βοήθειας οδηγεί συχνά τους εφήβους μας σε απόπειρες αυτοκτονίας, όπως φαίνεται από τα στοιχεία που έχουμε στο Κέντρο Δηλητηριάσεων του Νοσοκομείου Παιδών «Αγλαΐα Κυριακού», όπου καταγράφηκαν σε μία 3ετία 730 περιπτώσεις απόπειρας αυτοκτονίας σε παιδιά. Η εικόνα γίνεται σοβαρότερη στους ενήλικες. 20% των φοιτητών σε αγγλικά Πανεπιστήμια παρουσιάζουν κάποια μορφή ψυχικής

διαταραχής. 65% ενός δείγματος αγροτικού πληθυσμού της Γαλλίας έδειξε μικρού ή μεγάλου βαθμού ψυχιατρικά προβλήματα. Σε μια καναδική μελέτη 20.000 ανθρώπων από διάφορα κοινωνικοοικονομικά στρώματα, μόνο το 20% ήταν ελεύθεροι ψυχικών διαταραχών ενώ σε 200.000 κατοίκους της Ν.Υ. οι νευρώσεις ήσαν εμφανείς στο 43% των ευπορότερων και 25% των οικονομικά χαμηλότερων τάξεων, ενώ οι ψυχώσεις υπήρχαν στο 13% των πτωχότερων και 4% των ευπορότερων τάξεων.

Η κατάσταση αυτή οδήγησε στην τεράστια κατανάλωση ψυχοτρόπων και ηρεμιστικών φαρμάκων σ' όλο τον κόσμο. Στις ΗΠΑ η κατανάλωσή τους αυξήθηκε μέσα σε 6 χρόνια κατά 84%. Στην ίδια χώρα σε δείγμα 62.000 μαθητών το 7% βρέθηκε να καταναλίσκει αυτά τα σκευάσματα. Και όσο το περιβάλλον γίνεται πιο σύνθετο η προσαρμογή δυσκολότερη και η ψυχολογική ρύπανση ευρύτερη, τόσο ο σύγχρονος άνθρωπος θα επιδιώκει σαν μέσο άμυνας και όχι θεραπείας την όλο και μεγαλύτερη χρησιμοποίηση των φαρμάκων αυτών.

Η έμφαση σήμερα μετατοπίζεται από τη θεραπεία της αρρώστιας στην διατήρηση της υγείας. Έτσι η πρόληψη και η έγκαιρη ανίχνευση διαταραχών θα πρέπει να καταλάβουν πρωτεύουσα θέση σε κάθε Εθνικό Σύστημα Υγείας που θάχει σαν στόχο του την διάγνωση, την θεραπεία, την αποκατάσταση αλλά και την εκπαίδευση μεγάλων στρωμάτων του πληθυσμού μας.

Θα πρέπει να θεωρήσουμε το δικαίωμα για την υγεία σαν αντίστοιχο προς το δικαίωμα για την ελευθερία. Όπως κάποιος δεν θα πρέπει να θεωρεί τον εαυτό του αληθινά ελεύθερο όταν ο γείτονάς του στενάζει κάτω από τα δεσμά ανελεύθερου καθεστώτος, έτσι και δεν θα δικαιούται να διεκδικεί τον ευρύ χαρακτηρισμό του υγιούς, όταν γύρω του υπάρχει αρρώστια, στέρηση και αθλιότητα.

Ο γιατρός με τον πολιτικό θα πρέπει να συντονίσουν την πορεία τους για περισσότερη ελευθερία και περισσότερη Υγεία.

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΗΜ. ΤΑΞΗΣ

Το καλοκαίρι του 1985 με πρωτοβουλία του συλλόγου του Υ.Δ.Τ. και ορισμένων πολιτικών υπαλλήλων ιδρύθηκε η ποδοσφαιρική ομάδα του Υ.Δ.Τ.

Πρωταρχικός σκοπός η διάδοση και ανάπτυξη του μαζικού αθλητισμού μέσω του δημοφιλέστερου αθλήματος του ποδοσφαίρου, αλλά και η συμμετοχή της ομάδας στο πρωτάθλημα Δημοσίων Υπηρεσιών και οργανισμών που διοργανώνεται από την ΑΔΕΔΥ.

Το πρωτάθλημα αυτό που ξεκίνησε πριν τέσσερα χρόνια περίπου έχει σαν στόχο την ανάπτυξη των σχέσεων ανάμεσα στους υπαλλήλους των υπουργείων και την ανάπτυξη του αθλητισμού μέσα από τις Δημόσιες υπηρεσίες. Στο πρωτάθλημα αυτό συμμετέχουν 44 ομάδες χωρισμένες σε δύο ομίλους - των οργανισμών και των Δημοσίων Υπηρεσιών. Δικαίωμα συμμετοχής στους αγώνες έχουν οι παίκτες εκείνοι που δεν αγωνίζονται ή δεν ανήκουν σε συλλόγους Α', Β', Γ' εθνικής κατηγορίας.

Εκτός από τους αγώνες του πρωταθλήματος υπάρχουν και αγώνες κυπέλλων και τα έπαθλα είναι: πρωταθλητών, δευτεραθλητών και κυπελλούχων.

Η ομάδα του Υ.Δ.Τ., από τις καλύτερες του ομίλου αποτελείται από 22 παίκτες αυτή την στιγμή και προπονείται υπό τις οδηγίες του παίκτη της ΑΕΚ, αστυφύλακα Δημ. Πίττα. Στόχοι της ομάδας είναι η κατάκτηση ενός από τα τρία έπαθλα που έχουν αθλοθετηθεί.

Μέχρι στιγμής τα αποτελέσματα που έχει πάρει είναι νικηφόρα και βέβαια συνηγορούν στην επίτευξη αυτού του στόχου.

Τα μέχρι σήμερα αποτελέσματα είναι:

1η	αγωνιστική	Υ.Δ.Τ. -	Υπουργ. Εμπορείου	2-0
2η	"	Υ.Δ.Τ. -	ΜΗΚΥΟ	7-2
3η	"	Υ.Δ.Τ. -	ΙΚΑ	1-0
4η	"	Υ.Δ.Τ. -	Ο.Ε.Δ.	3-0
5η	"	Υ.Δ.Τ. -	Ταμείο Παρ/θικών & Δανείων	αναβλήθηκε
6η	"	Υ.Δ.Τ. -	Ταμείο Δομικών	2-0 (άνευ αγώνα)

Στη βαθμολογία σε σύνολο 6 αγώνων έχουμε:

	Τέρματα	Βαθμοί	Αγώνες
1 Γ.Γ.Δ.Ε.	23-3	12	6
2 ΕΟΤ	33-9	10	6
3 Υ.Δ.Τ.	15-2	10	5
4 ΝΑΤ	20-8	10	6

Στους αγώνες κυπέλλου στην πρώτη φάση Υ.Δ.Τ.-Μ.Τ.Σ. 4-0 και στην 2η φάση για την τρίτη προκρίθηκε άνευ αγώνος.

Στο πρωτάθλημα έχουν δικαίωμα συμμετοχής 30 παίκτες απ' όλες τις υπηρεσίες του Υ.Δ.Τ.

Σύνδεσμος με την συντονιστική επιτροπή της ΑΔΕΔΥ και της ομάδας του Υ.Δ.Τ. είναι ο πολιτικός υπάλληλος Κων. Νικολακόπουλος και αρχηγός της ομάδας ο π.υ. Τζιτζίφας Ιωάννης.

★ Από την στήλη αυτή θέλουμε να ευχαριστήσουμε τον πρόεδρο της ΠΑΕ ΑΕΚ Ανδρέα Ζαφειρόπουλο, που δώρησε στην ομάδα του Υπουργείου 16 πλήρεις αθλητικές εμφανίσεις.

Ακόμη την σχολή Αξ/κών της ΕΛ. ΑΣ. που παραχωρεί το γήπεδο για να διεξάγονται οι αγώνες.

Ευρωπαϊκή διάκριση στο κολύμπι

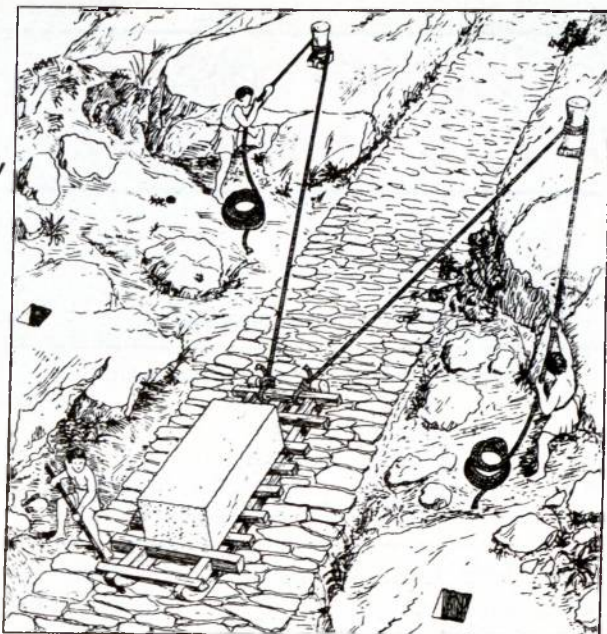
Την μεγαλύτερη επιτυχία της ελληνικής κολύμβησης πέτυχε η Έλλη Ρουσσάκη στο Ευρωπαϊκό κύπελλο του Μάλμε της Σουηδίας, παίρνοντας την 2η θέση και το αργυρό μετάλλιο, στα 200 μ. πεταλούδα.

Η Έλλη Ρουσσάκη που είχε ρεκόρ 2.15.17 προκρίθηκε στα τελικά το πρωί με 2.13.98 και το βράδυ με 2.12.93 πέτυχε την μεγάλη επιτυχία.

Σημαντική επιτυχία όμως σημείωσαν και οι δυο άλλοι αθλητές μας, ο Χαράλαμπος Παπανικολάου και ο Ηλίας Μάλαμας παίρνοντας από δύο 4ες θέσεις στα αγωνίσματα που κολύμπησαν με ανάλογα εντυπωσιακά πανελ λήνια ρεκόρ.

Μεταφορά μαρμάρων
από την Πεντέλη
στην αρχαιότητα.
Αναπαράσταση
Α.Κ. Ορλάνδου.

ΠΕΝΤΕΛΗ

Το μοναδικό βουνό της Ελλάδας, που είναι τόσο ουσιαστικά δεμένο με τα αθάνατα μνημεία, της αρχαίας ελληνικής τέχνης.

Η Πεντέλη είναι το δεύτερο σε ύψος βουνό της Αττικής (1.109 μ.) μετά την Πάρνηθα (1.413 μ.) και βρίσκεται στα Β.Α. του λεκανοπέδιου των Αθηνών το οποίο και περικλείει, μαζί με το Αιγάλεω, την Πάρνηθα και τον Υμηττό.

Η πανάρχαιη (προελληνική) ονομασία του βουνού, όπως αναφέρει ο Θουκυδίδης, ήταν Βριλησσός ή Βριληττός, οι δε λέξεις που λήγουν σε -σός, -σός και -τός, -ττός είναι πελασγικής προέλευσης. Κατά μία εκδοχή, Βριλησσός ή και Βριληττός, σημαίνει μεγάλος και συμπαγής λίθος.

Ο Στράβων μεταχειρίζεται την ονομασία Βριλησσός για το βουνό, αλλά ονομάζει «Πεντελική λατομία» την περιοχή των λατομείων, από τον γειτονικό αρχαίο συνοικισμό Πεντέλη.

Το βουνό πήρε την ονομασία Πεντελικό στους Ρωμαίους χρό-

νους και έτσι το αναφέρει στα Αττικά του ο περιηγητής Πausanias, γύρω στο 150 μ.Χ.

Σ' ένα σιγίλλιο (εκκλησιαστικό έγγραφο) του 1611, γραμμένο από τον Πατριάρχη Νεόφυτο, η Πεντέλη αναφέρεται σαν «όρος των Αμώμων», πιθανά από τους πολλούς ενάρκτους και μορφωμένους ασκητές, που βρήκαν γαλήνη από παλιά, στις πλαγιές της.

Σε άλλο σιγίλλιο του 1678, από τον Πατριάρχη Διονύσιο, η Πεντέλη αναφέρεται Μονή Μεντέλης, ονομασία που φαίνεται ακόμη από ένα γράμμα του Πατριάρχη Μεθόδιου προς τον Μητροπολίτη Αθηνών το 1668, όπου τους μοναχούς της Μονής Πεντέλης τους έλεγαν Μεντελιώτες.

Έτσι επικράτησε η ονομασία αυτή, η οποία επεκτάθηκε τόσο στους κατοίκους, όσο και στο βουνό, ώστε σ' ένα παλιό λαϊκό δίστιχο να αναφέρεται Μεντέλη.

Πιθανότερη εκδοχή είναι, η ονομασία αυτή να προήλθε από παραφθορά της εποχής και την μετατροπή του Π σε Μ, εξαιτίας της ειδικής τότε προφοράς του. Γεγονός πάντως είναι, ότι από αρκετά χρόνια έχει επικρατήσει η ονομασία ΠΕΝΤΕΛΗ και στους χάρτες το βουνό αναγράφεται ΠΕΝΤΕΛΙΚΟ.

Η Πεντέλη απέχει 30 περίπου χιλιόμετρα από το κέντρο της πολύβουης Αθήνας. Οι διαστάσεις του βουνού από την αρχή των κλίσεων των πλαγιών της είναι: μήκος 13 χιλ., πλάτος 7 χιλ. και η περίμετρός της είναι 50 χιλμ.

Η πιο ψηλή κορφή της είναι το Περγάρι (1.108,63 μ.) που είναι «γυμνή» και άγρια, δίνοντας από μακριά την εντύπωση τεράστιας πυραμίδας ή μεγάλου τρούλου εκκλησίας.

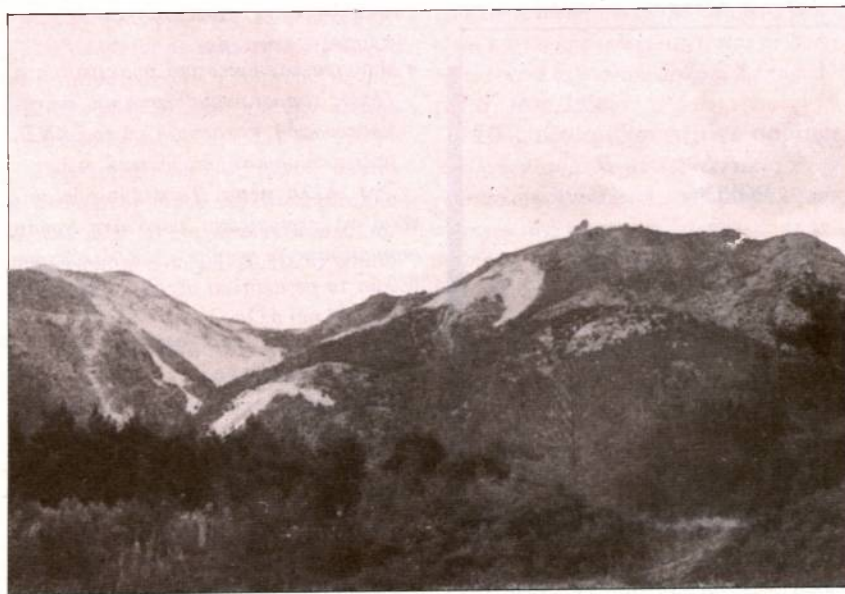
Χαμηλότερα είναι σχεδόν κατάφυτη από θάμνους και δέντρα της ελληνικής χλωρίδας (πεύκα, πλατάνια, λεύκες, θελανιδιές, κουμαριές, μυρτιές, πικροδάφνες, κέδρα, σχίνα κλπ.) και αρκετά αγριολούλουδα, από τα οποία ορισμένα είναι ενδημικά.

Αρκετό και υγιεινό νερό αναβλύζει από αρκετές πηγές του βουνού, οι πιο γνωστές από τις οποίες είναι της Μονής Πεντέλης, Αγ. Τριάδας, Μπύριζας, Κρυστάλλη, τα Καλήσια, η Νταού και το Δασομάρτι.

Η πανίδα χωρίς ιδιαιτερότητες ήταν αξιόλογη. Πολλά ζώα και πουλιά έβρισκαν «καταφύγιο» στις πλαγιές της Πεντέλης, που όμως σήμερα τα περισσότερα αποτελούν ανάμνηση, αφού χάθηκαν, εξαιτίας της επέκτασης των οικισμών, αλλά κύρια των λατομείων.

Το κλίμα της ιδιαίτερα ξηρό, θεωρείται εξαιρετικά υγιεινό και κατάλληλο για την θεραπεία των νοσημάτων θώρακος, γι' αυτό και φιλοξενούσε πολλά σανατόρια και παιδικές εξοχές (κατασκηνώσεις).

Σπήλαια έχει λίγα. Το αρχαιότερο και μεγαλύτερο από τα τρία σπήλαια της Πεντέλης, είναι η «Σπηλιά του Νταθέλη» όπως ακούγεται σήμερα. Παλιότερα είχε τρεις ονομασίες: «Σπηλιά Πεντέλης», «Πεντελικό Σπήλαιο» και «Σπηλιά των Αμώμων» από τους ασκητές που

«ησύχαζαν» εκεί. Σύμφωνα με την παράδοση, στο σπήλαιο υπήρχε μουσική στοά, από την οποία επικοινωνούσε ο λήσταρχος Νταθέλης με το μέγαρο Ροδοδάφνη της Δούκισσας της Πλακεντίας. Μετά την εξερεύνηση του σπηλαίου, η άποψη αυτή αποδείχθηκε μύθος.

Πολλά μοναστήρια και ερημοκλήσια που βρίσκονται στην Πεντέλη άρχισαν να κτίζονται από τον 10ο αιώνα.

Το αντρικό μοναστήρι της Κοίμησης της Θεοτόκου κτίσθηκε το 1578 από τον επίσκοπο Ευρίπου Τιμόθεο και υπήρξε σπουδαίο πνευματικό και εθνικό κέντρο.

Το μοναστήρι ήταν εξαρτημένο απ' ευθείας από το Πατριαρχείο και είχε πολλά προνόμια, αφού το

Πεντέλη. Οι δυτικές πλαγιές του βουνού.

προστάτευε η μάνα του Σουλτάνου, στην οποία μάλιστα οι μοναχοί, έστελναν 3.000 οκάδες μέλι το χρόνο. Στον υπόγειο χώρο της, στεγάστηκε στα μαύρα χρόνια της σκλαβιάς το «Κρυφό Σχολείο», αναπαράσταση του οποίου θαυμάζουν σήμερα οι πολλοί επισκέπτες και προσκυνητές που φτάνουν καθημερινά στην Μονή.

Η Πεντέλη, που μέχρι και τον περασμένο αιώνα, ήταν ίσως το ομορφότερο βουνό της Αττικής, έδωσε έμπνευση σε μεγάλους λογοτέχνες μας ώστε να γράψουν αριστουργήματα.

Ο Κρυστάλλης έγραψε ύμνο για το βουνό στο ποίημά του «Πεντέλη», καθώς και ο Παλαμάς στη «Φλογέρα του βασιλιά» τραγούδησε τις φυσικές ομορφιές της. Σήμερα η Πεντέλη στέκεται όπως πάντα αγέρωχη, με φοβερά αλλοιωμένη όμως την μορφή της.

Η άριστη ποιότητα του μαρμάρου που έβγαζαν τα «χιονισμένα» σωθικά της, στάθηκε αφορμή να πέσει θύμα της καταστροφικής μανίας του ανθρώπου. Πάνε αιώνες από τότε που ο ήλιος αντιφέγγισε πάνω στα μάρμαρα του Παρθενώνα, στέλνοντας το κάλλος του στην ανθρωπότητα, κι όμως η εξόρυξη συνεχίστηκε ανελέητα, χωρίς καμιά οικολογική μέριμνα, καταστρέφοντας ανεπανόρθωτα την υπόσταση και την ομορφιά του βουνού.

Χρειάστηκε να ξεσηκωθούν οι κάτοικοι, καθώς και πολλοί άνθρωποι των γραμμάτων και των τεχνών, όπως και διάφοροι φορείς και οργανώσεις, μέχρι να κατορθώσουν να σταματήσουν την λαίλαπα. Βέβαια η εξόρυξη σταμάτησε· άφησε όμως πίσω της θλιβερά απομεινάρια «λαγούμια» και «πληγές» και μια αθεράπευτα καταστραμμένη ομορφιά.

Την φρίκη συμπλήρωσαν οι καταστροφικές πυρκαγιές των τελευταίων χρόνων, απογυμνώνοντας τις πλαγιές και αφανίζοντας κυριολεκτικά το μεγαλύτερο μέρος του ονομαστού πευκοδάσους της Πεντέλης, που ήταν το ωραιότερο της Αττικής.

Η μικρή απόσταση του βουνού από το κέντρο, αλλά και η αίσθηση ανάγκης του κάτοικου της πόλης για επιστροφή στη φύση, κάνουν τη Πεντέλη έστω και με τις ανεπούλωτες πληγές που δημιουργήσαμε στο «κορμί» και την «καρδιά» της, να προσφέρεται για ένα κοντινό περίπατο, οποιαδήποτε ώρα του εικοσιτετράωρου.

Σημείωση: Στοιχεία πάρθηκαν από το βιβλίο «Τα βουνά της Αττικής» του Νίκου Νέζη.

DOPING*

ή πώς μετατρέπεται ο στίβος σε πράσινη τσόχα

Η χρησιμοποίηση αναβολικών και γενικότερα το ντοπάρισμα των αθλητών απασχολεί ολοένα και περισσότερο τον τύπο, τους αθλητικούς κύκλους και οπωσδήποτε το φίλαθλο κοινό.

Τι είναι τελικά αυτό το περίφημο doping; Την απάντηση δίνει το βιβλίο «DOPING» 14 επιστημόνων, που συνεργάστηκαν πάνω στο σοβαρό αυτό πρόβλημα με συντονιστή τον καθηγητή της ιατροδικαστικής και τοξικολογίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών Αντώνη Κουτσελίνη.

Σύμφωνα, λοιπόν, με τους συγγραφείς, δεν υπάρχει διεθνώς παραδεκτός εννοιολογικός ορισμός του doping.

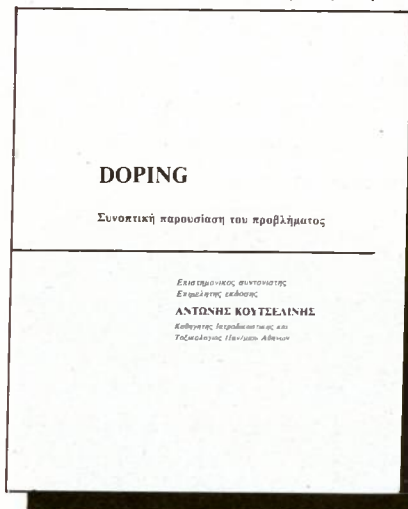
Ο όρος προέρχεται από τη λέξη dop, δηλωτική αποστάγματος, φυσικής μάλλον προέλευσης, με διεγερτικές ικανότητες, που χρησιμοποιούσαν οι Κάφροι της Ν.Α. Αφρικής, κατά τη διάρκεια θρησκευτικών τελετών, ο δε όρος doping φάνηκε για πρώτη φορά το 1889 γραμμένος σε αγγλικό λεξικό για να δηλώσει «τη χορήγηση μίγματος ναρκωτικών ουσιών σε άλογα αγώνων για να έχουν καλύτερη απόδοση».

Άλλος ορισμός, περιγραφικού τύπου, είναι αυτός που δόθηκε από την Ειδική Επιτροπή του Συμβουλίου της Ευρώπης το 1963 με την εξής διατύπωση: «Doping είναι η χορήγηση ή η χρήση από έναν αγωνιζόμενο (αθλητή) κάθε είδους ουσίας που είναι ξένη προς το σώμα ή κάθε φυσιολογικής ουσίας σε μη φυσιολογική ποσότητα ή με μη φυσιολογικό τρόπο λήψης, με μόνο σκοπό την τεχνική αύξηση της σωματικής ικανότητας κατά τον αθλητικό συναγωνισμό». Αργότερα προστέθηκαν στον αρκετά εκτεταμένο αυτό ορισμό και τα διάφορα ψυχολογικά μέσα επηρεασμού (π.χ. ύπνωση)

ή η χρήση από ασθενή αθλητή, για θεραπευτικούς σκοπούς, διαφόρων ουσιών, που μπορούν όμως να επηρεάσουν την απόδοση.

Περισσότερο σωστός και περιεκτικός εννοιολογικά ορισμός θα μπορούσε να είναι ότι «Doping είναι οποιαδήποτε ενέργεια μεταβάλλει με οποιοδήποτε μέσο την αγωνιστική διάθεση». Ο ορισμός αυτός ορθός μεν αλλ' εξαιρετικά ευρύς δεν προσφερόταν σαν νομικό πλαίσιο για την αναμφισβήτητη στοιχειοθέτηση της αντίστοιχης ευθύνης.

Έτσι η πρόσφατη ελληνική νομοθε-

σία τοποθετήθηκε στο θέμα αυτό με το άρθρο 7 (παρ. 1) του Ν. 1646/1986 σύμφωνα με το οποίο «απαγορεύεται η αφαίρεση αίματος και επαναχορήγησή του πριν από τον αγώνα, καθώς και η χορήγηση σε αθλητή ή η λήψη από αυτόν κάθε ουσίας που μπορεί να επιφέρει τεχνητή μεταβολή της φυσικής αγωνιστικής ικανότητας (ντόπινγκ), καθώς και η χρήση κάθε μέσου σωματικής ή νευρικής διέγερσης». Για τη μεταβολή της αγωνιστικής διάθεσης χρησιμοποιούνται διάφορα συσκευάσματα και μέθοδοι, όπως:

α) Τα αναβολικά στεροειδή, τα οποία είναι ουσίες που η σύνθεσή τους συμβάλλει στην προσπάθεια αύξησης της αναβολικής και μείωσης της ανδρογόνου δράσης των ανδρογόνων στεροειδών ορμονών.

β) Άλλα φάρμακα: Εδώ θα πρέπει να τονιστεί ότι η φαρμακολογία του α-

θλουμένου είναι ένας κλάδος υπαρκτός και ανύπαρκτος. Υπαρκτός γιατί μελετά τη δράση των φαρμάκων στους αθλητές και ταυτόχρονα ανύπαρκτος γιατί σχεδόν κανείς δεν επισημοποιεί τη μελέτη αυτή, μιας και το θέμα θεωρείται «αποκρυφιστικό». Από τη συχνότητα με την οποία βρίσκονται σε αντί - doping ελέγχους τα φάρμακα αυτά διακρίνονται σε:

- Διεγερτικά του κεντρικού νευρικού συστήματος (αμφεταμίνες, εφεδρίνη, καφεΐνη, κοκαΐνη, κ.ά. διεγερτικά).
- Αναλγητικά, κατά κύριο λόγο ναρκωτικά (ηρωΐνη, μορφίνη και δεξτροπροποξυφαΐνη), και
- Διάφορα φαρμακευτικά συσκευάσματα (όπως τοπικά αναισθητικά και κορτικοστεροειδή, κατασταλτικά του ΚΝΣ, αυξητική ορμόνη, διουρητικά, κ.ά.).

γ) Άλλα μέσα. Το doping δε φαίνεται να περιορίζεται μόνο στη χρήση φαρμακευτικών ουσιών - που καλύπτουν βέβαια το μεγαλύτερο μέρος - αλλά χρησιμοποιεί και άλλα, όπως:

- Την οξυγονοθεραπεία, κυρίως στους ποδοσφαιριστές στα μεσοδιαστήματα των αγώνων για την εξαφάνιση της κόπωσης. Οπωσδήποτε, πέρα απ' αυτό, η οξυγόνωση προσφέρει και μια εννοϊκή ψυχολογική επίδραση.
- Την ύπνωση, η οποία είναι η μέθοδος που προσπαθεί ν' απελευθερώσει τον αθλητή από ορισμένους στρεσογόνους παράγοντες κατά τη διάρκεια του αγώνα. Στην πραγματικότητα δηλαδή, ο «υπνωτιστής» έχει σαν ρόλο και αποστολή να οδηγήσει «τον υπνωτισμένο» αθλητή στις ιδανικές συνθήκες απόδοσης τη στιγμή ακριβώς του αγωνίσματος. Αλλά βέβαια η επίτευξη της επιτυχίας ενός τέτοιου στόχου με ένα τέτοιο μέσο - την ύπνωση - αφήνεται στην κρίση του καθενός.
- Τη μυϊκή διέγερση με ηλεκτρόδια, μέθοδος η οποία συνίσταται στην εφαρμογή ρευμάτων που ερεθίζουν ένα μυ ή μια ομάδα μυών για τους οποίους επιδιώκεται η πρόκληση υπερτροφίας. Χρησιμοποιούνται ρεύματα με συχνότητες ικανές να προκαλέσουν μεγίστη μυϊκή σύσπαση χωρίς όμως να προκαλούν τον ελάχιστο πόνο. Η επανάληψη αυτών των συσπάσεων οδηγεί σε

μα μυϊκή υπερτροφία. Έτσι ο ηλεκτρικός αυτός ερεθισμός επιτρέπει την αύξηση, προοδευτικά, της μυϊκής ισχύος χωρίς κατανάλωση ενέργειας, δηλαδή χωρίς την ελάχιστη κόπωση. Η σωστή δε εφαρμογή της μεθόδου αυτής σε υγιείς μυς επιτρέπει σημαντική υπερτροφία, κυκλοφοριακή επάρκεια, με την αύξηση του εύρους των αγγείων του μυός, που έχει ως αποτέλεσμα και τη βελτίωση του κυτταρικού μεταβολισμού και αύξηση των αντανακλαστικών.

- Τις μεταγγίσεις αίματος, οι οποίες στοχεύουν στην αύξηση του όγκου της αιμοσφαιρίνης, κατά τρόπο ώστε να αυξηθεί η μεταφορά οξυγόνου από το αίμα και να αυξηθεί έτσι και η αιμάτωση των διαφόρων οργάνων. Στις περιπτώσεις αυτές για να αποφευχθούν οι τυχόν παρενέργειες οι αθλητές δεν υποβάλλονται σε ετερομετάγγιση αλλά σε αυτομετάγγιση (παιρνουν δηλαδή το ίδιο τους το αίμα, που είχε αφαιρεθεί λίγο πριν).

Το doping είναι ένας τομέας ιδιαίτερα ευαίσθητος, αφού δέχεται ακατάπαυστα την επίθεση της αμφισβήτησης, αμφισβήτησης που θα μπορούσε να διακριθεί ως εξής:

- **Από επιστημονικής πλευράς:** Η προετοιμασία του αθλητή εκτός την συστηματική άσκηση προβλέπει μια ζωή «ρυθμισμένη» μέσα στην οποία σημαντικό ρόλο παίζει και η διατροφή του. Αλλά η διατροφή αυτή τι περιλαμβάνει; Το σοφά προσδιορισμένο και ρυθμισμένο ποιοτικά, ποσοτικά, θερμικά, σιτηρέσιο δεν έχει άραγε «συμπληρωθεί» και με τι; Τα διάφορα «διαιτητικά συμπληρώματα, τι περιέχουν; Βιταμίνες, ιχνοστοιχεία, «μυστήρια» φάρμακα και ουσίες από θαυματουργά (κι εξωτικά συχνά) φυτά που όλα υπόσχονται «τόνωση» του οργανισμού με αμφιλεγόμενο βέβαια αποτέλεσμα. Κι ανάμεσα, τα αναβολικά με σαφή και προσδιορισμένη φαρμακολογική δράση. Αυξάνουν την πρωτεϊνοσύνθεση, βελτιώνουν τη μυϊκή ισχύ, πετυχαίνουν ανώτερες επιδόσεις. Με σωστό προγραμματισμό δοσμένα, σε ανύποπτο χρόνο, μέσα στα πλαίσια της όλης προετοιμασίας ανταγωνιστικά, πετυχαίνουν, μακροπρόθεσμα, αυτό που επιδιώκουν, χωρίς ποτέ να ανιχνευθούν στην κρίσιμη στιγμή – τη στιγμή του αγώνα – αφού η γνώση της φαρμακολογίας δεν περιλαμβάνει μόνο

τη δράση, αλλά και το μεταβολισμό και την απέκκριση.

- **Από πλευράς φιλάθλων:** Βολεύει το φιλάθλο κοινό να δικαιολογεί την αποτυχία του ινδάλματός του, επιρρίπτοντας στον αντίπαλό του την υποψία του ντοπαρίσματος.

- **Από πλευράς αθλητή:** Ο ύποπτος αθλητής είναι φυσικό να κάνει το παν – όπως κάθε άλλος κατηγορούμενος – να αποσιείσει την κατηγορία. Έτσι αμφισβητεί τις διαδικασίες δειγμάτισης, μετακίνησης και διαφύλαξης των δειγμάτων, τον τρόπο ανάλυσης και τα αποτελέσματα αυτά καθαυτά.

Ο έλεγχος του doping θέτει, όπως είναι φυσικό, σοβαρά προβλήματα στον ιατροδικαστή, όπως:

Υπάρχει doping; Η στοιχειοθέτηση της άδικης πράξης, η οποία προϋποθέτει αιτιώδη σύνδεσμο ανάμεσα στην αιτία και το αποτέλεσμα, γίνεται με βάση το νομικό πλαίσιο του άρθρου 7 (παρ. 1) του Ν. 1646/1986.

Πώς εξακριβώνεται το doping; Υπάρχουν σήμερα άρτιες τεχνικές στην τοξικολογική ανάλυση που εξασφαλίζουν σίγουρη ανίχνευση και ποσοτικό προσδιορισμό οποιασδήποτε ουσίας στα διάφορα βιολογικά υγρά. Στο doping ελέγχονται συνήθως τα ούρα μέσα στα οποία μπορεί να προσδιορισθούν αυτούσιες οι ουσίες που χρησιμοποιήθηκαν ή οι μεταβολίτες τους, χωρίς όμως ν' αποκλείεται, σε ειδικές περιπτώσεις, ο έλεγχος και άλλων βιολογικών υλικών (ιδρώτας, σάλιο, αίμα). Φασματοφωτομετρικές και χρωματογραφικές μέθοδοι και ιδιαίτερα η αεριο - υγροχρωματογραφία συνδυασμένη με το φασματογράφο μάζας δίνουν σύντομα, σίγουρα και κατά το μάλλον ή ήττον αδιαφιλονίκητα αποτελέσματα.

Υπάρχουν προβλήματα στην ερμηνεία των δειγμάτων; Αναμφισβήτητα ναι. Το αδίκημα θεωρείται γεγονός όταν ανιχνευτεί κάποια φαρμακευτική ουσία στην οποία και θα αποδοθεί η όποια μεταβολή της αγωνιστικής διάθεσης, η αντίρρηση δε και η αμφισβήτηση στρέφονται στην αναγνώριση της ουσίας ή καλύτερα στον καθορισμό της ταυτότητάς της, όπως επίσης στις φαρμακολογικές δυνατότητες της ουσίας και συγκεκριμένα στην ικανότητά της και στον τρόπο να επηρεάσει την αγωνιστικότητα του αθλουμένου, αυτή καθ' αυτή ή οι συγκεκριμένες στις οποίες θρέθηκε.

Είναι τέλος δυνατό να υπάρχει doping παρόλο το αρνητικό

αποτέλεσμα μιας ανάλυσης; Η απάντηση είναι καταφατική. Μπορεί να υπάρξει. Είναι γνωστό και ισχύει γενικά ότι το μεν θετικό αποτέλεσμα μιας τοξικολογικής ανάλυσης είναι αναμφισβήτητο, ενώ αντίθετα το αρνητικό δεν υποδηλώνει και απουσία δηλητηρίασης. Υπάρχουν πολλοί παράγοντες που γενικά προσδιορίζουν μια τοξικολογική ανάλυση (δόση, οδός εισόδου, χρόνος που πέρασε από τη λήψη κλπ.) ειδικά δε στις περιπτώσεις doping, και πρόσθετοι παράγοντες. Περιέργες και πολλές φορές απροσδιόριστες οδοί εισόδου (π.χ. από το δέρμα), κατασκευή συμπλόκων για την παρακώλυση της εκχύλισης και του προσδιορισμού κλπ. Είναι αδύνατο να προβλεφθεί και να «τυποποιηθεί» αυτό που αληθινά μπορεί να επινοηθεί από το δολιοφθορέα, στην προσπάθειά του να πετύχει να μην αποκαλυφθεί η ένοχη πράξη.

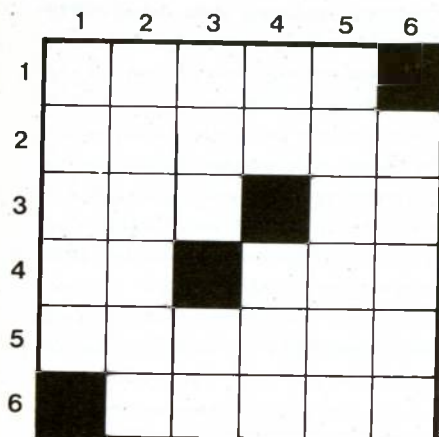
Το doping είναι πράγματι πρόβλημα σε διεθνές επίπεδο. Πράξη που απομακρύνει όλους από την αληθινή αθλητική ιδέα. Πράξη που μεταβάλλει το στίβο σε πράσινη τόχα, τη νίκη σε τυχερό αριθμό, τον αθλητή σε χρυσόφορα «μπάλα». Ο πραγματικός ανταγωνισμός γίνεται τελικά στα φάρμακα. Κερδίζει το ισχυρότερο ενισχύοντας τον ένα ή εξουδετερώνοντας τον άλλο αντίπαλο.

* «DOPING, Συνοπτική παρουσίαση του προβλήματος». Αθήνα, Ιούλιος 1986, εκδόσεις Γρ. Κ. Παρισιάνου, σχ. 24 x 17, σελ. 161, δρχ. 1.000.

Σας συστήνουμε να διαβάσετε

- Αλέξη Σεβαστάκη, «Δίκαιο και δικαστική εξουσία στη Σάμο 1550-1912», έκδοση Ιστορικού Αρχείου της Εμπορικής Τράπεζας της Ελλάδας, Αθήνα 1986, σελ. 216.
- «Περιγραφή του Γιώργου Σεφέρη: Δεκαπέντε χρόνια από το θάνατό του», έκδοση περιοδικού ΕΥΘΥΝΗ, Αθήνα 1986, σελ. 220.
- Κων/νου Βακαλόπουλου, «Νεότερη ιστορία της Μακεδονίας 1830-1912», έκδοση «Μπαρμπουνάκη», Αθήνα 1986, σελ. 328.
- Κωστή Βάρφη, «Πόρος 1831: Το κίνημα, οι πρωτεργάτες», έκδοση «Φιλιππότη», Αθήνα 1986, σελ. 144.

ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΩΡΕΣ

ΜΙΚΡΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ - ΚΑΘΕΤΑ

1. Πόλη της Τουρκίας.
2. Είναι και ο πλάτανος.

3. Πρόθεση - Αντίστροφος αιγύπτιος θεός.
4. Νομοθετικό διάταγμα (αρχικά) - Μία νησιώτισσά μας.
5. Ανάριος, όχι πυκνός.
6. Μια αίσθηση.

Μάρω Λεβέντη

ΜΕΓΑΛΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Ξύλινος κάδος για άρμεγμα. - Δρόμος.
2. Οδός της Αρχαίας Ρώμης. - Αφθονεί... στην Αβάνα (υποκοριστικό).
3. Ηγέτις των Περσών στη μάχη του Μαραθώνα. - Χωριό στα Μεσόγεια.

4. Οπτικό φαινόμενο.
5. Έξη. - Τεχνική Σχολή της Αθήνας. - Το μικρό περιβόητου ξένου κακοποιού.
6. Ναυτική... αρρώστια. - Έχει βάρος.
7. Ιπποδρομιακό στοίχημα. - Αρχή από όβολα. - Αφωνο... κόψιμο.
8. Πρόθεση. - Ηγεσία.
9. Αιγύπτιος θεός. - Το όνομα του Κληρίδη.
10. Πάρα (καθαρ.). - Παλιό πλανόδιο όργανο.
11. Ακαριαίος. - Αναφορική αντωνυμία (θηλ.).

ΚΑΘΕΤΑ

1. Τούρκος Δικαστής (ανορθογρ.). - Σημείο στίξης.
2. Διαμέρισμα (ξενικά). - Ομόχη

ΤΟ ΣΚΟΡΔΟ

- Ω, με συγχωρείτε, κύριε!
- Τι συμβαίνει;
- Σας πάτησα, Θεέ μου!...
- Εμένα; Όχι...
- Τι λέτε, κύριέ μου! Είστε πολύ καλός να κάνετε πως δεν το καταλάβατε. Αλλά αυτά τα τραμ! Τι κόσμος είναι αυτός! Τι συνωτισμός! Σας ζητώ χίλιες φορές συγγνώμην.
- Αλλά σας θεβαίω...
- Παρντόν! Με συγχωρείτε. Η ευγένειά σας φτάνει τα όρια της μεγαλυτέρας ανεγκιμότητας. Άλλος στη θέση σας θα μπορούσε να με βρίσει με όλο το δίκιο.
- Μα, κύριε...
- Περιττόν. Σας επαναλαμβάνω ότι ήταν χωρίς να το θελήσω, γιατί μ' έσπρωξαν κι εμένα από πίσω...
Το φοβερό στην υπόθεση αυτή δεν ήταν η τόσο ευγένεια του περίεργου αυτού επιβάτη. Δεν ήταν η ακατάσχετη φλυαρία του. Δεν ήταν η απόφασή του να πείσει τον άλλο ότι σώνει και καλά τον πάτησε. Ήταν κάτι άλλο, κάτι που έβγαине από το στόμα του μαζί με τα λόγια της πλέον υποδειγματικής ευγένειας. Μια απερίγραπτη απόπνοια σκόρδου που σκορπίζονταν στον αέρα κι εισέρχονταν με την κουθέντα μέσ' τα ρουθούνια του γείτονά του και τον παρέλυε σαν είδος ασφυξιογόνου. Μέσα στο τραμ συνέβαινε το δράμα. Και ήταν φίσκα. Έσπρωχναν από δω οι μεν, έ-

σπρωχναν από κει οι δε. Και μέσα στην αποπνικτική ατμόσφαιρα ο ευγενέστατος είχε κολλήσει πάνω στον αθώο άνθρωπο και εξακολουθούσε να τον βομβαρδίζει με την θεριστική βολή του σκόρδου. Του κάκου προσπαθούσε να απομακρυνθεί, έστω και μισό θήμα, για να θρεθεί εκτός της ακτίνας δράσης του αρώματος του ευγενέστατου σκορδοφάγου. Μισό πόντο να προχωρούσε, άλλο μισό ακολουθούσε από πίσω του ο ευγενέστατος, που δεν εννοούσε να κλείσει το ξερό του:

- Μήπως έχετε ρολόι;
- Πώς...
- Έχετε την καλωσύνη, παρακαλώ, να δείτε μια στιγμή την ώρα σας, γιατί έχω κάποιο ραντεβού και δεν ξέρω αν...

- Έντεκα και τέταρτο.
- Ω, μερσί! Μιλ μερσί!
Λιποθυμία θα του ερχόταν. Έσφιξε τα δόντια του ο δυστυχής, κοίταξε μ' απόγνωση ολόγυρα, κι έπαψε να αναπνέει με την ελπίδα ότι με το «μιλ μερσί» θα σταματούσε το κακό. Αλλά πού! Ο άλλος ήταν θεομηνία φλυάρου ευγενείας:

- Πάτε καλά, παρακαλώ;
- Πώς...
- Μήπως πάτε μπρος;
- Όχι, κύριε!
- Με συγχωρείτε που σας ενοχλώ, αγαπητέ μου κύριε, χίλιες φορές συγγνώμη σας ζητώ γιατί σας γίνομαι φόρτωμα, αλλά ξέρετε ενδιαφέρομαι να ξεύρω ακριβώς την ώρα, γιατί είμαι πολύ εκζάκτ στο ραντεβού μου και τρέμω

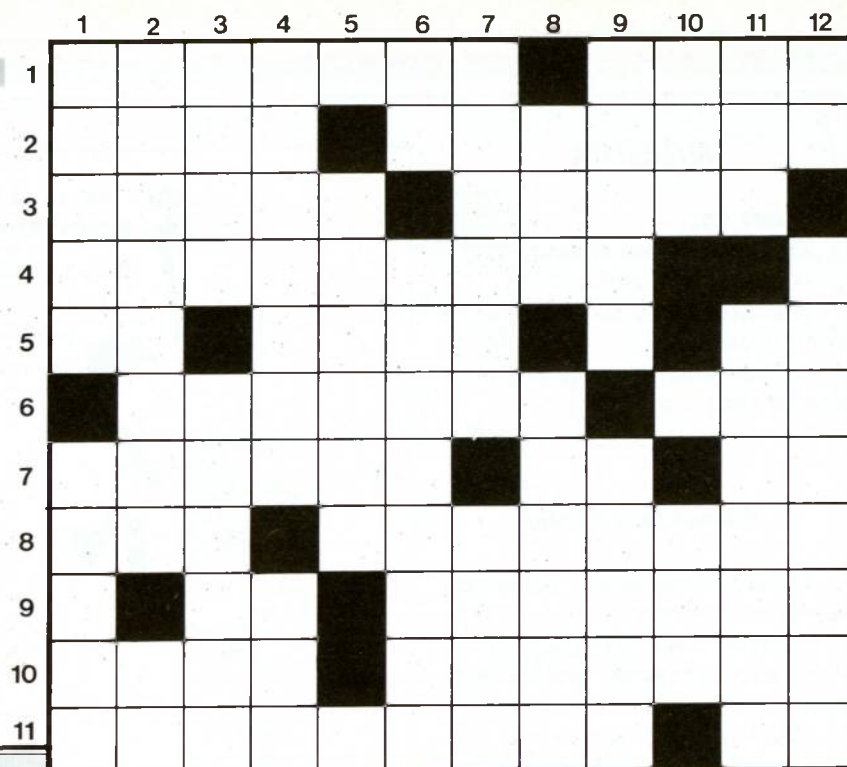
μη τυχόν καθυστερήσω έστω και ένα λεπτό. Οπωσδήποτε σας ζητώ μιλ παρντόν αν επέμενα για την ακρίβεια του ρολογιού σας....

- Παρακαλώ...
- Όχι - όχι! Οι Έλληνες είμαστε περήργοι και υπάρχουν πολλοί που θίγονται εκεί που ούτε το υποπτεύεται κανένας. Αφού!

- Ω! (φρίκη).
- Μιλ παρντόν!
- Παρακαλώ... (ζάλη).
- Ω, κύριέ μου, είμαι ασυγχώρητος! Είμαι για κρέμασμα! Δεν ξέρω πώς άρπαξα αυτό το συναχάκι και καθώς είμαστε στριμωγμένοι εδώ μέσα...

- Δεν ήταν τίποτε... (ίλιγγος).
- Πώς δεν ήταν τίποτε, ευγενέστατέ μου κύριε! Φταρνίστηκε, ο αγενέστατος, μέσα στα μούτρα σας, είμαι συντετριμμένος, αλλά σας ορκίζομαι ότι δεν φταίω απολύτως, εγώ που στριμώχνομαι έτσι κοντά σας. Είναι και η συγκοινωνία, βλέπετε, αθλία. Δεν εννοούν να βάλουν περισσότερα οχήματα σ' αυτή την γραμμή για να μπορεί ο κόσμος να ταξιδεύει άνετα. Οπωσδήποτε, κύριέ μου, σας επαναλαμβάνω, είμαι συντετριμμένος. Χίλιες φορές συγγνώμη!

Μωρέ, τί μυστήριος τύπος ήταν τούτος! Να τον βρίσει; Του ήταν αδύνατο. Με τόσο ευγένεια, με τόσο αβρότητα, με τόσο καλωσύνη, πώς είναι δυνατόν να κακομεταχειριστείς τον άλλον! Το εξωτερικό του δεν έδειχνε άνθρωπο καλλιεργημένο. Αλλά η γλώσσα του, Ύψιστε, έσφαζε με τόσο γλυκύτητα κι

ευφράδεια. Άλλη ελπίδα σωτηρίας δεν υπήρχε απ' την υποχώρηση. Έκανε, λοιπόν, ο τραγικός επιπάτης απεγνωσμένη πάλι κίνηση, υστάτη προσπάθεια να απομακρυνθεί, αλλά το πράγμα ήταν αδύνατο. Αιχμάλωτος ήταν. Καταδικασμένος εκεί να δέχεται τον φοβερό βομβαρδισμό! Σκοτεινίαζαν τα μάτια του. Ζαλιζόταν. Κιτρίνιζε. Είχε πιασθεί η αναπνοή του. Και όσο αυτός υπέφερε και γύριζε με φρίκη το κεφάλι του αλλού, τόσο ο άλλος κολλούσε πάνω του και του εμψυσούσε μεθοδικά τη δολοφονική μυρουδιά στο πρόσωπο:

– Χωρίς να θέλει κανείς γίνεται αγενής και ενοχλητικός. Παρντόν, κύριοι! Σας παρακαλώ, κάντε λιγάκι αιγώτερα...

Και καθώς γύρισε προς τα πίσω πήρε η μπάλα τους άλλους συνεπιβάτες, που απέστρεψαν έντρομοι τα πρόσωπα από την αυτόματη κίνηση του ένστικτου της αυτοσυντήρησης. Κάποιος όμως του παρατήρησε:

– Μας τάραξε στο σκόρδο, πατριώτη!

– Πώς είπατε!

– Ας τα να παν στο διάβολο! Μην τ' ανοίγεις τουλάχιστο αυτό το στόμα! Πω, πω, πω!..

– Σούτ, σουτ για το Θεό!..

Το επεισόδιο πήρε διαστάσεις. Όσοι βρίσκονταν έξω από την ακτίνα δράσης του σκόρδου εμειδιούσαν και γελούσαν χαιρέκακα. Όσοι βρίσκονταν μέσα στην ζώνη του πυρός κρατούσαν με τρόπο τις μύτες τους και διαμαρτύρονταν έν-

τονα. Τέλος ο άνθρωπος θύμωσε και μιλώντας διαρκώς για να του ανοίξουν δρόμο, προχωρούσε να κατέβει. Ενοείται ότι όλοι σφίγγονταν και παραμέριζαν έντρομοι καθώς ο σκορδοφάγος έρριχνε τις θολές της μπόχας δεξιά-αριστερά:

– Σας παρακαλώ.

– Ανοίξτε δρόμο, κύριοι!

Είχε φτάσει στον εξώστη και ετοιμαζόταν να κατέβει, όταν σπαρακτική φωνή αντήχησε μέσα απ' τους επιβάτες:

– Πιάστε τον!

Στο τραμ συνέβησαν αυτά. Τα παρακάτω δε συνέβησαν στο αυτόφωρο:

– Πάλι εδώ εσύ;

– Μπαρντόν...

– Μακρυά! Μακρυά!.. Κάτσε τώρα θα σε κάνω να κόψεις εντελώς αυτή τη συνήθεια της σκορδοφαγίας.

– Κύριε δικαστά...

– Σιωπή! Ορίστε κύριε... Τί σας συνέβει...

Πλησιάζει ο άνθρωπος που ταιπωρήθηκε περισσότερο μέσα στο τραμ. Είναι ακόμη ταραγμένος και στέκεται σε απόσταση από τον άλλο. Κρατά μαντίλι στη μύτη:

– Μ' ετάραξε, κ. δικαστά. Είχε κολλήσει πάνω μου και μου μιλούσε συνεχώς τόσο που αν και είχα γυρισμένο το πρόσωπό μου, μου ερχόταν να λιποθυμήσω. Όπως αποδείχθηκε όμως αυτό επεδίωκε και αυτός. Να με κάνει να γυρίσω το πρόσωπό μου να με ζαλίσει ώστε να μην αντιληφθώ τί ήθελε να κάνει. Σ' αυτή την κατάσταση, έτσι, μου πήρε

φωνήεντα.

3. Ατέλειωτη ουσία των πεύκων. – Βιβλικό βουνό.

4. Υπήρξε ο πρώτος πιλότος (αιτιατ.). – Ατέλειωτη... ανομία.

5. Γεωργικό προϊόν.

6. 180. – Λέξη από θεατρική επιτυχία του Σαίξπηρ.

7. Στερούνται μυρωδιάς. – Ατέλειωτο γιορταστικό δέντρο.

8. Πρόθεση. – Δεν βλέπει καθόλου.

9. Αίσθηση. – Στρατιωτικές ομάδες της Σπάρτης.

10. Αυτό (αγγλικά). – Πρωτεύουσα της Τουρκίας στη γλώσσα της (άηχα).

11. Την αντικατέστησε το κιλό. – Αρχαία θεότητα (ανορθογρ.).

12. Νότα. – Έπνιξε την Φροσύνη (δύο λέξεις). **Μάρω Λεβέντη**

μια χαρά το πορτοφόλι χωρίς να το καταλάβω.

Πλησιάζει πάλι ο λωποδύτης και απομακρύνονται έντρομοι όλοι όσοι είχαν πλησιάσει στην προεδρική έδρα. Απομακρύνεται προνοητικά και ο δικαστής:

– Δεν σου είπα την άλλη φορά ότι άμα ξαναφάς σκόρδο θα το πληρώσεις άσχημα;

– Δεν έφαγα πολύ... σας θεβαιώ!

– Τόσο έχεις φάει ώστε να ζαλίζεις τους ανθρώπους και να κάνεις ήσυχα τη δουλειά σου. Ληστεία μετά θασάνων, δηλαδή...

– Κύριε δικαστά, σας θεβαιώ... Δεν το παίρνω το σκόρδο γι' αυτή τη δουλειά. Υποφέρω απ' το στομάχι μου και μούπε ο γιατρός να τρώω κάθε πρωί ένα κεφάλι και να πίνω μαζί ένα ποτήρι νερό, να στρώσω το στομάχι μου...

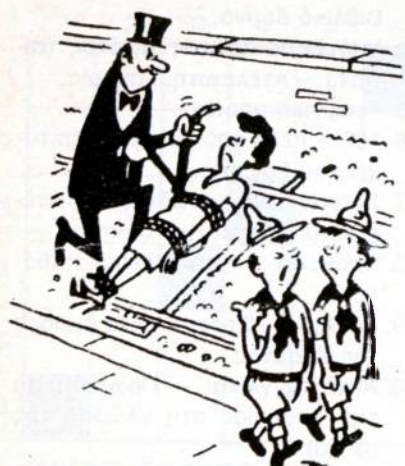
– Τώρα θα πας μέσα να το στρώσεις...

Ο αστυφύλακας τον γνωρίζει άριστα και καταθέτει: Σεσημασμένος πορτοφολατζής, εύφημα γνωστός με τα ψευδώνυμα Ανδρέας Παπατζής, ή Λελές, ή Ραμόνα, ή Λόρδος, ή Αρπάζος, ή Κουμπούρας, ή Σκορδάκις. Τρεις μήνες φυλακή. Τον παίρνει ο αστυφύλακας για το φρέσκο και τον ρωτά εμπιστευτικά:

– Στ' αλήθεια είπες πως σου τόπε ο γιατρός για το στομάχι; Γιατί υποφέρω κι εγώ να πάρ' ο διάολος...

Αλλά ο κ. Σκορδάκις δεν απάντησε.

(Η Θέμις έχει νεύρα)

—Αυτός είναι ένας διπλός κόμπος ψαλιδιά.
Δέν λύνεται με τίποτε!

ΔΩΣΤΕ ΚΑΤΙ
ΓΙΑ ΤΟ ΣΚΥΛΟ ΜΟΥ
ΠΟΥ ΠΕΙΝΑΕΙ

Χωρίς Λόγια

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Η ηλικία της

Ο Πρόεδρος του δικαστηρίου.
— Πόσων ετών είστε;
Η μάρτυς: Είδα είκοσι φορές τα
ρόδα ν' ανθίζουν.
Ο Πρόεδρος: Και πριν από πόσα
χρόνια είστε... τυφλή;

Η σκληροκοιτίδα

Κάποιος τηλεφωνεί μέσα στη
νύχτα στο γιατρό του:

— Γιατρέ, ελάτε γρήγορα. Η γυ-
ναίκα μου έχει κρίση σκληροκοιτί-
τιδος.

— Αδύνατον, ξεχνάτε πως την
εγχείρησα πέρυσι; Είδατε ποτέ σας
μία γυναίκα με δύο σκληροκοιτίτι-
δες;

— Εγώ, όχι! Σεις όμως δεν έτυχε
να δήτε έναν άνδρα με μια δεύτερη
γυναίκα;

Ορατότητα

Στο κινηματογράφο:

— Δε θα βλέπετε καλά εκεί, λέει
η ταξιθέτρια σ' ένα ζευγάρι που
προχωρεί να καθήσει σ' ένα από-
μερο σημείο.

— Δε μας πειράζει... αρκεί να μη
μας βλέπουν.

ΠΑΡΟΙΜΙΑ

**ΤΟΚΑ - ΘΕΝΑΡ - ΣΟΓΙΑ - Α-
ΛΟΓΟ - ΡΥΤΟΥ - ΚΑΪΡΟ - ΘΕ-
ΡΟΣ - ΓΙΔΑ - ΟΛΜΟΥΣ.**

Αυτές είναι εννέα λέξεις. Σας
ζητάμε να αφαιρέσετε από κάθε
λέξη ένα μόνο γράμμα. Με τα υπό-
λοιπα θα σχηματίσετε μια ελληνική
παροιμία αποτελούμενη από δέκα
λέξεις. Η σειρά των λέξεων δεν αλ-
λάζει.

Λύση

«Στο γινώσκοντα ο δόλος κρύβεται»

Χωρίς Λόγια

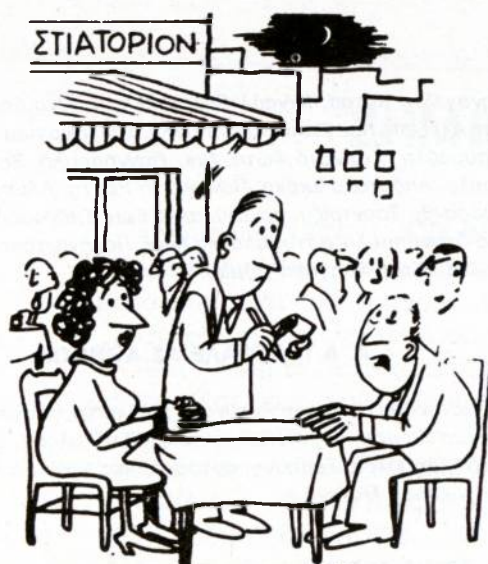
●	▲	■	◆
♠	●	▲	◆
▲	●	■	○

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΟ ΤΕΣΤ

Χρησιμοποιώντας αριθμούς από
τό 1 έως το 10 κάνετε αυτή την α-
ριθμητική πράξη, έχοντας υπ' όψη
σας πως για τα ίδια σχέδια αντι-
στοιχούν οι ίδιοι αριθμοί κι ακόμα
πως το 1 και το 0 είναι στη θέση
τους.

Λύση

0926
5621 +
7965

Δέν θέλω τίποτα ἐγώ. Ἐφαγα ἤδη
πάντε... κλέβει; ἀπ' τὴν Τροχία...

— Τό δίπλωμά μου; Γιατί, κ. τροχονόμε, τί
ἔκανα;

Η ΛΥΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ Νο 1 ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. ΓΙΔΑΣ. – ΕΛΑΣ
2. ΩΝ. – ΡΥΑΚΙ
3. ΓΑΡ. – ΙΩ. – ΟΥΝ
4. ΣΕΒΑ. – ΠΥΡΑ
5. ΑΑ. – ΠΑ
6. ΑΡ. – ΝΠ. – ΙΣ
7. ΚΕΑ. – ΟΥΣΙΑΙ
8. ΛΑΪΣ. – ΑΔΩ
9. ΟΣΤΙΑ. – ΥΜΗΝ

ΚΑΘΕΤΑ

1. ΓΩΓ. – ΚΑΚΑΟ
2. ΑΣ. – ΡΕ
3. ΔΩΡΕΑ. – ΑΛΤ
4. ΑΝ. – ΒΑΝ. – ΑΙ
5. ΙΑ. – ΠΟΙΑ
6. ΡΩ. – ΥΣ
7. ΕΥ. – ΠΑΙΣ
8. ΛΑΟΥ. – ΣΙΑΜ
9. ΑΚΥΡΑ. – ΑΔΗ
10. ΣΙΝΑ. – ΑΙΩΝ

ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΓΙΑΤΡΟΥ ΕΙΝΑΙ
«ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ».

Η ΛΥΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ Νο 2 ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. ΣΑΤΡΑΠΗ
2. ΤΛ. – ΣΕΧΟΞΕ
3. ΑΩΡΑ. – ΡΟΚΕΡ
4. ΥΠΕΞΑΙΡΕΣΗ.
5. ΡΕΜΑ. – Π.Υ. – ΗΤ.
6. ΑΚ. – ΣΟΠΟΚΣ
7. ΚΗΔΩ. – ΛΑ. – ΩΑ
8. ΩΤΠΙΝ. – ΜΓ
9. ΚΡΑΔΑΣΜΟΙ
10. ΑΓΑΠΩ. – ΗΛΙΣ

ΚΑΘΕΤΑ

1. ΣΤΑΥΡΑΚΑ
2. ΑΛΩΠΕΚΗ. – ΚΓ
3. ΡΕΜ. – ΔΩΡΑ
4. ΑΞΑ. – ΩΤΑΠ
5. ΑΣ. – ΠΔΩ
6. ΠΕΡΙΠΟΛΙΑ
7. ΗΧΟΥΡΥΠΑΝΣΗ
8. ΟΚΕ. – ΜΛ
9. ΞΕΣΗΚΩΜΟΙ
10. ΣΕΡΗΤΣΑΓΙΣ

• Η Σχολή Εθνικής Αμύνης προς τις Γενικές Αστυνομικές Διευθύνσεις Δυτ. Στερεάς Ελλάδος και Ηπείρου για την απόλυτη συνεργασία και την ουσιαστική βοήθεια των οργάνων τους στους αρμόδιους αξ/κούς της Σχολής με αποτέλεσμα το εκπαιδευτικό ταξίδι των σπουδαστών της στη Δυτική Στερεά Ελλάδα - Ήπειρο και Κέρκυρα να πραγματοποιηθεί με άνεση, απόλυτη τάξη και ασφάλεια.

• Ο αρχιφύλακας Νίκος Καφαντάκος προς τον αρχηγό της ΕΛ.ΑΣ. αντιστράτηγο Γιάννη Σταύρακα, τον γενικό αστυνομικό διευθυντή ταξίαρχο Νικ. Αρκουδέα, το αστυνομικό και πολιτικό προσωπικό της ΓΑΔΑ, το δ/ντή του Α.Τ.Α. Παπάγου αστυνόμενο Β' Ευάγγελο Παπαναστασόπουλο για την ηθική τους συμπαράσταση, προκειμένου να μεταβεί στη Ν. Υόρκη για σοβαρότατο πρόβλημα της υγείας του.

• Η ΠΑΕ ΠΑΣ ΓΙΑΝΝΕΝΑ προς τον αρχηγό της Ελληνικής Αστυνομίας για τη συμμετοχή της ποδοσφαιρικής ομάδας του Σώματος στη διεξαγωγή φιλικού αγώνα με την αντίστοιχη της ΠΑΕ. Τα έσοδα διετέθηκαν υπέρ των σεισμοπαθών της Καλαμάτας.

• Η υπηρεσία Τουριστικών εκδηλώσεων προς την Ελληνική Αστυνομία περιοχής Ναυπλίου και ειδικότερα τον Ανώτερο Επιθεωρητή Πελοποννήσου ταξίαρχο Νίκο Μακρή και τον αστυνομικό διευθυντή Αργολίδας Άγγελο Ντούμα γιατί συνέβαλαν τα μέγιστα στην επιτυχία των καλλιτεχνικών εκδηλώσεων που οργάνωσε η ΥΤΕ στο Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου κατά τη χρονική διάρκεια 20 - 6 - 86 μέχρι 6 - 9 - 86.

• Η Γαρυφαλλιά Παπαδοπούλου προς τη Διεύθυνση Ασφαλείας Αττικής και ειδικότερα προς τον υπαστυνόμενο Νικόλαο Μπλάνη και το αστυνομικό προσωπικό του Α.Τ. Ασφαλείας Αμαρουσίου για τον επιτυχή χειρισμό άδικης σε βάρος της υπόθεσης.

Η Ελληνική Ομάδα της Διεθνούς Ομοσπονδίας Φωτογραφικής Βιομηχανίας ευχαριστεί θερμά τους παρακάτω αστυνομικούς που συνέβαλαν αποφασιστικά στη δίωξη της κασετοπειρατίας από τον Οκτώβριο του 1985 ως τον Νοέμβριο του 1986:

ΑΘΗΝΑ - ΠΕΙΡΑΙΑΣ - ΠΕΡΙΧΩΡΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

αστυνόμενο α' Ευθύμιο Γλυμή (διοικητή), αστυνόμενο Αθανάσιο Πάππο, υπαστυνόμους Παναγιώτη Νάννη, Σταύρο Ταγκλή, αρχιφύλακες Χριστόφορο Ρουμπέση, Χρήστο Κοντογιάννη, αστυφύλακες Χρήστο Καραβά, Πέτρο Νάτσιο, Γιώργο Λεκάκη, Ζαχαρία Κόλλια, Δημήτριο Λιμό.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΑΜΕΣΗΣ ΔΡΑΣΗΣ

υποδιευθυντή Ιωάννη Βλαχάκη (διοικητή), υπαστυνόμους

Παναγιώτη Κατσά, Μιχαήλ Βενετούλη, Κων/νο Σακκά, Νικόλαο Αλεξίου, Νικ. Παπαγιαννόπουλο, Σπ. Γεωργίου, Δημήτριο Μαυρούλη, Στυλιανό Φώτη, Νικ. Γιαννόπουλο, Βασ. Γιαννόπουλο, Απόστολο Σκόκο, Παναγιώτη Ράπτη, Λάμπρο Παππά, Χρύσανθο Τσαντρίζο, αρχιφύλακες Εμμ. Σπανουδάκη, Γεώργιο Γιαννόπουλο, αστυφύλακες Αλεξ. Παναγιωτόπουλο, Ιωαν. Κολοθελώνη, Γρηγόρη Δήμου.

Α' Α.Τ. ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

αστυνόμενο α' Ιωάννη Αντωνάκο (διοικητή), υπαστυνόμενο Δημήτριο Κιούση, αρχιφύλακες Αριστείδη Κολοδό, Σάββα Κοτρίδη, Δημήτριο Σαμπάνη, αστυφύλακες Νικόλαο Αποστολάκο, Νικόλαο Μανανά.

Θ' Α.Τ. ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

αστυνόμενο θ' Χρήστο Κολοκούρη (διοικητή), αρχιφύλακες Βασίλειο Οικονόμου, Σπυρίδωνα Γκιωλή, Θάνο Παναγιωτόπουλο αστυφύλακες Αντώνιο Καλογεράκη, Στέλιο Λυκούδη.

ΙΓ' Α.Τ. ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

αστυνόμενο θ' Αριστείδη Μπίσια (διοικητή), υπαστυνόμενο Ευάγγελο Τσέργα, αρχιφύλακα Χαρ. Ρουμπιδάκη, αστυφύλακα Βασίλειο Γκίκα.

Α.Τ. ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΑΝΘΟΥΠΟΛΗΣ

αστυνόμενο Σπυρίδωνα Κόκκαλη (διοικητή), αρχιφύλακα Κων/νο Αλεβίζο.

Α.Τ. ΤΑΞΕΩΣ ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗΣ

αστυνόμενο α' Σπυρίδωνα Λιάτσο (διοικητή), αστυνόμενο θ' Αλέξανδρο Τσολάκη, ανθυπαστυνόμενο Παντελή Πυρπίλη.

Α.Τ. ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΓΑΛΑΤΣΙΟΥ

αστυνόμενο θ' Ανδρέα Αθανασίου (διοικητή), ανθυπαστυνόμενο Χρήστο Πουλίδα, αρχιφύλακα Γεώργιο Κοσμά.

Α.Τ. ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΓΛΥΦΑΔΑΣ

αστυνόμενο α' Δημήτριο Γκίζα (διοικητή), ανθυπαστυνόμενο Χρήστο Τσαλίκη, αρχιφύλακα Βασίλειο Κατεβάκη, αστυφύλακα Αθανασία Γκουντέρογλου.

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Ιανουάριος 1987. Η «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ», όπως σας είχαμε υποσχεθεί, κυκλοφορεί ανανεωμένη πια φέτος και πάντα μέσα στο μήνα που αναφέρει το τεύχος.

Θα καλύπτει μόνο το χώρο της Ελληνικής Αστυνομίας.

Από πλευράς περιεχομένου και με την ευκαιρία των περισσότερων σελίδων καθιερώσαμε επιπλέον στήλες στις οποίες θα περιλαμβάνονται πολλά και ενδιαφέροντα θέματα για τους αναγνώστες μας. Όπως **«Ο ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΗΣ»**, **«Ο ΝΟΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ»**, **«ΟΙ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΣ»**, **«ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΑ ΝΕΑ»**, **«ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ»**, **«Ο ΚΟΣΜΟΣ»**, **«ΤΑΞΙΔΕΨΤΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ»**, **«ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΩΡΕΣ»**...

Χωρίς φυσικά να διαγράψουμε μερικές από τις παλιές στήλες που αγάπησαν οι αναγνώστες μας και που με τις επιστολές τους μας παρότρυναν να τις συνεχίσουμε.

Θέλουμε να ευχαριστήσουμε όλους τους αναγνώστες μας για τη συμπαράστασή τους στην προσπάθειά μας να φτιάξουμε το περιοδικό μας από τα καλύτερα ενημερωτικό-επιμορφωτικο-ψυχαγωγικά περιοδικά που αφενός θα ενημερώνει και θα ξεκουράζει και αφετέρου θα συμβάλλει στην φιλικότερη σχέση Αστυνομίας - πολίτη και πολίτη - Αστυνομίας.

Αναμένουμε λοιπόν και για το 1987 την ανταπόκριση και συμπαράστασή σας, με τις προτάσεις σας, τα άρθρα σας και τη διάδοση του περιοδικού μας στο ευρύτερο αναγνωστικό κοινό για την ενημέρωση του λαού μας για το έργο της Αστυνομίας.

Ευχόμεθα σε όλους ο καινούργιος χρόνος να φέρει περισσότερη ειρήνη, αγάπη, ευτυχία, δημιουργία και λιγότερα αστυνομικά συμβάντα.

ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ
Α.Ε.

Σας ενδιαφέρει το περιοδικό
«ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ» τότε
γραφτείτε συνδρομητής.

ΔΕΛΤΙΟ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗ

(Συνδρομή για ένα χρόνο (12 τεύχη): 800 δρχ.)

ΕΠΩΝΥΜΟ
ΟΝΟΜΑ
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΤΗΛ.

Ημερομηνία

(υπογραφή)

Η πληρωμή της συνδρομής μπορεί να γίνει:
Ταχυδρομώντας (με απλή ταχυδρομική επιταγή) 800
δρχ. στη διεύθυνση:

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 175
ΑΘΗΝΑ 112 51

**Αστυνομική
Επιθεώρηση**

ΣΥΝΔΡΟΜΗ 800

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ:

Μαρία Ροδοπούλου

ΕΓΓΡΑΦΑΝ

Αντώνης Γαλανόπουλος

Καλύτερες ώρες

Κώστας Καραγιάννης

Το πρόβλημα της ταυτότητας

Δημήτρης Κόσσιος

Υπηρεσιακά Νέα

Αυτοκίνητο

Γιώργος Λεκάκης

Δικά μας

Ζωή και τεχνολογία

Ματιές στα γεγονότα

Φώτης Μακροζαχόπουλος

Αθλητισμός

Αγγελική Ρήγα

Ο κόσμος

Λόγος και τέχνη

Ματιές στα γεγονότα

Μαρία Ροδοπούλου

Εξωτερική πολιτική

Κάτια Σαββίδου

Βουλή

Ματιές στα γεγονότα

Λευτέρης Χαριδάκης

Αυτόφωρο έγκλημα

Συνεργάστηκαν

Ανδρέας Αναστασοβίτης

Κώστας Δανούσης

Α.Τ. Καστελόριζου

Κ. Παπαδάτος

Διεκπεραίωση

Πέτρος Θωμάκος

Λευτέρης Μουτσώκος

Εκδοτικές εργασίες

Β. Οικονόμου

Δημαράκη 20

Ρούφ

Τηλ. 64.30.903-34.59.878

Τηλέφωνα περιοδικού

Διεύθυνση: 86.76.401

Επιμέλεια ύλης, Σύνταξη:

86.54.654, 86.71.360, 86.55.505

ΟΔΗΓΩΝΤΑΣ ΤΟ ΧΕΙΜΩΝΑ...

- Εφοδιαστείτε με αντιολισθητικές αλυσίδες, ένα φτυάρι και ένα συρματόσχοινο ρυμούλκησης.
- Ελέγξτε τον κινητήρα του αυτοκινήτου προτού ξεκινήσετε.
- Η καλή ορατότητα είναι βασικός κανόνας για ασφαλή οδήγηση. Το οινόπνευμα λιώνει το παγωμένο χιόνι στα τζάμια.
- Παρακολουθείτε τις ειδήσεις ή τις ειδικές εκπομπές του ραδιοφώνου για τον καιρό και για τυχόν διακοπές στις συγκοινωνίες.
- Όταν «πατήσετε» ολισθηρό οδόστρωμα, χιονισμένο ή παγωμένο, μην πανικοβληθείτε. Συνεχίστε την οδήγηση (αφού είναι απαραίτητο) με ηρεμία και αποφασιστικότητα στο χειρισμό τιμονιού και πεντάλ.
- Αν οι τροχοί του αυτοκινήτου σας

χωθούν στα χιόνια, απλώστε μερικά κλαριά δέντρου ή ακόμα και τα «πατάκια» του σαλονιού κάτω απ' τους τροχούς και με ελαφρό γκάτζι προσπαθείστε να το ξεφρακάρετε.

- Σε περίπτωση ομίχλης ανάψτε τη μεσαία «σκάλα» ή τα φώτα «ομίχλης», αν έχετε και μην οδηγείτε κοντά στη μεσαία διαχωριστική γραμμή – το μόνο ευδιάκριτο σημείο του οδοστρώματος – γιατί υπάρχει κίνδυνος μετωπικής σύγκρουσης.
- Αν παγιδευτείτε στα χιόνια, μη χάνετε την ψυχραιμία σας. Ανοίξτε το ραδιόφωνο για συντροφιά και για το άκουσμα κάποιας οδηγίας προς τους αποκλεισμένους...
- Σε κάθε ταξίδι, συμμορφωθείτε με τις υποδείξεις των τροχονόμων.

